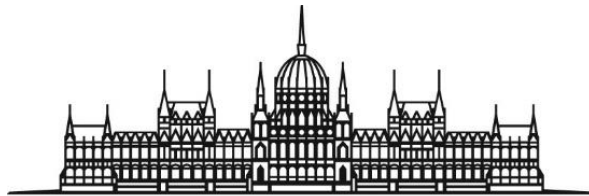

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Bakos Bernadett,
Földi László, dr. Vadai Ágnes*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	13353
A Hungary Helps programról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	13353
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13353
Felszólalók:	
Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13358
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	13359
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13361
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13364
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	13368
Egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13375
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	13375
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13377
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13378
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13380
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	13382
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	13387
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13392
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	13392
Felszólalók:	
Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13394
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13396
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13400
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	13402
Erdős Norbert (Fidesz).....	13406
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	13408
A területfejlesztésről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13410
Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter, a napirendi pont előadója	13410
Felszólalók:	
Czunyiné Dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13414
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	13417
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13420
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13421
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	13423
Kissné Köles Erika , a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának előadója.....	13429
Dr. Láng Zsolt (Fidesz).....	13432
Arató Gergely (DK)	13433
Bányai Gábor (Fidesz)	13433
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	13438
Erdős Norbert (Fidesz).....	13443
Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter előadói válasza	13443
Egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13445
Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter, a napirendi pont előadója	13445
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13446
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	13449
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13451
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13452
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	13455
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	13456
Kissné Köles Erika , a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának előadója.....	13459
Dr. Láng Zsolt (Fidesz) előadói válasza	13462

A Magyar Honvédség iraki szerepvállalásáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	13462
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13462
Felszólalók:	
Kontrát Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13464
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	13464
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13469
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13470
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13471
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	13473
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	13476
Az Európai Unió irányítása alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó - ALTHEA - művelethez történő magyar hozzájárulásról szóló 128/2004. (XI.23.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	13476
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13477
Felszólalók:	
Kontrát Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13478
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	13479
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13483
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13484
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13486
Novák Előd (Mi Hazánk).....	13487
Dr. Vadai Ágnes (DK)	13489
Kontrát Károly (Fidesz)	13490
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	13490
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	13490
A hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	13491
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13491
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13497
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	13499
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13503
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13507
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	13510
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről	13512
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	13517
Az ülésnap bezárása	13520

Az ülésen jelen voltak:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
14. ülésnapja
2023. november 22-én, szerdán
(9.01 óra - Elnök: Dúró Dóra
Jegyzők: Földi László és Bakos Bernadett)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Az Országgyűlés őszi ülészakának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Bakos Bernadett és Földi László jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Hungary Helps programról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6069. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Azbej Tristan úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben, aki a szónoki emelvényről kívánja elmondani az exozét. Parancsoljon, államtitkár úr!

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy egy keretprogramba, a Hungary Helps programba foglalja Magyarország nemzetközi humanitárius segítségnyújtási és nemzetközi fejlesztési partnerségi politikáját, egységes és átlátható szabályozási keretet hozzon létre, lehetővé tegye ezeknek a tevékenységeknek a hatékony megvalósítását és megerősítse Magyarország szolidaritása nemzetközi kifejezésének alapelveit.

Alapelvünk ugyanis a keresztényi szolidaritás elve. Keresztény országgént erkölcsi kötelességünk a bajban lévők és az elesettek megsegítése. Ennek a kötelességünknek a humanitárius alapelvek szellemében hovatartozástól függetlenül teszünk eleget a fejlődő világban, a válságövezetekben vagy éppen katasztrófa sújtotta területeken, ugyanakkor kiemelten kezeljük a világban üldözött keresztény testvéreink megsegítését.

Sarkalatos alapelvünk Magyarország nemzeti érdekének szolgálata a migráció mérséklésével, megelőzésével, ezen a téren egy szuverén külpolitika folytatása a humanitárius segítségnyújtás és nemzetközi fejlesztés terén. Felismertük ugyanis, hogy nem a bajba jutott embereket kell Magyarországra hozni, hanem a segítséget kell odavinni, ahol a baj van. De felvállaljuk azt is, hogy részt veszünk az emberiség küzdelmében a globális kihívások ellen, és tevékenységünket fenntarthatóan és a fenntarthatóság szolgálatában is végezzük. Ezek tehát azok az alapelvek, amelyek meghatározzák a Hungary Helps programot.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat egyik aktualitását annak szükségessége adja, hogy integrálni tudjuk azokat a szakpolitikákat és eszközöket,

amelyekkel Magyarország hozzájárulhat az emberi életek megóvásához, a válságok enyhítéséhez, az ott élő, a válságövezetekben élő közösségek helyben maradásához. Erre lehetőséget adnak a tavaly véghez vitt kormányzati átalakítások.

A kormány 2022. május 24-én történt megalakulása után a Külgazdasági és Külügyminisztérium keretében folytatódott az üldözött keresztények segítségét célzó programok irányítása és a Hungary Helps program végrehajtása. Ez a hatáskör és ezáltal a Hungary Helps program kiegészült a tárca korábban felügyelt nemzetközi fejlesztési területével.

A jelen törvényjavaslat rendelkezéseivel egységes keretbe foglalja a három egymást erősítő részterületet: Magyarország nemzetközi humanitárius segítségnyújtását, a nemzetközi fejlesztési együttműködést és a stabilitást erősítő tevékenységeket. Erre a holisztikus, egyszerre több típusú beavatkozást és eszközt alkalmazó megközelítésre azért van szükség, mert a regionális és globális válságok is egyre összetettebbek, egyre sokrétűbben kapcsolódnak egymáshoz.

A harmadik világbeli országok gazdasági fejlődésének lassú üteme, az egyre mélyebb, kiterjedtebb és összetettebb emberi és természeti válsághelyzetek komplex, mégis egységes és rugalmas megközelítést igényelnek, amelynek jogszabályi alapja szándékunk szerint lefektetésre kerül ezzel a törvénnyel.

Az elmúlt időszakban ilyen kihívásokat támasztottak elénk - a teljesség igénye nélkül - a szíriai háború, a koronavírus-világjárvány, az ukrajnai háború, a gázai konfliktus és mindezek árnyékában a mainstream hírérték küszöbét sokszor el sem érő erőszakos konfliktusok az afrikai kontinensen, mint amilyen a Boko Haram és hasonló terrorszervezetek pusztítása vagy az idén kirobbant szudáni polgárháború. A háborúk mellett csak ezt az évet tekintve is több alkalommal volt szükség a nemzetközi közönség szolidaritására olyan katasztrófák esetében is, mint a török-szír földrengés, a líbiai gátszakadás és árvízhelyzet.

Bár nem tartozik szorosan a törvényjavaslat tárgyához, de talán elnézik nekem, ha itt ragadom meg azt az alkalmat, hogy még egyszer megköszönjem a magyar hivatásos és civil kutató-mentőknek és katasztrófavédőknek a fenti katasztrófák mentési munkálatai során tanúsított hősiességüket, amellyel számos emberi életet megmentettek, egyúttal öregbítve hazánk hírnevét is. *(Taps.)*

Tisztelt Ház! Néhány mondatban érinteném az üldözött keresztények megsegítésének témáját, amely bár a nemzetközi szolidaritásunknak nem kizárólagos, de értékelvű választásunk alapján legkiemeltebb és legegyedülállóbb területe. Keresztény kultúrájú nemzetként erkölcsi felelősségünk és kötelességünk, hogy szolidaritásunkat ne csak szóban, hanem tettekben kifejezzük a világ legüldözöttebb, legnagyobb lélekszámú üldözött vallásának, a keresztény vallásnak a fenyegetést és támadásokat vallási alapon elszennedő tagjai számára. Számos szervezet, így az Open Doors International szervezet, valamint saját

kutatásaink szerint, amíg mi itt tanácskozunk a mai napon, az átlagokat tekintve egy keresztény embert meggyilkolnak a világban hitének megvallása miatt.

Míg a Közel-Keletről az elmúlt évek keresztényüldözése miatt szinte az eltűnés szélére kerültek a keresztény közösségek, addig a keresztények elleni erőszak a szubszaharai afrikai térségben új magasságokba emelkedett. Dzsihadisták destabilizálják Nyugat- és Közép-Afrika országait. 26 országban magas a keresztényüldöztetés szintje, ezek felében az erőszak értékei a nemzetközi besorolások szerint az extrém magas tartományba esnek.

A törvényjavaslat kiemelt célja az üldözött keresztény közösségek támogatásának hatékonyabbá és teljesebbé tétele, amellett, hogy ezenfelül szélesebb körű humanitárius és fejlesztési területeket is átfog.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat által megteremteti szándékkozott integrált nemzetközi segítségnyújtási eszköztár hozzájárul Magyarország száhel-övezeti szerepvállalásához is. Az afrikai Száhel-övezet válságai ugyanis egyszerre fenyegetnek humanitárius katasztrófákkal, de óriási migrációs nyomás veszélyét jelentik Európára és benne Magyarországra nézve is. Itt is, mint minden más migrációsforrás-régióban célunk az emberi életek megmentése, a fejlődés elősegítése és a vallásszabadság, köztük a keresztény közösségek vallásszabadságának támogatása, de ugyanakkor nagyon fontos célunk és nemzeti érdekünk az Európára nehezedő migrációs nyomás csökkentése, megelőzése oly módon, amely az úgynevezett hármas kapcsolódási pontot, a humanitárius, fejlesztési és béke megközelítést alkalmazza és a fenntartható fejlődési célkitűzések mentén követeli meg a részünkről a tevékenységünket.

(9.10)

Bár ezen célok, mondhatni, nem újak és a nemzetközi segélyezési tevékenység különböző módozataiban szép és fontos eredményeket elértünk már, szabályozási szempontból mostanáig széttagolt volt ez a szakpolitikai terület, amelyet a jelen törvény most egységesíteni tervez.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbb elmondottak alapján szükségessé vált a 2014. évi XC. törvény, az úgynevezett NEFE-törvény és a Hungary Helps programról szóló 2018. évi CXX. törvény egységes jogszabályba foglalása. A javaslat által kínált megoldás egyesíti a humanitárius segítségnyújtást és a fejlesztési együttműködést, szorosabb kapcsolatot teremtve a két terület között a konfliktusmegelőzés, a stabilizáció és a fenntartható fejlődés érdekében, kiemelten kezelve a továbbiakban is az üldözött keresztényeket és a felekezetek közötti békés együttélés támogatását. A törvényjavaslat továbbá fokozza a Hungary Helps program eddig is kimagasló hatékonyságát, javítja az átláthatóságát, de a láthatóságát is, továbbá jogbiztonságot ad egyrészt a humanitárius adományozás, másrésztől más támogatási

konstrukciók alkalmazásának pontos szabályozásával, meghatározásával.

A törvényjavaslat rendelkezései tehát a következő jogalkotói szándékokat tükrözik. A törvény a humanitárius és nemzetközi fejlesztési típusú támogatásokat egységes szabályozási keretbe foglalja, úgy mond áramvonalasítja annak érdekében, hogy a Hungary Helps program az adaptív alkalmazkodó támogatáspolitikát minél szélesebb eszköztárát tartalmazza, mindenkor megőrizve ugyanakkor az átláthatóságot és teret adva a hatékony forrásfelhasználásnak. Előbbi ponton a törvény egyik előremutató intézkedése, hogy jogilag szabályozza a humanitárius adomány és a támogatás modalitásait, annak értelmében ugyanis adomány adható az azonnali humanitárius segítségnyújtás érdekében, a támogatási konstrukciókat viszont a fejlesztési programok átláthatóbb felügyelet érdekében kell alkalmazni.

A hatékony forrásfelhasználás kereteinek biztosításában kulcsfontosságú szerep hárul a Hungary Helps Ügynökségre, figyelemmel az Európa körül kialakult válságok elhúzódására és mélyülésére. Az ügynökség a továbbiakban a támogatáskezelési feladatok ellátása mellett közvetlen megvalósítói, lebonyolítói tevékenységeket is ellát.

A törvénytervezetben alkalmazott fogalomrendszer összhangba kerül az európai támogatási szerkezetekkel. Az EU-s politikák szintjén kiemelt figyelmet kap a humanitárius és nemzetközi fejlesztési tevékenység összefogása, és miután egységes szabályozás jön létre, ezeket egységesen kezelik a hatékonyabb forrásallokációval.

A törvényjavaslat a magyar kormány keresztény értékű megközelítését nem csorbítva teszi meg a szükséges módosításokat annak érdekében, hogy a program bekapcsolódhasson az európai uniós programokba. A nemzetközi szerepvállalás növelése érdekében az EU-s szintű minősítés révén elérhető a szomszédsági fejlesztési és nemzetközi együttműködési eszköz - NDICI - forrásaira irányuló pályázatok benyújtása. Ezekre akkor nyílik lehetőség a Hungary Helps Ügynökség Zrt. számára, ha az európai nemzetközi fejlesztési politikákkal összhangban NEFE-projektek lebonyolítóként valósít meg. A törvény megalkotásával a külgazdasági szempontú nemzetközi fejlesztési tevékenység közvetlenül ráépíthető a humanitárius beavatkozásokra.

Az ügynökség gyakorlati működését még inkább összehangoltta teszi az Európai Unió fejlesztéspolitikájával, humanitárius segélyezési alapelveivel. Annak érdekében, hogy az összehangolt tevékenység mellett az uniós források lehívása megvalósulhasson, szükségessé válik az Európai Bizottság 2019. április 17-én kiadott határozata szerinti úgynevezett pilléres értékelés elvégzése. Az EU által humanitárius segítségnyújtásra szánt mintegy évi 1 milliárd eurós költségvetés nagy részét közvetett irányítással hajtják végre. A sikeres értékelési folyamat feltétele, hogy az említett határozat mellékletében szereplő

értékelendő pillérekhez tartozó kérdésekre pozitív választ adjon az értékelést végző külső független könyvvizsgáló cég. Ezen pozitív válaszok megszerzéséhez szükség van a jelen törvény EU-s politikához való hangolására.

Magyarország külföldön megvalósuló humanitárius és fejlesztési tevékenységei jelenleg több formában, több arculattal kerülnek megjelenítésre, ami csökkenti a tevékenységek külföldi láthatóságát. A Hungary Helps program védjegye és arculati elemei országmárkává váltak, azonban a párhuzamos megjelenítések gyengítik a megvalósított támogatás és a program, ezáltal Magyarország összekapcsolását. A kormány célja az, hogy a támogatások és a program közötti összefüggést a kedvezményezettek és a nemzetközi közvélemény előtt megerősítse. A humanitárius és fejlesztési tevékenységek egységes kezelése lehetővé teszi a tevékenységek megjelenítésének a program keretei közötti egységesítését is. A már használatban lévő védjegy értékének növelése, valamint a tevékenységekbe vetett bizalom erősítése indokolja az egységes megjelenítést.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország erőforrásai egy olyan megközelítést igényelnek, amelyek a hatékonyságra és a tiszteletre épülnek. A magyar modell továbbra is a segítséget kívánja odavinni, ahol a baj van, és nem a bajt idehozni, olyan helyi megvalósítókkal, akik az ott élő közösségek érdekei mentén alakítják ki programjaikat. Magyarország mint donorország tisztelet alatt azt érti, hogy a helyi igényekre válaszol, nem kérdőjelezi meg azokat, és végképp nem ideológiai exportot hajt végre humanitárius segítségbe csomagolva. Más országok gyakorlatával szemben mi nem kötünk például genderfeltételeket a humanitárius segítségnyújtáshoz. Ez a magyar modell. Tiszteleten alapuló, valós és a probléma helyén történő segítségnyújtás, igazi keresztény szolidaritás.

Összességében tehát a törvényjavaslat célja Magyarország elkötelezettségét hangsúlyozni a szolidaritás, a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztési együttműködés és a stabilitást erősítő tevékenységek összekapcsolásával, azzal a szándékkal, hogy hatékonyabb és egységes segítséget nyújtson az érintett közösségeknek. Továbbá, még egyszer hangsúlyozom, az üldözött keresztények védelme kiemelt hangsúlyt kap a törvény és a Hungary Helps program keretében.

A Hungary Helps program mind ez ideig egy olyan program volt, amelyet összességében, nagy részben pártpolitikai hovatartozástól független egyetértés övezett. Remélem, hogy ez továbbra sem változik, ezért kérem, hogy a betervezett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Vécsey László képviselő úrnak adok szót, aki szintén jelezte, hogy felszólalását a szónoki emelvényről kívánja elmondani.

Erre természetesen lehetősége van a képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban jelentkező válsághelyzetek, így az Európára nehezedő migrációs nyomás növekedése, illetve a helyi közösségek üldöztetése rámutatott arra, hogy a veszélyeztetett közösségek támogatása önálló politikai keretek megteremtését kívánja meg. A migrációs nyomás csökkentése érdekében Magyarország kiemelt prioritásként kezeli a veszélyeztetett közösségek közvetlen és helyben történő támogatását az ellenálló képességük növelése céljából, ezzel segítve helyben maradásukat, illetve a szülőföldjükre való visszatérésüket. Ez magába foglal minden olyan tevékenységet, ami hozzájárul az életfeltételek helyreállításához, javításához, a szabad vallásgyakorlás védelméhez, valamint a szellemi és az épített kulturális örökség megőrzéséhez.

Magyarország migrációs politikájának és legfontosabb humanitárius programjának, a Hungary Helps programnak az alapelve közös: nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget kell odavinni, ahol a baj van. A kormány ebben az Országgyűlés támogatását is bírja; idén májusban négy párti támogatással fogadtuk el a migráció elutasításáról és a kibocsátó országok helyben történő támogatásáról szóló politikai nyilatkozatot, amely megerősítette, hogy az Országgyűlés támogatja azokat a programokat, amelyek a nehéz helyzetbe jutott emberek otthonmaradását, szülőföldjükön való boldogulását, illetve hazatérését segítik.

(9.20)

A legfontosabb ilyen magyar program a Hungary Helps, amely azzal a céllal jött létre, hogy az Európára nehezedő migrációs nyomás enyhítése és csökkentése érdekében gyorsan és hatékonyan jusson el a segítség az üldözött közösségekhez és a humanitárius katasztrófák áldozataihoz, illetve hogy Magyarország a nemzetközi szinten meghatározóan járuljon hozzá a migrációt is előidéző folyamatok megszüntetéséhez a helyben történő azonnal segítségnyújtással. A program alapfeladata a közvetlen, helyben történő segítségnyújtás, valamint a humanitárius válsággal fenyegetett közösségek helyben maradásának támogatása a prevenció révén. A válságövezetekben élő veszélyeztetett, üldöztetett és segítséget szoruló keresztény emberek és közösségek megsegítését, szülőföldön maradását, vallási, kulturális és gazdasági értelemben vett megmaradását a Hungary Helps oktatási, humanitárius és újjáépítési projektjei oly módon szolgálják, hogy egyúttal a különböző vallási és etnikai csoportok közötti békés együttélést is erősítik.

Tisztelt Országgyűlés! A program további célja a nemzetközi közösségek figyelmének felhívása a keresztényüldözés tényére és mértékére annak érdekében, hogy Magyarország mellett más kormányok és

szervezetek is részt vegyenek a sürgős és határozott cselekvést igénylő humanitárius és értékmentő munkában. A Hungary Helps az elmúlt öt évben már bizonyított, kedvezményezettjeinek száma tavaly meghaladta az egymillió főt, vagyis eddig összesen egymillió szűkséget szenvedő ember részére tette lehetővé, hogy az elvándorlás helyett a visszatérést, illetve az otthon maradást válassza.

A program végrehajtásával kapcsolatos feladatokat a Külgazdasági és Külügyminisztérium tavaly májusban vette át, így most a kormányban a külgazdasági és külügyminiszter felel egyfelől a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásért és a nemzetközi fejlesztési együttműködésért, másrészt az üldözött keresztények megsegítését célzó programok és a Hungary Helps program végrehajtásáért. Ugyanakkor ez a két tevékenység jelenleg párhuzamos eljárási és szervezeti keretek között valósul meg. A feladatok közötti átfedések és párhuzamosságok kiküszöbölése, illetve az átláthatóság és a hatékonyság növelése egyaránt a támogatáskezelések egységesítését indokolja.

A két terület integrációja lehetőséget teremt a migrációt előidéző folyamatok megszüntetését célzó tevékenységek egységes rendszerben történő kezelésére, ezáltal egyszerre vehető figyelembe a humanitárius, diplomáciai és gazdaságfejlesztési szempontok úgy, hogy közben az üldözött keresztény közösségek megsegítése maradjon a fókuszban. Az egységes kezelés biztosítja azt is, hogy hazánk a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységét nemzetközi kötelezettségeivel és külpolitikai érdekeivel összhangban, az ország teherbíró képességének, valamint külpolitikai, külgazdasági és vallásdiplomáciai prioritásainak figyelembevételével lássa el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek fényében az elmondottak alapján indokoltnak látom, hogy a jelen törvényjavaslat a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény, illetve a Hungary Helps programról szóló korábbi törvény helyébe lépjen; ehhez kérem támogatásukat a törvényjavaslat elfogadása során. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Arató Gergely képviselő úr következik szintén a szónoki emelvényről. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Önmagában a Hungary Helps program és a mostani törvényjavaslat céljai méltányosnak nevezhetőek, hiszen az helyénvaló, hogy bár Magyarországon belül is rengeteg a szűkséget szenvedő ember, rengeteg a nehézség, rengeteg a probléma, de fontos, hogy kinyilvánítsuk azt, hogy Magyarország, a magyar nép szolidáris azokkal, akik a világban nehéz helyzetbe kerülnek. Értékelhető az is, hogy ez a törvényjavaslat próbálja összhangba

hozni a magyar segélyezési politikát az Európai Unió egyébként nagyságrendekkel erősebb, nagyobb és hosszabb hagyományokra visszanyúló segélyezési politikájával. Ez egy olyan terület, ahol fontos lenne az, hogy összhang legyen a magyar nemzeti és az uniós erőfeszítések között. Persze ha ez így van, akkor kérdezhetjük, hogy közben a magyar kormány miért gátolja, vétózza és akadályozza mondva csinált indokokkal folyamatosan azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az Európai Unió tesz, mondjuk, az afrikai kontinens tekintetében.

Azt is racionálisnak lehet mondani, hogy akár anyagi áldozatok árán is olyan segítséget nyújt Magyarország is a világ válságövezeteiben, ami nemcsak az emberi szenvedést enyhíti, hanem ahhoz is támogatást ad, hogy az adott térségek lakói ne kényszerüljenek otthonuk, hazájuk elhagyására, és ilyen módon segítsenek ezek az intézkedések csökkenteni a kényszerű migrációt. Hozzáteszem, azért ennek a programnak a nagyságrendje olyan, amely legfeljebb egy csepp a tengerben, de a kis jó szándékot is értékelni kell. Eddig tartanak a jó hírek.

Vannak azonban ennek a programnak komoly visszasságai, hátulütői is. Arról beszél az államtitkár úr, hogy ez a program nem köti a támogatást ideológiai feltételekhez, közben meg egy mondattal előtte meg utána is arról beszél, hogy a program fő célja az üldözött keresztények megsegítése. Ez nyilvánvalóan nem fér össze egymással. Valójában ez a program igenis válogat, válogat abban, hogy hova juttat segítséget, válogat abban, hogy kit támogat, rendkívül kevésbé keresztényi módon ideológiai célokra, az önök által hirdetett ideológia, amelyet nem neveznek kereszténységnek, mert ez bántó lenne a keresztények számára, de a keresztényekre hivatkozó kormánypárti ideológia kiterjesztésére és hirdetésére használják fel ezt a programot is. Ezért van aztán az, hogy a programból jelentős részben templomok épülnek Libanontól Mexikóig, miközben azért az éhezőknek... Természetesen nem csak kenyérrel él az ember, én elfogadom, hogy ezek is fontos szükségletek, a lelki szükségletek is fontosak egy közösség megtartásában, de teljesen nyilvánvalóan rosszak az arányok, teljesen nyilvánvaló módon ennek a forrásnak túl nagy része kerül olyan célokra, amelyek nem a program eredeti humanitárius céljait támogatják.

Azt, hogy hogyan működik ez a program valójában, mutatja a híres horvátországi eset, tudniillik az, hogy miközben megint csak helyeselni lehet azt, hogy Magyarország segít Horvátországban egy iskola újjáépítésében, de hát az még sincs rendben, hogy a program forrásainak jó része egy horvátországi iskola újjáépítésére megy el, és sokkal többet költ erre, mint egyébként súlyos válságban lévő területek finanszírozására. Még egyszer mondom: helyeseljük, de akkor talán kellett volna erre kormányzati forrást teremteni, mondjuk, kevesebb támogatást adni Mészáros Lőrincnek vagy a fideszes milliárdosoknak, és ebből a pénzből lehetett volna iskolát építeni Horvátországban. Hozzáteszem, akkor még esetleg arra is lett volna

mód, hogy ne kerüljön Magyarország szégyenbe önök miatt azért, mert az általa vállalt templomfelújítást, templom-újraépítést már nem teljesítette, az a horvát félre maradt, igaz, ők legalább sokkal olcsóbban megcsinálták, mint ahogy azt a magyar kormány tette volna.

És hát végül mégiscsak muszáj vagyok arról beszélni, bármennyire is szégyenletes, hogy mit jelent önöknek az üldözött keresztények védelme. Ön akkor beszél az üldözött keresztények védelméről itt, a parlamentben, amikor kevesebb mint egy hónapja Orbán Viktor gratulált Aliyev azerbajdzsáni elnöknek a Hegyi-Karabahban élő 120 ezer örmény elűzéséhez (*Nacsa Lőrinc: Nem!*), gratulált ahhoz, hogy megsemmisítették a kereszténység egyik legrégebbi bölcsőjét, és ehhez ön a nevét adja, az Azbej nevet adja ehhez a kormányzati politikához. Ez nem ide tartozik, de ezért önnek kell majd elszámolnia a lelkiismeretével. (*Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondta!*)

Összességében tehát azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a program céljai nemesek, a végrehajtást azonban a korrupció és a képmutatás jellemzi, ezért nem áll módunkban támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

(9.30)

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Majdnem minden elgyetértettem, amit államtitkár úr az expozéban mondott; azzal nem, hogy pártokon átívelő támogatása lenne, csak most hallottuk éppen a DK-s támogatásokat. Hát, emlékezzünk vissza arra az időszakra is, amikor a DK törvénymódosítással akarta megszüntetni a Hungary Helps programot 2019-ben. Gréczy Zsolt, aki mindent elvállal, amit Gyurcsány Ferenc kér tőle, ő vette a szájára ezt a programot, és ő vezényelte le azt az akciót, amiben megpróbálták ellehetetleníteni ezt a programot. (*Arató Gergely közbeszól.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Beszéltem ön itt mindenről. Azon, hogy képtelen elolvasni a híreket, hogy mi hangzott el a Türk Tanácson, nem csodálkozom. Az újraépítéshez gratulált a miniszterelnök; ha elolvassa a szöveget, akkor látja ezt. Ebben egyébként magyar cégek is részt vettek, nem véletlenül, hiszen azt akartunk, hogy béke legyen abban a régióban is, mint ahogy most is üdvözlünk azt, hogy végre, bár nem hosszú, de négynapos tűzszünet van Izrael és a Hamász között. Azt gondolom, a mi feladatunk az, hogy a békés megoldásokat keressük, éppen ezért járultunk hozzá a karabahi újraépítéshez is, tisztelt képviselő úr. Tehát ilyen valótlanságokat állítani - az Országgyűlés jegyzőkönyve sajnos elbíri a sok hazugságot -, hallottak már ilyeneket „DK kettőspont” útmutatással, de

az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy nem igaz az, amit ön elmondott.

Képviselő úr beszélt az afrikai támogatásokról is, az európai uniós afrikai támogatásokról. Itt meg kell említenem Hölvényi György képviselő úr kiemelkedő szerepét az Európai Parlamentben, aki próbálja ezeket a támogatásokat olyan irányba terelni, ami pont nem az ideológiai kioktatásról, pont nem a lenézésről, pont nem a leckéztetésről szól. Az a probléma, tisztelt képviselő úr, és ez nekünk problémánk, hogy számos alkalommal az ENSZ, az EU, az OECD és így tovább, kioktatni akarja az afrikai tagállamokat, nem a kölcsönös tiszteleten alapuló párbeszéddel akarja ezeket a fejlesztéseket végrehajtani, hanem ki akarják oktatni és ideológiai csomagokba teszik.

Amikor képviselő úr templomok felújítását kritizálja, akkor az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ön azt állítja, hogy mi ezt ideológiai okokból tesszük. Ez a helyi közösségek kérése, tisztelt képviselő úr. Több alkalommal volt szerencsém államtitkár úrral közösen közel-keleti egyházi vezetőkkel is találkozni. A projektek, amelyek megvalósulnak, azok minden alkalommal a helyi személyek, egyházi személyek, vezetők kérései szerint történnek, tisztelt képviselő úr. (*Arató Gergely: Az embereket kellene megkérdezni, nem az egyházi vezetőket, hogy enni akarnak-e...*) Mert az a helyzet, hogy mi nem gondoljuk azt, mint amit Brüsszelben és New Yorkban az ENSZ-központban gondolnak, hogy mi Budapesten okosabbak vagyunk, hogy Szíriában mit kell megvalósítani, hogy Csádban mit kell megvalósítani, Nigériában mit kell megvalósítani, hogy Irakban mit kell megvalósítani, hanem mi vesszük a fáradságot, hogy megkérdezzük őket, hogy mire van szükségük. Szerintünk ez az igazi humanitárius segítségnyújtás, és nem az, hogy egy New York-i vagy egy brüsszeli irodában eldöntik, hogy mire van szükség 8-10-15 ezer kilométerrel arrébb a világ egy másik részén. Ennyit a közléséről, képviselő úr.

Szerintem a Hungary Helps programot mára már nem kell sokaknak bemutatni; az elmúlt években Magyarország humanitárius segítségnyújtó programja ismertté vált nemzeti hatáskörben és nemzetközileg is, ugyanis hatékony, érdemi segítséget ad az arra rászoruló üldözött közösségeknek. A Hungary Helps segítséget nyújt azoknak a közösségeknek, amelyeket vallási vagy más üldöztetés, erőszak, katasztrófák vagy a migráció hatásai fenyegetnek. Ugye, emlékezhetünk rá, hogy a DK annyit tett a migráció ügyében, hogy Gyurcsány Ferenc egy szíriai családot befogadott 3 percre az otthonába, majd ünneplő békés tömegnek nevezte a rendőrökre támadó erőszakos migránshordákat lent a déli határon. Ünneplő, békés tömegnek; gépfegyverrel támadva a magyar határra! (*Arató Gergely a fejét rázva: Ugyan már!*) Ez a nagy különbség köztünk, tisztelt képviselő úr, hogy mi nem nevezzük őket ünneplő békés tömegnek, hanem mi megvédjük a magyar embereket és Magyarországot ezektől az emberektől. (*Arató Gergely: Kiengeditek a börtönből az embercsempészeket!*)

A Hungary Helps nemzetközi humanitárius segélyprogramokon, adományokon és támogatási szerződéseken keresztül gyors és hatékony segítséget nyújt, humanitárius és fejlesztési projekteket szervez. A Hungary Helps a legkiszolgáltatottabb emberekre fókuszál; a humanitárius krízisek, a természeti és ember által okozott válságok áldozatait támogatja, különös tekintettel, de nem kizárólag az üldözött vallási csoportokra fókuszálva.

Az elmúlt időszakban jelentkező válsághelyzetek, így a migrációs nyomás növekedése, valamint a helyi közösségek üldöztetése rámutatott arra, hogy a veszélyeztetett közösségek támogatása önálló keretek megteremtését igényli. Igen, a világban a keresztény a legüldözöttebb vallás jelenleg. Nagyon nagy baj, hogy ez így van, semmilyen vallásüldözést nem szeretnénk, de igen aggasztó, hogy jelenleg a keresztény a legüldözöttebb vallás az egész világon.

Magyarország a veszélyeztetett közösségek támogatása terén követendő példával kíván eljárni. A veszélyeztetett közösségeket azért szükséges törvényi szinten is külön rögzíteni, mert a nemzetközi humanitárius támogatások, mint az ENSZ-, OECD- és EU-támogatások egy része elsősorban a fejlődő országok gazdasági fejlődését és jólétét szolgálják, és nem mindig jutnak el oda, ahol a legnagyobb szükség van rájuk, a veszélyeztetett közösségekhez. Az októberi tragikus Izrael elleni terrortámadás után is láthattuk, hogy mennyire nem hatékony a brüsszeli humanitárius támogatói rendszer, hiszen a brüsszeli támogatások, amelyeket palesztin szervezetek kaptak, az a gyanú, hogy mára a Hamászhoz is eljuthattak, illetve tudjuk azt, hogy brüsszeli pénzből támogatták azt a gázai intézményt is, ahol palesztin terroristákat képezték ki.

Magyarország az áldozatok mellett áll, és elfogadhatatlannak tartjuk, hogy Brüsszel mindenfajta ellenőrzés és komoly szempontrendszer nélkül adja oda a pénzt, ami a csövön kifér, és ebben a csőben akár Hamász-rakéták is felbukkannak. A Hungary Helps program kiszélesített alapelveinek gyakorlati megvalósítását jelen törvény hivatott biztosítani a következők szerint: a humanitárius válságok létének, kiváltó okainak és természetének feltárása és megnevezése, a közvetlen és helyben történő segítségnyújtás modellje, valamint a humanitárius válsággal fenyegetett közösségek helyben való maradása támogatásának az elve a prevenció révén.

A törvény biztosítja, hogy gyorsan és hatékonyan jusson el a segítség az üldözöttekhez és a humanitárius katasztrófák áldozataihoz, valamint Magyarország a nemzetközi szinten meghatározó módon hozzájáruljon a migrációt is előidéző folyamatok megszüntetéséhez, a helyben történő azonnali segítségnyújtáshoz.

Szerintem teljesen akceptálható és támogatható államtitkár úrnak az a felvetése, miszerint fontos, hogy a törvényben kerüljünk a párhuzamosságokat; miszerint kapcsoljuk össze az európai uniós fejlesztéspolitika fogalomtárával, hogy olyan projekteket

is részt vehessen Magyarország, amelyeket akár európai uniós ernyő alatt végeznek, de nagyon fontos, hogy a saját projektjeink, saját támogatásaink is megvalósuljanak, hiszen erre sok helyen nincsen példa. Számos kormányban csak egy óriási feneketlen medencébe lapátolnak bele valamiféle támogatást, ami aztán sokszor átláthatatlan és nem lehet nyomon követni azt, hogy hova is kerül pontosan ez a támogatás (*Arató Gergely: Például a magyar kormányban!*) és mennyire hatékony ez a támogatás.

Nagyon fontos, hogy azoknak a célzott támogatásoknak, amelyek helyben segítenek, a lehető legnagyobb százaléka kell hogy eljusson a kedvezményezettekhez, az üldözöttekhez, az érintettekhez. Éppen ezért fontos - képviselő úrnak még egyszer jelzem - a helyi vezetőkkel történő egyeztetés, az egyházi vezetőkkel, a civil szervezeti vezetőkkel történő egyeztetés és a helyi igényekre való reagálás, amit a Hungary Helps program is támogat és tesz.

A mostani módosítások elfogadásával a Hungary Helps program véleményünk szerint még hatékonyabban tud majd működni, és valódi segítséget tud kínálni a rászoruló, veszélyeztetett közösségek számára. Mindezek figyelembevételével a KDNP frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Gurmai Zita képviselő asszony következik. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Jó napot kívánok! Köszöntöm a képviselőket. Tisztelt Elnök Asszony! Államtitkár Úr! Jelen törvényjavaslat a két korábbi törvény helyébe kíván lépni, mivel ennek 2024. január 1-jei hatálybalépésével hatályát veszti a nemzetközi fejlesztési együttműködési és nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a Hungary Helps programról szóló 2018. évi CXX. törvény is. A javaslat indoklása szerint nyilvánvaló, hogy Magyarország üldözött keresztények megsegítésére irányuló nemzetközi humanitárius és nemzetközi fejlesztéspolitikája egységesen az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program megvalósításáért felelős miniszter szakmai és tulajdonosi irányítása alá kerül, ezért szükségessé vált a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény és a Hungary Helps programról szóló 2018. évi CXX. törvény Hungary Helps program keretében való egységes szerkezetben történő újraszakulása, a Hungary Helps Ügynökség Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság szerepének megerősítése, melynek eredményeként a Hungary Helps program immáron Magyarország üldözött keresztények megsegítésére irányuló tevékenységének és egyéb nemzetközi humanitárius és stabilitást erősítő tevékenységének, valamint nemzetközi fejlesztési tevékenységének keretprogramja.

(9.40)

Mi is Magyarország célja ezzel? Az, hogy az eddigieknél nagyobb mértékben vegye ki a részét a válságterületek, a migrációt kibocsátó országok és a fejlődő országok stabilitását szolgáló nemzetközi humanitárius segítségnyújtásból, a stabilitást erősítő tevékenységből, valamint a nemzetközi fejlesztéspolitikából, ahogyan ez korábban is elhangzott.

A Magyarország által foganatosított nemzetközi humanitárius politikának összhangban kell lennie a magyar kormány általános prioritásaival és elveivel, ezért a magyar kormány nemzetközi tevékenységének az emberi méltóság és az emberi jogok egyetemes védelme mellett szolgálnia kell a keresztény kultúra, azaz a magyarság értékalapjainak védelmét, valamint a keresztény kultúrkörhöz tartozó veszélyeztetett közösségek megsegítését. Magyarország a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységét nemzetközi kötelezettségeivel összhangban, nemzeti érdekeit is tükröző külkapcsolatai alapján, az ország teherbíró képességének, valamint külpolitikai és külgazdasági prioritásainak figyelembevételével valósítja meg. Ugye, szó volt arról, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködés egyik legfontosabb multilaterális keretét az Európai Unió és az ENSZ mellett az OECD jelenti, amelynek Magyarország is tagja. Az OECD keretében megvalósuló fejlesztések elsősorban a fejlődő országok gazdasági fejlődését és jólétét szolgálják, azonban ez nem jelenti feltétlenül a forrásoknak közvetlenül a veszélyeztetett közösségek javára történő becsatornázását. Az elmúlt időszakban jelentkező válsághelyzetek, a migrációs nyomás növekedése, valamint a helyi közösségek üldöztetése rámutatott arra, hogy a veszélyeztetett közösségek támogatása önálló kezek megteremtését igényli.

Magyarország a veszélyeztetett közösségek támogatása terén követendő példával kíván eljárni. A Hungary Helps program kiszélesített alapelveinek gyakorlati megvalósítását a jelen törvény hivatott biztosítani a következők szerint: a humanitárius válságok léte, kiváltó okainak és természetének feltárása és megnevezése; a közvetlen és helyben történő segítségnyújtás modellje; valamint a humanitárius válsággal fenyegetett közösségek helyben maradása támogatásának elve prevenció révén.

A törvény azt is biztosítja, hogy gyorsan és hatékonyan jusson el a segítség az üldözöttekhez és a humanitárius katasztrófák áldozataikhoz, valamint Magyarország a nemzetközi szinten meghatározó módon hozzájáruljon a migrációt is előidéző folyamatok megszüntetéséhez a helyben történő azonnali segítségnyújtással. A törvény biztosítja továbbá, hogy Magyarország a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységét a nemzetközi kötelezettségeivel összhangban, az ország teherbíró képességének, valamint külpolitikai, külgazdasági és vallásdiplomáciai prioritásainak figyelembevételével valósítsa meg.

Szeretnék néhány észrevételt tenni. Arra, hogy pontosan mi szükség van a nagyjából napra pontosan

öt évvel ezelőtt benyújtott törvény, valamint a kilenc évvel ezelőtt elfogadott törvény, mondhatni, lecserélésére, nem találtunk valódi magyarázatot a javaslatban, de én bizakodó vagyok, hogy államtitkár úr erre nekem válaszolni fog. Így most a két eddigi törvény kiváltásával itt egyszerre jelenik meg az üldözött keresztények támogatása, a nemzetközi fejlesztési tevékenység és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtás is.

Az előzményekről nyilvánvalóan tudjuk, hogy először éppen kilenc évvel ezelőtt nyújtották be a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslatot. 2016-ban egy kormányhatározattal létrehozták az üldözött keresztények megsegítéséért felelős helyettes államtitkárságot, 2017-ben pedig egy kormányrendelettel létrehozták a Hungary Helps programot, amelynek kormányzati célja a Magyarország által nyújtott támogatások egységes arculattal történő biztosítása volt. 2018. október 9-étől az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program megvalósításáért felelős államtitkárság a Miniszterelnökség szervezeti keretein belül kezdett működni. Az államtitkárság által kezelt projektek összege ekkor 4,7 milliárd forint volt. Majd ezt követte, szintén ebben az őszi időszakban, 2018-ban a Hungary Helps programról szóló törvény benyújtása, majd elfogadása. A Hungary Helps Ügynökség 2019 áprilisában jött létre a Hungary Helps programról szóló - ahogyan ezt már említettem - 2018. évi CXX. törvény alapján, korábban a Miniszterelnökség, 2022. július 1-jével pedig a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányítása alatt működő kormányzati nonprofit szervezetként.

2014. november 18-án nyújtotta be a kormány a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslatot. Az előterjesztést 6 ellenszavazat mellett minden képviselőcsoport támogatta, hiszen a jogszabály megalkotását a szakpolitikák végrehajtásában részt vevő hazai és nemzetközi szereplők régóta szorgalmazták. A törvény 2015. július 1-jén lépett hatályba, 2015 októberében pedig benyújtották hozzá egy alapvetően technikai jellegű módosítást, amelyet szintén támogattunk. Azért támogattuk ennek a törvénynek az elfogadását, mivel az valóban elősegítheti a külkapcsolataink fejlesztését, a hazai gazdasági szereplők külföldre jutását, az oktatás vagy az egészségügy kapcsolati rendszerének bővülését, valamint előrelépést biztosíthat a magyar tudás- és technológiatranszfer területén. Indokolt volt, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési politika és a humanitárius segítségnyújtás is a magyar külpolitika szerves részét képezze.

A 2014-es törvénnyel ellentétben a ma még hatályos 2018-as törvényt azonban már nem szavazta meg az MSZP, és a programról szóló beszámolókat sem tudtuk elfogadni. A legutóbbi beszámolót nemrégiben fogadták el, amelyben többek között szerepelt, hogy a HHP legfontosabb értékei közé tartozik az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak előmozdítása is, különösen a szegénység megszüntetése, az éhezés megszüntetése,

az egészség és jólét, a minőségi oktatás, a nemek közötti egyenlőség, a tiszta víz és a közegészségügy, a tisztességes munka és a gazdasági növekedés, az egyenlőtlenségek csökkentése a fenntartható városok és közösségek, valamint a béke, az igazság és az erős intézmények érdekében. Olyan jó lenne, ha ezeket nemcsak máshol, hanem egyébként itthon is tudná a magyar kormány támogatni!

A 2022. évi beszámolóból az is kiderül - ahogy erről korábban Arató képviselőtársam is beszélt -, hogy egy horvátországi beruházásra adta a magyar kormány a legjelentősebb összeget. De jelentős összeget kaptak az örmények is, közel 1,7 milliárd forintot. A libanoni örmény közösség és a nemzetközi örmény diaszpóra támogatása több országban, mezőgazdasági projektek elindítása, egyházi infrastruktúra fejlesztése, valamint humanitárius segély biztosítása 6 ezer rászoruló örmény családnak körülbelül 1,5 milliárd forint volt; a libanoni Örmény Katolikus Patriarchátus által működtetett iskolák felújítására és korszerűsítésére, a közösség megerősítésére, valamint az iskolák kapacitásának és az oktatás minőségének javítására 180 millió forintot adtak.

Kérdés persze, hogy ezek után mit szólnak ahhoz, hogy a miniszterelnök gratulált a mélyen tisztelt azeri elnök úrnak a munkálatokhoz, amit az örmények lakta Hegyi-Karabah régió ellen indított. A támadásban több tucat ember meghalt, a volt elnököt pedig elfogták. A támadás után az EU közös állásfoglalásban akarta elítélni Azerbajdzsánt és az örmények kényszer-kitelepítését, amit Magyarország előítéletesnek és Azerbajdzsán-ellenesnek minősített, és megvétozta azt.

2022-ben összesen 8,3 milliárd forintnyi támogatást oszthatott szét a Hungary Helps Ügynökség a 63 külföldi projektjére, ennek közel 40 százalékát a petrinjai iskola újjáépítésére fordította. Ez több pénz, mint amennyi a háború sújtotta Ukrajnába ment, ahova túlnyomó részt Kárpátaljára koncentrálnak, összesen 13 projekt révén 1,7 milliárd forintnyi értékben vitt segítséget a Hungary Helps különféle segélyszervezeteken keresztül. Nyilvánvaló, hogy ezek mind rendkívül fontos dolgok, csak az arányokkal van nekem gondom.

A 2024. évi költségvetésben 3,1 milliárd forint kiadást terveztek be a programmal kapcsolatban, amiből 0,5 milliárd forint az ügynökségnek megy, ahogy egyébként ez eddig is történt.

Zárásképpen azt tudom önöknek mondani, valóban üdvözlendő, hogy az ország teherbíró képességének figyelembevételével Magyarország közreműködik a szegénység elleni küzdelemben, az emberi és kisebbségi jogok, a fenntartható fejlődés, valamint a nemzetközi biztonság és stabilitás elősegítését célzó nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységben.

(9.50)

Emellett humanitárius segítségnyújtással részt vállal a természetben civilek és katasztrófák által okozott

válsághelyzetek negatív hatásainak csökkentésében. Az is rendkívül fontos, hogy megpróbálja az ott élőket ott tartani különböző programokkal. Nyilvánvaló, hogy ez egy fontos dolog, ugyanakkor azt látjuk, hogy sokszor teljesen más beruházásokra költ el sok milliárd forintot a kormány ezen a címen, és tényleg kérdés az, hogy abból valójában kik járnak jól. Ugyanakkor talán nem kellene gratulálni a keresztények üldözéséért az azeri elnöknek, ahogy ezt az előbb említettem, főleg ha a kormánynak van egy, az üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkársága. Továbbá az sem világos, hogy mi a pontos célja a mostani törvényjavaslathoz, a korábbiakhoz képest miben változik pontosan majd a program működése. Nyilván pontosan próbáltam elmondani, amit ez ügyben fontosnak tartottam.

A HP idejű beszámolója szerint a program legfontosabb értékei közé tartozik, és ezt ismétlem, az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak előmozdítása, és ami tényleg a legfontosabb, a szegénység, az éhezés megszüntetése, az egészség, jólét, minőségi oktatás, a nemek közti egyenlőség, a tiszta víz és közegészségügy, a tisztességes munka és gazdasági növekedés, az egyenlőtlenségek csökkentése a fenntartható városok és közösségek, a béke, az igazság és az erős intézmények érdekében. Ezt azért ismétlem meg, mert azt gondolom, hogy ez a legfontosabb, amit tehetünk valóban. Tényleg jó lenne, ha ezeket nemcsak máshol, hanem itthon is meg tudnánk valósítani. Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Az előterjesztő képviselőtársam, azaz Tristan államtitkár úrnak van lehetősége válaszolni. *(Azbej Tristan igent int.)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. Harmincperces időkeret áll államtitkár úr rendelkezésére. Parancsoljon!

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminiszeri államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az értékes vita első szakaszán vagyunk túl. Üdvözlöm, hogy a törekvéseinknek, a Hungary Helps programnak, a kormány szándékainak alapvetéseiben és annak megvalósításában több olyan pont van, több olyan pont maradt, amelyek a pártpolitikai választóvonalakon is átívelnek és egyetértés van bennük. Köszönöm minden részről a támogató és az egyetértő nyilatkozásokat, megnyilvánulásokat.

Köszönöm azokat a konstruktív kritikai észrevételeket is, amelyek előremutatnak nekünk is a szakpolitika alakításában, vagy ha célt tévesztettek, vagy téves információ, kiindulási ponton alapulnak, akkor nekem most lehetőséget adnak arra, hogy tisztázzak néhány alapvetést, meg a Hungary Helps működésének néhány elvét. Ezenkívül voltak már a személyeskedést

is súroló megnyilvánulások is. Ezeket nem tartom méltányosnak, kitérek ezekre is, annak viszont örülök, hogy ezek voltak kisebbik részben.

Kezdem azokkal a pontokkal, amelyek kérdések és vitások. Azt gondolom, hogy mind a képviselő aszszony, a képviselő urak, mind pedig a közvélemény számot tarthat arra, hogy megismerje ezzel kapcsolatban egyrészt a valóságot, másrészt pedig a szándékainkat. Van egy elvi, ideológiai kérdés és vita, amely a Hungary Helps programnak a 2017 eleji indulása óta visszaköszön; itt, a parlamentben is volt alkalmam ezzel találkozni és ebben a vitában részt venni. Ez annak a kérdéskörre, hogy a magyar kormány üldözött keresztények iránti értékalapú elköteleződése hogyan összeegyeztethető a humanitárius alapelvekkel, mint amilyen többek között a semlegesség és a pártatlanság.

Először szeretném a magyar kormány nemzetközi szolidaritási szerepvállalásának dimenziójával kapcsolatban tájékoztatást adni. A magyar kormány hivatalos nemzetközi fejlesztési hozzájárulása a bruttó nemzeti jövedelmünknek 0,2 százaléka az utóbbi években, tehát két ezreléke környékén mozgott. Ez a hozzájárulás a humanitárius gyorssegélyeket jelenti, a nemzetközi humanitárius és fejlesztési szervezetekbe való tagdíjbefizetést, a gazdasági fejlesztési partnerséget jelenti, például a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogramot jelenti, tehát oktatási programokat jelent. Ha megnézzük ezeket a célkitűzéseket, látjuk, hogy vannak olyan területek, és talán ezek vannak többségben, ahol egyáltalán nem értelmezhető a vallási hovatartozás, illetve a vallási üldöztetés alapján nyújtott humanitárius segítség. Ilyenek például a természeti katasztrófák, a nem vallási indíttatású fegyveres konfliktusok nyomán adott segítségnyújtás. Magyarország az ukrajnai háború vonatkozásában, ha jól tudom a friss adatot, több mint 130 millió euró segítséget nyújtott, és ezeknek a támogatásoknak semmilyen relevanciája nincs az üldözött keresztények megsegítésében. De ugyanezt mondhatnám például a törökországi földrengés esetében is. Ez így van rendjén, nemcsak a humanitárius alapelvekből kiindulva, hanem a keresztényi szolidaritás egyetemességének alapján.

Ugyanakkor van itt egy másik szempont, amely idegen, gyakran alkalmazott szakmai kifejezéssel élve, horizontálisan megjelenik a támogatási tevékenységünkben. Amikor releváns, amikor hitelví humanitárius alapon felfedezünk egy humanitárius vagy más fejlesztési igényt, akkor Magyarország válaszol erre, ez pedig az üldözött keresztények megsegítése.

Járom a nyugati országok kormányzatait is, nagy, nálunk tehetősebb és ezen a területen nagyobb tapasztalattal bíró donorországok kormányait. Legutóbb Németországban jártam, Berlinben, a szövetségi kormányzat szaktárcájával tárgyaltam. Ők elmondták, hogy általános érvényű a humanitárius és fejlesztési szerepvállalásuk, de van egy horizontális értékeltví választásuk, a német nemzetközi segítségnyújtási politika például feminista. Ez értelmezést

igényelt. Megértettem, és megtaláltuk a pontot: például az üldözött vallási hovatartozásuk miatt erőszaknak kitett és hátrányosan megkülönböztetett nők támogatása. Magyarország értékválasztása alapján az üldözött keresztényeknek, ahol ez releváns, és ahol tudunk, segítséget nyújtunk. Erre azért van szükség, mert a kereszténység a világ legüldözöttebb vallása. Ez egy ilyen átfogó, nagyzó állításnak tűnhet (*Arató Gergely: Mert az is!*), és azt is hozzá szeretném tenni, hogy az emberi szenvedés sosem lehet egy verseny, sosem lehet egy algebrai művelet, de ha a lélekszámukat tekintjük, akkor vallási hovatartozásuk miatt keresztényeket üldöznek a legnagyobb számban a világban. Ez egy abszolút értékű tény.

Ezekben az esetekben egyébként jellemzően a diplomáciai súlyunkból fakadóan mi akkor tudunk segíteni, ha ez az üldöztetés humanitárius igényt is keletkeztet. Nem lehetünk hatással a világban, nem lehetünk a világ morális, erkölcsi rendőrei, ez talán kontra produktív is lenne. Azért van szükség arra, hogy Magyarország kiemelten foglalkozzon és kimondottan az üldözött keresztényekkel, mert annak ellenére, hogy több száz millió embert érintő, több mint 300 millió embert érintő emberi jogi és humanitárius válságról van szó, annak ellenére Magyarországon kívül ezt más, egészen a közelmúltig, nem tette. Annak ellenére, hogy a legüldözöttebb vallási csoportról van szó, ezzel jellemzően nem foglalkoznak a nemzetközi emberi jogi fórumok, a minden más diszkrimináció ellen fellépő nyugati kormányok, a keresztényüldözés nem fáj a nyugati országoknak. Ez nem szerepel a különböző multilaterális és kormányközi fejlesztési és humanitárius programok napirendjén, sőt, amikor ez szóba kerül, megpróbálják azt eltagadni és bagatellizálni.

(10.00)

Például a nigériai keresztényüldözést, amit jellemzően iszlamista terrorszervezetek hajtanak végre, és a tavalyi évben több mint 3 ezer keresztény emberi életet követelt, az ilyen szervezetekben, Brüsszelben, nyugati fővárosokban a klímaváltozás hatásaival indokolnak. Ez önmagában botrányos és felháborító, de segélyezési szempontból pedig azt eredményezi, hogy a nagy donorok és a nemzetközi szervezetek nem hajlandók közvetlenül segítséget nyújtani ezeknek a közösségeknek.

Amikor mi ezt az egyik, de nem kiemelt prioritásunk részévé tettük, prioritást szenteltünk nekik, akkor nem kivételezünk a keresztényekkel, hanem a nyugati világ lelkiismereti, erkölcsi adósságát behozva igyekszünk egy szintre hozni az üldözött keresztények iránti szolidaritás kifejezését. Ha minden más nyugati donorország legalább kimondaná ezt a jelenséget, és legalább foglalkozna, dedikált programokat indítana, akkor nem lenne szükség arra sem, hogy a mi politikánkban legalább kimondottan, legalább a célmegjelölések között ennyire kiemelten szerepeljen.

Azt is el szeretném mondani, hogy mindezekkel együtt, ha tényleg igaz lenne az az állítás - nem nevezem vádnak, mert lehet, hogy téves információkból fakad -, hogy mi kivételezünk a keresztényekkel, és valóban például a Közel-Keleten vagy Afrikában csak a keresztény közösségeknek adnánk segítséget, az nemcsak elviekben lenne kifogásolható, hanem kontroverzív lenne abból a szempontból, hogy erősítené és növelné ezeken a keresztény közösségeken a stigmát, hogy ők a Nyugat ügynökei. Ezért azt szeretném elmondani képviselő úrnak, mindenkinek, akiben ez a kérdés felmerült, hogy amikor csak tudunk, úgy teszünk, hogy amikor keresztény intézményeket támogatunk, azt oly módon tesszük, hogy az a velük együtt élő más közösségeket is segítse.

Egy példát szeretnék mondani, mert nemcsak templomokat támogatunk, hanem természetesen keresztény oktatási, egészségügyi, szociális intézményeket: 15 országban támogattunk az elmúlt hét évben 30 keresztény iskolát és oktatási intézményt. Ezeknek a keresztény iskoláknak mindegyikére jellemző, hogy azok megnyitják a kapukat a nem keresztény vallású emberek előtt. Irakban, Iraki Kurdisztánban egy káld katolikus iskola felépítését támogattuk, ahol körülbelül fele részben vannak keresztény belső menekült gyerekek, fele részben pedig muzulmán és jazidi gyermekek. A koronavírus-járvány idején tucatnyi palesztin és jordániai katolikus iskolát támogattunk, ahol többségben vannak muzulmán gyermekek, akik ott tanulhatnak. Ez nemcsak humanitárius szempontból helyes, hanem ahogyan az egyházi partnereink elmondják, hozzájárul ahhoz, hogy a hosszú távú békés együttélésüket segítsük; azáltal, hogy lehetővé tesszük egyházi partnereink számára azt, hogy kinyújtsák a szolidáris jobbot a velük együtt élő többségi vallási csoporthoz tartozó embereknek, az együttélést, a bizalomépítést szolgáljuk és támogatjuk. Ahogyan egy szíriai pátriárka elmondta nekem a közelmúltban: azt a muzulmán családot, amelyik a gyermekét a szíriai lerombolt oktatási rendszerben katolikus iskolába járathatja, azt a családot és a közösséget nem fogják tudni a szélsőséges iszlamisták a keresztények ellen fordítani.

Igaz ezek mellett, hogy a keresztény infrastruktúrát, templomok megőrzését és újjáépítését is támogatjuk. Ennek megint csak két oka van. Az egyik oka: sokszor a politikai korrektség hamis elvére hivatkozva ezt más kormányok nem teszik meg, néhány üdítő kivételt, például az UNESCO-t leszámítva. A másik oka pedig az, hogy mi abban segítünk, amit kérnek tőlünk.

Az, hogy Libanonban több mint hatvan, a libanoni polgárháború során megrongálódott, megtámadott templom megőrzését támogattuk, ez már Magyarországon korábban többször ellenzéki kritikák keretében került. Az volt akkor is a vád, hogy miért nem valami fontos és hasznos dologra adtuk ezt a forrást. Mi azonban nem az ellenzéki kritikákból építjük a támogatási céljainkat, hanem a kedvezményezettek kérései alapján. És például a libanoni keresztény közösség,

amelyik száz év alatt 75 százalékos népességarányról 30 százalékra csökkent, és a különböző konfliktusok miatt egy keresztény exodus réme fenyeget, úgy gondolja, és azt kérték tőlünk, hogy az ottani közösségek megmaradásának a záloga az, hogy a gyökereik megőrzésével a közösségek átérzzék azt, hogy nekik ott jövőjük van. Ehhez persze oda kell menni Libanonba, meg kell ismerni a kultúrát, meg kell érteni, hogy abban a kultúrában a hitelvű, az identitástámogató dolgoknak sokszor nagyobb jelentősége van, mint más, anyagi-sabb és materiálisabb támogatásoknak.

Több olyan támogatási helyszínünk van, de még például mexikói is, ahol keresztényüldözés nem volt, hanem egy természeti katasztrófa rombolt le egy zarándokhelyet és templomot, ahol a visszatérő emberek előbb kezdték újjáépíteni a templomjaikat, mint a lakóházaikat. A Hungary Helps programnak ez az alapelve, ez az odafordulás, ez a közvetlenség és az alkalmazkodás az igényekhez.

Azt gondolom, hogy a horvátországi petrinjai iskolának az újjáépítését ért kritikák is remélhetőleg az információ hiányából fakadnak. Egyrészt a Hungary Helps Ügynökség tavalyi tevékenységéről szóló beszámolóból indul ki képviselő asszony és a képviselő urak. Azt szeretném ezzel kapcsolatban mondani, hogy ami miatt erre a jelen törvényjavaslatra is szükség van, az az, hogy ami például abban a jelentésben szerepelt, az nem Magyarország teljes humanitárius és nemzetközi fejlesztési tevékenysége, hanem annak az a része, talán kisebbik része, aminek a támogatáskezelését a Hungary Helps Ügynökség látta el. Amennyiben ez a törvényjavaslat most elfogadásra kerül, úgy szinte a teljes magyar humanitárius segítségnyújtási és fejlesztési portfólió egy szabályozási keretbe kerül, aminek a támogatáskezelési lebonyolító szervezete a Hungary Helps Ügynökség lenne. Ez egy statisztikai kérdés, ezzel azt akarom mondani, hogy az ezt követő években, amikor a Hungary Helps Ügynökség jelentését olvassák, akkor számarányai-ban jobban fogják látni, hogy mire mennyit szánunk.

Ezenkívül pedig, nem pontos az idézet, de egy olyan áthallás is volt, hogy mi az üldözött keresztényekre szánt forrást legnagyobb mértékben 2022-ben a petrinjai iskolának az újjáépítésére szántuk. Ezzel kapcsolatban pedig azt szeretném mondani, hogy mint ahogyan azt számon is kérte talán képviselő úr rajtunk, erre az újjáépítésre a kormány többletforrást biztosított év közben, nem év elején a költségvetésben az előirányzatban szereplő és igen, többségében az üldözött keresztények megsegítésére is szánt forrás terhére ment.

Itt érkezünk meg egy olyan ponthoz, amit Nacsa Lőrinc képviselő úr is kijavított, de én is szeretnék korrigálni. Ez az a valótlan állítás, ami szerint Orbán Viktor miniszterelnök úr Ilham Alijev azerbajdzsáni elnöknek a karabahi örmények elűzéséhez gratulált volna. Egyrészt ez nem igaz, aki láthatta a felvételt, olvashatta a leiratot, az tudja ezt. Ellenzéki politikusok által közzétéve egy manipulált és megvágott, külön

szövegrészleteket tartalmazó videó az, amit felkapott ezzel kapcsolatban az ellenzéki médium. *(Arató Gergely: Ott se volt Orbán Viktor!)*

(10.10)

Ahogy az elhangzott, Orbán Viktor azeri partnerének egyrészt az újjáépítéshez gratulált, másrészt pedig az októberi karabahi egynapos eszkalációt követően a Kaukázusban a béke érdekében megtett erőfeszítéseire.

Egy hasonló gratuláció magyar kormányzati részről elhangzott. Két héttel ezelőtt Szijjártó Péter külügyminiszter úr delegációjában vehettem részt, ami Jerevánban az örmény kormány vezető képviselőivel zajlott le. Itt az örmény fél is a szándékát fejezte ki arra nézve, hogy a harminc éve tartó - és egyébként vallási relevanciával nem bíró - karabahi politikai konfliktust követően a felek késznek mutatkoznak arra, hogy a béke irányába lépéseket tegyenek. Mi ezt elismertük, nemcsak biztatásunkat fejeztük ki, hanem tekintettel arra, hogy az örménységgel, ezzel az ősi keresztény nemzettel keresztényi alapon van egy nagyon erős kapcsolódásunk, Azerbajdzsánhoz pedig stratégiai, diplomáciai kapcsolatok fűznek, Magyarország föl is ajánlotta azt, hogy mint ahogy korábban sikeresen mediált és közvetített a két fél között, ezt a jövőben is meg fogja tenni.

Mindezzel együtt az eszkaláció, illetve a karabahi konfliktusnak ezt megelőző incidensei és állomásai humanitárius igényt támasztottak, ezért Magyarország a Hungary Helps program keretében az elmúlt hónapban humanitárius segítséget nyújtott Örményországnak a Karabahot elhagyó örmény családok ellátására, és több felajánlást tettünk Jerevánban ennek a tevékenységnek a folytatására is.

Az pedig, hogy Arató képviselő úr egyrészt kétségbe vonja a magyar kormány keresztényüldözés elleni elköteleződését, valamint engem a személyemben is megtámad az örmény örökségem, magyarországi örmény nemzetiséghez tartozásom kapcsán, azt vissza kéne utasítanom. Csak azt szeretném elmondani, hogy én ezt sosem szándékoztam kitenni a kirakatba, illetve az ablakba, de az elmúlt időszakban az örménység részéről a magyarországi örmény nemzetiség, az örmény katolikus egyház, illetve Jereván állami egyeteme kitüntetésben részesített egyrészt a világ üldözött keresztényeinek az érdekében a Hungary Helps programon keresztül végzett munkámért, másrészt általában véve Magyarország hozzájárulásáért a közel-keleti keresztények, most az örményországi humanitárius igények támogatása terén. És még egyszer: sosem készültem arra, hogy elbüszkélkedjek ezekkel a kitüntető címekkel, de lényegesen fontosabb visszajelzésnek meg iránymutatásnak érzem, mint azt a megjegyzést és személyeskedő támadást, amit megengedett magának a képviselő úr. *(Arató Gergely: Megérdemelte.)*

A keresztényüldözés tekintetében pedig szinte már a nevetségesség határát súrolóan álságos, hogy annak a pártnak a részéről érkezett ilyen kitétel és

vonták kétségbe a mi elköteleződésünket, amely a magyar közéletben sorozatosan enged meg magának egyházellenes és keresztényellenes uszításokat. *(Nacsa Lőrinc: Így van! - Arató Gergely: Nem! Keresztényellenest soha, csak egyházellenest!)*

Simon György, a Demokratikus Koalíció képviselője: idióták azok, akik egy ókorban megírt, mesekönyvben megírt szabályrendszer szerint akarják élni az életüket.

Gyurcsány Ferenc: a Demokratikus Koalíció azt fogja kezdeményezni, hogy mondjuk fel a vatikáni szerződést. *(Arató Gergely: Ez fáj nektek! A pénz fáj nektek, nem a kereszténység!)*

Idézek: „Majd mi megtanítjuk a papoknak a Szentírást.” Vadai Ágnes a gyónási titok eltörlésére vonatkozó javaslatot terjesztett be a parlamentnek. *(Nacsa Lőrinc: Mint a nácik!)* Ilyet utóljára a nácik csináltak; ez a vallásszabadság mint alapvető emberi jog eltiprása. *(Arató Gergely: Védjétek a pedofilokat! Ez a ti kereszténységetek!)*

Niedermüller Péter már dehumanizáló kijelentést is tett, a keresztényeket rémisztő képződményeknek nevezte.

Tehát mindezzel együtt, megköszönve azokat a pontokat, ahol elvi egyetértésüket kinyilvánították Magyarország nemzetközi segítségnyújtási politikájának, illetve méltányolva, figyelembe véve a szakmai kritikáikat és a javaslataikat, én azt javaslom, hogy ne hozza magát még egyszer olyan helyzetbe, hogy leleplezi önmagát ezzel az álságos keresztényvédelemmel.

Gurmai Zita képviselő asszonynak: föltette azt a kérdést, hogy mi szükség van erre a törvényre - lényegében ez volt a kérdés. És udvariatlan lennék, hogyha arra utalnék, hogy az expozémban igyekeztem ezt összességében és teljességében felfedni, ezért szeretnék egyenes választ adni még egyszer, mert az expozémban erre kitértem.

Ezzel együtt azt szeretném elmondani, hogy nagyon helyesen és pontosan vázolta föl azokat az intézkedéseket és szabályozási tételeket, amiket az elmúlt nyolc évben tettünk, beleértve a NEFE törvényt, a Hungary Helps törvényt, az üldözött keresztények megsegítéséért felelős kormányzati egység megalakítását, a vonatkozó kormányrendeletet.

Ha az egyik és legfontosabb indokát és szükségességét kellene kiemelnem a mostani törvényjavaslatnak, mindezt az egészet egybefogja: a szabályozást egységesíti, a támogatáskezelés lebonyolítása a Hungary Helps Ügynökség által áramvonalasítja az eddig különálló területeket, mint amilyen a humanitárius segélyezés és a nemzetközi fejlesztés területe, ezeket egységesíti. Anélkül hoz létre egy átfogó nemzetközi segélyezési programot, hogy egyébként az értékelvű prioritásaink csorbát szenvednének.

Ami itt történik, és amit ez a törvényjavaslat szándékozik tenni, az Magyarország nemzetközi szolidaritási részvállalását célzó szakterület megalapítása. Ehhez kérem a továbbiakban is a támogatásukat. Köszönöm szépen a szót. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik az **egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6074. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat hat törvény módosítását foglalja magában, amelynek célja az eljárások egyszerűsítése, az ingatlan-nyilvántartás által nyújtott szolgáltatások körének bővítése, valamint az informatikai fejlesztések jogi hátterének megteremtése.

A törvényjavaslat hozzájárul a közigazgatás akár határokon is átívelő, korszerű és állampolgári igényekhez igazodó fejlesztéséhez is. A kormány a módosítások többségénél az elektronikus ingatlan-nyilvántartási eljárás bevezetésével összefüggésben indítványozza egyes ingatlan-nyilvántartási és térképészeti tárgyú törvények módosítását; másrészt pedig a hatályban lévő ingatlan-nyilvántartással és térképészettel összefüggő egyes jogszabályokat pontosítja a napi gyakorlatban felmerült jogszabály-értelmezési kérdések mentén.

Tisztelt Ház! Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 1996. évi LXXXV. törvény módosításának elsődleges célja, hogy pontosítsa a jogszabály személyes díjmentességre vonatkozó rendelkezését, ami azt jelenti, hogy a magyar államot és a költségvetési szerveket csak elektronikusan szolgáltatott tulajdonilap-másolat esetén illeti meg a személyes díjmentesség.

(10.20)

Továbbá a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 30. § (2) bekezdésének történő megfelelést szolgálja azon módosítás, amely kimondja, hogy fizetési kötelezettségből származó bevétel államháztartáson kívüli szervezetet közvetlenül kizárólag törvény, igazgatási szolgáltatási pótdíj esetében törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet kifejezett rendelkezése alapján illethet meg. A törvényjavaslat hatályon kívül helyezi a díjtörvény egyes rendelkezéseit is, amelyek 2024. január 1-jétől állami szinten kerülnek ugyanígy, ahogy az előbb elmondtam, szabályozásra.

Tisztelt Országgyűlés! Egyre nagyobb számban fordulnak elő azok az esetek, amikor olyan örökhatály

után marad belföldi ingatlan, akinek szokásos tartózkodási helye az Európai Unió valamely más tagállamában volt elhunytakor. A külföldi öröklési eljárást lefolytató közjegyzőnek, hagyatéki bíróságnak vagy a külföldön kirendelt hagyatéki gondnoknak ilyen esetekben vizsgálnia kell az örökhatály után maradt magyarországi ingatlan meglétét és hagyatékhhoz tartozását.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításának célja egyrészt annak lehetővé tétele, hogy a magyarországi közjegyzők számára megteremtse annak lehetőségét, hogy vizsgálhassák az örökhatály után maradt magyarországi ingatlan meglétét, hagyatékhhoz tartozását, illetve a vizsgálat eredményének az eljáró külföldi közjegyzőhöz, hagyatéki bírósághoz, hagyatéki gondnokhoz történő továbbítását. A javaslat tehát a külföldön induló hagyatéki eljárás céljára is lehetővé teszi azt, hogy a közjegyző az örökhatály természetes személyazonosító adatai alapján végezzen el lekérdezést, és amennyiben azt állapítja meg, hogy az örökhatály után maradt belföldi ingatlan, a tulajdoni lap tartalmát a közjegyzőről szóló 1991. évi XLI. törvényben foglaltaknak megfelelően tanúsíthatja.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény - a továbbiakban Fttv. - módosítása a már említett e-ingatlan-nyilvántartás című projekttel összefüggésben tesz javaslatot egyes térképészeti tárgyú törvények módosítására. Ez lehetővé teszi az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető és természetben vagy területi mértékben meghatározott jogok, tények állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban történő megjelenítését, azaz a tulajdoni lapra bejegyzett jog vagy tény térképi ábrázolását. A térképi megjelenítésre pedig az elektronikus ingatlan-nyilvántartási rendszer biztosít majd technikai lehetőséget a későbbiekben.

Fontos megjegyezni, hogy az elektronikus ügyintézés természetes személyek számára a földmérési és térképészeti eljárásokban nem lesz kötelező. Amennyiben nem kívánnak élni az elektronikus ügyintézés adta lehetőséggel, abban az esetben hagyományos úton, postai küldeményként vagy kormányablakban is benyújthatják kérelmüket. Ebben az esetben a hatóság alakítja át a kérelmet és mellékleteit elektronikus irattá.

Ugyanez nem lesz igaz az ingatlan-nyilvántartási eljárásokban, ott az ügyvédkényszer mellett csak elektronikus ügyintézésre lesz majd lehetőség.

Az Fttv. módosításának további célja, hogy biztosítsa a honvédelmi miniszter és a honvédelem térképészeti támogatásáért felelős szerv feladatainak ellátásához szükséges térképészeti adatok díjmentes szolgáltatását.

Tehát a módosítás meghatározza azt is, hogy az egyes térképészeti adatokat mely hatóság szolgáltatja. Ebből adódóan az adatszolgáltató szervek egyértelműen beazonosíthatóak, ami az ügyfelek és más hatóságok ügyintézésének egyszerűbbé tételét is szolgálja.

Tisztelt Ház! Összegezve: a törvényjavaslatban foglalt módosítások célja tehát az eljárások egyszerűsítése, a jogértelmezés egységesítése, az ingatlan-nyilvántartás által nyújtott szolgáltatások körének bővítése, valamint az informatikai fejlesztések jogi hátterének megteremtése, amely elősegíti a közigazgatás korszerű és állampolgári igényekhez igazodó fejlesztését. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár úr! Tisztelt Ház! Az egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról szóló T/6074. számú törvényjavaslat célja, hogy a kormány a magyar gazdaság versenyképességének növelése érdekében csökkentse a földügyi eljárások idejét, ezen eljárások költségintéjét és az előbb említett ügymenetekhez tartozó közigazgatási adminisztrációs terhek mennyiségét.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonlap-másolat igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 1996. évi LXXXV. törvény módosítása szerint a magyar államot és a költségvetési szerveket elektronikusan szolgáltatott tulajdonlap-másolat esetén illeti meg a személyes díjmentesség, továbbá hatályon kívül helyezi a díjtörvény egyes rendelkezéseit, amelyeket 2024. január 1-jétől miniszteri rendeleti szintű jogszabályban szabályoz.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása következtében a külföldi öröklési eljárást lefolytató közjegyzőnek, hagyatéki bíróságnak lehetősége lesz arra, hogy megvizsgálja az örökhatyó után maradt magyarországi ingatlan meglétét és a hagyatékhöz tartozását. Külföldről induló hagyatéki eljárás esetén is lehetőség lesz erre az eljárásra.

Szintén a törvény módosítása másrészt lehetővé teszi, hogy felhatalmazza az ingatlan-nyilvántartásért felelős minisztert, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díját rendeletben állapítsa meg.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása az e-ingatlan-nyilvántartás című projekttel összefüggésben csökkentette a földügyi eljárások átfutási idejét és költségintéjét. Ezenfelül a honvédelmi miniszter és a honvédelmi térképészeti támogatásért felelős szerv feladatainak ellátásához szükséges térképészeti adatok díjmentes szolgáltatását is biztosítja.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény módosításának elsődlegesen szövegpontosító

célja volt, illetve ezenfelül biztosítja, hogy a terrorizmust elhárító szerv díjmentesen igényelhesse elektronikus tulajdonlap-másolatot. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint az egyes ingatlan-nyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény és az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi LXI. törvény módosítása a szabályozási koherencia biztosítása érdekében fogalmazódott meg.

Tisztelt Ház! A dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által benyújtott egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról szóló T/6074. számú törvényjavaslat az e-ingatlan-nyilvántartás című projekttel összefüggésben magában foglalja egyes ingatlan-nyilvántartási és térképészeti tárgyú törvények módosítását, ezen belül felhatalmazó, szövegpontosító, hatályba nem lépésről szóló, valamint eltérő szöveggel történő hatálybalépésről szóló rendelkezéseket tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra való tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a benyújtott T/6074. számú módosítási javaslat elfogadását szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Az egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat elfogadását a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Gurmai Zita képviselő asszony következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 2021 júniusában fogadta el ezt az új törvényt. Az új törvény lényege, hogy a jelenlegi papíralapú eljárást egy teljesen elektronikus eljárásrend váltja föl, ami illeszkedik az általános közigazgatási rendtartás és az elektronikus ügyintézés hatályos törvényi keretei közé. A kihirdetett törvényszöveg szerint az új törvénynek 2023. február 1-jén kellett volna hatályba lépnie, azonban a kormány nem volt képes megteremteni az új Inytv. hatálybalépéséhez szükséges technikai feltételeket.

(10.30)

Ezért az új Inytv. hatálybalépését az Országgyűlés 2022 novemberében a 2022. évi XLVIII. törvénnyel 2021. február 1. napjáig, majd 2023 szeptemberében a 2023. évi LXI. törvénnyel 2024. október 1-jéig toltta el.

A javaslat az elektronikus ingatlan-nyilvántartási projekt egyes elemeinek alkalmazásához szükséges rendelkezéseket tartalmazza, elsősorban a régi Inytv.

és a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény, az alábbiak szerint. Az ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díjait jelenleg törvény határozza meg, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény. A javaslat szerint e díjakat a jövőben miniszteri rendelet fogja meghatározni.

Megszűnik a hitelesítés nélküli elektronikus térképmásolat. A jövőben csak hiteles térképmásolat lesz kiadható.

A javaslat meghatározza az elektronikus adat-szolgáltatás biztosításának technikai feltételeit is.

Az állami alapadatok felhasználásával kapcsolatos rendelkezéseket a 63/1999. (VII. 21.) FVM-HM-PM együttes rendelet tartalmazza, azonban az adatok felhasználására vonatkozó rendelkezések törvényi szintet igényelnek. E szabályokat emeli törvényre a javaslat 7. §-a.

A javaslat szerint az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis tartalmazni fogja mindazt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető, természetben vagy területi mértékben meghatározott jogot és tényt, melynek az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban történő átvezetését 2024. március 25-étől kezdeményezik. Ez a 8. §.

Továbbá a javaslat az új Inyvtv. egyes szabályainak korrekcióját is tartalmazza. A javaslat lehetővé teszi, hogy a Terrorelhárítási Központ díjmentesen igényelhesse elektronikus tulajdonilap-másolatot.

A javaslat rendelkezéseinek többsége 2024. január 1-jén és március 25-én lép hatályba, azonban az új Inyvtv.-hez kapcsolódó rendelkezések hatálybalépése 2024. október 1-je.

Szeretném megtenni az észrevételeimet a törvényjavaslatához. Az új Inyvtv. szerinti ingatlan-nyilvántartási eljárás elektronizálása az elmúlt időszak egyik legjelentősebb közigazgatási fejlesztése lenne, ennek folyamatos halasztása valóban komoly kormányzati kudarc.

Különösen fontos fejlesztés, hogy a javaslat szerint az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis tartalmazni fogja mindazt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető, természetben vagy területi mértékben meghatározott jogot és tényt, melynek az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban történő átvezetését 2024. március 25-étől kezdeményezi.

A tulajdonilap-másolatokhoz és a térképmásolatokhoz való hozzáféréshez a forgalom biztonsága szempontjából olyan fontos közérdek fűződik, ami indokoltá teszi, hogy az ezekért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat törvény határozza meg. Ezért nem támogatható, hogy e díjak meghatározása törvényi szintről miniszteri rendeleti szintre kerüljön. Az erre irányuló módosító rendelkezések elhagyására indokolt módosító javaslatot fogunk benyújtani természetesen.

Szeretném kritikával illetni, ahogy az előbb is ezt jeleztem, hogy folyamatosan húzódik az ingatlan-nyilvántartási eljárás régóta esedékes digitalizációja. Miközben az elektronikus ügyintézés mostanra a piaci szektor vállalatainál már teljesen bevett, és a magyar közigazgatásban is több eljárás esetében alkalmazott, addig a forgalombiztonság tekintetében nagyon jelentős ingatlan-nyilvántartás máig szinte teljesen papíralapú.

Az elektronikus ügyintézés kiterjesztését szolgáló ingatlan-nyilvántartási eljárás és az ezt lehetővé tevő törvénymódosítások alapvetően egyébként támogathatók, ugyanakkor a tulajdonilap-másolatokhoz és a térképmásolatokhoz való hozzáféréshez a forgalom biztonsága szempontjából olyan fontos közérdek fűződik, ami indokoltá teszi, hogy az ezekért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat törvény határozza meg. Ezt viszont nem tudjuk támogatni, hogy e díjak meghatározását miniszteri rendelet tartalmazza, és nyilvánvaló, hogy ez ügyben mi módosító javaslatot fogunk benyújtani. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Megadom a szót.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy az e-ingatlan-nyilvántartási projekttel kapcsolatban az egyes szükséges ingatlan-nyilvántartási és térképészeti tárgyú törvényeket módosítsa. Az e-ingatlan-nyilvántartási projekt átfogó célja a magyar gazdaság versenyképességének növelése azzal, hogy csökkentésre kerüljön a földügyi eljárások átfutási ideje, költségintéje és a kapcsolódó közigazgatási adminisztratív terhek mértéke.

A mostani törvényjavaslat is ehhez a célhoz járul hozzá, egy újabb lépést tesz a bürokráciacsökkentés, az adminisztrációs terhek csökkentése, az elektronikus ügyintézés minél szélesebb körben való kiterjesztése irányába.

A Fidesz-KDNP-kormány fontos célkitűzése az ügyfélközpontú szolgáltató állam és a hatékony, korszerű közigazgatás kiépítése, amely megkönnyíti a magyar emberek és a magyar vállalkozások mindennapi életét. Az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése legalább olyan fontos, mint az adóterhek csökkentése. Az adminisztráció csökkentése felér egy adócsökkentéssel is.

A baloldali kormányok alatt a vállalkozások adminisztratív költségei kiugróan, extrém magasak voltak, a GDP 10,5 százalékát tették ki, miközben az EU-átlag 3,8 százalék volt. Tehát mintegy háromszoros adminisztratív költsége volt a vállalkozásoknak Magyarországon üzleti tevékenységet folytatni, mint az EU-átlag a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok idején.

És ehhez jöttek még a vállalkozásokat sújtó Európa-rekorder magas adók és illetékek bonyolult, átláthatatlan és összetett rendszerben. Csak a vállalkozásokat terhelő fő adónem, a társasági adó 19 százalék volt a baloldal alatt, ami ma 9 százalék. Nem is csoda, hogy a baloldali kormányok alatt Magyarországon vállalkozni valami különleges kalandnak számított. Innen kellett tehát elindulnunk: a magyar polgárok és a hazai vagy hazánkban beruházó vállalkozások európai szinten összehasonlíthatatlanul kiugróan magas adókat és adminisztrációs terheket fizettek.

2010 után első lépésként a gazdasági növekedést kellett elindítani, munkahelyeket kellett teremteni, majd az adócsökkentések és a gazdaságfehérítés évei következtek, és örömmel mondhatom, hogy az elmúlt időszakban egymás után tárgyaljuk az Országgyűlésben a különböző bürokráciacsökkentési, adminisztrációs csökkentési javaslatokat.

Szerintem az egyik legfontosabb, hogy ilyen javaslatok időről időre a kormányzattól az Országgyűlés elé érkeznek. Szeretnék köszönetet mondani az adminisztrációnak, a Miniszterelnökségnek, a közigazgatási szervek dolgozóinak, akik előkészítik azokat a csomagokat, amelyek folyamatosan az állampolgárok és a vállalkozások adminisztratív terheit csökkentik, az állammal való kapcsolattartást egyszerűsítik és a bürokráciát csökkentik, mert azért, valljuk be, volt honnan elindulni, óriási volt a bürokrácia Magyarországon a baloldali kormányok alatt. Hála istennek, ez jelentősen csökkent az elmúlt években. Szerintem még mindig van hely további csökkentésre, ezért is fontos, hogy egy újabb állomásnál, ennél a törvényjavaslatnál éppen egy ilyen lépéssel találkozunk.

Az elmúlt években ebbe az irányba is számos jelentős lépés történt, ahogy elmondtam, melynek köszönhetően az ügyintézés mára összehasonlíthatatlanul egyszerűbb, gyorsabb és digitalizáltabb lett. Az adóhivatal már több mint ötmillió magánszemélynek készít szja-bevallási tervezetet, mára több mint négy-millióan rendelkeznek ügyfélkapu-hozzáféréssel, és a kormányablakok létesítésével gyors és egyszerű az ügyintézés, online időpontfoglalással akár sorban állás nélkül rövid idő alatt mintegy 2500 ügy intézésére van lehetőség.

Ezenkívül érdemes megemlíteni, hogy az elmúlt években már másfél millió államigazgatási ügy intézése vált ingyenessé, illetékmentessé. Ingyenes többek között az erkölcsi bizonyítvány évente négy alkalommal, a személyi igazolvány, a laccímka, a vállalkozói igazolvány, a diákigazolvány, az anyakönyvi kivonat, az elsőfokú közigazgatási eljárások, valamint megszűnt a közigazgatási hatósági eljárási illeték.

Az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatban az Országgyűlés a tavalyi évben fogadta el azt a módosítást, amely kivezeti a korábbi nem hiteles tulajdonlap-másolat lekérésének lehetőségét. Helyette a természetes személyek évente két alkalommal hiteles tulajdonlap-másolatot tudnak ingyenesen lekérni a Takarnet-rendszerből.

(10.40)

A mostani módosítás célja, hogy pontosítsa a személyes díjmentességre vonatkozó rendelkezéseket tulajdonlap-másolat szolgáltatása esetén. A javaslat kimondja, hogy a magyar államot és a költségvetési szerveket elektronikusan szolgáltatott tulajdonlap-másolat esetén illeti meg a személyes díjmentesség, továbbá hatályon kívül helyezi a díjtörvény egyes rendelkezéseit, amelyeket 2024. január 1-jétől miniszteri rendeleti szintű jogszabály szabályozna.

Szintén az e-ingatlan-nyilvántartás című projekttel összefüggésben a törvényjavaslat módosítja az egyes térképészeti tárgyú törvények vonatkozó rendelkezéseit. A módosítás biztosítja a honvédelmi miniszter és a honvédelem térképészeti támogatásáért felelős szerv feladatainak ellátásához szükséges térképészeti adatok díjmentes szolgáltatását. Azt gondolom, hogy a szomszédban dúló háború és az Európát körülölelő konfliktusok idején mindenestre indokolt ez a módosítás is.

A törvényjavaslat ezenkívül számos további szövegpontosító, jogtechnikai, jogharmonizációs módosításokat is tartalmaz. A törvényjavaslat tehát tesz egy újabb lépést a kormány bürokráciacsökkentési törekvései érdekében, amely csökkenti az állampolgárok és a vállalkozások adminisztrációs terheit és az adminisztrációs terhekkkel együtt a költségeit is.

Mindezek figyelembevételével a KDNP támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Apáti István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan már az ügyvédek között vicc vagy nevetség tárgyát képezi, hogy mikor is fog elkezdődni érdemben, illetve mikortól fog működni az elektronikus ingatlan-nyilvántartási rendszer. Talán 2024. október 1-jétől majd sikerül. Mint ahogy egyébként az ügyvédek majd csak 2024. július 1-jétől adhatják be az Ügyvédi Kamarához az újfajta eljárásra vonatkozó kérelmeiket. Tehát valóban egy érdemi előrelépést jelentene ennek a rendszernek a bevezetése. De itt folyamatos késedelmeket és halasztási szándékot látunk.

Én olyan kérdésekre szeretnék rávilágítani, amelyek elsősorban külterületi ingatlanokhoz vagy a külterületi ingatlanok ingatlan-nyilvántartási, adásvételi, tulajdonjog-átruházási kérdéseikhez kapcsolódnak, de egyébként a használati rend kialakítása összefüggésében akár a belterületi ingatlanok esetében is felfedezhető számos érintettség.

Talán egyet lehet azzal érteni, hogy a nem hiteles tulajdoni lapokat jövő év október 1-jétől kivezetik a rendszerből. Azt viszont - még mielőtt itt a használati

rend és egyéb témakörök alpontjaira rátérek - hadd jegyezzem meg, elég furcsa, hogy rendeleti szintre helyezik a díjtételek meghatározását. Valljuk be őszintén, a magyar emberek döntő többségét ez érinti a legjobban és ez is érdekli a legjobban, hogy mennyit kell majd fizetniük a tulajdoni lapok lekéréséért, akár a szemléért, akár a teljes másolatért. Javasolnánk itt nagy tisztelettel a Mi Hazánk részéről az évi 2 darab ingyenes lekérés jelentősebb megemelését, illetőleg az őstermelő családi gazdaságok vagy mezőgazdasági őstermelők esetén ennek a számnak legalább a tízre való növelését, hiszen azért életszerűen elképzelhető, hogy egy kisebb volumenű családi gazdaság vagy akár egy mezőgazdasági őstermelő az éves 2 darab lekérést nagyon hamar kimeríti. Indokolt lenne részükre egy magasabb darabszámú ingyenes hozzáférést biztosítani, ami nem egy luxusjogosultság, hanem a mindennapi munkavégzésükhöz feltétlenül szükséges.

Ami már régóta komoly anomália a rendszerben és nem igazán világított rá senki, s valljuk be őszintén, nem is akar ezzel senki sem foglalkozni, az döntően az erdőművelési ágú területekhez kapcsolódik, de előfordulhat ez esetleg szántó, legelő vagy gyümölcsös művelési ágú területeknél is. Az ingatlan-nyilvántartásban a jelen állás szerint nincs feltüntetve, külön nyilvántartásban persze meg lehet találni, de a tulajdoni lapon nem látható a földhasználó neve - ez egyébként csak informatikai fejlesztés kérdése lenne -, nem látható az, hogy adott esetben a tulajdonos és a földhasználó személye megegyezik-e, fennáll-e haszonbérleti jogviszony az adott területre, az adott helyrajzi számú ingatlanra vagy sem. Rendkívüli mód megkönnyítené az eligazodást, a tájékozódást, az esetleges visszaélések, csalások elkerülését nagyban segítené, ha ez a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban egységesen látható lenne.

Különös súllyal esik ez latba az erdőművelési ágú területeknél. Ugyanis az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha az egyszerű magyar parasztember vagy választópolgár szerepel a földműves-nyilvántartásban és szeretne akár egy kisebb erdőterületet venni, akkor nagyon könnyen vagy csalás áldozatává válhat, vagy úgy is kerülhet nehéz helyzetbe, hogy maga a jóhiszeműen eljáró eladó sem feltétlenül akarja törbe csalni vagy nem akar csalárd módon eljárni, egész egyszerűen az ingatlan-nyilvántartások párhuzamossága, a különböző típusú nyilvántartások párhuzamossága, egybefuttatásának megoldatlansága okoz problémákat.

Hadd mondjak önöknek egy konkrét példát. Erdőterület megvásárlásánál szintén nem látható a tulajdoni lapon, hogy az adott erdőterülettel kapcsolatban fennáll-e haszonbérleti, integrációs vagy erdőkezelői jogviszony. Nagyon sokáig itt is csak a haszonbérlet volt az egyetlen hasznosítási forma, ha nem a tulajdonos kezelte a saját erdejét, de ez néhány évvel ezelőtt kibővült - egyébként nagyon helyesen - az integráció és az erdőkezelés jogcímeikkel. Csak az a helyzet, hogy ezeket az erdőfelügyelőségek vezetik, és az

ingatlan-nyilvántartások, a földhivatalok ezzel kapcsolatban semmilyen adatot nem tartalmaznak. Magyarán, meg lehet úgy venni, meg lehet úgy szerezni adott esetben egy értékes erdőterület tulajdonjogát, hogy nincs azzal tisztában a vevő, hogy arra még esetleg évtizedekig valaki másnak fennáll a haszonbérleti jogosultsága, amelynek ismeretében, ha ezt tudta volna, vagy nem veszi meg az adott területet, vagy jelentős értékcsökkenéssel veszi csak meg. S amikor elkövetkezik az első fahasználat, lehet, hogy az adásvétel után több év elteltével, akkor szembesül azzal az erdőfelügyelőség tájékoztatása alapján, hogy lényegében egy csökkent értékű portékát vett, mert más termelheti le a faanyagot, más értékesítheti, és gyakorlatilag az ablakon dobott ki sokmillió forintos összeget csak azért, mert a földhivatalnál a tulajdoni lapon nem volt feltüntetve az az egyszerű tény egy sorban, hogy adott személynek vagy gazdasági társaságnak meghatározott időpontig vagy határidőig a területen haszonbérleti joga áll fenn. Ha nem kellően alaposan járnak el - és ez az alaposság nem feltétlenül várható el egy átlag állampolgártól -, és nem fésülik egybe, nem nézik meg az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdoni lapot, az ingatlan-nyilvántartási térképet és nem bányásszák elő az erdőfelügyelőség adattárából a műveleti lapokat, leírólapokat vagy üzemtervi lapokat - mindegy, hogy mondom, mert gyakorlatilag mind a három ugyanazt jelenti -, akkor erre nem fognak rájönni. És nagyon gyakran előfordul, hogy nem az eladók birtokában vannak az erdőfelügyelőségi nyilvántartás adatai, hanem az erdészeti szakirányító vagy szakszemélyzet birtokában, vagy adott esetben csak az erdőfelügyelőség irattárában lelhetők fel.

Erre mondtam az előbb, hogy nem feltétlenül kell abból kiindulni, hogy az eladó be akarja csapni a vevőt. A pokolba vezető út is jó szándékkal van kiköveve, a régi mondás itt különös értelmet nyer. Próbáltam már pár éve eljuttatni az illetékes döntéshozókhoz, illetve próbáltam megértetni velük annak a fontosságát, hogy akár a tulajdoni lap harmadik részén kerüljön feltüntetésre, ha létezik ilyen, a haszonbérleti jogviszony fennállása. Nagyon szépen megmagyarázták nekem, hogy erre nincs szükség, holott az előbb elmondott egyszerű példából is könnyen kikövetkeztethető, hogy erre nagyon nagy szükség lenne.

Azt is megmondom önöknek, hogy én magam a saját szerény kis praxisomban is találkoztam már ilyen esettel, amikor az egyik kedves ismerősömnek segítettem. Az utolsó pillanatban sikerült megakadályozni az adásvétel létrejöttét, mert akkor szembesültünk azzal, hogy a megvásárolni kívánt erdőterületen még 15 évig, az adásvételt követően még 15 esztendeig egy harmadik személynek áll fenn a haszonbérleti joga. Az érdeklődő vevőjelölt így természetesen el is állt az ügylettől.

Mіндеzt meg tudnánk spórolni, ha az erdőművelési ágú területek esetében - azt gondolom, erre a legjobb elhelyezés a tulajdoni lap harmadik része - a terhek rovatban, ugyanúgy, mint például egy

haszonélvezeti jog, bármilyen banki kölcsön vagy bármilyen típusú tartozás megléte kerüljön feltüntetésre, hogy kinek milyen jogcímen és milyen határidőig áll fenn erdő esetében, megismétlem, haszonbérleti jogosultsága, integrációs jogosultsága vagy erdőkezelési jogosultsága. S ugyanez igaz lehet haszonbérleti jogcím esetében a más művelési ágú külterületi ingatlanokra is.

Mint ahogy ugyanígy - de itt már a belterületi és külterületi ingatlanokról egyaránt beszélek - kötelező elemként kellene rögzíteni a törvényben, hogy az adásvétel folyamatban létének ténye egészen addig, míg az adásvétel folyamata nem zárul le, a jogerős tulajdonjog bejegyzése kerüljön feltüntetésre.

(10.50)

Ismereteim szerint jelen pillanatban ez 6600 forint eljárási díj megfizetése ellenében lehetséges, és opcionális, tehát nem kötelező. Ez lakóingatlanoknál és földterületeknél is egyaránt rendkívül fontos lehet. És természetesen az a Mi Hazánk kérése és elvárása, hogy ez díjmentesen kerüljön feltüntetésre. Ez, ugye, a földadásvételek vagy külterületi ingatlanok esetében némileg bonyolultabb, hiszen egy lakóingatlan ellentétben itt egy hosszabb, legjobb esetben 3, rosszabb esetben 6-12 hónap időtartamig terjedő procedúra előzi ezt meg.

Jogász legyen a talpán, aki egyébként a mai napig is végig tudja követni egy földterület megvásárlása esetén az ügyvédi irodától a jogerős tulajdonjog-bejegyzésig terjedő útvonalat, meg hogy közben az iratok mely hatóságoknál, hatóságoknál fordulnak meg. Azt tudjuk, hogy megfordulnak a megyei földhivataloknál, a megyei agrárkamaránál, a helyi földbizottságoknál, majd az ingatlan fekvése szerinti földhivatalnál, de gyakorta jogászoknak is nehéz nyomon követni, hogy az eljárás melyik fázisában éppen hol tart. Az a legegyszerűbb, amikor látjuk azt, hogy most már egy előrelépés történt, hogy nem 60 napig, hanem csak 30 napig kell kifüggeszteni; megjegyzem egyébként, hogy ha már elektronikus ingatlan-nyilvántartásról beszélünk és digitális világról meg digitalizációról, akkor szerintem ezt a 30 napot még tovább lehetne csökkenteni, 15 nap is bőven elég lenne, hiszen nemcsak papíralapon függesztik ki ezeket az adásvételeket az adott, az ingatlan fekvése szerinti polgármesteri hivatal hirdetőtáblájára, hanem egyúttal a magyaroszag.hu-nak a megfelelő felületére is felkerül. 15 nap tiszta játékidő, 15 nap kifüggesztési idő bőségesen elég ahhoz, hogy az elővásárlásra jogosultak el tudják dönteni azt, hogy élni kíván-e ezzel a jogosultságukkal, vagy nem. De az visszaélésekre adhat okot, hogy az adásvétel folyamatban létének tényét nem kötelező feltüntetni. Hát, ha már annyi hatóságot, hivatalt megjárnak ezek az ügyiratok - persze ez is lehetne egyszerűsíteni -, akkor talán beleferne az is, hogy az adásvétel folyamatban létének tényét az eladó és a vevő, de főleg a vevő biztonságának érdekében felvezetik az ingatlan-nyilvántartásba.

Nagyon nagyra értékeljük az elektronikus ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos innovatív gondolatokat, de az is kimaradt belőle - és talán nem is gondol erre úgy különösebben senki -, hogy mi a helyzet a használati rend kialakításával. Mivel az osztatlan közös tulajdont az esetek döntő többségében még mindig nem sikerült felszámolni, tehát rendkívül lassan halad ennek a múlt rendszerbeli csőkevénynek, a múlt rendszer egyik - egyik, nem kizárólagos, de egyik - nagy átkának a felszámolása, ezért nagyon fontos lenne az ezzel kapcsolatos szabályokat leegyszerűsíteni és ennek szintén a tulajdoni lapon vagy esetleg más módon az ingatlan-nyilvántartásban valamilyen könnyen átlátható relevanciát adni. Ennek már szerepe lehet akár egyébként értékes építési telkek esetében is, de szintén nagyon gyakran előforduló probléma mezőgazdasági rendeltetésű ingatlanok esetén, legelők, szántók, ritkábban gyümölcsösök és a már korábban emlegetett erdőterületek esetén.

Nagyon gyakran az osztatlan közös tulajdont nagyon nehéz, még most is nagyon nehéz megszüntetni, és sok esetben az ingatlantulajdonosoknak komoly érdeke fűződne ahhoz, hogy rugalmas keretek között használati rendet tudjanak kialakítani. Tehát ha már egyszer nem tudják megszüntetni az osztatlan közöst, ennek... Szóval, ez sem egy ritka esetkör, higgyék el nekem, hogy végül arra jutnak, mert olyan az ingatlan fekvése és olyan a sok évtizede kialakult, becsontosodott helyzet, hogy nem lehet ennek érdemében neki-futni, meg nem is érdemes, viszont a használati rend kialakítása keresztülvágná a gordiuszi csomót. Igen ám, csak ennek is van egy végletekig elbonyolított rendje, főleg egyébként erdőterületek esetén, tehát nem józan paraszti ésszel menne ez sem, hogy kijelöljük, hogy mondjuk, melyik fasortól melyik fasorig terjed az egyik vagy a másik tulajdonostárs tulajdonjoga vagy használati jogosultsága, hanem adómérnöki pontossággal kimért, GPS-koordináta-alapú örületet kellene végrehajtani, ami nagyon megnehezíti az észszerű gazdálkodást, jelentősen meg is drágítja, és legfőképpen egyébként nem szerepel, könnyen elérhető módon legalábbis nem szerepel az ingatlan-nyilvántartásban.

A földhivatalok sokszor azt mondják, hogy erdőterület esetében őket ezzel ne is fárasztják, hagyják őket békén, majd az erdőfelügyelőséghez be kell ezt adni, holott egyébként föl lehetne tüntetni, vagy legalább utalni lehetne rá szintén, mondjuk, a tulajdoni lap III. részében, hogy az adott területtel kapcsolatban használati rend kialakítására került sor - nem egy külön nyilvántartásban. Szántóknál meg lehet keresni, de azt is egy külön nyilvántartásban. Szántó művelési ágú területek esetében sincs föltüntetve a tulajdoni lapon, hogy használati rendet kialakítottak-e vagy sem; a papír papírozásának a papírozását is megint meg kell csinálni, meg újabb kutató- meg bűvár-, szinte már ilyen adminisztrátori vagy könyvtáros munkát kell ahhoz végezni, hogy ezt valaki megtalálja.

Hát, ha már most egyszer gatyába akarjuk rázni, rendbe akarjuk tenni az ingatlan-nyilvántartást, tisztelt képviselőtársaim, akkor az előbb említetteken túl a használati rend fennállásának tényét is lehetne rögzíteni, hogy legalább ezzel az alapinformációval tisztában legyenek a tulajdonosok, és egy egységes nyilvántartásban, e-nyilvántartásban kezelni, hogy még egy kattintással vagy egy PDF-dokumentum letöltésével megtalálják azt is, hogy az adott területen konkrétan hogyan került kialakításra ez a használati rend, mert sokkal több területet sikerülne így művelésbe fogni, és ez nagyon jelentősen megkönnyítené azoknak az életét, akik nem tudnak, nem akarnak, vagy adott területen nem lehetséges az, hogy egy hosszabb procedura eredményeként megszüntessék az osztatlan közös tulajdont.

Úgyhogy nagyon kérem önöket arra, hogy a Mi Hazánknak ezeket a konstruktív és innovatív javaslatokat szíveskedjenek befogadni, magukévá tenni, és szeretnénk ezeket viszontlátni majd a törvény normaszövegében is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Mivel senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. György István jelzésére:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy él a lehetőséggel. 30 perces időkeret áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az elhangzott hozzászólások közül megköszönöm azokat a hozzászólásokat, amelyek támogatják az előterjesztést, hiszen itt hat törvény módosítása történik meg most.

Gurmai Zita képviselő asszony utalt rá, hogy már több törvényalkotási aktus volt az elmúlt időszakban, amely az elektronikus ingatlan-nyilvántartás bevezetésével függ össze - igen, ez így van. Természetesen lehetne egy olyan elméleti kívánság, hogy ezt egyszer rendezzük, és menjünk tovább, de pontosan talán azok, az ügyvédek, jogászok, akik tisztában vannak az ingatlan-nyilvántartás bonyolultságával és azzal a nagyon-nagyon sok aspektussal, amely felmerül - itt most például Apáti István képviselő úr felszólalásában is -, tudják, hogy ezek rendkívüli mértékben nehezítik azt, hogy egy időpillanatban mindent letudjunk. Itt tehát folyamatosan kell ezt a jogalkotási folyamatot végigcsinálnunk, és amikor egy-egy mérőföldkőhöz eljutunk, akkor az éppen aktuális jogszabályi módosításokat természetesen a parlament elé hozzuk, és kérjük a tisztelt Házat azok elfogadására.

Ebben a csomagban sincs semmi különösebb látványos, tehát talán a hozzászólásokban is benne volt,

hogy a tartalmi részek támogathatóak, más irányú kritikák hangzottak el, Gurmai Zita képviselő asszonytól, ugye, az elhúzódozó folyamat. Azért azzal mindenképpen maximálisan egyetértek, amit a képviselő asszony elmondott, hogy ha nem is szó szerint így fogalmazott, de az elmúlt, mondjuk így, 30 vagy 33 évnek az egyik legjelentősebb törvényéről lesz szó, és nemcsak törvényéről, hanem csomagjáról és az elektronikus ingatlan-nyilvántartási eljárásnak a bevezetéséről, amely gyakorlatilag egyébként azt az ingatlan-nyilvántartást fogja felváltani, amely Európában és a világon is tekintélyt harcolt ki magának, hiszen a magyar ingatlan-nyilvántartás rendkívül precíz, és a világ országainak, fejlett országainak ingatlan-nyilvántartásai között is tekintélyt parancsoló módon volt képes egyébként azt a földvagyon, amely az országban létezik, úgy nyilvántartani, hogy azzal kapcsolatban természetesen vannak - ahogy Apáti képviselő úr is elmondta - bizonyos feladatai az ügyvédnek, amikor egy adásvételi szerződést vagy bármilyen jogi aktust, amely földügyi nyilvántartást érint, munkaórát kell beleölnie, hogy tökéletes legyen az a szerződés és az a beadvány, de ezzel együtt maga a rendszer működőképes és jó, de a XXI. századi követelményeknek már nem felel meg.

(11.00)

Tehát Nyugat-Európa egyes országai valóban elmentek már mellettünk, és ez az elektronikus alapra helyezett eljárás az, ami gyakorlatilag Magyarországon is készül. Tulajdonképpen ez egy európai uniós fejlesztés, amely a 2019-es kiírás alapján indult el.

Természetesen nem elegáns ezekre hivatkozni, de azért volt itt nekünk egy másfél éves Covidunk. Most pedig, amikor a legutóbbi hatálybaléptetési csúsztatást javasoltunk a parlamentnek, akkor annak az elsődleges indoka egyébként az volt, hogy muszáj megvárni a digitális állampolgárság fejlesztéseit ennek a törvénynek a hatályba léptetésével, mert ott például az elektronikus aláírásnak a fejlesztése egyrészt mindenképpen meg fog valósulni, másrészt pedig szükséges, hogy az ingatlan-nyilvántartás elektronizálásával együtt már az is használható és működőképes legyen.

Az pedig, amit többen fölvetettek itt képviselő hölgyek és urak, hogy miért van az, hogy a díjmegállapítás törvényi szintről elkerül miniszteri szintre. Ma is van egyébként miniszteri rendelet, a Miniszterelnökséget, a Pénzügyminisztériumot és a Honvédelmi Minisztériumot vezető miniszter egységes rendelete, amely díjtételekkel foglalkozik, és szeretném erre felhívni a figyelmet, a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 30. § (2) bekezdésének megfelelően a törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben, a továbbiakban a díjrendeletben kerüljenek meghatározásra. Tehát magában a jogszabályban van benne, hogy olyan díjtételeket, amelyek nyilván nem örök érvényűek, természetesen egy törvény sem örök érvényű, de egy törvénytől elvárható,

hogy olyan szabályokat tartalmazzon, amelyek hosszabb távon stabilan képesek a jogi környezetet szabályozni, és a változó, hozzá kapcsolódó elemek pedig alacsonyabb szintű jogszabályban, vagy kormányrendeletben, vagy miniszteri rendeletben legyenek szabályozva. Ebben sincs semmi titkolózás, ezek ugyanúgy jogszabályok. Az emberek három perc alatt szokják meg egyébként, hogy egy tulajdoni lap kiváltásának mennyi a díja, és onnan kezdve föl sem teszik ezt a kérdést, mert tudják. Örömmel vettem, hogy a hozzászólások egy részében azért erre is történt utalás.

A nem hiteles tulajdoni lapok és most a térkép-másolatok kérdésében azért a jogásztársadalomnak legalább abban illik dogmatikailag egyetértenie, hogy egy hiteles nyilvántartásból nem hiteles adatokat ne adjunk ki. (Dr. Apáti István: Igen.) Tehát nyilvánvaló, hogy egy közhiteles nyilvántartásból közhiteles adatok származhatnak. Az a magyar jogrendeknek a gyakorlatából fakadt egyébként, hogy bizonyos esetekben a bíróságok is nem hiteles tulajdoni lapok alapján tárgyaltak ügyeket. Úgy gondoltuk, hogy ezt alapvetően ki kell vezetni a rendszerből, mert elvárható, még egyszer mondom, egy közhiteles nyilvántartástól meg a hivatásrendektől is, hogy egy hiteles nyilvántartásból hiteles adatokkal dolgozzanak. Hál' istennek, ebben, úgy érzem, hogy igazán nincs vita.

A miniszteri rendeleti díjszabályozásnak pedig ez az indoka, hogy nem szükséges, hogy ez törvényi szinten legyen szabályozva. Olyan szinten változik körülöttünk a gazdaság, emlékezzenek rá a tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy amikor a nem hiteles tulajdoni lap kivezetésre került, akkor tulajdonképpen annak az 1000 forintos díja eltűnt a rendszerből. Viszont a hiteles tulajdoni lap kiváltásának a 3600 forintos díja 3000 forintra csökkent, pont egy olyan környezetben, amikor hónapokkal később azért itt az orosz agresszió következtében bekövetkezett ukrán háborús helyzet miatt az infláció másképpen alakult, mint annak előtte, a világ helyzete teljesen másképpen alakult.

Ma már egyébként egy ingatlan-nyilvántartási kérdésben az, hogy például egy adásvétel esetén, amikor egy lakás kerül megvásárlásra vagy bármilyen más ingatlan is - nyilván lakások esetén ez fokozottabban igaz -, egy 3000 forintos költség, ahhoz képest, amit a lakásvásárlás jelent, azért nem egy megrázó erejű tétel. Azt gondolom, hogy ezt egyébként senki nem teszi kifogás tárgyává, még akkor sem tenné, hogyha ez kétszer ennyibe kerülne.

A kétszer ingyen kiváltható tulajdoni lap esetében is, azt gondolom, hogy nagyjából ez a helyzet. Nyilván pontosan érdemes tudni azt, hogy egy átlag állampolgár körülbelül hányszor vált ki tulajdoni lapot a maga számára egy esztendőben. Nyilván van olyan éve, amikor ezt többször is megteszi, és van olyan, amikor egyszer sem. Tehát ez a két alkalom a korábbiakban bevált, mi úgy gondoljuk, hogy ezen kívül nem kell változtatni, annál is inkább, mert a földügyi igazgatásnak a bevételei tulajdonképpen azt a célt szolgálják,

hogy hosszú távon mindenképpen úgy legyenek megállapítva, hogy az eljárások költségeit termeljék ki. Lehetnek ebben természetesen bizonyos elcsúszások, különösen akkor, amikor egy helyzet elveszti a stabilitását, de amikor újra visszanyeri, akkor nyilván ez már könnyebb, ezért a jelenlegi javaslatban a kétféle ingyenes tulajdoni lap kiválthatósága nem változik meg. Annak, hogy ez 8-10 tulajdoni lap lehessen, mi pillanatnyilag nem látjuk az indokát. Természetesen mindent lehetne ingyen adni, de úgy gondoljuk, hogy nem méltánytalan egyébként, ami a jogszabályban benne van.

Azoknak a részleteknek, amikről itt Apáti képviselő úr beszélt, a nagy része természetesen az elektronikus ingatlan-nyilvántartás bevezetésével foglalkozó, egyébként Bogdán Tibor kormánybiztos úr által irányított jogi munkacsoportnak az asztalán vannak, és rendszeresen fölmerülnek. Itt természetesen az Ügyvédi Kamarával is van kapcsolatunk, és van ebben olyan párbeszéd, amiben a jogi munkacsoportban még most is felmerülhetnek olyan kérdések, amelyekről például a képviselő úr most beszélt.

A jelenlegi elképzelés szerint az információ arról, hogy valamilyen földhasználattal terhelt egy földterület, az új ingatlan-nyilvántartási rendszerből ki fog derülni annak, aki információt kér; az még egy nem véglegesen eldöntött kérdés - már nagyon sok minden el van döntve, de ez még nem véglegesen eldöntött kérdés -, hogy a tulajdoni lap részeként vagy amellel fog erről információt kapni.

Az erdőnyilvántartás a leghatározottabb szándék szerint az ingatlan-nyilvántartás részét fogja képezni, beleépül, hogy ne egy külön párhuzamos nyilvántartás legyen. Nyilván itt a munkafolyamatok során a tárcák között is vannak bizonyos időpillanatokban még munkamegbeszélések, hol ilyen érvek, hol olyan érvek hangoznak el, de a leghatározottabb elképzelésünk szerint ennek részévé kell válnia, tehát a közhiteles nyilvántartás olyan legyen, ami az ilyen típusú adatokat, hogy valami erdő vagy nem erdő, tartalmazza.

Arról nem beszélve, hogy most folyik egy munka, a földhivatalok végzik ezt a munkát - természetesen jó lenne, ha ezt is egy óra alatt megcsinálnák az országban, de ennél ez bonyolultabb kérdés -, hogy azok a ma erdőként nyilvántartott területek, amelyek ténylegesen egyébként nem erdőként funkcionálnak, azok már ne legyenek benne a nyilvántartásban. Ugyanígy ez a feladat, amiről szintén beszélt a képviselő úr, hogy szüntessük meg az osztatlan közös tulajdonokat; az a leghatározottabb szándékunk, hogy ez minél hamarabb megtörténjen. Dolgozik rajta a 117 kormányhivatal a megyékben. Nagyon jó lenne, ha ezt már befejezték volna, de itt egy olyan dologi jogról van szó, amely egy el nem évülő kérdés, a tulajdonjog kérdése, ennek az osztatlan közös tulajdonból való kivétele és felszámolása, jogászként és ügyvédként, gondolom, mindenki még fokozottabban belátja, hogy milyen bonyolultsággal bír. Nyilván a mi feladatunk az, hogy ezeket oldjuk meg,

és azon is vagyunk, hogy az elektronikus ingatlan-nyilvántartás képes legyen betölteni a küldetését.

Nyilván nagyon szerettük volna, hogyha ez már beindult volna. Ezek a fejlesztések, ahogy mondtam, az európai uniós projekt lezárásával most már befejeződnek, a garanciális kérdések, tesztelések folynak, a földhivatalokban a kollégák tesztelik a rendszereket, készítik a különböző véleményeket. Hála istennek, az alkalmazás döntő többségében jó, de még most is van olyan fázis, amikor hibajegyek jönnek elő, és ezt természetesen javítani kell, mert egy ekkora nyilvántartást csak akkor szabad elindítani, hogyha annak a többszörös garanciális kérdései rendbe vannak téve. Nem kell újra elmondanom talán, hogy itt a magyar ingatlan vagyronról beszélünk, és nem fordulhat elő, hogy valakinek adminisztratív okokból eltűnik a tulajdonjoga, mint ahogy ez most sem fordul elő.

A jelenlegi rendszer biztosan jobb lesz, mint a korábbi, amire egyébként, ahogy elmondtam, büszkék voltunk. Megszűnik a dokumentumalapú és dogmatikailag is természetesen erre épülő ingatlan-nyilvántartási rendszer a teljes paradigmaváltással. Gyakorlatilag az ingatlanok bejegyzésének természetesen a dokumentumok a forrásai, de alapvetően nem dokumentumalapú az eljárás.

(11.10)

Ez az eljárás teszi lehetővé azt, hogy automatikus eljárásokat is legyen képes csinálni a földhivatali rendszer, ami azt jelenti - becslésünk szerint legalább 30 százaléka az eljárásoknak olyan típusú bejegyzést tartalmaz, mint egy bíróság által elrendelt perfeljegyzés, vagy egy jelzálogjog, amelynek a rendszer képes a makroadatok alapján a hitelességét leellenőrizni -, hogy azok már emberi kéz érintése nélkül kerülnek fel a tulajdoni lapra. Ez az eljárások 30 százalékát fogja jelenteni, magyarul, egyharmaddal kevesebb olyan eljárás fog zajlani a már működő elektronikus ingatlan-nyilvántartás során, mint amennyi most történik.

Egy végtelen bonyolultságú probléma megoldásán dolgozunk. Azt én elfogadom a képviselő hölgyektől és uraktól, hogy ez a dolgunk, csináljuk jól, és legyen belőle minél hamarabb Magyarországon egy olyan elektronikus ingatlan-nyilvántartás, amelyből lehet dolgozni, és stabilan képes kiszolgálni az ügyfelek érdekét.

Ennek az időpontjai ismertek, valóban módosításra került, de ahogy elmondtam, ennek többféle indoka is volt. Most az október 1-jei időpont az, amikor el kell induljon a rendszer, és a teljes, már csak elektronikus alapon folyó ingatlan-nyilvántartási eljárás pedig december 4-ével fog elindulni. A két időpont között még papíralapú beadványokat is el kell fogadjon a földhivatal, ezt követően az ingatlan-nyilvántartásban már csak elektronikus beadványokat. De ahogy az előbb mondtam, az egyes földügyi eljárásokban viszont az ingatlan-nyilvántartási hatóság fogja elektronizálni azon beadványokat, amelyeket az ügyfelek papíralapon adnak be.

Ha a részletkérdésekben esetleg még van olyan, amiről a képviselő úr szívesen egyeztetne, én hadd ajánljam föl, hogy személyes találkozó során tudunk erről beszélni akár a Miniszterelnökségen a közeljövőben. Ennyit szerettem volna válaszul, elnök asszony. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6073. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Latorcai Csaba úrnak, a területfejlesztési minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A kormány az elmúlt években számos olyan reformot hajtott végre, amelyek a hazai közbeszerzések hatékonyságának javítását, az átláthatóság növelését, illetve az Európai Unió szervei által megfogalmazottak teljesítését szolgálták.

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény jelenlegi módosításának céljai között jelen esetben is fontos helyet foglal el a közbeszerzési rendszer hatékonyságának javítása, különösen a közbeszerzésekben tapasztalt verseny további fokozása. Emellett az uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében vállalt, a közbeszerzéseket érintő egyes intézkedések végrehajtása is hangsúlyos szerepet kap a javaslatban.

A módosítócsomag egyik legfontosabb intézkedése a jogorvoslati díjakat érinti. Ezen a közbeszerzési szereplőket érzékenyen érintő területen azért szükséges változtatásokat végrehajtani, mert 2023 márciusában a közbeszerzésekben a verseny szintjének növelését célzó intézkedésekről szóló cselekvési terv elfogadásával a kormány számos közbeszerzésekkel összefüggő lépésről hozott döntést, közöttük a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy a jogorvoslati díjakra irányadó szabályozás ösztönözze a közbeszerzési eljárásokban való szélesebb körű részvételt.

Várakozásaink szerint a közbeszerzési jogorvoslati díjak csökkentésével javulni fog a közbeszerzési jogsértések elleni fellépés, valamint szélesednek a mikro-, kis- és középvállalkozások jogorvoslati eljárásokhoz való hozzáféréseinek lehetőségei. A jogorvoslati díjak felülvizsgálata ugyanakkor nem kizárólag a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakat érinti. A javaslat ugyanis - figyelembe véve az Integritás Hatóság javaslatát - a bírósági eljárás díjához kapcsolódóan is új rendelkezést vezet

be, egyértelműsítve és egységesítve az alkalmazandó szabályokat. Ezt szolgálja az illetékekről szóló törvény módosítása.

Tisztelt Ház! A közbeszerzésekről szóló törvény módosításának legfőbb elemei a következők: az előbb már említett jogorvoslati díjak reformja, a jogorvoslathoz való könnyebb hozzáférés és a tisztességes verseny elősegítése indokolta a díjak csökkentését, ahogy az előbb elmondtam, azt a célt sem szem elől tévesztve, hogy a jogorvoslati díj mértéke ne támogassa az indokolatlan, illetve visszaélészerűen alkalmazott jogorvoslati szándékot.

Ennek megfelelően a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak egyrészt a korábbi miniszteri rendeleti szint helyett törvényi szabályozást kapnak, másrészt megvalósul ezek bizonyos mértékű csökkentése is, a magas értékű jogorvoslati díjak kiküszöbölése érdekében csökkennek ugyanis a százalékos mértékben megállapított díjak maximális összegei.

Az eljárást megindító közbeszerzési dokumentumok, illetve azok módosításának jogsértő volta miatt indult jogorvoslati eljárások esetében az új szabályozás a díjakat 50 százalékkal alacsonyabban határozza meg, ezzel is ösztönözve a versenykorlátozó feltételekkel szembeni fellépést.

A bírósági eljárás illetéke esetében jelenleg az illeték mértékét közbeszerzési ügyekben a pertárgy értéke alapján kell megállapítani, azonban a pertárgy értékének megállapítása különbözőképpen történhet - például a közbeszerzés becsült értéke vagy a kiszabott bírság összege alapján -, ezért a módosítást követően az illetékek mértékére a közigazgatási perekben irányadó érték lesz egységesen alkalmazandó, amely alacsony összegű illeték megfizetése mellett teszi lehetővé a bírósági jogorvoslat igénybevételét.

A közbeszerzési eljárás részeinek önálló kezelését biztosító módosítás alapján az európai uniós értékhatárt elérő értékű beszerzések körében lehetővé válik, hogy az ajánlatkérő egyes közbeszerzési részek tekintetében eltérő időpontokban hirdethessen eredményt. Ezáltal, várakozásaink szerint, nőni fog az eljárások hatékonysága. Ha valamelyik rész tekintetében elhúzódik a bírálat időtartama, a problémával nem érintett részek tekintetében nem lesz akadálya az eljárás befejezésének és a szerződés megkötésének.

A közbeszerzési eljárást megindító dokumentumok módosítására vonatkozó szabályozás pontosítására is sor kerül a tervezetben, összhangban az európai uniós bírósági gyakorlattal és a vonatkozó európai uniós irányelvi követelményekkel.

A transzparencia és az egyenlő bánásmód alapelveinek érvényesítése mellett az új szabályozás alapján a dokumentumok módosítása akkor nem megengedett, ha a módosítás alapvetően befolyásolhatja az adott közbeszerzés iránt érdeklődő gazdasági szereplők körét, ezt azonban nem egyetlen gazdasági szereplő szemszögéből, hanem a piac jellemzői alapján kell megítélni.

A közbeszerzési eljárások gyorsabb lefolytatását segíti elő, hogy a törvényjavaslat értelmében 180 napról 150 napra csökken az az időtartam, amelyet követően az ajánlatkérő már nem fejezheti be az eljárást eredményesen, ha a legkedvezőbb ajánlatot tett ajánlattevő az ajánlatát nem tartja fenn. A javaslat ezzel fellép az ajánlatok bírálatának túlzott elhúzóásával szemben, és ezáltal hozzájárul ahhoz, hogy a gazdasági szereplők számára kiszámíthatóbb legyen az ajánlattétel.

Tisztelt Országgyűlés! A közbeszerzési törvény módosítására tett javaslatában a kormány az európai uniós normákra, valamint a joggyakorlatban felmerülő problémákra, tapasztalatokra, visszajelzésekre alapítottnan olyan rendelkezések elfogadását kéri az Országgyűléstől, amelyek a legfrissebb európai uniós szabályoknak, illetve a magyar kormány célkitűzéseinek való megfelelést, a közbeszerzési joganyag alkalmazása során felmerülő gyakorlati kérdések rendezését, valamint a közbeszerzési eljárások hatékonyabb, gyorsabb és rugalmasabb megvalósítását szolgálják.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az illetékekről és a közbeszerzésekről szóló törvények módosítására vonatkozó T/6073. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

(11.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház asztalán fekvő törvényjavaslat módosítja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényt, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvényt.

A törvényjavaslat célja a közbeszerzési eljárások és az azokkal összefüggő jogorvoslatok hatékonyabb, gyorsabb és rugalmasabb lefolytatásának jogalkotói részről történő elősegítése, összhangban a kormány által elfogadott, a közbeszerzésekben a verseny szintjének növelését célzó intézkedésekről szóló cselekvési tervvel. Így a törvényjavaslat a közbeszerzési verseny élénkítéséhez járulhat hozzá.

A jelen törvényjavaslat elfogadásával az Európai Parlament és a Tanács 2020/2092. rendelete szerinti kondicionalitási eljárásban az Európai Bizottság elé tett vállalkások részét képező akcióterv egyes intézkedéseit hajtja végre. Az előterjesztő figyelembe vette az Integritás Hatóság 2023. éves elemző integritásjelentésében megfogalmazott, valamint az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény által létrehozott

korruptióellenes munkacsoport egyes javaslatait, valamint a gyakorlat igényeit az eljárások nagyobb rugalmasságára vonatkozóan.

Tisztelt Ház! Az illetékekről szóló törvény módosításának célja a Közbeszerzési Döntőbizottság döntésével szembeni közigazgatási perben fizetendő illetékek megállapítása esetén az egységes jogalkalmazási gyakorlat megteremtése. A módosítással az illeték mértékére az illetéktörvény 45/A § (1) bekezdése alapján a közigazgatási perekben irányadó mérték lesz egységesen alkalmazandó, ahogy államtitkár úr is elmondta az expozéjában, azaz 30 ezer forintos illeték megfizetése mellett teszi lehetővé a bírósági jogorvoslatot.

A törvényjavaslat szerint a közbeszerzési eljárás, illetőleg a közbeszerzési eljárás mellőzése esetén a fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak megállapítható legmagasabb összege csökken mind az uniós értékhatár feletti, mind az az alatti közbeszerzési eljárások esetében. Az eljárást megindító felhívással és közbeszerzési dokumentumokkal kapcsolatos jogorvoslat esetén a díjakat a módosítás 50 százalékkal csökkenti a díj minimumának fenntartása mellett, ezzel segítve az ajánlatkérők esetleges versenykorlátozó előírásával szembeni fellépést.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénytervezet segíti az átláthatóságot is. Ennek szellemében javítja a közbeszerzési adatokhoz való hozzáférést. A Közbeszerzési Hatóságnak közzé kell tennie valamennyi öntisztázási kérelem tárgyában hozott határozatát, így az elutasító határozatokat is, továbbá a szerződés megszüntetésének, felbontásának, érvénytelensége megállapításának vagy hatálybalépése elmaradása rögzítésének törvényi előírása az elektronikus közbeszerzési rendszerben javítja a közbeszerzésekkel kapcsolatos adatok elérését.

A bírósági ítéletek kézbesítése a közbeszerzésért felelős miniszter számára a jövőben lehetővé teszi majd a jogorvoslatokra vonatkozó információk hatékonyabb elemzését, ami a közbeszerzések hatékonyságát mérő teljesítménymérési keretrendszer működését segíti.

A jogszabálytervezet a gyorsabb és hatékonyabb közbeszerzési bírálatot is ösztönzi, 180 napról 150 napra csökkenti azt az időtartamot, amelyet követően az ajánlatkérő már nem fejezheti be az eljárást eredményesen akkor, ha a legkedvezőbb ajánlatot tevő ajánlattevő az ajánlatát nem tartja fenn. Ez a gazdasági szereplők oldalán az ajánlattételkor nagyobb kiszámíthatóságot is eredményez.

Szigorodnak az előzetes vitarendezés szabályainak megsértése esetére irányadó szankciók is. A közbeszerzés becsült értékének 10 százalékát kitevő bírság helyett 15 százalékos mértékű bírság kiszabása is lehetővé válik, ha a kérelemmel érintett jogsértéssel összefüggésben előzetes vitarendezést kértek, és az ajánlatkérő a jogsértéssel kapcsolatban nem küldi meg az álláspontját és intézkedést sem tesz.

A jogalkotó szándéka az eljárások rugalmasabb lebonyolítását segítő változások bevezetése, a közbeszerzési eljárás egyes részeinek önálló kezelését biztosító

törvényi lehetőségeik bővítése. Ennek keretében az ajánlatkérő az eljárás eredményéről szóló tájékoztatót és az ajánlatok elbírálásáról szóló összegzést az egyes részek tekintetében külön időpontban is közzéteheti, illetve megküldheti az ajánlattevők részére. Így lehetővé válik, hogy abban az esetben, ha az eljárásnak csak egyes részeiben jelentkezik valamilyen akadály a bírálat során, amely hátráltatja az eljárás befejezését, a nem érintett részek tekintetében sor kerülhet az eljárás befejezésére és szerződéskötésre.

A jelenleg alkalmazott szigorú jogértelmezés rugalmasabbá tétele érdekében változik az a szabály, amely a közbeszerzési dokumentumok ajánlattételi határidő előtti módosítását korlátozza. A jogalkotó folyamatosan figyelemmel kíséri a hatályos rendelkezések alkalmazását, a gyakorlat által indokolt módosításokat elvégzi, így az eljárás eredményeiről szóló tájékoztató megküldésének határidejét 3 munkanapról 20 napra javasolja emelni.

A nemzeti eljárásrend alkalmazása alóli kivételek közé beépül a személyszállításhoz kapcsolódó menetjegyek és bérletek beszerzése. Ezt egyébként jelenleg veszélyhelyzeti kormányrendelet szabályozza, amelyet a javaslat természetesen hatályon kívül helyez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében a módosítások célja a hatékony és szabályos jogalkalmazásnak, valamint a jogorvoslati eljárások könnyebb kezdeményezésének az elősegítése, az adatok jobb rendelkezésre állásának biztosítása, illetve szükség szerint a törvény szövegének technikai kiigazítása.

Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogató rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Most Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az előterjesztő szerint a javaslat célja egyrészt a gyakorlati tapasztalatok beépítése, másrészt az Európai Bizottság felé tett vállalások teljesítése a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényben, az illetéktörvény módosítása és a közbeszerzési jogorvoslatokkal kapcsolatos.

A javaslat fontosabb módosításai az alábbiakban foglalhatók össze. Az illetéktörvény módosítása azt a célt szolgálja, hogy a jogorvoslati eljárások díja egységesen 30 ezer forint legyen, mely a kormány szerint is kifejezetten alacsony. A közbeszerzési ügyekben eddig a pertárgy értékének megállapítása különbözőképpen történhetett, például a közbeszerzés becsült értéke vagy a kiszabott bírság összege alapján. Sok esetben pedig a bíróság a meg nem állapítható pertárgyértékre irányadó szabályokat alkalmazza.

Az elektronikus hirdeteminták, az úgynevezett e-form bevezetésével és az elektronikus közbeszerzési

rendszer ehhez kapcsolódó fejlesztésével az uniós értékhatárt elérő értékű beszerzések körében lehetővé válik, hogy az ajánlatkérő egyes közbeszerzési részek tekintetében eltérő időpontokban hirdethessen eredményt, illetve tegyen meg bírálati cselekményeket. Ennek nyomán az előterjesztő szerint a törvényjavaslat megteremti a közbeszerzés egyes részei önálló kezelésének lehetőségét oly módon, hogy az ajánlatkérő az eljárás eredményéről szóló tájékoztatót az egyes részek tekintetében külön időpontokban is közzéteheti, illetve megküldheti az ajánlattevők részére.

Az előbbi megoldás nagyban növelheti az eljárások hatékonyságát például akkor, ha valamelyik rész tekintetében elhúzódik a bírálat időtartama, mivel ilyenkor a problémával nem érintett részek tekintetében nem lesz akadálya az eljárás befejezésének és a szerződés megkötésének.

A felhívás és egyéb közbeszerzési dokumentumok módosítása nem eredményezheti a közbeszerzési eljárással vagy a megkötendő szerződéssel összefüggő feltételek olyan módosítását, ahol az új feltételek ismerete alapvetően befolyásolhatta volna az adott közbeszerzési eljárás iránt érdeklődő gazdasági szereplők körét.

Ennek a módosításnak indoka a közbeszerzési eljárást megindító felhívás és egyéb közbeszerzési dokumentumok módosítására vonatkozó szabályozás pontosítása, összhangban az európai uniós bírósági gyakorlattal és az irányelvi következményekkel.

(11.30)

Az EU Bírósága a C-298/15. számú Borta-ügyben hozott ítéletének 74. pontja alapján a közbeszerzési dokumentumok jelentős módosítása is megengedett új közbeszerzési eljárás indítása nélkül, kivéve akkor, ha azok módosítása annyira lényeges, hogy a módosított feltételek további potenciális ajánlattevők érdeklődését is felkeltenék. Ha az ajánlattevő az ajánlatkérő felhívására megadott határidőig nem nyilatkozik arról, hogy fent kívánja-e tartani az ajánlatát, akkor ezt úgy kell tekinteni, hogy az ajánlatát fenntartja. Továbbá az ajánlati kötöttség időtartamára irányadó 180 napos határidő 150 napra csökken az eljárások elhúzódásának megakadályozása és a megfelelő ajánlattétel jobb biztosíthatósága érdekében.

A szárazföldi, vízi vagy légi személyszállításához kapcsolódó menetjegyek beszerzésének speciális jellegére és az ezen területen fennálló korlátozott versenyre tekintettel a kormány szerint indokolt az uniós értékhatárokat el nem érő ilyen típusú beszerzéseknek a Kbt. hatálya alóli kivételi körbe helyezése.

A Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak törvényi szabályozást kapnak, másrészt megvalósul ezek bizonyos mértékű csökkentése. A jogorvoslati díjak mértékének meghatározása során a jogalkotó egyrészt figyelembe vette, hogy azok mértéke hivatott garantálni, hogy csak indokolt esetben kezdeményezzen valaki jogorvoslati eljárást, másrészt az arra vonatkozó általános

elvárást, hogy minél szélesebb körben fontos biztosítani a jogellenes ajánlatkérői magatartással szembeni fellépést.

A jogorvoslati díjak felülvizsgálatának szükségességére az Integritás Hatóság 2023. évi elemző integritásjelentése és a Korrupcióellenes Munkacsoport is felhívta a figyelmet, valamint annak szükségességét a közbeszerzések hatékonyságát és költséghatékonyságát értékelő teljesítménymérési keretrendszer körében elvégzett kérdőíves kutatás eredményei is igazolták.

Néhány gondolatot az előzményekről. November 8-án lépett hatályba az állami építési és beruházási törvény, amely több ponton módosította a közbeszerzési törvényt is. Emlékeztünk, hogy ez a nagy állami építési reform - Lázár János építési és közlekedési miniszter szívügye - elég nehezen jutott el az ötlettől a hatályos jogszabályig, eközben ennek a nagy szabályozási reformnak az egyik legizgalmasabb - ha nem is építési, de közlekedési kifejezéssel - mellékvonala volt az a kérdés, hogy a jövőben ki és hogyan bonyolíthat majd le egy közbeszerzést. Lázár János, vagy szakmai meggyőződésből, vagy a hatalmi harc részeként, nem tudom, esetleg valamilyen revans miatt, mindenáron végig akarta vinni a közbeszerzési reformot. Ez végül is megtörtént, kitehető a pipa, csak közben annyira felhígult a szabályozás, annyi minden változott, hogy van, ami kikerült, van, amit nem tisztáz a törvény, de a végeredmény legfeljebb felemás lett - mondta egy közbeszerző a Telexnek.

Mi a változások kulcseleme? Mindenesetre az, hogy a közbeszerzéseknél korábban volt egy fontos szereplő: a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó; ők magáncégeknél vagy közintézményeknél dolgozó képesített szakemberek voltak. Helyettük és részben velük párhuzamosan a törvény meghatározott egy újabb szereplőt: az állami közbeszerzési szaktanácsadót, aki már definíciószerűen állami alkalmazott. Ha nagyon leegyszerűsítjük az eredeti szándékot, akkor arról van szó, hogy ne magánszereplők zsirosodjanak a közbeszerzések megszervezésénél, hanem ez a szaktudás kerüljön be a minisztériumokba. „Nyilván, hogy nem okozott meglepetést, már tudjuk, hogy mit fognak elfogadni” - mondta egyébként egy forrás. Ő egyébként kívülről úgy ítélte meg, hogy az állami építési törvényt és konkrétan a közbeszerzési vonatkozásokat sokan fúrták - miniszterek, államtitkárok, maga az apparátus is -, Lázár a felelős az állami beruházásokért, nyugodtan határozza meg ennek a feltételrendszerét. De most az látszik, hogy a 2026-ig adott mentességek kivételes időt adtak, aztán legfeljebb majd meghosszabbítják ezeket.

Mi konkrétan azt látjuk, hogy az Építési és Közlekedési Minisztérium, vagyis a törvény fő motorja is gőzerővel adott még a törvény elfogadása előtt az FAKSZ-tagoknak külsős megbízásokat, mert nem bírta volna önerőből ellátni ezeket a feladatokat - tudtuk meg a sajtóból. Az biztos, hogy a korábbi rendszer vadhajtságait le kellett vágni, és azokat meg kellett fogni, akiknek tölcsérből öntötték a pénzt.

De az is igaz, hogy a különböző szervezeteknek azért nem véletlenül szervezték ki a feladatokat. Aki egy minisztériumban vagy egy nagy állami cégnél megszokta, hogy kiadhatta a munkát, delegálhatta annak felelősségét és a kellemetlenségeket is, például a közbeszerzésekkel járó helyszíni bejárásokat. Ez építési feladatnál mindig kötelező, de olykor még egy árubeszerzésnél is, például ha egy kórház egy nagyobb gépet rendel, és meg kell nézni, miként is fér az el - mondta ezt Ligeti Miklós, a Transparency International jogi vezetője, aki azt mondta, hogy a változások nagyon technikaiak, ami nem lenne gond. A baj valójában az, hogy a magyarországi közbeszerzési piac korrupciós zavarait, például az ajánlattevők piacfelosztó taktikáit és más összejátszásokat, valamint ajánlatkérői oldalon a kiírások testreszabását, a versenyszűkítő feltételek meghatározását ezek a módosítások sajnos nem fogják megakadályozni, sem pedig megelőzni.

A jelenlegi szabályok mellett is lehetne tisztességes közbeszerzéseket csinálni, és sajnos az új szabályok mellett is lehetőség lesz továbbra is a korrump beszerzésekre.

Az egyik közbeszerzési szakember forrásunk szerint a szabályozás mindenestre nagyon bonyolult lett, vélhetően azért, mert nagyon sokféle háttérlobbi érvényesíthette az akaratát. Ezzel aligha fejeződtek be a változások, amit a jelen javaslat is jól példáz.

A szakma véleménye a javaslatról, hogy hoztunk is díjcsökkentést, meg nem is. A másik módosítás legérdekesebb és egyben a legcinikusabb része a jogorvoslati díjakkal kapcsolatos változás. A kormány sok kritikát kapott azért, amiért ezek nagyon magasak. A civil és uniós intézmények ezt aggályosnak tartották, mert a túl magas díjak elriaszthatják a magyar cégeket attól, hogy akár a jogos érdekeik mentén fellépjenek.

A jogszerűtlen döntések, például egy meg nem alapozott kizárás ellen ma úgy lehet fellépni, hogy a közbeszerzési értékéhez képest annak 0,5 százaléknyi, de maximum 25 millió forintos díja van. Az új javaslatban a maximális értéket csökkentenék 17,5 millió forintra, míg a minimális 300 ezer forint díj százalékos mértéke azonban maradna 0,5 százalék. Vagyis a szegény lány - ez legyen, mondjuk, Magyarország Kormánya - megint hozott is ajándékot meg nem is a királynak - ez az EU -, mert technikailag csökkentjük a díjakat - senki nem állíthatja persze, hogy nem -, ám ez legfeljebb a 3,5 milliárd forint feletti becsült értékű közbeszerzések megtámadásánál hoz változást.

Annyi engedmény azért még van a módosításban, hogy amennyiben a közbeszerzési hirdetményben vélelmezett jogsértést akar valaki megtámadni - ez jellemzően versenykorlátozás miatt szokott előfordulni -, akkor csak a fenti összegek felét kell befizetnie, vagyis 0,25 százalék a díj, ami egyébként tényleg hasznos változtatás.

Ligeti Miklós szerint nem igaz az az indoklásban használt érv, hogy a túlzottan alacsony díjak megnyitnák a kaput a visszaélészerű eljáráskezdeményezések előtt, ugyanis sosem volt mód könnyen és olcsón

jogorvoslati panasszal, kifogással élni. Ezt szerintem érdemes lenne végiggondolni, államtitkár úr. Szerinte az lenne a megoldás, ha legalább a korrupcióellenes szakmai és civil szervezetek ingyenesen kezdeményezhetnék a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását. Ez is egy olyan dolog, amit szerintem érdemes lenne végiggondolni.

A módosítás azt a súlyos anomáliát sajnos nem kezeli, és én még mindig bizakodó vagyok, hogy a Közbeszerzési Hatóság nem jár el az érzékeny, a hatalomnak kényes ügyekben, és az ilyen ügyekben nem kezdeményezi elég gyakran a KDB eljárását, holott azt ingyenesen megtehetné. Nem élt ezzel a lehetőséggel például a 35 éves autópálya-koncesszió és szintén a 35 éves hulladék-koncesszió ügyében, valamint a jegybank által - a jegybankelnök fiához köthető cégtől - közbeszerzés nélkül rendelt bútorok ügyében sem, hogy csak néhány példát említsek - mondta Ligeti. Igaz, ezzel kapcsolatosan az egyik forrásunk azt mondta, hogy az eljárások többségét azért így is az állam kezdeményezi.

A Magyar Szocialista Párt az elmúlt időszakban következetesen azt az álláspontot képviselte, hogy egyedül a kormány felelőssége, hogy megállapodjon az Európai Bizottsággal a Magyarországnak járó források ügyében, figyelemmel arra, hogy e javaslat is a Bizottság által megszabott mérföldkövek egyikének kíván eleget tenni, ezért ugyanazon kormányzati felelősségi kört érinti. Én mindenképpen tettem néhány javaslatot; én nagyon bízom abban, hogy ebben van esély módosításra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most Nacsa Lőrinc képviselő úr következik, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nem is tudtam, hogy Ligeti úr is csatlakozott az MSZP-frakcióhoz, és az ő gondolatait hallhattuk itt 12 percen keresztül. Az MSZP gondolataira is kíváncsiak lettünk volna, meg persze a többi baloldali pártéra, amelyek rendszeresen, a munkahelyükre nem bejárva próbálják a magyar népet hergelni, de a parlamenti munkában viszont nem vesznek részt.

Na de hát, az előttünk fekvő törvényjavaslatról beszéljünk, mert fontos javaslat, hiszen ez az Európai Bizottság felé tett vállalások részét képező akcióterv kapcsán egyes intézkedések végrehajtása a közbeszerzések vonatkozásában.

(11.40)

A magyar kormány és a magyar Országgyűlés minden olyan feltételt teljesített, amelyet vállalt Brüsszel felé a közbeszerzések átláthatósága tekintetében. Létrehoztuk a korrupcióellenes munkacsoportot, valamint az Integritás Hatóságot is. Az Integritás Hatóság

autonóm államigazgatási szerv, a hatóság minden olyan esetben fellép, ahol álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.

A mostani törvényjavaslat a korrupcióellenes munkacsoport és az Integritás Hatóság 2023. évi éves elemző integritásjelentésében megfogalmazott javaslatainak figyelembevételével került benyújtásra. Magyarország minden vállalását teljesíti és végrehajtja, de Brüsszel továbbra sem fizeti ki a magyaroknak járó forrásokat. Ezek a pénzek nem könnyöradományok, hanem a magyar embereknek jogosan járó fejlesztési források, amiért cserébe az ország óriási áldozatokat hozott, minden feltételt teljesített. Magyarország biztosítja a tőke, az áruk, a szolgáltatások és a munkaerő szabad áramlását. Teljesen világos tehát, hogy Brüsszel csak politikai zsarolásra és időhúzásra használja a nekünk jogosan járó források visszatartását.

Brüsszel arra spekulált, hogy guruló dollárok, eurók és angol fontok tömegének segítségével Magyarországon is egy olyan kormány alakul 2022. április 3-a után, ami úgy táncol, ahogy ők fütyülnek. De nem így történt, a magyar emberek kétharmados többséggel erősítették meg a nemzeti szuverenitást megvédő, a nemzeti érdeket prioritásként kezelő politikát. Ráadásul a magyar emberek hatalmas arányban erősítették meg a szigorú gyermekvédelmi törvényt is a tavalyi népszavazás során. Pedig mára a napnál is világosabb, hogy miután Magyarország az összes brüsszeli kritériumot teljesítette, Brüsszel a gyermekvédelmi törvény miatt tartja vissza a forrásokat. A luxemburgi biztos ki is mondta ezt az elmúlt hetekben: a gyermekvédelmi törvény képez akadályt a Magyarországnak jogosan járó források kifizetésében. Tehát Brüsszelből folyamatosan támadják a gyermekvédelmi jogszabályt, az Európai Bizottság még a bíróságon is megtámadta a jogszabályt.

Gyurcsány Ferenc korábban maga állította egy rádióinterjúban, hogy ők mondják tollba Brüsszelnek a Magyarországnak szabott újabb és újabb feltételeket azért, hogy addig se érkezhessenek meg a nekünk szánt uniós pénzek. Most ezt azzal egészítették ki, hogy ha Dobrev Klára lenne hatalmon, akkor azonnal megjönne a pénz, amivel Brüsszel tartozik. A Gyurcsány-Dobrev házaspár tehát politikai alapon együttműködve Brüsszellel az uniós pénzeket nemes egyszerűséggel zsarolásra használja, hogy újra hatalomra kerülhessenek. Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára tehát leleplezték magukat és beismerő vallomásukban még Brüsszelt is lebuktatták. Szó sincs Magyarorszá-

esetében valódi jogállamisági kérdésekről, problémákról, Brüsszelnek egész egyszerűen az a baja, hogy Magyarországon nemzeti kormány van, amely a családokat és a gyermekeket védi.

Ettől függetlenül a közbeszerzési törvényt mindig lehet hatékonyabbá, a visszaélés lehetőségét még inkább kizáróvá tenni. A mostani törvényjavaslat a közbeszerzési eljárások és az azokkal összefüggő jogorvoslatok hatékonyabb, gyorsabb és rugalmasabb lefolyását segíthetik elő. Éppen ezért a törvényjavaslatban szereplő módosításokat a KDNP frakciója támogatni fogja. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Következő hozzászóló Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezetője. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Már majdnem kezdtem azt gondolni, hogy a közbeszerzési törvényel vagy általában a közbeszerzési jogszabályokkal összefüggő igazgatási szolgáltatási díjszabályok nem túl jelentősek, de aztán amikor ott tartottam a normaszövegben, ami az előbb is elhangzott, hogy kizárás megalapozatlansága esetén mennyi lehet ennek a felső határa, még a lecsökkentett felső határ is meglehetősen borsos, akkor úgy gondoltam, érdemes lenne azon elgondolkodni, különösen a sokmilliárdos becsült értékű közbeszerzési eljárások esetén, hogy megfizethetőbbé, és mondjuk, a magyar cégek, akár a nagyobb magyar cégek anyagi teherbíró képességével sokkal inkább arányban állóvá tenni ezeket a díjakat.

Mondom ezt azért, mert valamikor, még a politikai szerepvállalásom előtti időszakban, 2005 tájékán magam is közbeszerzési referens képesítést szereztem. Annak idején ez egy 8-10 hónapos OKJ-s képzés során megszerezhető volt, természetesen azért komoly előnyt jelentett a jogi végzettség. Aztán magasabb lépcsőfokot akkor a hivatalos közbeszerzési tanácsadó kategória jelentette. A hivatalos közbeszerzési tanácsadói minőség elég sokáig létezett, aztán ezt váltotta fel a felelős akkreditált közbeszerzési szakértő megnevezés. Egyre inkább szűkült a kör, egyre nehezebb volt bekerülni egyébként már a hivatalos közbeszerzési tanácsadói körbe is, most pedig olyan erős feltételekhez van kötve, ami talán a kelleténél vagy az indokoltnál nagyobb mértékben rostálja meg a szakmát. Én magam is ismerem számos olyan kiváló közbeszerzési szakembert, aki most már önhibáján kívül nem tud ezeknek a különböző feltételeknek megfelelni.

Azt pedig rögzítsük, hogy csak az egészen kivételes finanszírozású vagy költségvetési helyzetű közintézményeknél lehetett a személyi állományban, a munkavállalók, a köztisztviselők vagy a közszolgálati jogviszonnyal, vagy éppen kormánytisztviselői jogviszonnyal rendelkezők között illetet találni, illetve a megyei jogú városok vagy szintén szerencsésebb

költségvetésű nagyobb városok kivételével nemcsak, hogy egy átlag községi önkormányzat, hanem egy átlagos, tízezer feletti önkormányzat sincs abban a költségvetési helyzetben, hogy képes legyen megfizetni egy felelős akkreditált közbeszerzési szakértőt. Annak idején Szabolcs-Szatmár-Bereg, akkor még, megyében, most már vármegyében lámpással kellett keresni nemcsak a hivatalos közbeszerzési tanácsadókat, hanem azokat is, akik bármilyen típusú közbeszerzési szaktudással rendelkeztek. Érdemes lenne tehát ezeket a szabályokat átgondolni.

Ha már az illetéktörvényről beszélünk, nem tudom megállni, hogy az általános vita adta lehetőségek között ne említsek meg olyan részeket, amelyek nincsenek megnyitva, de ha már elég ritkán beszélgetünk, vitatkozunk itt illetékszabályokról, azért ugyanezzel a lendülettel nem kerülne túl sokba, nem jelentene túl sok pluszmunkát, ha átgondolnánk, főleg jelen gazdasági helyzetben, néhány fontos szabályt.

Természetesen fontosak az állam számára a bevételek, de régóta elégedetlen vagyok, illetve túlzott mértékűnek tartom a visszterhes vagyónátruházási illeték mértékét. Azért valljuk be őszintén, ennek az egésznek a filozófiája elég furcsa. Akár hitelből veszi valaki lakóingatlan egyre magasabb vételáron, most egyelőre a lakáscélú ingatlanokról beszélek, akár önerőből a már többszörösen, több közteherrel megadózott, lecsökkentett, letisztított nettó jövedelméből, ennek a 4 százalékát még be kell fizetnie az államkasszába. Ez valahol a többszörös adóztatás vagy a többszörös népnýúzás tilalmába kellene hogy essen. Nem azt állítom, hogy ezt az illetékformát el kell törölni, azért nem akarok ilyen demagóg irányba elmenni, de hogy egy átmeneti időre ennek a fele mértékűre csökkentése indokolt lenne vagy kategorizálása és bizonyos vásárlói réteg tekintetében, mondjuk, egy illetékmentességi szabály kidolgozása, abban biztos vagyok.

Mint ahogy eltűzött mértékűnek érzem a nem közeli hozzátartozók közötti ajándékozási illeték 18 százalékos mértékét. Valljuk be őszintén, tisztelt képviselőtársaim, jelen viszonyok között, 2023 végén a 18 százalékos mértékű illeték, még ha ajándékozásról is beszélünk, az megtorló jellegű. Olyan mértékben tereli adott esetben szürke vagy fekete irányba azokat, akik egyébként egy legális ajándékozási ügyletben gondolkodnak és történetesen nem közeli hozzátartozói egymásnak, hogy a „kevesebb több bevételt eredményezne” elvét érdemes lenne itt is érvényesíteni.

Egy ritkán emlegetett területet hadd említsek önöknek! Az előbb vitatkoztunk az elektronikus ingatlan-nyilvántartásról és részben ide tartozik ez a kérdés. A nem lakáscélú ingatlanoknál, hanem konkrét külterületi ingatlanok, jelesen termőföldek esetében van egy nagyon kedvező illetékmentességi szabály. Ezt nagyon helyeslem, és nagyon egyetért vele a Mi Hazánk Mozgalom is, viszont rögtön a szabály másik része az, hogy ha valaki a megszerzett földterületet átruházza, jellemzően eladja vagy valamilyen vagyoni

értékű joggal megterheli, akkor az eredetileg fizetendő illeték kétszeresét kell befizetni. Tehát az egyébként 4 százalékos mértékű illeték helyett 8 százalékot kell ebben az esetben fizetnie, ha öt éven belül történik ez a jogalapítás vagy a tulajdonjog átruházása.

Egyrészt el lehetne gondolkodni ennek az időtartamnak, mondjuk, a három évre való csökkentésén, kicsit az amúgy beállni látszó földforgalmat próbálva ezzel élénkíteni, másrészt pedig a 8 százalékos mérték csökkentése is indokolt lenne.

(11.50)

Magyarul, itt arról van szó, hogy nagyon kevesen vállalják azt, hogy inkább befizetik a 4 százalékot, inkább mindenki megpróbál abban bízni vagy hinni, hogy nem kerül abba a helyzetbe, hogy öt éven belül cserélni kell vagy mondjuk, el kell adnia. Ez vagy sikerül vagy nem. Ha nem sikerül neki, akkor ami egyébként 4 százalék lenne, az felugrik 8 százalékra. Azért ez is a megtorló jellegű kategória, ismervé azt, hogy milyen földárak vannak, ami egyébként nagyon üdvös, és nagyon örülünk neki, hogy egyre többet ér a magyar föld, de egyre magasabb összegekből kiszámolva ezt a 4 vagy 8 százalékot, ez egyre nagyobb terhet jelent a gazdálkodóknak. És ez vonatkozik a csere jogcímére is. Tehát itt egy diverzifikáltabb szabályozást érdemes lenne kitalálni, ami szintén kedvezőbb helyzetbe tudná hozni jelen esetben nem a lakás-, hanem a földtulajdonosokat.

Hogy a közbeszerzési törvényről is ejtsünk néhány szót. Sok fontos kérdés most sem nyílik meg ennek a törvénynek a szövegében. Az elmúlt közel másfél évtizedben többször próbáltam kísérletet tenni arra, aminek most különös jelentősége van, a helyi vagy a beruházás közelében elérhető munkaerő minél nagyobb arányú foglalkoztatására gondolok.

Természetesen a vonatkozó, nem feltétlenül törvényi szintű közbeszerzési szabályokban most is szerepel és már régen is szerepelt, 2010 előtt is, hogy bírálati szemponttá lehet tenni a helyi vagy a környékbeli munkaerő foglalkoztatását. Hadd mondjam el önöknek - a saját, még 2005-2006 környéki szakmai gyakorlatomból származik -: kipróbáltunk annak idején egy szatmári kistéleplésen kísérleti jelleggel egy olyan projektet, aminél rezgett a lécz az akkori szabályok közepette, hogy mennyire fogadja be a rendszer a helyi munkaerő foglalkoztatását. Egy körülbelül 20 milliós becsült értékű útéplésről volt szó. Úgy alakítottuk ki a szabályrendszert - természetesen ezt nem lehetett leírni -, hogy kimondatlanul csak olyan vállalkozó tudta ezt az építési beruházásra irányuló közbeszerzési eljárást megnyerni, aki vállalta, hogy a teleplésen állandó lakóhellyel rendelkező és még hoztattuk, hogy munkanélküliek és tartósan munkanélküliek közül a legtöbb segéd munkást vagy szakmunkást foglalkoztatja. Aztán a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő kiviteliszerződés-tervezetbe belefoglaltuk, hogy abban az esetben, ha a

vállalkozó, a nyertes ajánlattevő a kivitelezés során jogellenesen megszünteti ezeknek az embereknek a jogviszonyát, magyarul megnyeri az eljárást, egy hét múlva meg elkezd kirúgni mindenkit, akkor olyan hibás teljesítésű vagy meghíúsulási kötbérrel számolhat, ami még a megtorló jellegtől is szigorúbb. Magyarán mondván kizártuk ennek a lehetőségét, hogy ilyen egyszerűen ki lehessen játszani a szabályokat.

Láss csodát világ, tíz helyben dolgozó embert, munkanélküli személyt vettek fel. Akkor, 2006-ban más idők jártak, akkoriban nem munkaerőhiány pusztított, hanem munkanélküliség, főleg ott a keleti határ szélén. Végigdolgozták az emberek az útépitést, és kettő vagy három még tartósan meg is maradt annál a cégnél, személyi állományba vették, annyira meg voltak elégedve a munkájukkal. Tehát lehet csodát művelni a közbeszerzésekkel, ha nem hátsó szándékok fűződnek hozzá.

És gondoljunk abba bele, hogy ez milyen nagyságrendben működhetne, mondjuk, autópálya-építéseknel, gyorsforgalmi elkerülő utak építésénél, esetleg, ha végül megindulnának, a különböző folyamatszabályozási vagy vízgazdálkodási munkáknál vagy éppen nagyobb állami magasépítési munkálatoknál is, hogy akár kimondva vagy kimondatlanul csak olyan ajánlattevők nyerhetnék meg az adott közbeszerzési eljárást, amely ajánlattevők vállalják, természetesen, az előbb mondtam, megfelelő közbeszerzési szerződéses garanciák mellett, ami biztosítja a magyar államot meg az önkormányzatot afelől, hogy nem lehet játszani könnyedséggel, nevetségesen egyszerűen kijátszani ezeket a szabályokat, tehát amelyik ajánlattevők vállalják, hogy az adott településen, járásban - ez most beruházás volumenétől függ, hogy mekkora kört fogunk fel - a helyi segédmunkás, betanított munkás, szakmunkás munkaerő foglalkoztatását.

Jóval kevesebb vendégmunkásra lenne szükség. Tegnap késő estebe nyúlóan vitakoztunk a vendégmunkásokkal kapcsolatos szabályozásról. Rengeteg olyan munkaerőt tudnánk bevonni vagy rengeteg olyan ember munkaerejét becsatornázni, akik, valljuk be őszintén, elég nehezen vonhatók be a munka világába. Másrészt azért szembesüljünk azzal, hogy most, amikor az építőipari beruházások, főleg a magánberuházások is visszaestek, azért van olyan jól és egyértelműen körülírható sajátos szociokulturális jegyekkel rendelkező közösség vagy közösségek Magyarországon, amelyek Budapestről és a nagyvárosokból ezeknek a munkalehetőségeknek a megszűnésével visszamentek ezekre a vidéki településekre. Jellemzően olyan személyekről van szó, akik különböző okoknál fogva - ebben persze azért az önhiba is fellelhető - nem képesek megtakarításokat képezni, nem készültek fel a nehezebb időkre, máról holnapra vagy hónapról hónapra élnek, és folyamatos munkabér vagy egyéb bevétel híján adott esetben nem feltétlenül legális eszközökhöz fognak nyúlni a megélhetési feltételek megteremtése érdekében. Ettől szebben és finomabban nem tudom körülírni ezt a problémát.

Ezeknek az embereknek nemcsak közbiztonsági, hanem munkaügyi, foglalkoztatáspolitikai, szociális létkérdés, hogy minél könnyebben tudjunk minél jobban fizető munkát adni. Az állami kivitelezések, az állami beruházások erre kiváló esélyt jelentenének. Természetesen ehhez önkorlátozóknak kellene lenni, magyarán mondván a mutyi keretében visszaosztott összegek jelentős mértékben lecsökkennének. Tehát a korrupciót is le tudnánk fagyni igen jelentősen, ha ezeknek az összegeknek, ennek a foglalkoztatotti körnek a közbeszerzési eljárások eredményeként elnyert munkálatokba való bevonásába fognánk bele, hiszen akkor ezek a források ott hasznosulnának, jóval lecsökkenne annak az összegnek a mértéke, amit a szokásos szabályoknak megfelelően visszaosztanak.

Ez gyakorlatilag politikai akarat kérdése lenne, de egyébként a jogalkotási munkát sem lehetne ezzel kapcsolatban megspórolni. Ne intézzük el azzal, államtitkár úr, arra kérem önt nagy tisztelettel, hogy egyébként erre elvileg amúgy lenne lehetőség, ha most is már nagyon akarnák, a jogalkalmazás eszközeivel az adott eljárásokban ezt meg lehetne oldani. Ha a jogalkotás eszközeivel egyértelműen ebbe az irányba tolnánk a folyamatokat, és ebbe az irányba vinnénk el az ajánlattevőket, akkor sokkal több ilyen eljárást tudnánk jó példaként említeni. És egyébként az a szép ebben, hogy nemcsak a nagy, adott esetben több tíz milliárdos beruházásoknál - azért most is akad még ebből néhány - lehetne ezt a rendkívül hatékony eszközt alkalmazni, hanem a kisebbeknél is. Tehát gyakorlatilag ez a legkisebbtől a legnagyobb beruházásokig bezárólag egy kiváló orvosság azokra a problémákra, amelyek sok év után ismét fel fogják ütni a fejüket a magyar vidéken, különösen az északkeleti, a dél-dunántúli vagy a dél-alföldi megyékben. Hiszen azok a problémák, amelyek az elmúlt néhány évben ismeretlenek voltak, vagy sokkal ritkább jelentkeztek, mondjuk, a 2010 előtti időszakhoz képest, főleg az építőipar drasztikus visszaesése miatt ki fognak újulni egyik napról a másikra, ugyanott fogunk tartani, mint 2002 és 2010 között.

A közbeszerzési törvényben kiváló lehetőségek rejlenek arra, hogy ezeknek a nagy részét sikerüljön elkerülni, vagy még kellő időben orvosolni. Ezzel kapcsolatban várnám államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk sorából.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Normál időkeretben kért szót Erdős Norbert képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

ERDŐS NORBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, az illetékekről szóló törvény és közbeszerzésekről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

szorosan illeszkedik az Európai Bizottság irányába, a kondicionalitási eljárás keretében tett vállalások teljesítésének sorába.

E törvényjavaslat, összhangban a kormány által ez év márciusában elfogadott, 2023-tól 2026-ig terjedő időszakra szóló, a közbeszerzésekben a verseny szintjének növelését célzó intézkedéseket tartalmazó cselekvési tervvel olyan szabályozási elemeket tartalmaz, melyek rendeltetése a közbeszerzési verseny élénkítése. Ezért többek között felülvizsgálatra kerülnek a közbeszerzési eljárásokkal összefüggő díjak, igazgatási szolgáltatási díjak, jogorvoslati díjak a közbeszerzési eljárásban való szélesebb körű részvételt elősegítendő.

A kormány már számos intézkedést tett az európai uniós költségvetési források hatékony felhasználása és annak ellenőrzése érdekében. 2022-ben megalkotásra kerültek azok a törvények, melyek alapján kiegészült az államszervezet fentiek érdekében korábban is működő intézményrendszere, Integritás Hatóság, Korruptióellenes Munkacsoport, Belső Ellenőrzési és Integritási Igazgatóság létesült.

(12.00)

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvényjavaslat előkészítésekor figyelembevételre kerültek az Integritás Hatóság 2023. évi éves elemző integritásjelentésében és a Korruptióellenes Munkacsoport által tett javaslatok is.

A fentiek szerint kiegészült intézményrendszerrel kijelenthetjük, hogy működik. Rendkívül fontosnak tartom, hogy a törvényjavaslat szerint csökken a közbeszerzésekről szóló törvény szerinti, a közbeszerzési eljárás, illetve a közbeszerzési eljárás mellőzése esetén fizetendő jogorvoslati díjak megállapítható legmagasabb összege mind az uniós értékhatár feletti, mind az az alatti közbeszerzési eljárások esetében. Ahogyan azt is, hogy a tervezett módosítás az esetleges ajánlatkérői versenykorlátozással szembeni fellépést könnyítendő, felére csökkenti az eljárást megindító felhívással és közbeszerzési dokumentumokkal kapcsolatos jogorvoslat esetén a díjakat.

Mind a jogalkalmazók, mind a jogkeresők helyzetét, a bírósági jogorvoslat igénybevételét megkönnyíti a törvényjavaslat azzal, hogy a közbeszerzési tárgyú bírósági eljárásokat, pereket kiveszi az eljárás tárgyának értékéhez igazodó illetékmegállapítási szabályok hatálya alól, így a közbeszerzési tárgyú eljárásokra a jövőben az egységes 30 ezer forintos illeték-szabály lesz az irányadó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az ajánlattevők és az ajánlatkérők egyaránt gyorsan változó gazdasági, piaci körülmények között működnek, ezért a törvényjavaslat szerinti módosítások köréből végül kiemelném, hogy a javaslat az ajánlatok gyorsabb elbírálására ösztönzi az ajánlatkérőket, mivel a számukra

eddig nyitva álló 180 napos időtartamot 150 napra csökkenti. Ez pedig nemcsak gyorsabb és hatékonyabb eljárásokat eredményez, hanem az ajánlattevői oldal gazdasági szereplői számára is kiszámíthatóbb helyzetet eredményez.

Mindent összevetve tehát, tisztelt képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot, mely élénkebb versenyt, a közbeszerzések rendszerében minden szereplő szempontjából átláthatóbb, hozzáférhetőbb, hatékonyabb és eredményesebb működést eredményez, önök is támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Latorcai Csaba államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a törvényjavaslatot támogató hozzászóló képviselők, így a Fidesz nevében felszólaló Szeberényi és Erdős képviselő urak és a KDNP nevében felszólaló Nacsa képviselő úr támogatását.

És örülök annak is, hogy Gurmai Zita képviselő asszony az MSZP részéről sem talált érdemi kivetnivalót a javaslatban. Bár azt azért a felszólalása során mindvégig nem tudtam eldönteni, hogy az általa felolvasott Telex-cikk azt jelenti, hogy a Telex igazából az MSZP hírügynökségként szolgál, és az MSZP-nek a törvényjavaslattal kapcsolatos véleményét fogalmazták meg jó előre, vagy pedig ami talán még rosszabb, az az, hogy az MSZP-nek nincsen érdemi véleménye a hazai közbeszerzési rendszerrel kapcsolatban. De mindenestre örülök annak, hogy képviselő asszony nem talált érdemi kifogást a javaslattal összefüggésben.

Amit felemlített egyrészt a beruházási törvény kapcsán, hogy a közbeszerzési tanácsadói rendszer megszűnik, és a közbeszerzési tanácsadók állami alkalmazottá válnak, én úgy gondolom, hogy az egy rendkívül jelentőségteljes kezdeményezés, hiszen a kormánynak a jó államról alkotott víziójába beletartozik az is, hogy a közbeszerzés rendszerével kapcsolatos tanácsadói tevékenység legyen jelen alkalmazotti szinten a magyar államon belül, és ne kelljen ezt külső szolgáltatásként megvásárolni.

Ami pedig az illetékekkel kapcsolatos hozzászólását érinti, ott nem tudtam eldönteni, hogy a képviselő asszony igazából az ellen van, hogy csökkentsük az illetékeket, vagy még talán az is elhangzott, hogy bizonyos esetekben érdemes volna növelni; mi minden esetben az adók csökkentésének a pártján állunk,

és a kormány ezt már több alkalommal is tettekkel bizonyította.

Apáti képviselő úrnak ezért azt a hozzászólását, azt a megjegyzését, hogy megtorló illethekeket alkalmaznánk, engedje meg, képviselő úr, hogy visszautasítsuk. Évről évre több alkalommal módosítjuk az illethekekkel kapcsolatos szabályokat, a jövő évi adótörvényekről is a héten szavazott az Országgyűlés. A képviselő úr javaslatát is, amiket ma itt megfogalmazott, meg fogjuk vizsgálni, és amennyiben az előremutató és beleilleszkedik abba a politikánkba, hogy lépésről lépésre, évről évre könnyítsük a családok terheit, így az illetékfizetés keretében is, akkor minden bizonnyal az erre vonatkozó javaslatot a következő körben a kormány elő fogja terjeszteni.

De engedjék meg, hogy még egy fél gondolattal visszatérjek Gurmai képviselő asszony felszólalására - mert nincsen ugyan jelen, de jelezte felém, hogy el kell mennie, de televízió fogja követni az Országgyűlés ülését, és figyelni fogja, hogy mit mondok, ezért is merem nyugodtan elmondani -, hogy az, hogy az európai uniós forrásokkal kapcsolatos megállapodás kizárólag a kormány felelőssége volna, minden bizonnyal tévedés. Különösen is annak fényében, hogy az ellenzék, az ellenzéki képviselők sorra nem szavazták meg itt az Országgyűlésben azokat a törvényjavaslatokat, amelyek szükségesek voltak, illetve szükségessé ahhoz, hogy ezt a megállapodást, illetve az európai uniós forrásokkal kapcsolatos megállapodásokat minél hamarabb meg tudjuk kötni.

Tehát onnantól kezdve, hogy a tisztelt ellenzék minden esetben maga akadályozza meg egyrészt itt, Budapesten a parlamentben, hogy a kormány mihamarabb megállapodhasson a magyar emberek és a magyar vállalkozások érdekében az Európai Bizottsággal; sőt Brüsszelben is akár a héten vagy a múlt héten is, minden héten azt tapasztaljuk, hogy az Európai Parlamentben a magyar ellenzék brüsszeli képviselői mindent elkövetnek annak érdekében, hogy az Európai Bizottság ne merjen megállapodni Magyarország Kormányával; innentől kezdve azt tudom mondani, hogy nemhogy a kormány felelőssége volna, hanem egyértelműen az ellenzék felelőssége az, hogy eddig az Európai Bizottság nem mert megállapodni Magyarország Kormányával, jöjjön, mindent teljesítettünk, amit az Európai Bizottság ezen a téren kért.

Befejezésül pedig a felszólalásokra történő észrevételek jegyében Apáti képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy a helyi munkaerő bevonása eddig is és a jövőben is kiemelt prioritása Magyarország kormányának a különböző közösségi beszerzések eredményeképpen megvalósuló beruházások vonatkozásában. Egyrészt a Gurmai képviselő asszony által bírált beruházási törvényben is komoly rendelkezések vannak annak érdekében, hogy helyi vállalkozások és helyi munkaerő kerüljön bevonásra a közbeszerzések eredményeképpen megvalósuló beruházásokba; másrészt pedig a közbeszerzési törvény eddig is lehetőséget biztosított munkanélküliek bevonására - különös

tekintettel szociális szempontból -, ami nagyfokú azonosságot mutat azzal a személyi körrel, akit megpróbált a képviselő úr körülírni, ha a körülírást jól értelmeztem.

Tehát mindezek alapján tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy a közbeszerzésekről szóló törvény módosítását az illethekekről szóló törvénnyel egyidejűleg támogatni szíveskedjenek; és ne feledjék, hogy a kormány az elmúlt években is számos reformértékű intézkedést hozott, amely a hazai közbeszerzések hatékonyságának javítását célozta. Ez a javaslat is alapvetően a közbeszerzések hatékonyságának javítását célozza, emellett nagyban hozzájárul az átláthatóság növeléséhez.

Reagálunk a legutóbbi módosítás óta felmerült gyakorlati igényekre is a javaslatban, elősegítve, hogy a közbeszerzések rugalmasan kerülhessenek lebonyolításra, és a közbeszerzési adatok elérhetősege is tovább javuljon.

(12.10)

Ezen túlmenően a javaslatnak további fontos eleme a gyorsabb közbeszerzési bírálat ösztönzése, a jogorvoslati díjak csökkentése és az előzetes vitarendezési szabályok megsértése esetén irányadó szankcióknak az egyértelmű szigorítása.

Tehát számos olyan szabályozási elemet hozunk ide a tisztelt Országgyűlés elé, amiről a kormány ez év márciusában átfogó döntést hozott. Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy ezeket a módosításokat, amelyek az eljárásokat, a közbeszerzési eljárásokat hatékonyabbá, gyorsabbá, transzparenssebbé és olcsóbbá is teszik, ezeket támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **területfejlesztésről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6071. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, ön é a szó.

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar Országgyűlés 1996-ban fogadta el a területfejlesztési törvényt, és az azóta eltelt 27 évben számos olyan fejlődési irány bontakozott ki mind Magyarország gazdasági, társadalmi fejlődését illetően, mind pedig magát a területfejlesztési politikát illetően, amely indokoltá

tette, hogy elemeiben új szemléletű területfejlesztési törvényt terjesszünk most az Országgyűlés elé.

Engedjék meg, hogy csak két olyan alapvető tényezőt említsek meg, amelyek döntően befolyásolták a területfejlesztési politika magyarországi helyzetét és folyamatait. Az egyik az, hogy bár maga az 1996-os törvény is - amely egyébként egy magas színvonalú jogalkotás - előre készült már az európai uniós csatlakozásra, a 2004-es európai uniós csatlakozás Magyarország számára olyan források lehetőségét nyitotta meg, ugyanakkor olyan szakpolitikai keretrendszer igazodási pontjait is jelenítette meg, amelyek Magyarország számára is a továbbiakban eligazító erővel bírtak.

A felzárkózás üteme 2004 és 2023 között meglehetősen jó ütemű volt. Magyarország felzárkózására talán a legjobb jellemzés, ha azt az összehasonlítást adjuk, miszerint mára Magyarország meghaladta fejlettségi szintjét tekintve az első, úgynevezett régi európai uniós tagállam, Görögország fejlettségét, és utolérte Portugália fejlettségét is. Azt mondhatjuk tehát, hogy országos átlagát tekintve a felzárkózási ütem sikeresen zajlott le.

Ugyanakkor, ha az országos adatok mögé megyünk és a felzárkózást a régiókra kivetítve is megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy sajnálatos módon ez a felzárkózás meglehetősen széttartó irányú. 2004-ben Budapest, amely már akkor is jelentősen meghaladta fejlettségét tekintve az Európai Unió átlagát, az Európai Unió egy főre eső nemzeti össztermékének 129 százalékán állt, 2021-re 156 százalékra tudta növelni előnyét az országon belül is és az Európai Unió átlagához képest is. Mindeközben a Budapeستől nem olyan messze elhelyezkedő észak-alföldi régió a 2004-es 42 százalékról csupán 49 százalékra tudta felhozni magát 2021-re.

Mindez jól érzékelteti azokat a széttartó növekedési tendenciákat, amelyek parlamenti ciklusokra, kormányokra, párhovatartozásra való tekintet nélkül érvényesültek az elmúlt húsz évben, és amelyek azt a kötelezettséget róják számunkra, hogy legalább célként és komoly erőfeszítésként vegyük napirendre az országban létező területi egyenlőtlenségek arányának csökkentését.

Ugyanakkor ez a folyamat azt is jelenti - és jól mutatják a Budapest fejlődésére vonatkozó statisztikai adatok -, hogy maga a fejlődés nemcsak hogy területileg nem egyenlő módon és nem összetartó irányban zajlott le, hanem a fejlődés jelentős része egy helyre, egy térségre koncentrálódik. Jól mutatja ezt az is, hogy a Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a 2021-ben megvalósuló összes beruházás 26 százaléka Budapest területén valósult meg és további 15 pedig Pest vármegye területén, ami azt jelenti, hogy a 2021-es összes beruházásnak 41 százaléka Budapesten és környékén valósult meg.

Mindez annak ellenére történik, hogy egyébként az elmúlt években a kormány határozott és célzott iparpolitikai és befektetéspolitikai lépéseinek köszönhetően ma már, ha a jövedelmi statisztikákat megnézzük,

az infrastrukturális fejlettségi statisztikákat megnézzük, akkor egyértelműen látszik, hogy az a fejlődési vagy fejlettségi sáv, amely hagyományosan Soprontól Budapestig, Magyarország északnyugati részén húzódott dél felé, a Balaton északi, esetleg a déli partját is magába foglalva, mára két irányban lépésről lépésre terjeszkedik tovább. Egyrészt Eger-Miskolc, illetve Debrecen irányába, az ország északkeleti részére, köszönhetően egyrészt nagyberuházásoknak, másrészt pedig az M3-as autópálya folytatásaként megépült gyorsforgalmi utaknak. Másrészt pedig a Duna mentén, elsősorban a kecskeméti Mercedes-beruházásnak, Dunaújváros ipari térségének, illetve az attól délre megvalósuló beruházásoknak, Ivánca, Paks és a többieknek köszönhetően dél felé, a horvát határ irányába is húzódik egy olyan sáv, amely talán a jövőben a felzárkózás gyorsabb ütemének ígéretét hozza magával.

Ugyanakkor tudjuk, hogy ez nem elég, az ország déli részei, a Dél-Dunántúl, a Dél-Alföld, helyenként az északkeleti részek tartósan küzdenek a felzárkózás nehézségeivel. Mindez azt is jelenti, hogy a jövőben fokozott figyelemmel kell kísérnünk ezeknek a térségeknek a felzárkózását, mint ahogyan tettük ezt az Európai Bizottsággal kötendő partnerségi megállapodás tárgyalásai során is, amikor azt a döntést hoztuk, hogy az európai uniós források kétharmad része ezekben a felzárkózó régiókban fog majd hasznosulni a jövőben.

A másik tendencia, amely részben kapcsolatban van az európai integrációval, másrészt azonban általános európai urbanizációs, egészen pontosan szuburbanizációs folyamatokról beszélhetünk, aminek lényege, hogy a nagyvárosok lakossága csökken, a környező településeké nő. Azaz a magyar településeket is elérte az a folyamat, amely Nyugat-Európában már hosszabb ideje megfigyelhető, amelynek következtében elővárososodnak a magyarországi városok, illetve a fejlesztéspolitikában is hangsúlyosan jelenik meg részben ennek eredményeként a nem közigazgatásigység-alapú, hanem térségalapú fejlesztéspolitika fogalomrendszere, koncepciója és szakpolitikai eszköztára.

Mindezek indokolták azt, hogy a most beterjesztendő új területfejlesztési törvény ezeknek a céloknak feleljen meg. Azaz, célul kitűzve azt, hogy Magyarországon a területi különbségek csökkenjenek, ezáltal Magyarországon a fejlődés területi metszetben arányosabbá váljon, továbbá segítve azt, hogy élhetőbbé tegyük a magyar polgárok számára is az országot, és ezáltal a fejlesztési tervek megfogalmazásánál ne faluhatárokból, városhatárokból, járashatárokból és vármegyehatárokból gondolkozzunk csak és kizárólag - mint ahogyan ez eddig történt jobbra -, hanem térségekben gondolkozzunk, ezért a területfejlesztési törvény tervezete olyan fogalomtárat és olyan szakpolitikai eszközrendszert szándékozik bevezetni, amely a jövőben könnyebbé teszi a területi tervezést, illetve a területfejlesztési politika végrehajtását a fenti célok jegyében.

(12.20)

Ezt szolgálja az együtt kezelendő térség fogalmának bevezetése, amely a nyugat-európai tapasztalatokra támaszkodva részben a funkcionális várostérségekkel, azaz azon nagyobb városok és körülöttük lévő települések együttes kezelésével és együttes fejlesztésével próbálja megoldani azokat az agglomerációs problémákat, amelyek Budapest környékén már hatványozottan jelentkeznek, de az egyes megyeszékhelyek környékén is már ingázásból, a közszolgáltatások használatából adódóan, egyéb terhelésekből adódóan jelentkeznek és találkozhatunk ezekkel. Mellette pedig azokat a térségi fejlesztési térségeket is bevezeti és a területfejlesztési politika alapeszköztárának részévé teszi, amelyek talán a hétköznapi életben is magától értetődően együtt kezelendők, mégis a fejlesztési politika mind ez ideig nem nagyon teremtette meg annak a lehetőségét, hogy szándékos kormányzati, politikai lépésekkel is támogathassuk ezeket. Gondolok itt például a Balatonra, a Közép-Duna térségére, a Tokaj-hegyvidékre és a többi és a többi.

Ezen fogalmi felújítás és megújítás mellett a területfejlesztési szolgálat intézményének bevezetésével egy olyan szakpolitikai eszközrendszert is kívánunk bevezetni a jövőben, amely rugalmas működésének köszönhetően ott segít, ahol erre szükség van. Nem országos, standard, szabványosított és egységesített munkamódszerek és elvárások mentén, hanem területileg specifikált, szofisztikált módon azon vármegyék esetében, amelyek felkészültebbek arra - és az eddigi idő is bizonyította, hogy felkészültebbek voltak eddig is arra -, hogy fejlesztéspolitikai céljaikat önállóan fogalmazzák meg, sikeres fejlesztéspolitikát folytattak, nos, ezekben az esetekben a területfejlesztési szolgálat inkább csak kiegészítő jellegű szerepet lát el. Azon vármegyék esetében, amelyek pedig eddig nem tudták ellátni ezeket a területfejlesztési feladatokat vagy híján voltak akár a szakértelemnek, akár az intézményi struktúrának, amely segítette volna ezen törekvéseik ellátását, ott pedig aktívabban vesz részt a jövőben a területfejlesztési szolgálat.

A célunk az, hogy az az új területfejlesztési politika, amely szervesen építve az 1996-os területfejlesztési törvény hagyományaira és sikeres megoldásaira, Magyarországon a jövőben a területi különbségek csökkentésén dolgozzon, egy olyan fenntartható növekedési modellt valósítson meg, amely eleget tesz annak a célkitűzésnek, miszerint Magyarország az Európai Unió egyik legélhetőbb országa legyen a jövőben.

A területfejlesztési törvény ezeket a célokat szolgálja, ezeket a célokat próbálja meg a jövőben valósággá tenni. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Czunyné

dr. Bertalan Judit képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter úr expozéjában alaposan és részletesen elénk tárta a területfejlesztési törvény új koncepciójának szükséges szakmai okait és a '96-os területfejlesztési törvény óta eltelt időszakban azokat a lényeges gazdasági és térségfejlesztési, -fejlesztési pontokat, amelyek miatt szükség van az új törvény megalkotására.

Én most hadd kezdjem egy kicsit távolabbról és egy kicsit más megközelítésből, ami majd a területfejlesztési törvény logikáját, illetve a területfejlesztési törvényben szereplő intézményrendszert próbálja megalapozni.

Éppen 11 esztendeje tárgyaltuk ebben a Házban a területi közigazgatás reformjáról szóló törvényt. Akkor a területi államigazgatás részéről a kormányhivatalok mellett a járási szintek kialakítása és a járási igazgatási egységek megalkotása volt a célunk. Ennek az volt az alapvetése, hogy a jó állam koncepciója mellett és abba foglaltan az állampolgárok számára az állammal kapcsolatos ügyeik intézése során a lehető legkönnyebben, a legkisebb érdeksérelmet és a legkisebb akadályt biztosítva juttassuk el az ügyintézéshez. Ez már akkor is egy olyan alapvetésen nyugodott, ami arról szólt, hogy az állampolgárok bizonyos ügyeik intézése és bizonyos napi szokásaik során, bizonyos napi életritmusukban szükséges közszolgáltatások igénybevételekor használnak egyfajta területet az életükben, használják a saját településeik önkormányzati hivatalait, használják a közeleli várost és használják a vármegyei térségeket. Ennek mentén a legszükségesebb és a napi, valamint az életvitelszerű szervezéshez szükséges közszolgáltatások, hivatali ügyintézés és bármilyen életvitelt meghatározó szolgáltatás igénybevétele az első ponton, a járási méretében, térségében koncentrálódott. Ezért került a közigazgatás területi fókuszra akkor az ügyintézés szempontjából a járási hivatalokhoz, és mára már elmondhatjuk - egyébként miniszter úrnak a terepről jelentve, hogy egy sikeres közigazgatási reform után mára elmondhatjuk -, hogy a járási és a kormányhivatali igazgatási egységek valóban az állampolgárok ügyeinek szakszerű, hatékony és gyors intézése érdekében ezt a szegmensét a mindennapi életüknek rugalmassá és megfelelővé tudták tenni.

Az elmúlt tíz esztendőben azonban más változások is meg tudtak valósulni vidéken. Így a gazdasági fejlődés miatt létrejött egy másik jelenség, ami nagymértékben meghatározza a különböző méretű településen élőknek - a területfejlesztési törvény is és az indokolása is így fogalmaz: - a tér használatát, vagyis azt, hogy milyen módon, hol, munkába járás, egészségügyi szolgáltatások, iskola, középiskola és csak a gazdasági szolgáltatások vagy bármilyen szolgáltatások igénybevételel megvannak azok a fókuszpontok és központok, ahol ezeket az ott élők célzottan,

rendszeresen és nagy számban igénybe veszik, de leginkább meghatározza a mindennapjaikat. Úgy tűnik, ma már azt látjuk, az elmúlt tíz esztendő miniszter úr által is hivatkozott gazdaságfejlesztési kormányzati döntéseinek köszönhetően, hogy a járási közigazgatási rendszer mellett kialakultak kisebb városok, járásszékhelyek vagy olyan térségekben, ahol nincs egy egyfókuszú városközpontúság, tehát több kisebb település együttes fejlődése, fejlesztése vagy működése adja meg a térség lehetőségeit vagy erejét, és megmaradt a rendszerben az a fajta nagyvárosi húzóerő, ami korábban a megyei jogú városok, a megyeszékhelyek esetében is fennállt, ami egy koncentrált, más típusú és nagyobb számban elérhető, mind a gazdasági életben, mind a munkavállalást érintően, mind pedig az egészségügyi vagy oktatási szolgáltatások igénybevételét jelentő szolgáltatási kör. Ennek az elmúlt időszakban végbement fejlődése és fejlesztései igénylik, hogy ehhez az ott élők, a vidéken élők térhasználatához igazítsuk azokat az infrastrukturális fejlesztéseket és azokat a fejlődési stratégiákat, célokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezek a térségek, a felzárkóztató települések homogén módon tudjanak felzárkózni, az erős települések pedig még erősebbé válni.

Ugyan látszólag nincs kötődés és nincs kapcsolat a közigazgatási rendszer, a területi államigazgatási rendszer legkisebb egységei és a jelen törvényjavaslatban megfogalmazott járási szintű vagy kisvárosközpontú vagy vidékiváros-fókuszú fejlesztéspolitikai és területfejlesztési gondolkodás között, de mégis van, hiszen a közigazgatási rendszer reformja mutatta meg azt, hogy az ügyek közelvitele, a gondolkodás és az állampolgárok elérésének a helybéli, onnan való megközelítése eredményes, hasznos és jó rendszer-átalakításhoz vezetett az elmúlt esztendőkből.

Ennek a bázisán tud létrejönni két dolog is. Az egyik, ami nagyon fontos egy jó területpolitikához, egy jó területfejlesztési politikához, az természetesen az intézményrendszer és a megfelelő szabályozás. A jelen törvény arra tesz javaslatot a tisztelt Háznak, hogy ennek a megfelelő szabályozási környezetét kialakítsa, még akként is egyébként, hogy a korábbiakhoz képest új fogalomrendszert vezet be a területfejlesztési politikába, és új intézményrendszert hoz létre annak érdekében, hogy a területfejlesztésnek a különböző szintjei és a különböző fókuszú lehetőségei megfelelő szakmai és megfelelő háttértudással alátámasztva kerüljenek megvalósításra, és a döntéshozók elé tudjanak kerülni.

(12.30)

Így tehát egy jó területfejlesztési törvénynek több feltétele van, az egyik a már említett jó szakmapolitikai koncepció - erről majd még néhány rövid mondat - és a megfelelő intézményrendszer megfelelő szabályozási környezettel. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a szükséges és jó megállapítások mentén tesz javaslatot ezek kialakítására.

A területfejlesztési szolgálatról, ha megengedik, csak egy mondatot. Ennek a szükségességét valóban az elmúlt időszak területfejlesztési döntései igazolják. Különböző módon és különböző mélységben tudtak gazdaságfejlesztési, területfejlesztési, infrastruktúrafejlesztési döntési javaslatokat megfogalmazni a különböző térségek, így is szükséges lesz nemcsak a nagytérségi, vármegyei szint és a járási szint javaslatának az összehangolása, de szükséges minden térségben egy-egy olyan szervezet a minisztérium hatókörében, ahol minden tudás rendelkezésre áll ahhoz, hogy megalapozott, szükséges és a térség fejlesztését szolgáló döntési javaslat kerüljön a döntéshozó elé, legyen ez infrastruktúra-, legyen ez intézményfejlesztés, legyen ez gazdaságfejlesztés, legyen ez településfejlesztési döntés. Úgyhogy ennek megfelelően a területfejlesztési szolgálat létrejöttét üdvözöljük, hiszen így az önkormányzataink is tudnak a stratégia-, a projektalkotás és a szakmai előkészítés okán hova fordulni, kiegészítve a vármegyei önkormányzatok területfejlesztési munkáját és gyakorlatait.

Az új kifejezések vagy az új fogalomkör, amely a törvényben megjelenik, megint szükséges, és megint az élet írta a szükségességét, hiszen az elmúlt esztendők gazdasági fejlődése és az elmúlt esztendők gazdaságfejlesztései együttesen felülírták a közigazgatási térképeket. A közigazgatás szükséges eleme és szükséges bázisa annak, hogy jó, az együtt élő vagy együttműködő települések esetében a fejlesztési koncepciók megalkothatóak legyenek és a fejlesztési döntések előkészítése megalapozott legyen, ugyanakkor jól látható, hogy létezik elsősorban a gazdasági szektorban és a gazdasági térben egy közigazgatási határokat nem figyelembe vevő mozgás, amit ugyanakkor a területi infrastruktúra-fejlesztésnél, -tervezésnél figyelembe kell vevünk.

Létezik a nagytérségi szint, amely elsősorban egy tervezési kategória, és a gazdaságfejlesztési zónák mentén kerül megfogalmazásra - ez az, ami nem egy települést, nem két-három települést, hanem egy együttműködő gazdasági térségeket is meghatározó fejlesztési szint lehet. A vármegyei szint, ami a területfejlesztési szolgálat szintjén is megjelenik, nem illeszkedik a vármegyei kormányhivatal infrastruktúrájába, viszont a minisztériummal együtt a területpolitikának a vármegyei tudásbázisán megfelelő szakmai háttérrel tudja a területfejlesztést kezelni. Illetve létezik a járási szint a területfejlesztésben, amely a helyi jelentőségű vagy a kisebb városok esetében az azok környezetét ellátó szolgáltatás- és térségfejlesztés első lépése.

Úgyhogy ezek az új fogalmak, ennek az új intézményrendszernek és magának a területfejlesztési törvénynek az új koncepciója biztosítja azt, hogy egy vidéki kisvárosban élő számára olyan együtt gondolkodás legyen, ami az ő mindennapi életvitelét meghatározó szolgáltatások, az állami szektor szolgáltatásainak az igénybevétele vagy a gazdasági, munkahelyi egzisztenciájának a szempontjából együtt tervezett és együtt gondolt fejlesztések tudnak megvalósulni és

döntés-előkészítésre javaslatként megfogalmazódni. A második szinten pedig értelemszerűen kezeli azokat a városmag vagy városközpont nélküli olyan térségi együttéléseket, olyan funkcionális térségeket, amelyeknél nincs egy gazdasági húzóerő, mégis a térségben - akár egy külső, akár egy belső perifériához tartozó területegységként nevesítjük ezt -, mégiscsak szükséges az együttfejlesztésben való gondolkodás. Illetve megmarad az a kategória, amelyről egy fél mondatban már szóltam, a nagyvárosok vonzóereje a munkalehetőség biztosításával a szolgáltatások szempontjából.

Az új területfejlesztési törvény tehát lehetőséget és módot ad arra, hogy a vidéki erős települések még erősebbek legyenek, a vidéki felzárkóztatandó települések számára pedig arra, hogy egy, az erős településekkel és térségekkel való együtt kezelés és együtt gondolkodás mentén meg tudják erősíteni önmagukat, hogy így egy homogénebb és tisztább lehetőség álljon előttük a területfejlesztés és a fejlesztéspolitika szempontjából.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat ugyan alapjaiban nyúl hozzá a '96-os területfejlesztési törvényhez, de nem tesz mást tulajdonképpen, mint a mögöttünk hagyott három évtized változásai és a szükséges, a mindennapjainkat meghatározó gazdaság-társadalmi változások mentén fogalmazza meg a területfejlesztés jövőbeli politikájának az alapjait, és ehhez új intézményrendszert és új szakpolitikai célokat és rendszert fogalmaz meg.

A magam részéről és a frakció részéről az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatom és támogatjuk, és kérem tisztelt képviselőtársaimat is, hogy a vidék és a területfejlesztés szolgálatát és a fejlesztés szolgálatát támogatandóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy amit a Fidesz vezérszónoka elmondott, azal teljesen ellentétes és gyökeresen más elképzelést szeretnék önökkel most itt ismertetni, már csak azért is, mert úgy gondoljuk, hogy ebben a területfejlesztési törvényben jó néhány olyan pont és olyan megfogalmazás szerepel, amely tovább folytatná azt a központosítást, ami a Fidesz-kormányt, illetve a fideszes kétharmados többséget minden egyes törvénymódosítás és fogalomrendszer megalakítása során jellemez.

Többször elhangzott ma itt, a tisztelt Házban a miniszter úrtól is és a képviselő asszonytól is, hogy '96-ban született a törvény, az első ilyen törvény, amely a területfejlesztésről szólt, és az megalkotta a területfejlesztés fogalmi rendszerét, meghatározta a

célját, a tervezési rendszerét, kialakította a szervezeti és működési kereteket. A törvény kiemelt céljaként - nagyon helyesen - akkor az Európai Unió területfejlesztési rendszeréhez történő adaptációt tekintette, a felkészülést és a csatlakozást megelőző és az azt követő uniós források fogadására, illetve a hazai támogatások hatékony felhasználására koncentrált.

Akkor a területfejlesztési intézményrendszer súlypontjai a megyei fejlesztési tanácsok voltak, de - élve a törvényi lehetőséggel - szinte azonnal megalakultak a regionális fejlesztést összehangoló tanácsok, és a kiemelt térségek intézményi keretei is létrejöttek. A 2000-es években a regionális szint vált a súlyponti elemmé, felkészült szakmai apparátusok álltak rendelkezésre az egyre kiterjedtebb fejlesztési források felhasználásának elősegítésére. Kiterjedt partnerség segítette a lakosság, az önkormányzatok, a gazdasági és társadalmi szféra igényeinek megfogalmazását. 2010 után sajnos az önkormányzatiság fokozatos felszámolásával egyidejűleg a fideszes többség megszüntette a területi intézményrendszert, szétzilálták a szakmai apparátusokat, a megyei, ma már vármegyei közgyűléseknek biztosítottak szűk körű - és ez nagyon fontos: szűk körű - tervezési, koordinációs, döntés-előkészítési és központi irányító hatóságokkal együtt, csupán formális döntési lehetőséget.

A területfejlesztésnek az új ciklusban önálló tárca nélküli minisztere van - most még mondhatom ezt így, hogy van, mert, ugye, Navracsics miniszter úr még egy későbbi törvény elfogadása után kap majd egy minisztériumot, egy önállóan létező minisztériumot -, valamint az európai források fogadását kormányzati szinten irányító ügynevezett nemzeti kormányzati központot. A területfejlesztés újraszabályozása véleményünk szerint erőltetett, igazi újdonság nincs benne. A törvény nagyban követi a korábbi törvény szerkezetét, ugyancsak a területfejlesztés és a területrendezés kérdéseit rendez.

(12.40)

Az értelmező rendelkezések viszont átszabják a korábbi fogalmakat, véleményünk szerint hiányosak és zavarosak. Megszünteti a megyei közgyűlések vidékfejlesztéssel kapcsolatos feladatait, láthatóan nem preferálja a regionális, több megyére kiterjedő fejlesztési munkát, megszünteti a területfejlesztéssel kapcsolatos országos érdekegyeztetést, a megyei, vármegyei és regionális konzultációs fórumokat. Nem szabályozza a forráskoordinációt, ellenben széles körű kormányzati és miniszteri felhatalmazást ad különböző kérdések szabályozására, így külön törvény készül majd a területfejlesztési célú állami pénzalapokról.

A szakmai kapacitások hiányosságaira hivatkozva - amit az önök kormánya zilált szét az elmúlt évtizedben - létre fogják hozni az ügynevezett területfejlesztési szolgálatot tervezési, programozási, végrehajtási és koordinációs feladatokra, amely egy, a miniszter által irányított gazdasági társaság keretében

fog működni. Azt csak remélhetjük, hogy ez egy non-profit gazdasági társaság lesz és lehetőség szerint mentes lesz a Fidesz minden befolyásolása alól.

Némi cinizmust látok ugyanakkor abban, hogy a javaslat általános indoklása szerint a készülő törvény - idézem - közelebb hozza a kormányzatot az emberekhez. Miután sem a régió, sem a megye, sem a kistérség nem kapnak komolyabb szerepet a források elosztásában, közvetlenül a kormány határozná meg a továbbiakban is, hogy ki, hol, mire, mennyi pénzt kaphat, a teljes folyamat menedzselését pedig országosan az előbb említett gazdasági társaság végezné. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hol van itt akkor az a szándék, hogy a kormány közelebb hozza a kormányzatot az emberekhez.

A törvényben leírt célok és feladatok éppen azok, amelyeket az elmúlt ciklusokban a kormányzat elmulasztott figyelembe venni, és most úgy tesz, mintha ez nem rajta múlt volna, hanem a térszerkezeten, ami miatt most a magyar hagyományoknak is megfelelő, valamint EU-konform megyei, regionális és kistérségi, egyébként sikeresen kigyomlált kompetenciákat már említeniük sem kell. Nem az EU- és a régióhatárok miatt szakadt szét az ország, süllyedt újra a vidék nagy része, hanem a koncepciótlan, korrump és szakzerűtlen kormányzati intézkedések miatt.

Az új térszerkezeti egységek - az együtt kezelendő térség, a kedvezményezett térség, a kiemelt térség, a nagytérség - kialakításának szabályai még nem ismertek, nem ismert a módszertan, sem a források nagysága, ezeket a kormány a továbbiakban - a szokásához híven - rendeletekben fogja megjelentetni.

A települési önkormányzatok rovására elkövetett úgynevezett területablások fényében - gondoljunk csak itt Göd esetére - joggal aggódunk a szabad vállalkozási zónák kijelölési módszerei, valamint bármely más kiemelt, kedvezményezett térség kritériumrendszerének normatívítása miatt, ugyanis az „országos érdek” kifejezés társadalmi, partneri kontroll nélkül, gátak nélkül lesz majd alkalmazható.

Látható, hogy a jogalkotó a „térség” szót igen szabadon alkalmazza, ugyanakkor a területfejlesztés tervezett intézményrendszere fontos elemének tűnnek a térségi fejlesztési tanácsok. A törvénytervezetben foglalt modell egy teljesen centralizált, minden társadalmi kontrollt, a térségi szereplők még meglévő kompetenciáit is szinte teljesen megszüntető rendszer lesz.

Nem fogadhatjuk el, hogy a kormány a saját hibái miatt kialakult gazdasági helyzetben minden hazai forrást maga akar felhasználni, dönteni akar minden filérről, közben elfojtja a társadalmi kontroll minden intézményes lehetőségét, kiiktatja a még önálló döntésekre képes szereplőket. Az itt vázolt rendszer elfogadása rásegítene, hogy ne érkezzenek meg az uniós források. Vagy talán a kormány erre készül, miniszter úr?

A törvény egyik nagy sajátossága, hogy nem kezeli prioritásként a területi kiegyenlítődést, az ország egyes térségei közötti fejlettségbeli különbségek

csökkentését, a versenyképesség növelését, holott a magyarországi régiók között az egy főre eső GDP tekintetében több mint háromszoros különbségek vannak, és nagyon eltérőek az infrastrukturális adottságok, az egyes életfeltételek.

Mindezek alapján, amit elmondtam, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja nem fogja támogatni a törvény elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Gy. Németh Erzsébetet hallgatva az jutott eszembe, hogy ki is felelt a területfejlesztésért a második Gyurcsány-kormányban - Bajnai Gordon felelt. Rossz emlékeink vannak, tisztelt képviselő asszony. Ezért amikor önök területfejlesztésről beszélnek, akkor mindig elfog bennünket egy rossz érzés, mert tudjuk, hogy az az időszak volt az, ami a vidék kivézetésével járt, az önkormányzatok feladatát kaptak, de forrást nem kaptak hozzá. Az volt az az időszak, amikor a területfejlesztési törvényt kéthárom havonta módosították, és már az érintettek sem tudták követni, hogy éppen mi a feladatuk és mit vár el tőlük a Gyurcsány-kormány.

Illetve az az érzésem is volt, hogy a képviselő asszony felsorolt a felszólalása elején egy csomó tételt, ami benne van a törvényjavaslatban, de ön nem a törvényjavaslatot olvasta, hanem a beszédet, amit megírtak önnek. Ez szerintem kár, mert sokkal értelmezhetőbb lett volna, ha a törvényjavaslatról tudunk vitatkozni, mert abban viszont vannak fontos, előremutató és érdekes dolgok, még ha ezt a képviselő asszony nem is említette meg.

A törvényjavaslat célja, hogy egy megújult, a jelenkor területfejlesztési kihívásaival összhangban álló új szakpolitikai és intézményi koncepciót alkosson meg a területfejlesztésről, felváltva ezzel a közel harminc éve lényegében változatlan, mára elavult 1996-os területfejlesztési törvényt. *(Dr. Navracsics Tibor a távozó Gy. Németh Erzsébet felé: Elmegy, Erzsébet? - Gy. Németh Erzsébet: Muszáj elmennem! - Dr. Navracsics Tibor: Öt percet szánjon még ránk! Nem teheti ezt velünk! - Gy. Németh Erzsébet, az ülésstemből távozva: Meg fogom nézni...)*

Az elmúlt időszak legnagyobb tanulsága a területfejlesztés kapcsán, hogy a beruházások, a munkakerő-áramlás, az infrastruktúra, valamint a kulturális és közösségi élet nem áll meg a települések, kerületek, vármegyék közigazgatási határainál, hanem egy rugalmasabb, a térségek funkcióját előtérbe helyező koncepcióra van szükség. A megújuló területpolitika ezért azt tekinti kiindulópontjának, hogy az emberek a mindennapokban hogyan használják a teret, merre

közlekednek, hol vesznek igénybe szolgáltatásokat, és ez alapján mely területeket kell beavatkozásokkal megcélózni.

A területpolitika centrumok és vonzáskörzeteik köré épül, azonban ezek nem feltétlenül követik a közigazgatási határokat, ezért új tércategóriák kijelölése szükséges a hazai területpolitikában. Ilyen kategóriák lesznek egyfelől a funkcionális várostérségek, azaz a vonzáskörzetek. Másfelől területfejlesztési kategóriát alkotnak az erős városmag nélküli térségek, amik jellemzően külső és belső perifériák. További kategória kerül létrehozásra a tematikus térségek számára, mint például Budapest, a Balaton vagy éppen a tokaji régió.

Az új koncepció fő célja a középvárosok megszólitása, amelyek többnyire járasszékhelyek. Nagyon fontos a vidéki közép- és nagyvárosok és vonzáskörzetük komplex térségként való kezelése. Magyarországon a vidéki lakosság jelentős része él nagyobb városok vonzáskörzetében, a közép- és nagyvárosok jelentős része nem értelmezhető csupán a saját közigazgatási határain belül.

A Fidesz-KDNP számára kiemelt prioritás a vidék népességmegtartó erejének fejlesztése, célunk, hogy ne legyen hátrány vidéken élni, hanem legyenek méltó infrastrukturális körülmények, munkahelyek és kulturális lehetőségek vidéken is.

Magyarországon 2010 óta mintegy 900 kilométernyi autópálya- és gyorsforgalmiúthálózat-fejlesztés valósult meg mintegy 3200 milliárd forintos ráfordítással. Ma már nincs az országnak olyan térsége, ahonnan ne lehetne rövid idő alatt autópályára vagy gyorsforgalmi útra felhajtani.

A törvényjavaslat az új területpolitika megvalósításának intézményi eszközeként létrehozta a területfejlesztési szolgálatot. A területfejlesztési szolgálat létrehozásával a legtöbb fejlesztéspolitikai programból kimaradt járasszékhely városok és a vidéki járások lakosságát is meg lehet szólítani a remények szerint.

Összességében tehát a javaslatról elmondható, hogy elfogadásával egy új, a korábnál hatékonyabb, korszerűbb, a gyakorlati területfejlesztési kihívásokra reflektáló területfejlesztési szakpolitikai, valamint intézményi koncepció jön létre, éppen ezért a KDNP-frakció azt fogja javasolni, hogy támogassuk ezt a törvénymódosítást. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Kedves Képviselőtársaim! Miről is szól ez a javaslat, amelynek az a legfőbb újítása, hogy több, eddig nem létező kategóriát is bevezet a területfejlesztés világában? - erről persze korábban is beszéltek.

Akcióterv: a középtávú fejlesztési programokat projektsomagokra lebontó operatív terv.

Együtt kezelendő térség: területfejlesztési szempontból egységet képező térség, amelynek egységes tervezéséhez és fejlesztéséhez országos érdek vagy más jogszabályokban meghatározott cél fűződik.

Harmadik: határ menti térség, országhatár menti járás vagy járások összessége, ahol az államhatár befolyással van az ott élők életére.

Negyedik: kiemelt térség, egy vagy több vármegyére, illetve a fővárosra kiterjedő társadalmi, gazdasági szempontból együtt kezelendő térség, amelynek egységes tervezéséhez és fejlesztéséhez országos érdekek fűződik.

Ötödik: nagytérség, több vármegyét magában foglaló összefüggő országrész, amely önálló fejlesztési stratégiával is rendelkezik.

(12.50)

Hatodik: várostérség, együtt kezelendő térség, amely egy centrumváros és az ahhoz gazdasági, társadalmi, infrastrukturális szempontból szorosan kötődő, a közszolgáltatások és a térségi fejlesztések összehangolása terén együttműködő települések szerves együttese.

Van ebben egy új elem is, a területfejlesztési szolgálat felállítása, melyet azzal indokolnak, hogy a legtöbb fejlesztéspolitikai program fókuszából kimaradt a járasszékhely város és a vidéki járások, így ennek segítségével most ezek is beemelhetők a területfejlesztés vérkeringésébe. Nyilván ennek főbb feladatai a stratégiai tervezés, a programozás, a területfejlesztési programok végrehajtása, illetve a területi koordinációs feladatok.

A területfejlesztési szolgálat feladatait a területfejlesztésért felelős miniszter tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó gazdasági társaság fogja ellátni. Kibővíti a térségi fejlesztési tanácsok törvényben meghatározott jogkörét, figyelemmel kíséri az operatív programok végrehajtását, kormányzati döntés esetén közreműködik az operatív programok végrehajtásában, és előzetesen véleményezi a vármegyei területfejlesztési koncepciót és természetesen a programot.

Az új törvényben felállítottak egy erősort, amelynek az a lényege, hogy a felsorolásban hátrébb álló, kisebb területi szintű tervnek meg kell felelnie a felsorolásban előrébb álló, magasabb területi szintű terv célrendszerének, azzal ellentétes elemet nem tartalmazhat. Az országos szintű fejlesztési és területfejlesztési koncepció, a nagytérségi területfejlesztési stratégia, a kiemelt térségi területfejlesztési koncepció, operatív program, kiemelt térségi területfejlesztési program, vármegyei és fővárosi területfejlesztési koncepció és területfejlesztési program, vármegyei és a fővárosi szintű integrált területi program együtt kezelendő a térségi fejlesztési programjával.

No, nézzük akkor az észrevételeinket! A törvény 2024. január 1-jén lép hatályba, amivel egyidejűleg

hatályát veszti a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény. Az új területfejlesztési törvény egyfajta keretet biztosít - ahogy erről egyébként szó is volt - csupán, a részletszabályozást, illetve a különböző területi meghatározásokat, például a zöldmezős várostérségeket, valamint nagy térségeket csak később határozzák meg, jelölik ki. Ugyanígy a területfejlesztési célokat közvetlenül szolgáló területfejlesztési állami pénzalapról is külön törvény rendelkezik majd.

A területfejlesztési szolgálat felállítása mellett megmaradnak a vármegyei és a fővárosi szintű területfejlesztési feladatok is, megmaradnak az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióban meghatározott kiemelt térségi fejlesztési tanácsok is, így a Balaton Fejlesztési Tanács, a Tokaj Borvidék Fejlesztési Tanács, a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács, valamint a Budapesti Agglomerációs Fejlesztési Tanács is tovább működhet.

Nem kap azonban helyet a javaslatban a helyi önkormányzatok lehetőségeinek bővítése, bár elvárható lenne, hogy a területfejlesztésben is szélesebb jogköröket, további forrásokat biztosítsanak a közvetlenül választott helyi településvezetőknek és testületeknek, erre azonban a javaslat nem tesz kísérletet sem. Miniszter úr, bízom abban, hogy ezen azért lehet még módosítani.

Összességében azt tudom mondani, hogy a javaslat kevés konkrétumot tartalmaz, nem derül ki, hogy miként fogja igazán fejleszteni hazánk leszakadóban levő térségeit, és számos fontos területet viszont csak később, kormányrendelet formájában tervez szabályozni, a helyi önkormányzatok lehetőségeit pedig semmilyen formában nem fejleszti tovább.

Tehát ebben a formájában az MSZP-frakció nem tudja támogatni, de még egyszer mondom, jeleztem, hogy milyen olyan észrevételeim vannak - mármint az MSZP-frakciónak milyen észrevételei vannak -, amit, azt gondolom, hogy érdemes lenne végiggondolni, mert szerintem az önkormányzatok igenis fontos szerepet játszhatnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik-frakció vezérszónoka nem tartózkodik a teremben, így most felszólásra következik Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Én azt gondolom, hogy egy rendkívül fontos törvényjavaslat fekszik előttünk, és mondhatjuk, hogy az egyik legsúlyosabb hazai kihívással kell szembenéznünk. Azt gondolom, hogy az egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb feladatunk, hogy valóban, az országban a kiegyensúlyozott területi fejlődés lehetőségeit megteremtjük, és végre-valahára lépéseket tegyünk a leszakadó régiók fejlesztése érdekében.

Én nagyon azonosulni tudok a törvényjavaslat megfogalmazott céljaival, és azzal is egyetértek, amit egyébként miniszter úr az exozéjában elmondott - és majd én is megfogalmazok kritikákat a jelenlegi kormány tevékenységével kapcsolatban -, hogy látjuk, évtizedes elmaradásban van a kiegyensúlyozott területi fejlődés biztosítása.

Én arra kérném a felszólalásom elején miniszter urat - úgy fogalmazott, hogy legalább célként fogalmazzuk meg a kiegyensúlyozott területi fejlődést -, nagyon kérem, hogy ez ne csak egy célként legyen megfogalmazva, hanem azzal a szándékkal alakuljon az új minisztérium, és azzal a szándékkal lépjen életbe ez az új területfejlesztési törvény és az új területfejlesztési rendszer, hogy végre valóban történjenek lépések.

Ezt mondom egyébként olyan képviselőként is, akinek a legfontosabb területe, mondjuk úgy, a vidéki térségek felzárkóztatása, és olyan képviselőként is, aki az egyik ilyen leszakadó régióban él. Én pécsi vagyok, baranyai vagyok, a dél-dunántúli régiót, ha megnézzük, ez folyamatosan az Unió legszegényebb térségei között van. Most megnéztem a legfrissebb összehasonlításokat, most éppen a 18. legszegényebb régió az Unióban, a második legszegényebb magyar régió.

Hozzáteszem egyébként, ha Baranya megyét nézzük, akkor egészen megdöbbentő számokat látunk. Tehát, ha az ipari teljesítményt nézzük, akkor az összes megye közül az utolsó helyen áll Baranya, és ez megmutatkozik sajnos az elvándorlás mutatóiban is. Egyébként én a Dunántúl legnagyobb városában élek, Pécsen, innen bő egy évtized alatt 15 ezer ember ment el, és ha megnézzük a megye veszteségeit, ez körülbelül 25 ezres ezen időszakban.

Tehát én azt tudom mondani, látjuk, hogy vannak olyan térségek, amelyek valóban a központi régió fejlődési területeihez tudtak kapcsolódni, látjuk, hogy a befektetéseknek vannak hatásai bizonyos korábban leszakadónak tekinthető régiók fejlesztésében, de valóban vannak és jellemzően egyébként - ahogy elmondta a miniszter úr is - a déli országrészekben olyan kihívások, amelyekkel valóban a cselekvés, az érdemi cselekvés szándékával kell szembenézni.

Ha megnézzük regionális szintű statisztikákat - hogy egy kis helyzetértékeléssel éljünk -, akkor mindannyian tudjuk, hogy ezek is elfedik a valóságot. Ha megnézzük a nagy, regionális szintű statisztikákat, akkor azok mögött felsejlenek, csak a statisztikák nem mutatják az igazi válságtérséget, a kis válságrégiókat, a különböző periférikus térségeket, adott esetben a határmenti dupla perifériákat, amelyek valóban más megközelítést érdemelnek, különös figyelmet érdemelnek.

Úgyhogy én mélységesen egyetértek azzal, hogy túl kell lépnünk a közigazgatási területi egységekre alapozott megközelítésen, és meg kell nézni, hogy az egyes speciális problémákkal küzdő térségek esetében mit kell tenni, adott esetben egyébként megyehatárokat átlépve, adott esetben egyébként országhatárokat átlépve. Valahol éppen az ilyen dupla perifériális elhelyezkedésből

adódó problémákat a határon túli együttműködés lehetőségeinek a kiaknázása enyhítheti.

Például, ha már említettem azt a térséget, ahol élek - de egyébként jellemző ez Dél-Somogyra is -, itt dupla perifériával szembesülünk, a határ mind a két oldalán válság sújtotta térségek vannak, ezért adott esetben itt infrastrukturális fejlesztések, a határátlépés lehetőségeinek a fejlesztése és olyan fejlesztési programok, amelyek nemzetközi együttműködést is igényelnek, valóban megadják a lehetőséget a fejlődésre. Nyilván Horvátország tekintetében nagyon örömteli fejlemény a schengeni csatlakozás.

Nagyon-nagyon fontos, és erre szeretnék utalni még itt a helyzetértékelés szintjén, a felszólalásom elején, hogy a területfejlesztési politikával, a szándékokkal együtt, pontosabban ezek akkor tudnak érvényesülni, ha ezekhez olyan fejlesztési szakpolitikák, infrastruktúra-fejlesztési szakpolitikák is párosulnak, amelyek ezeket az infrastrukturális hátrányokat segítenek ledolgozni.

Néhány példát említenék, amelyeket én nagyon fontosnak tartok az ilyen jellegű vidéki térségekben. Azzal kezdeném, hogy a mi megítélésünk szerint nem lehet lemondani a legkisebb településekről sem. Kialakult a történelmi és a környezeti adottságoknak megfelelően egy településrendszer a történelmi Magyarországon, és ha az anyaországot nézzük, a jelenlegi országterületet, az országhatárokon belüli területeket, akkor nagyon erőteljesen meghatározták a természeti viszonyok a településrendszert. Nyilván erőteljes hatással voltak a történelmi események is, de alapvetően ebből kell kiindulnunk.

Tehát valódi, fenntartható és érdeminek nevezhető területfejlesztés akkor valósulhat meg, ha minden településnek meg tudjuk adni a jövőt, és ha azok a kapcsolatok, amelyek a településrendszer egyes egységei között valaha fennálltak - az ilyen vonzáskörzeti kapcsolatok -, újra megtelnek étellel. Ha a vidéki nagyvárosok újra valódi kapcsolatot tudnak kialakítani a saját vonzáskörzetükkel, ha a különböző kis régiók központjaiként funkcionáló és nem véletlenül kialakuló kisvárosok, kistérségi központok ismét tudnak erőteljes kapcsolatot kialakítani a vonzáskörzetükben megtalálható kistelepülésekkel, akkor lesz étellel teli, és akkor lesz értelmezhető Magyarországon a településrendszer, és akkor beszélhetünk értelmezhető területfejlesztésről.

(13.00)

Említette miniszter úr azokat a statisztikákat, amelyekkel alátámasztotta, hogy Budapest és a központi régió az amúgy is rendkívül domináns súlyát milyen mértékben erősítette meg.

Azt gondolom, hogy itt vigyáznunk kell a kommunikációra. Amikor vidékfejlesztésről beszélünk, akkor nem Budapest ellen beszélünk, amikor Budapest fejlesztéséről beszélünk, akkor nem a vidék ellen kell hogy beszéljünk. Egyszerűen látni kell és ki kell

mondani, hogy az a budapestieknek sem jó, a központi régióban élőknek sem jó, ha ilyen mértékben centralizálódik Magyarországon, mondjuk, a gazdasági teljesítmény és ilyen módon centralizálódik ennek nyomán a lakosság. Tehát valóban minden magyar ember érdeke, hogy a kiegyensúlyozott területi fejlődés elérése érdekében végre érdemi lépéseket tudjunk tenni.

Említettem már, hogy vannak ennek nagyon fontos szakpolitikai feltételei. A kistelepülések esetében a lakásállomány állapota óriási kihívást jelent. Nagyon régóta próbálkozok például Lázár miniszter úr felé, hogy megtörjük azt a néhány évvel ezelőtt bevezetett hibás kormányzati logikát, amely például a vályogházak esetében vagy a Kádár-kockák esetében kizárja az energetikai korszerűsítés lehetőségeit.

Ha csak a vályogházakat nézzük - azon belül egyébként a szívbemben nagyon közel áll, tehát egy tradicionális és szerintem a fenntarthatóság szempontjából egy, a tradíciók mellett előremutató és nagyszerű építési technikáról beszélünk -, vályogházakban rengetegen élnek, és egyszerűen nem lehet azt mondani, hogy ezeknek a házaknak az energetikai korszerűsítésére vagy egyáltalán a nyílászárók cseréjére ne lehetne támogatási forrásokat biztosítani. Azt gondolom, mindannyiunk érdeke, hogy a legszegényebb vidéki településeken élő és tipikusan egyébként ott megtalálható vályogházakat is fel tudjuk újítani, erre legyenek pályázati források, ne legyenek kizárva ezekből a lehetőségekből, adjunk reményt az itt élő embereknek, hogy ezeket a házakat meg lehessen menteni. Hozzáteszem egyébként, hogy ez hozzátartozik az épített örökségünk védelméhez és a településkép védelméhez is, a nemzeti örökségünk és a nemzeti vívmányaink megőrzéséhez is. Itt fontos változásokra lenne szükség, hogy egyáltalán alapja lehessen egy új szemléletű területfejlesztésnek.

Az úthálózat minősége is borzalmas állapotban van. Nacsa képviselő úr említette, hogy mennyi pénzt költött a kormány gyorsforgalmi utak építésére. De eközben láthatjuk, hogy egészen elképesztően magas és sajnos növekvő az aránya az alsóbb rendű úthálózaton belül a rossz és a nem megfelelő kategóriába sorolt utaknak. Tehát látható, hogy nagyon sok pénzt költött el valóban a kormány gyorsforgalmi utakra, miközben ki kell mondani, hogy valóban nehéz volt a 2010-es örökség, de azóta is a statisztikák alapján romlik a mellékutak minősége, és egyre nagyobb arányt tesznek ki azok a mellékutak, ahol már a felújítás nem is értelmezhető, hanem olyan mértékű a leromlás, hogy már újjá kéne építeni. Mondhatjuk, hogy ha erre nem fordít kellő figyelmet a kormány, nem fordít forrásokat, pénzt a kormány, akkor hatványozottan növekszik ezeknek az utaknak a felújítási költsége, tehát a feladat is hatványozottan növekszik.

Most abba nem akarok belemenni, hogy az egyéb vonalás infrastruktúra, a víziközművek milyen rossz állapotban vannak vidéken, de a vidéki élet szempontjából megkerülhetetlen közlekedés terén sem láttam érdemi fejlődést, a vidéki térség, a periférikus térségek közlekedése ellátása terén sem láttam érdemi fejlődést.

Hozzátartozik az is egyébként, hogy voltak olyan hibás kormányzati döntések, amelyek - például két éve a Covid-válság idején - a vidéki nagyvárosok esetében megvonták a helyi közösségi közlekedés állami támogatását. Tehát azt ki kell mondanunk, hogy csak Budapest kap, nyilván ott is látható, hogy a vonzáskörzetből adódó feladatok tekintetében elégtelen mennyiségű forrást, de a vidéki városokat magára hagyta teljes mértékben a kormány a helyi közlekedés megszervezésével, és a másik oldalról pedig a helyközi, a vidéki térségi közlekedés fejlesztése és az ide vonatkozó reformok teljes mértékben elmaradtak.

Még egy rendkívül fájdalmas intézkedésre szeretnék utalni, ez a vasúti mellékvonalak bezárása. Annak idején, amikor a balliberális kormányok ilyen intézkedésekkel nemcsak próbálkoztak, hanem meg is hoztak ilyen intézkedéseket, akkor nagyon helyesen vidékromboló, vasútromboló lépésnek nevezték az akkor ellenzékben lévő Fidesz-kormány a vasúti mellékvonalak bezárását. Most mégis Lázár János vezényletével ilyen lépéseket tett meg a kormány, és láthatjuk, hogy ennek a megalapozottsága teljes mértékben hiányzik. Néhány hete láttam egy statisztikát egyébként a bezárt vasúti mellékvonalak tekintetében, hogy a vasútpótló buszok utasszáma mutatja, hogy elpártoltak az utasok, egyszerűen feladták az adott viszonylatban a közlekedést, hiszen egyértelműen rosszabb lehetőségeket nyitott számukra a vonatpótló közlekedés, és érdemben ez egyébként megtakarítást sem jelentett.

Tehát látható, hogy ezek a döntések vidékfejlesztési szempontból is hibásnak bizonyultak. Nagyon remélem, hogy Lázár miniszter úr komolyan gondolta azt, amit egyébként nekem néhány hónapja válaszolt, hogy majd felülvizsgálják adott esetben ezeket a lépéseket, és ha úgy látják a számok alapján, akkor lehet, hogy ezeket meg is változtatják.

Tehát mi úgy gondoljuk, hogy a vidéki térségeknek óriási szükségük van a vasúti mellékvonalakra. Ezeket nem leépíteni kell, hanem fejleszteni kell, és egy olyan menetrendet, egy egységes, integrált menetrendet kell kialakítani összességében országosan, amely megadja a szerepet ezeknek a nagyon fontos vasúti mellékvonalaknak.

Szeretnék rátérni a legfontosabb elemére a fel-szólalásomnak, ugyanis vannak valóban előremutató elemek ebben az új területfejlesztési törvényben, vannak nagyon fontos fogalom meghatározások, de ezek akkor érnek valamit, ha azt olyan módon tölti meg tartalommal a kormány, majd a már említett későbbi rendeletek, illetve a gyakorlat tekintetében, hogy ténylegesen kifejthessenek hatást.

A legfontosabb, hogy szerintem ki kell mondanunk, hogy ha a helyi érdek, ha a helyi lehetőség nem kap teret a döntéshozatalban, ha a központosítás érvényesül, akkor sikertelen lesz, az elmúlt évtizedekhez hasonlóan sikertelen lesz a területfejlesztési törekvés.

Hadd mondjak egy példát! Három évig voltam a régiók bizottságának a tagja, és nagyon sok helyen

volt szerencsém egyébként pont ilyen területfejlesztési példákat vizsgálni, tanulmányozni, és összehasonlítani a különböző országokban, európai uniós tagországokban megfigyelhető területfejlesztési politikának az eltérő hatásait. Az egyik legszemléletesebb példa talán a lengyel Kárpátalja-régió példája. Ez a második legszegényebb régió Lengyelországban. Péccsel összevethető a központja, a kicsit nagyobb, Rzeszów központtal működik ez a régió, és ott látható, hogy van egy igen erőteljes középszint, a lengyel régió szintje, a Vajdaság szintje, ahol alapvetően megszületnek a fejlesztéspolitikai döntések. Tehát nem a központi kormányzat, hanem ez a központi régió szüli meg a fejlesztési döntéseket.

Ennek érdemi szerepe van a források elosztásában, és ez a fajta felelősség ilyen módon tud érvényesülni. Tehát közelebb van valóban a helyi kompetenciához, a helyi döntési szinthez, közelebb van a területi vagy a települési önkormányzatokhoz is a fejlesztés, és itt lényegesen hatékonyabban tudtak az európai uniós fejlesztési forrásokkal gazdálkodni, és egy ilyen, amúgy egyébként egy alapvetően rossz adottságú régió egészen elképesztő fejlődési pályát tudott felmutatni. Ezt a példát szeretném hozni, tisztelt miniszter úr, hogy az erőteljes központosítás nem fog eredményt jelenteni.

Megint csak egy példával szeretném alátámasztani, egy kapcsolódó példával, hogy mire gondolok. Ha megnézzük a dél-dunántúli régiót, az egész Dunántúl legnagyobb városa Pécs, Dél-Dunántúlnak, Baranyának a központja, amúgy pedig a Dél-Dunántúl jellemzően egy periférikus, határ menti térség, jellemzően aprófalvas településrendszerű megyékkel, és ott van egy ilyen nagyváros, és ott van például egy másik szereplő, az egyetem. A Pécsi Tudományegyetem nemcsak az egyik legfontosabb egyetem, a legfontosabb vidéki egyetem, de az egyik, ha nem a legfontosabb gazdasági szereplő foglalkoztatási s a többi, minden szempontból, munkaerőpiaci szempontból.

Most jól láthatóan a vármegye, a vármegyék, a megyei jogú városok és az ilyen fontos gazdasági szereplők, ilyen fontos társadalmi szereplők, mint az egyetem között nincs egy összehangolt fejlesztési politika, nincs összehangolt és erős együttműködés. Nekem mély meggyőződés, hogy ha a területfejlesztés szabályozása vagy a területfejlesztést irányító politika nem abba az irányba hat, hogy ezek a fontos szereplők egy irányba tudjanak működni, együtt tudjanak működni egymással, és konkrét együttműködésre lehetőséget kapjanak, akkor nem lesz sikeres ez a fejlesztési politika.

Ahogy nézem egyébként a törvényjavaslat különböző részleteit, úgy érzem, méltatlanul kevés szerepet kapnak a megyei jogú városok. Tehát látok különböző meghatározásokat, látok különböző feladatleosztásokat, de nagyon kevés szerepet látok itt a megyei jogú városoknál. Én azt szeretném jelezni, tisztelt miniszter úr, hogy a megyei jogú városok érdemi partneri

bevonása nélkül nem lesz sikeres a területfejlesztési politika.

Úgy érzem, hogy lejárt az időm, de azt gondolom, hogy egy kicsit ezt még folytatni szeretném.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, öné a szó.

(13.10)

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának előadója: Spoštovani gospod Predsednik! Spoštovani gospod minister! Državni sekretar! Gospe Poslanke in gospodje Poslanci, cenjeni Zbor!

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága - vitához kapcsolódó bizottságként - a 2023. november 20-ai ülésén tárgyalta az előttünk fekvő, a területfejlesztésről szóló T/6071. számú törvényjavaslatot, és kialakította véleményét a területfejlesztésről szóló törvényjavaslattal kapcsolatban.

A Magyarországon élő nemzetiségi közösségek jellemzően inkább a vidéki kis- és közepes nagyságú településeken élnek ma is. A nemzetiségek jellemző sajátosságait, nyelvüket, kultúrájukat és hagyományait elsősorban ezekben a viszonylag zárt térségekben elhelyezkedő falvakban, kisvárosokban élnek meg napjainkban is, gyakorolják, használják a nyelvüket és élnek azon szokásoknak megfelelően, amelyeket őseiktől megörököltek.

A 13 őshonos nemzetiségből többen Magyarország határterületein élnek. A térségek különösen az elmúlt rendszer során a határmentiségből fakadóan nem vagy csak alig részesülhettek területfejlesztésben. Különösen a nyugati határtérségben élők szenvedték meg ezt az időszakot. Nemhogy fejlesztésről, de a szigorú elzártság következtében még akár elsvasztásról is beszélhetünk.

Magyarország kormányai az elmúlt évtized során egyre kiemeltebb törődést mutatnak a területfejlesztés, területrendezés kérdései iránt, melynek tartalmában a vidék egyre hangsúlyosabb szerepet kapott. Az állami területfejlesztési feladatok sorába számos olyan intézkedés került, mely lehetővé tette a valaha leszakadó térségeknek számító területek felzárkózását, a kistelepülések infrastruktúrájának kiépítését, fejlesztését, de hatékonyan kezelte a gazdasági-társadalmi fejlesztéseket is.

A folyamat további eredményességének érdekében megfogalmazott T/6071. számú törvényjavaslat a

további tudatos területfejlesztő tevékenységeket helyezi új alapokra, melyet az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága előremutató, közösségeink dinamikus fejlődését biztosító kormányzati intézkedésnek tekint.

Fókuszba kerül a vidéki térségek népességmegtartó képességének növelése, a területi különbségek mérséklődése. Ennek várható eredménye lesz az országos átlagtól fejlettebb és az attól elmaradó területek, települések közötti jelentős különbségek megszüntése vagy csökkenése, illetve a kevésbé fejlett környezetben élők életkörülményeinek, a lakóterületek infrastrukturális ellátottságának, gazdasági lehetőségeinek növelése.

A Magyarországon élő nemzetiségek számára a hatékony területfejlesztési intézkedések az e közösségek, az általuk lakott térségek népességmegtartó erejét növelhetik.

Magyarország nemzetiségpolitikája az elmúlt évtizedben jól tapasztalhatóan a nemzetiségi közösségek fennmaradását célozta meg, megerősödésüket ott segíti, ahol jellemzően az életterük található. A nyelv és kultúra megőrzése esetünkben akkor és csakis akkor lehetséges, ha ez gazdasági támogatottságot is kap. A különböző adottságú térségekben a nagy különbségek felszámolását a helyben mozgósítható térségi erőforrásokat hasznosító fejlesztéspolitika jó hatásokkal lesz képes támogatni.

Térségfejlesztési koncepciók és programok tekintetében már bizonyított a 2018-ban kidolgozásra került, a szlovén Rába-vidék gazdaságfejlesztési programja, mely elnyerte Magyarország Kormánya erkölcsi és anyagi támogatását. A pilotprogramként is szolgáló térségfejlesztési elképzelések a biztosított anyagi források következtében egy új pályára állították a határmentiségből fakadó térségben élők mindennapjait.

Bizonyítottan jelentős változás vette kezdetét a tekintetben, hogy mérséklődött az elvándorlás, a felnövekvő ifjú generáció tagjai egyre több esetben döntenek a helyben történő családalapítás és lakhatási körülmények megteremtése mellett. Azzal, hogy a területfejlesztési programok érzékenyen reagálnak a sajátos területi igényekre, megvalósíthatóvá válik, hogy a nemzetiségek által lakott területek képesek lesznek olyan életminőség biztosítására, melynek révén a jövőt jelentő generációk a helyben maradással a nemzetiségi közösségek életképességét erősítik, hozzáadott értéket biztosítva a magyarországi valóság sokszínűségének.

Közösségeink értékteremtő, értékmegeőrző szerepe a történelem során bizonyítást nyert. Jó magyar állampolgárként a nemzetiségükhöz ragaszkodó, identitásukat megvalló, szorgalmas egyének hatékony, előremutató gazdasági és szellemi erőforrásai lehetnek a jövőben is az általuk lakott térségeknek.

A megújuló területpolitikától a gazdasági, infrastrukturális fejlődésen túl a nemzetiségi közösségek társadalmi megerősödését is várjuk. A területfejlesztési eszközrendszer jelentős átalakulásával a területi közigazgatás, területrendezés során lehetőség nyílik

arra, hogy a nemzetiségek által lakott, de a jelen közigazgatási határokat átlépő térségek, régiók egységes szemléletű fejlesztést élhessenek meg.

Több őshonos nemzetiségi közösség egymással szomszédos vármegyék településein él. Ezeknek a nemzetiségek által lakott térségeknek az egységes szemléletű, összehangolt fejlesztése a területi különbségek mérséklése mellett a köztük fennálló együttműködés elősegítését is jelentheti. Célszerűen működhetnek együtt különböző projekteknél, mely az adott térség egészének, nem csupán egyes településeknek a hasznát szolgálja.

Megítélésünk szerint a vármegyei területfejlesztési és területrendezési tervek készítése során szükségszerű a nemzetiségi települések igényeivel való egyeztetés is. A tervezési feladatok sorában legyen lehetőség a nemzetiségi elképzelések megnyilvánulására, amiről úgy gondoljuk, hogy egy egységes koncepció kialakítása remélhető. A területfejlesztési célokat összefoglaló tervekkel a nagytérségi területfejlesztési stratégiában kaphassanak helyet a jellemzően a nemzetiségek nagyobb arányú jelenlétét mutató vármegyéken túlnyúló régiók, benne a nemzetiségek érdekeit szolgáló fejlesztési tervekkel.

A már korábban említett magyarországi szlovén Rába-vidék gazdaságfejlesztési programja jó hatással van a környezetünkben élő többségi társadalom tagjaira is, hiszen a térség fejlesztése egységes törekvéseket valósít meg, melyből valamennyi település profitálhat. Ami tehát területfejlesztési szempontból jó a többségi társadalomhoz tartozóknak, az jó a nemzetiségi közösségek tagjainak, de a nemzetiségileg vegyesen lakott térségek esetében a nemzetiségi közösségek fejlesztése a többségi társadalomhoz tartozók javát is szolgálja.

Az állam tudatos vidékfejlesztési céljai és feladatai a vidéki térségekben élők számára motiváló erőt jelentenek a fejlődés érdekében a helyben élők öntevékenységének fokozására is. A közeg, ahol élünk, szeretett élettér kell hogy legyen. Ha gazdaságilag és társadalmilag fejlődik egy meghatározott területe az országnak, az biztosítani tudja a térségi identitástudat megtartása mellett annak erősödését is. Ennek révén az egyes egyének, de a települési közösségek is egymással együttműködve gyarapíthatják lakókörnyezetüket.

Az eddig már jól működő és bevált területfejlesztési programok, mint például a „Magyar falu” program, a „Modern városok” program, és a többi tapasztalatait is felhasználó, további tervszerű vidékfejlesztést szolgáló intézkedések, az újonnan megalakuló területfejlesztési minisztérium, továbbá a területfejlesztési szolgálat felelős vezetőitől, szakembereitől kérjük, hogy a tervezési folyamatok során legyenek tekintettel a konkrét térségek nemzetiségi jellemzőire, hagyományaira, a megteremtett és megőrzött értékekre.

Az egyes vármegyékben vagy az egymással szomszédos vármegyékben, illetve kisebb országrészekben a nemzetiségek hagyományainak figyelembevételével és azok felhasználásával erősítsék a területfejlesztési koncepciókat.

(13.20)

A magyarországi nemzetiségek az Alaptörvény szerint is államalkotó tényezők. A róluk való gondolkodás az elmúlt években példaértékűnek mondható. Közösségeink számítanak az ország, az állam, a kormány további támogató odafigyelésére. Nemzetiségi közösségeink ezt az ország érdekeit is szolgáló becsületes munkával, kettős identitásuk megerősítésével, megőrzésével viszonozzák.

A területfejlesztési törvényjavaslat elfogadását bizottságunk javasolja, a benne foglaltak megvalósításához minden érintettnek kitartó és jó munkát kívánunk. Zahvaljum se za vašo vljudno pozornost! Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Láng Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Bár Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony elmondta a számára leírt felszólalást és hazament, de kénytelen vagyok reagálni a szavaira, mert azt nem szeretném, ha a Ház falai között igaztalan, mondhatnám erősebben: hazug mondatok maradnának megválaszolatlanul. *(Arató Gergely: Nem hazament! Mást is csinálunk, nemsak itt üldögélünk!)*

Az egyik, amit részben már cáfoltak kollégáim, és mindig megcáfolunk: az európai uniós pénzek miattunk nem jönnek Magyarországra. Hát, a DK elnöke és árnyék-miniszterelnöke folyamatosan büszkén vállalja azt, hogy hogyan működik együtt az európai uniós döntéshozókkal abban, hogy különböző kifogásokkal ezt a pénzt folyamatosan ne kaphassa meg Magyarország és a magyar emberek.

Na de most ez a másik felszólalás vagy másik mondat arról szólt, hogy a Fidesz mindig elveszi a demokratikus jogokat az önkormányzatoktól: hát, rövid a képviselő asszony memóriája! Nem tudom, mennyire emlékszik, barátnője és harcostársnője, Lamperth Mónika volt az önkormányzati és területfejlesztési miniszter 2006-ban, amikor is a regionális fejlesztési tanácsokban dőltek el vagy ott voltak azok a döntések, amelyek a fejlesztéspolitika forrásait, illetve irányait megjelölték, és ezekben a megyei jogú városok és a megyék szereplői nagy számban vettek részt, és ők demokratikusan megválasztott vezetőként voltak tagjai. És ekkor, a 2006-os választások után, amikor a szocialisták és a baloldal nagyrészt kiszorult a megyékből és a városi vezetésekből, a következő kiszivárgott hangfelvétel jött az akkori, még egyszer mondom: szocialista belügy- és területfejlesztési minisztertől, idézem: „Higgyétek el, tudjuk a dolgot. Én olyan javaslatot fogok a frakciónkkal való egyeztetés után a kormány elé terjeszteni, amelyik a kormánypárti politikuskoknak és a szocialista politikuskoknak erős lehetőséget és mandátumot ad *(Az elnök*

a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) a regionális területfejlesztési tanácsokban.”

Na, körülbelül ennyire demokratikusak egyébként a baloldaliak, és ennyire gondolják komolyan a területfejlesztés demokratikus voltát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport, kettő percben.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem két dolgot akkor tegyünk tisztába! Egyrészt sosem titkoltuk: nem vagyunk partnerek abban, hogy önök ellopják az európai uniós forrásokat, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy ezek a források oda kerüljenek, ahol ezeknek egyébként lenniük kell: magyar polgárokhoz, önkormányzatokhoz, vállalkozásokhoz.

De hát, az a helyzet, hogy az uniós pénz nem ezért nem jön, hanem azért, képviselő úr, mert bár jól ismerik azokat a feltételeket, amelyek egyébként a magyar nép érdekében is állnak, azokat a feltételeket, amelyek a jogállamhoz, a korrupció elleni küzdelemhez, az uniós pénzek szabályos elköltéséhez tartoznak, csak éppen nem hajlandóak teljesíteni őket. Nem hajlandóak teljesíteni őket, mert akkor le kellene mondaniuk arról a lehetőségről, hogy a saját zsebükbe tömjék az uniós pénzekből. Önök csak addig hazafiak, amíg nem kell lemondaniuk a lopás lehetőségéről. Onnan kezdve, amikor már valamilyen áldozatot kellene hozniuk ilyen értelemben is, na, akkor már nem akkora nagy hazafiak.

Ami meg a területfejlesztési tanácsokat illeti, segítsen nekem, képviselő úr, vagy ha ön nem tud, akkor valaki más, vagy a válaszoló miniszter vagy államtitkár: jelenleg hány ellenzéki tagja van ezeknek a területfejlesztési tanácsoknak? Vannak egyáltalán ilyenek? Ja, hát, akkor úgy könnyű azt mondani, hogy akkor még a szocialisták is benne akartak lenni ezekben mint kormánypárt! Hát, ezekről a pénzekről ma csak a kormánypártok döntenek; ma ezekhez az ellenzékhez, az önkormányzatoknak semmi közük sincsen. Hát, látjuk azt, hogy a fővárost hogyan rúgják mindig félre akkor, amikor megpróbálja a fővárosi polgárok érdekeit érvényesíteni.

Szóval, én értem, képviselő úr, hogy ön frusztrált, mert a választók megvonták öntől a bizalmat, és még mindig nem képes ezt feldolgozni, de azt kérem, hogy legalább a tények minimumához ragaszkodjon.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások végére értünk. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, normál időkeretben, 15 percben. Öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Egy időutazást szerettem volna bemutatni

a '96. évi XXI. törvény kapcsán, és én is akartam utalni Gy. Németh Erzsébet felszólalására. Viszonylag szakmai felszólalás volt, egész kulturált volt. Nem volt túl kedves néhány mondatában, és reménykedtem, hogy egy jó szakmai vitát tudunk majd erről a törvényről itt összehozni, kormánypárti és ellenzéki képviselők. Megérkezett Arató képviselő úr, és láttam, hogy akkor ebből baj lesz, tehát nem fogunk tudni feltétlenül... *(Arató Gergely: Láng képviselő úrnak szóljon! Én nem akartam szót kérni... - Az elnök cseppet.)* Nem voltam feltétlenül híve ennek a politikai irányba tolódó vitának, de pár adalékot majd én is mondanék hozzá.

Azt viszont el kell mondanom, hogy a '96. évi törvény egy baloldali kormány idején született meg, és egyébként egy kiváló törvény lett, hisz addig az időpontig Magyarország kormányai a megelőző rendszerben is meg a rendszerváltozás után is ad hoc jelleggel tudtak csak fejleszteni, illetve mindenfajta tervekbe burkoltan nem fejlesztették az országot. És tudjuk jól, hogy Magyarország '90-re már lerohadt szó szerint, egy rendkívül elavult, rendkívül leamortizálódott országot örökölt az akkori szabadon választott első kormányunk.

Ez a törvény bizonyos szempontból felülírta a politikai szokásjogot, és bizonyos részekben gyakorlatilag kihelyezte a megyékhez, ahol szabadon választott testületek jöttek létre, a területfejlesztési források egy kicsiny, nem nagy részét, de mégiscsak egy bizalom volt abban, hogy talán az ezekre a településekre megválasztott polgármesterek és képviselők, akik természetesen pártokhoz kötődnek általában, ők majd jó tervek és jó pályázatok alapján el tudják osztani a pénzeinket. És egészen jól működött egyébként; a 2002-es választás után jött a fordulat, amikor lényegében mindenhol einstand volt politikai értelemben, de azt kell mondjam, még ez is - a '96. évi XXI. törvénynek köszönhetően - az akkor „megszületett” szakembereinknek köszönhető, akik szerintem a mai napig még számos konferencián tiszteletet kapnak a meghívók részéről, meg a meghívottak is tapsolnak az előadásaihoz. Komoly neveket lehetne felsorolni, de az idő kevés lenne rá; minden megyében, minden ország részben vannak ilyenek. Ők bizonyos fokig még 2002 után is tovább tudták menekíteni, hogy legyen szakmaiság, és ne csak politika ezekben a döntésekben.

Azért jelzem, képviselő úr nem volt itt, de miniszter úr elmondta, hogy a területfejlesztési források 40 százaléka Budapest fővárosra koncentrálódik, és csak 20 százalék érkezik Pest vármegyébe, tehát az ország területfejlesztési forrásainak közel 60 százaléka gyakorlatilag a kisemmizett, kivézetetett Budapestre érkezik, 60 százalékban érkezik a közép-magyarországi régióba és a fővárosunkba; a többi 40-et kapja a másik 18 vármegye. Tehát ilyen értelemben én nem lennék annyira elkeseredve Budapest sorsát illetően.

Nagyon fontos, hogy az előttem szóló képviselő asszony, Gy. Németh Erzsébet azt mondta, hogy a kormány dönt el mindent. Én csak jelzem, hogy most nem láttam a legfrissebb pályázatfigyelős oldalon a

számokat, de itt százezrével nyertek pályázók. Nem tíz-húsz, meg egy-két Fidesz-közeli mogul, hanem százezren nyertek uniós fejlesztési forrásokat Magyarország vállalkozói és önkormányzatai.

És igaz, amit mondott Láng Zsolt képviselő úr, 2006. október, talán 15-én, amikor az eskütelek folytak a megyei közgyűlésekben, akkor volt az MSZP választmányi ülése, ahol kijelentette azt, amit mondott Lamperth Mónika, és attól kezdve gyakorlatilag nem kaptunk szót. Döntési jogkörrel, politikai, választói felhatalmazással nem kaptunk lehetőséget területfejlesztési dolgokban a regionális tanácsokban döntéseket hozni, hiszen akkorra már kifogytak a pénzek az uniós csatlakozás után a megyei területfejlesztési tanácsokból.

(13.30)

Megdöböntő volt számomra, hogy 2010-ig, ameddig kormányon voltak, az összes dél-alföldi regionális operatív program forrásából a legnagyobb megye lakossága és területe, ez a megye Bács-Kiskun, 23 százalékot, a legkisebb megye, most vármegye, Békés 17 százalékot kapott, a többit Csongrád-Csanád vármegye települései nyerhették el, és abból is a 80 százalékát 3-4-5 szocialista település. Bács-Kiskun településeinek 70 százalékába egy kanyi vas nem jött az uniós területfejlesztési forrásokból, a dél-alföldi operatív programból. A 119 település 70 százaléka nem kapott támogatást.

Ez az önök által állandóan átkozott kormányzat gyakorlatilag 2010 után, főleg '11-12-ben a megyei közgyűlések irányába tolta át a területfejlesztési kérdéseket és döntési jogköröket a regionális tanácsoktól. Tényleg kiüresítettük és megszüntettük, sajnos sok jó szakembert is elvesztettünk, de sokan át is jöttek egyébként dolgozni. Attól kezdve minden településre, minden megyébe jutott európai uniós fejlesztési forrás. És nem lopták el, kedves Arató képviselő úr. Nem lopták el. Bács-Kiskun megyében mind a 119 kapott. Ilyen nem volt az önök idejében. *(Arató Gergely: Boldog képviselő úrral beszélj meg!)* Higgyék el, ez a nem demokratikusnak mondott terület, amit a megyei közgyűlések tartanak és ott vannak a képviselők önöknek is, tudnak dönteni arról, hogy mit írnak ki, hogy írnak ki, kiknek tudják juttatni a támogatásokat. Még egyszer mondom: minden magyarországi településre, mióta kormányon vagyunk, jut európai uniós forrás. Előtte nem jutott. Sajnos ez tény volt.

Ennek köszönhetően le is szakadtak már korábban leszakadásra ítélt településeink és térségeink. Kimondott cél volt, hogy nem kaphat fideszes önkormányzat. Nem mondom a nevét, mert nem akarom idézni, de egyébként kiváló szakember volt és az önök oldalán harcolt annak idején, volt megyei elnök is, azt mondta nekem egy fejlesztési tanácsi ülés után, hogy nem kaphatunk útfejlesztési pénzt, csak egy bizonyos szakaszra, mert fideszesek nem kaphatnak. Ez volt a

kimondott szó a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Tanácsban. *(Arató Gergely: Micsoda?)* Eskü alatt merném vallani, ha valaki rákényszerítene.

Megdöböntő volt, mert azt mondták, hogy puff neki, úgy szúrunk ki a Bányai képviselő úrral, hogy a házáig fog elmenni az út, és ott majd mindenhol mondani lehet, hogy a házáig akart utat építeni. Nem a teljes útszakasz épül meg, hanem csak a házáig. Nem tudták akkor a szerencsétlen baloldali döntők, hogy nem ott lakom, ők úgy tudták, hogy ott lakom, de előtte öt évvel elköltöztünk onnét. A lényeg az, hogy elintézték, hogy a házámig érkezen az út, ami nem is volt igaz egyébként, az a része igaz volt, hogy nem engedtek többet, merthogy én fideszes vagyok. Ezeket a dolgokat megszüntettük. Minden bal- és jobboldali, ha így lehet besorolni csak az embereket, a döntéshozó polgármestereket és testületüket, kap, pontosabban nyer területfejlesztési támogatást.

Elhangzott az is előttem, és nem is a törvényről vitatkozunk alapvetően, hogy nagyon komoly szakemberhiányban szenvedünk. Ezt el kell ismerni, én elismerem odahaza, mert járási vagy kistérségi szinten gyakorlatilag azok a korábbi jó, pályázatkezelő, -író, -tervező szakemberek elmentek a magánszektorba, a bankrendszerbe, vállalkozásokhoz, mert pályázatokon keresztül tudnak forrásokat nyerni. Emiatt is, hogy pályázatokon keresztül nyer a magyar vállalkozások jelentős része támogatást, ezért mindig várakozásra vannak ítélve. Hosszú ideig kell várakozni, hiszen olyan bürokrácia veszi körül a területfejlesztési források elnyerésének lehetőségét, ami meggátol sokszor nagyon sok jó dolgot, hiszen van, amikor évekig tart egy projekt befejezése. Ezen is szeretnénk változtatni.

Mondtam itt, hogy visszahozzuk és járásokba delegálunk majd a területfejlesztési szolgálat révén szakembereket. Nagyon bízom benne, hogy lesz annyi bölcsesség mindannyiunkban, hogy szakembereket fogunk ezekre a helyekre javasolni. Remélem, hogy újra fel fog lendülni ez a szakma is, mert ez egy szakmává, hivatássá vált.

Mindent a kormány dönt el, mint Arató képviselő úr mondta, bár nem erre akartam hivatkozni, és mindent ellopnak. Tudom, hogy ezzel mit akarnak elérni, de még egyszer mondom, hogy bal- és jobboldali érzelmű vállalkozásokat, bal- és jobboldali érzelmű településvezetőket, testületeket sért meg azzal, ha lopással vádolják őket, ha egy uniós centet is elnyernek és felhasználják. Tudják, hogy milyen dehonesztáló ez egyébként azokra nézve is, akik mondják? Mert önök ebben élnek, ebben a hangnemben, ebben a stílusban. Tudja, milyen rossz az, amikor az ember azzal szembeül, ha uniós támogatás van, hogy na, akkor ezek lenyúlják? Tessék elmenni a felújított utakat megnézni! Az ország szinte minden kistelepülésén az összes közintézmény megmaradt, amit nem romboltak le a megelőző 50-60-70 évben. Felújítottuk sorról sorra, lépésről lépésre, van, amikor több lépcsőben, de haladt. Ez a munka haladt. Ma már ott tartunk,

hogy nagyon nehéz közintézményt találni még a legkisebb, legszegényebb településeken is, ami ne lenne felújítva. Új a dimenzió éppen emiatt a területfejlesztés előtt, mert nem egy lerobbant iskolát, egy lerobbant óvodát építünk újjá, mert azok megvannak, elkészítettük őket. Korábban nem készültek el, amikor pénzbőség volt, hisz ezt elmondták az önkormányzatok annak idején.

Ott tartunk, hogy teljesen más dimenziókat kell találni, mert a területfejlesztést épp csak egy hajszál választja el a vidékfejlesztéstől, ha a fogalmi részeit elemezzük, hisz egy vidékfejlesztési támogatáshoz nem feltétlenül csak a termőföldre vonatkozó szabályok vannak, hanem vannak igenis területfejlesztési típusú áthallások ebben a történetben.

Elhangzott még előttem, hogy az útjaink milyen rosszak. Ez tény, ez nem kérdés. Amikor 2006-ban területfejlesztéssel kezdtem foglalkozni hivatalosan politikai szinten is, 2200 kilométer Bács megyei út várt felújításra. Az én választókerületemben - ez most már Bács 5-ösre hallgat, korábban Bács 10-es volt, most így nagyobb egy kicsit a terület és az úthossz is megnőtt - cirka 470 kilométer az úthálózat hossza. 2010 óta 250 kilométert felújítottunk. Előtte egy métert nem tudtak felújítani az előző kormányzatok, egyszerűen nem jutott rá forrás, mert nem volt pénz rá és ha volt, nem akarták arra költeni. Ez nem eredmény, hogy egy választókerületnek, az ország legkisebb részének, a szegény részének útjai felét már felújítottuk? Akinek nem jutott ebből a 450 kilométernyi felújított részből, az reklamál és állandóan írogat sajnos. Nem igaz az, hogy átvettük őket, csak nincs elég pénzünk rá. De jutottunk egyről a kettőre. Ez eredmény, nem, Keresztes képviselő úr? Azért eredmény, ha egy úthálózat felét fel lehet újítani és vannak olyan választókerületek Bács-Kiskunban, ahol sokkal jobb, kicsivel több, ezt is el kell ismerni.

A lényeg a lényeg: ennek a törvénynek a legfontosabb része és üzenete az, hogy egy modernebb, gyorsabb, korszerűbb rendszert építünk ki a területfejlesztési politikában. Nagyon bízom abban, hogy azok a szakemberek, akik egyébként ehhez a témához bármely ilyen hatóság berkein belül értenek, annyira fogják támogatni, amennyire mi képviselők szeretnénk, és tényleg az ország már nagyon régóta vágyott fejlesztése, ami eljutott az ország északi és középső részeire, az igenis jöjjön le a vörös vonaltól lefelé délre. Igenis a Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, az észak-magyarországi régió keleti alsó sarkai igenis jussanak hozzá azokhoz a pénzekhez, amelyekkel tényleg tudunk nem a 19. meg ki tudja hanyadik régió lenni, akár Baranya, akár Bács-Kiskun megyére bontva, vármegyére bontva, hanem igenis legyünk olyan fejlődési pályára állítva, amihez nagyon sok pénz kell. Ha csak azt vesszük alapul, hogy még nekünk hátra van Bács-Kiskunban vagy ezer kilométer közút felújítása, ez horroszisztikus. Ha csak százmillióval számítják vagy kétszázra jön ki, mert kérdés, hogy milyen állapotú, elképesztő pénzekre lesz szükség. Azon kell drukkolni a

DK-nak is, hogy az elnök úr meg annak kedves felelőse ne arra legyen büszke, hogy nem engedik Magyarországra jutni a nekünk járó uniós forrásokat, hanem arra legyenek büszkék, hogy segítenek abban, hogy Magyarország megkapja ezeket.

Legyen egy nemzeti minimum, egy nemzeti összefogás abban, hogy a DK beáll végre az ország mögé és azt mondja valahol Brüsszelben valakinek, hogy támogassák a miniszter urat a tárgyalásokon és mondják azt, hogy december 1-jén itt lesz az első csomag, január 2-án vagy nem tudom hanyadikán, a következő csomag és Magyarország nem a saját kontójára, saját költségvetési forrásai terhére, saját likviditása veszélyeztetésére, hanem annak ellenében az uniós forrásokat megkaphatná. Ha ebben fognak segíteni, ez a törvény be fogja tölteni a szerepét és még a DK-s szellemiségű vállalkozások, településvezetők is részesezni fognak abból, amiből ma nem tudnak részesülni éppen azért, mert ebben nem segítenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. A magam részéről a törvényt támogatni fogom. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, normál időkeretben kért szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Valóban egy kicsit irányt váltott a vita, elkanyarodott. Én sem időutazással akartam foglalkozni. Szerintem olyan jelentőségű kihívással szembesülünk, hogy érdemes - bár egyébként nagyon fontos kérdéseket vetettek fel képviselőtársaim - egy parlamenti vitát a kiegyensúlyozott területi fejlődés céljainak elérésére fordítani. De muszáj reagálnom néhány mondat erejéig a Bányai képviselő úr által elmondottakra.

(13.40)

Tisztelt Képviselő Úr! Számokat említett. Én is mondok egy számot: 17 ezer kilométernyi közút várja az azonnali felújítást ma Magyarországon. És én arra utaltam, hogy ugyan lehet - én is sokszor megtettem - kritizálni a 2010 előtti kormányokat, de az a helyzet, hogy azóta sem sikerült ezt a problémát megoldani, sőt nem sikerült odáig eljutnunk, hogy elkezdjük ledolgozni ezt a problémát. Tehát ha a hivatalos statisztikákat nézzük, akkor látható, hogy sajnos évről évre egyre nagyobb arányt képviselnek azok az utak, mint már említettem, amelyek a rossz és a nem megfelelő kategóriában vannak. Tehát 17 ezer kilométernyi út.

A vasúthálózat állapotáról itt, én úgy érzem, az elmúlt hónapokban igen erőteljes és heves vitákat folytattunk. Ugye, ezek a különböző hírek bejárták az országos sajtót, nem is véletlenül.

Itt nagyon sokat vitatkoztunk, főleg Nacsa képviselő úrral, a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztéséről. Ugye, tudjuk, hogy ez a projekt körülbelül

ezermilliárdos, ha csak a hazai szakasz felújítását nézzük, és ha még a tervek szerinti árutömeg Budapesten történő átszállításának az infrastrukturális fejlesztési feladatait is nézzük, akkor ennek több mint a duplájába fog kerülni. A másik oldalról pedig a magyar emberek, a magyar vidék számára rendkívül fontos vasúti infrastruktúra fejlesztésére pedig alig-alig jutott forrás.

Amikor én említettem ezeket a hibákat, ennek a kormánynak a hibáit, az előző kormány hibáit - lehet emlegetni egyébként az M6-os autópálya alagútjait is -, akkor azok mind-mind arra utalnak, hogy alapvetően elrontott kormányzati döntések, a jelenlegi és az az előtti kormányzat döntései is hozzájárultak ahhoz, hogy nem sikerült érdemi lépéseket tenni például a déli országrész felzárkóztatása érdekében.

És még egy számot mondok. A víziközmű-ágazat tekintetében, ami kifejezetten súlyos probléma vidéken is, a 3000 milliárd a legutolsó és már sok évvel ezelőtti becslés, ami azt mutatja, hogy mennyi pénz hiányzik. Tehát nem mennyibe kerülne a víziközmű-infrastruktúra felújítása, hanem mennyi hiányzik a felújítási feladatok ellátásához.

Én most itt nem akarok - tényleg egy nagyon fontos kérdéstről vitatkozunk - populista húrokat pengetni, hogy soroljak különböző gigantikus projekteket még, meg olyan költségeket, amelyek százmilliárdos nagyságrendűek, de próbáljuk lezárni azzal, hogy lettek volna források ezeknek a fontos feladatoknak az ellátására vagy legalábbis a feladatellátás megkezdésére.

De szeretnék visszakanyarodni a területfejlesztési törvény vitájához. Amit az iménti felszólalásom végén nem tudtam részleteiben kifejteni, tisztelt miniszter úr: én azt gondolom, akkor lesz érdemi változás a területfejlesztési politika hatásosságában, hatékonyságában, ha a partnerség valóban megvalósul. És ha egy adott térség - valóban fontos, hogy felismerjük a valódi térségeket, a közigazgatási határokkal nem feltétlenül egybeeső térségeket, a valódi vonzáskörzeteket - szereplői megkapják a számukra fontos feladatot, és megkapják a partnerség lehetőségeit az együttműködésben. Tehát gondolok egy megyei jogú városra. Egy megyei jogú város - az ország bármelyik megyéjében - vezetése nagyon komoly politikai legitimációval rendelkezik. Tehát ott a helyben élők, az adott térség vonzáskörzetében élő polgárok megválasztanak egy városvezetőt, egy városvezető koalíciót vagy városvezető szövetséget, és nekik kell hogy szerepük legyen az adott térség, az adott vonzáskörzet fejlesztéspolitikai döntéseiben. Ugyanakkor ez most hibádzik. És egyébként itt az elmúlt néhány perc vitája aláhúzza, hogy ez sajnos nem volt meg a korábbi időszakokban sem. Tehát mindig valahogyan a pártpolitikai csatározás áldozatává vált az a fajta partnerségi szemlélet.

Tehát egy megyei jogú városnak szerepe kell hogy legyen a fejlesztési döntésekben, szerepe kell hogy legyen azoknak a döntéseknek a meghozatalában, ami nemcsak az adott város, hanem a térség jövőjére kihat. És ebben valóban felül kell tudni múlni a jelenlegi

vagy az elmúlt tízéves meg az elmúlt, nem tudom, harmincéves szemléletet is. És ezzel kapcsolatban vannak nyilván nekünk aggályaink, mert ez nem kiolvasható, konkrétan ilyen részletességgel nem íródott meg ez a törvény, hogy milyen szerepe lesz a megyei jogú városoknak, milyen szerepe lesz az ilyen fontos szereplőknek, mint például nagy vidéki egyetemek, amelyeknek a központi, az egyetemi funkciót tekintve vagy azon túlmutatóan is óriási szerepük van egy térség és egy város jövőjében.

Ugye, most látjuk azt, hogy vannak a megyei önkormányzatok, kivétel nélkül a fideszes többséggel, vannak a megyei jogú városok, sok közöttük ellenzéki vezetéssel, és vannak az immár kiszervezett egyetemek. És ismét csak szeretném aláhúzni, hogy sajnos a partnerség nem tetten érhető, nem jelenik meg, és ennek tragikus következményei lesznek. Csak egy példát szeretnék még mondani, a Pécsi Egyetem, csak hogy milyen jelentősége van. A Pécsi Egyetem költségvetése lényegesen nagyobb, mint Pécs város költségvetése. A Pécsi Egyetemnek körülbelül 7 ezer munkavállalója van, és nyilván össze sem vethető a város és minden cégének összesen a foglalkoztatáspolitikai lehetőségeivel. Tehát a partnerség, a helyi felelősségvállalás az alapja annak, hogy sikeres legyen a területfejlesztés. És az, hogy a döntések valójában hol születnek meg. Tehát valóban, a döntéseknek abban a térségben kell megszületniük, ahol azoknak a fejlesztési forrásoknak az elköltése meg fog történni.

És itt nagyon röviden utalnék csak a fejlesztési tanácsokra. A fejlesztési tanácsok sok esetben megmaradnak. Itt is rendkívül fontos, hogy a fejlesztési tanácsok is be tudják tölteni azt a funkciót, amiért létrejöttek. Például, ha említjük a Balaton Fejlesztési Tanácsot: az a tendencia, hogy egyfajta ilyen gyámság érvényesül egy fejlesztési tanács tekintetében, az kizárja, hogy az a tanács megfelelő hatékonysággal tudjon működni. Annak idején Bóka polgármester úrral, mert mi nagyon vehemensen kiálltunk, én őt ismerem személyesen is, egy rendkívül jó városvezetőnek tartom és egy nagyon hiteles vezetőnek, hogyha a Balaton térségét tekintjük, ezért nagyon nehezen tudtuk azt elfogadni, mondjuk úgy, hogy kormányzati gyámságot kapott ő is egyébként a Balaton Fejlesztési Tanács tekintetében.

Még egy fontos dologra szeretnék utalni, tisztelt miniszter úr: területfejlesztési célok. A megfogalmazott célok teljesen rendben vannak. Valóban, sorskérdés, hogy a kiegyensúlyozott területi fejlesztést meg tudjuk valósítani, de lesz-e az új minisztériumnak - vagy ha megnézzük a technikai kialakítást, mondhatjuk, az új minisztériumoknak, mert itt azért érdekes szerkezetet vetítettek előre -, lesz-e olyan súlya, illetve van-e ambíciója, hogy magát a kormányzati szemléletet úgymond alakítsa, hogy ebben a kormányzati szemléletben vagy a kormányzati szemlélet mögött megjelenjenek ezek a területfejlesztési célok.

Ugye, utaltam itt több szakpolitikára, amelyek, ha nem ez irányba mutatnak, akkor semmi értelme

területfejlesztésről beszélni. Közlekedéspolitikai. Most visszatért Nacsa képviselő úr, hadd utaljak az ő felszólalására. Ugye, utaltam már a vasútfejlesztés kérdésére, beszéltünk az alsóbbrendű úthálózat fejlesztéséről. Valóban, rengeteg forrást költöttek el a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztésére (*Nacsa Lőrinc: Így van!*), de a gyorsforgalmi úthálózat sem sokat fog érni, ha amúgy, mondjuk úgy, ráhordó funkciót vagy a vidéki térségeken belül az összekötő funkciót, alapvető napi közlekedési funkciót ellátó infrastruktúra rossz állapotban van. Tehát én azt tudom mondani, tisztelt képviselő úr, most a jelenlegi kormányt kritizálva, de hosszan tudnám, higgyék el, kritizálni a megelőző kormányokat is, hogy arányt tévesztett a kormány, amikor a gyorsforgalmi utak fejlesztését ilyen mértékben preferálta az alsóbbrendű úthálózat fejlesztésével kapcsolatban. (*Arató Gergely: A pécsiek mondják, hogy miért építettünk nekik autópályát!*) Hát igen, a pécsi autópálya is egy érdekes kérdés. (*Nacsa Lőrinc: Miért loptátok el, ez a kérdés.*) Tehát annak a vonalvezetése, a völgy nélküli völgyhidak vagy éppen a hegy nélküli alagutak kérdése, azt gondolom, hogy nagyon sok kérdésre választ adhat.

Baranya megyének és a dél-dunántúli régióknak egy nagy átka volt az, hogy a nagy régióközpontok közül utoljára kapott autópályát (*Nacsa Lőrinc: Nem kellett volna ellopní, Gergő!*), és amikor a tőkebeáramlás a területfejlesztési hatásait úgymond kifejtette Magyarországon (*Arató Gergely: Akkor mégse mellékutakat kellett volna fejleszteni? - Az elnök csenget.*), akkor olyan hátrányban volt a dél-dunántúli régió ezzel a késlekedéssel, amit azóta is érez. Persze a délszláv háború is megtette a hatásait. De én azt gondolom, ebből is látható, hogy egy-egy ilyen infrastruktúra-fejlesztésnek milyen hatásai vannak.

Én azt gondolom, egyértelműen kijelenthető, hogy most már nem is feltétlenül a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztése a prioritás. Nyilván azzal maximálisan egyetértünk, hogy ott, ahol ezek az utak még nem érik el az országhatárt, annak meg kell adni a lehetőségét.

És nyilván itt ez a feladat Lázár miniszter úr felé is, hogy egy átfogó, országos szemléletű közlekedési reformot kell tudni érvényesíteni. Tehát akkor beszélhetünk majd vidékfejlesztésről és területfejlesztésről, ha lesz egy országosan integrált közösségi közlekedési rendszer, ahol az autóbussz-közlekedés, a vasúti közlekedés egy rendszerben működik; ahol a vasúti mellékvonalak is meg tudják kapni a funkcióikat; ütemes, integrált menetrend lesz; tarifaközösség lesz. Ennek a szakmai koncepciói mind-mind hosszú évek óta ott vannak a kormány asztalán, valamiért, nem tudom, nem volt meg a politikai szándék vagy nem volt meg a politikai bátorság, hogy ezt meglépjék, de akkor lesz hatása és akkor lesz pozitív eredménye egy ilyen területfejlesztési politikának.

Még néhány dologra szeretnék csak utalni. Említettem már, nagyon fontos, hogy a döntések helyben tudjanak megszületni vagy legalábbis a régiók szintjén tudjanak megszületni, ott, ahol a fejlesztési forrásokat

fel kell használni. Én megint csak egy példát szeretnék hozni. Sokat beszélünk, szerencsére sokat beszélünk már, hogy a déli térségek milyen szinten maradtak el a befektetések tekintetében, és hogy ennek milyen hatása van például a népességmegtartó képességre vetítve.

(13.50)

Július környékén hozott egy döntést a kormány, miszerint Pécs mellett hatalmas beruházási területet jelöltek ki. A nagy akkumulátorgyár-építési mizériában nyilván jogosan horkant fel a város, hogy Pécs legfontosabb vízbázisai felett, konkrétan azon a kijelölt iparterületen, ahol működő kutak vannak, Pécs legfontosabb vízbázisának kútjai, milyen jellegű beruházás lesz.

(A jegyzői székben Földi Lászlót dr. Aradszki András váltja fel.)

Én sokszor elmondtam, helyben és országosan is, hogy Pécsnek és Baranyának szüksége van munkahelyteremtésre, gazdaságfejlesztésre, befektetésekre, de ezt nem lehet olyan módon megtenni, hogy ez veszélybe sodorja a város fontos vízbázisát. Én minden irányból megpróbáltam egyébként a kormánytól információt kérni. Megpróbáltam megkeresni a helyben megválasztott fideszes képviselőket, és én úgy jártam, ahogy még soha, hogy levelet írtam a helyi fideszes képviselőknél mint mondhatjuk, igen aktív pécsi országgyűlési képviselő, és választ sem kaptam. Annyit sem tudtam elérni a helyben megválasztott fideszes képviselőknél, hogy adjanak egy lehetőséget, egy időpontot, hogy le tudjak ülni, hogy egyáltalán bármit felfedjenek a tervekből, hogy mégis milyen befektetési szándékot akarnak megvalósítani. (*Arató Gergely: Üljlél le!*)

Aztán én úgy láttam, hogy nagyjából ezeknek a képviselőknél sincs információjuk arról, hogy mit próbált kifőzni a kormány a különböző boszorkánkonyhákban, tehát ez így nem fog menni. Ha tehát ilyen szinten - és most nem abszolút magamról beszélek - egy megyei jogú város vezetésének ennyire nem lehet szerepe a város életére kiható befektetési döntések meghozatalában, vagy egyáltalán azt jelezni, hogy milyen jellegű befektetéseket tudnának támogatni, vagy egyáltalán partnerként bekapcsolódjanak ebbe a folyamatba, akkor megint csak nem lesz sikeres a területfejlesztési törekvés.

Tehát ebben kell, azt gondolom, nagyon sok lépést tenni, és amellet, hogy a számunkra egyébként sok szempontból szimpatikus törvényjavaslat által, meg aztán a másik törvényjavaslat által majd lesz egy új területfejlesztési törvény, lesz új minisztérium, amellet az a fajta szándék és az a fajta érdekérvényesítési képesség is kell, hogy a kormányzati szemléletben és az ilyen szakpolitikák irányításában is érvényesüljön az a cél, ami valóban fontos, hogy minden magyarországi térség hasonlóképpen tudjon fejlődni, és

a lemaradott vagy elmaradott térségek fejlesztése végre-valahára megindulhasson. Úgyhogy reméljük, hogy ez érvényesülni fog.

Alapvetően mivel ez a törvény kellőképpen általános, de érdemi kivetnivaló nincs benne, úgy látom, az LMP-frakció ezt fogja támogatni, azonkívül természetesen nyilván nem önmagában ezen fog múlni, hogy ez a cél sikeresen elérhető lesz vagy nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Erdős Norbert képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

ERDŐS NORBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Gy. Németh Erzsébet vezérszónoklata elmondása után elhagyta a termet. *(Nacsa Lőrinc: Másfél órája elment! - Dr. Vadai Ágnes: Nem hazament! Dolga van!)* De azért szeretnék neki válaszolni: nyitott kapukat dönget. Ő azt mondja, hogy megszünteti a megyei önkormányzat vidékfejlesztési feladatait. Természetesen az előterjesztő folyamatosan kapcsolatban áll a megyei önkormányzatokkal, és ezek a vidékfejlesztési feladatok vissza fognak kerülni a törvénybe.

Gurmai Zita azt rórta föl, hogy bizonyos elemek kormányrendeletben lesznek szabályozva. Teljesen természetes. Azért ezt ne rójuk föl bármilyen törvényjavaslatnak, azt gondolom.

Keresztes képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, hogy meggyőződésem, hogy a következő évek nyertese Pécs lesz. Erről hosszabban majd miniszter úr fog zárszavában szólni. Egészen nyugodt lehet Pécs jövőjét tekintetbe véve. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirendi pontunk keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszter urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Öné a szó, miniszter úr.

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazán csak röviden válaszolnék néhány felvetésre a jelen lévő képviselők által tett észrevételekre; illetve Gy. Németh Erzsébetre csak egy adatfelolvasás szintjén, mivel ő konkrétan azzal vádolta meg az egymást követő Fidesz-KDNP-kormányokat, hogy azokban a kormányzati ciklusokban inkompetencia és korrupció uralkodott a fejlesztéspolitikában.

Ha megnézzük a 2004-2010 közötti regionális fejlesztési adatokat, akkor azt láthatjuk, hogy a közép-dunántúli régió a 2004-es 59 százalékról 2010-re 57 százalékra esett vissza. Ezt követően 2021-ben az 57-

ről 70 százalékra növekedett. Az észak-magyarországi régió a szocialista kormányzati időszakban 2004-2010 között 40 százalékról 39 százalékra esett vissza, hogy aztán a Fidesz-KDNP kormányzati ciklusa alatt 39-ről 52 százalékra zárkózzon fel. Némileg szerencsésebb volt a szocialista hatalommal kapcsolatban az Észak-Alföld, ami legalább nem veszített, hanem 42 százalékon maradt 2004-ben és 2010-ben is - ez most 49 százalékon áll, de természetesen nem vagyunk elégedettek ezzel -, illetve a Dél-Alföld, amely szintén 44 százalékon állt 2004-ben, és 44 százalékon 2010-ben, és most 54 százalékon áll.

Tehát sok mindent elmondhatunk, de azt nem mondhatjuk el, hogy a szocialista időszak - és sajnálatosan a Demokratikus Koalíció képviselői közül összesen senki sincs bent a teremben, bár ilyen érvek hallatán meg is értem, hogy nincsenek itt -, tehát sok mindent elmondhatunk, de azt, hogy a szocialista kormányzati időszak sikeresebb lett volna a területfejlesztési politika szempontjából, mint a fideszes, ezt, azt hiszem, nem mondhatjuk el.

(A jegyzői székben Bakos Bernadettet dr. Vadai Ágnes váltja fel.)

Ami Keresztes László Lóránt képviselőtársam észrevételeit illeti: nem akarom kínos helyzetbe hozni, de 90 százalékban egyetértünk a megállapításaival. Szerintem, ha megvan a kölcsönös akarat, akkor tudunk is együtt dolgozni. Mi most dolgozunk a Dél-Dunántúl komplex fejlesztési tervén; felajánlom, hogy esetleg a még munkafázisban lévő tervezetekkel ismerkedjen meg, tegye meg az észrevételeit. Nyilván, amiben dűlőre jutunk, ott azt beépítjük. Nem biztos, hogy mindenben dűlőre jutunk. Nagyon sok mindenben egyetértek azzal, amit ön mond. Még annyit had tegyek hozzá, hogy még a partnerség tekintetében is olyannyira, hogy Pécs megyei jogú város polgármestere éppen tegnap délután járt legutóbb nálunk; a NetZeroCities kezdeményezés kapcsán működünk együtt.

Mint ahogyan egy évvel ezelőtt is megkezdtük az együttműködést, már akkor is Budapesttel is és Miskolccal is. Úgy segítjük őket, ahogy tudjuk. Budapest főpolgármesterével is rendszeresek az egyeztetéseink, váltakozó sikerrel, hozzá kell hogy tegyem, de a partnerség önmagában nem hordja mindig azt magával, hogy mindenben konszenzusra is jutunk, de a partnerség a részünkről is és az én tapasztalatom szerint a tárgyalópartnereink részéről is fennáll. Igyekszünk folytatni, és igyekszünk értelemszerűen ezt minél gyümölcsözőbbé tenni.

Abban is egyetértünk, ami az ön konklúziója: végső soron az a lényegi kérdés, hogy az új területfejlesztési törvény és az új területfejlesztési politika elhoz-e egy olyan fordulatot a magyar szakpolitikák körében, hogy az eddigi, szinte kizárólagos ágazati logika mellé bejön a területi logika is. Mi ezen vagyunk, ezen dolgozunk. Abban bizunk, hogy a hátralévő időszakban

sikerül ezt a fordulatot elérni, és valóban egy fenntartható területfejlesztési politika eredményeként kisebbek lesznek a területi fejlettségbeli különbségek a jövőben.

Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem, hogy szavazatukkal támogassák a területfejlesztési törvény tervezetét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Gulyás Gergely, Fidesz; Navracsics Tibor, KDNP; Móring József Attila, KDNP; Szabó Tünde, Fidesz; Láng Zsolt, Fidesz; Erdős Norbert, Fidesz; Bányai Gábor, Fidesz; Czunyiné Bertalan Judit, Fidesz; képviselők által benyújtott előterjesztés T/6063. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Navracsics Tibor úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr! Parancsoljon, képviselő úr!

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar politika hagyományai közé tartozik a kormány szervezetalakítási szabadságának elismerése és tiszteletben tartása is. Megszoktuk, hogy egyes törvényhozási ciklusok elején a mindenkor hivatalba lépő kormány képviselői indítványok mentén megfogalmazzák elképzeléseiket a kormányzati szervezetre vonatkozóan.

(14.00)

Ugyanakkor azt is megfigyelhettük az elmúlt időszakban, hogy időnként a kormányzati politika hangsúlyai változnak, és tekintettel arra, hogy a kormányzati szerkezet, a minisztériumi szerkezet nem öncél, hanem a kormányzati politika céljainak megvalósítását szolgálja, ennek megfelelően időről időre a minisztériumok szerkezete, a minisztériumok összetétele és a minisztériumok felépítése is változhat.

Erről van szó most is, amikor a területfejlesztési politika és általában a fejlesztési politika területi dimenziójának hangsúlyozása kibővül a közigazgatás dimenziójával is. A törvényjavaslat arra tesz kezdeményezést, hogy jöjjön létre a közigazgatási és területfejlesztési minisztérium, amely a területi politika célkitűzéseinek megvalósítását szolgálja. Azokat a területi politikai célokat, amelyekről az előző törvényjavaslat vitája során, a területfejlesztésről szóló törvényjavaslat vitája során is már szót ejtettünk, amelyek a célja, hogy Magyarország a jövőben egy olyan

fejlesztéspolitikát tudjon megvalósítani, amely a fenntarthatóság jegyében a területi különbségek csökkentését tűzi ki maga elé célul. A közigazgatás ebben nem alárendelt, hanem mellérendelt szerepet játszik, és a fejlesztéspolitikai és közigazgatási célkitűzések együttesen valósulhatnak majd meg az új minisztériumban.

Az államigazgatási reform 2010 szeptemberében kezdődött Magyarországon, amikor egy alkotmányellenes helyzetet felszámolva ismét létrejöttek a közigazgatási hivatalok. Ezt követően 2011-től kiépült a vármegyei kormányhivatalok hálózata, ennek intézményeként a kormányablakok hálózata is, 2013. január 1-jétől pedig létrejöttek a járási hivatalok. Ez az államigazgatási reform mind a mai napig a polgárok melegegését szolgálja. Felméréseink szerint folyamatosan pozitív visszajelzéseket és nagyon nagyfokú elégedettséget tapasztalunk mind a kormányablakok, mind a kormányhivatalok tevékenységével kapcsolatban.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetesen nem gondoljuk, hogy hibátlan lenne ez a működés, éppen ezért tovább kell haladnunk ezen az úton, és a fejlesztésekkel azt kell céloznunk, hogy az ügyfélbarát közigazgatás a jövőben is minél magasabb színvonalon valósuljon meg. Ezt egészítené ki a jövőben a partnerség, az együttműködés kultúrája mind a közigazgatásban, mind a fejlesztéspolitikában, amely azt a célt szolgálja, hogy a jövőben a helyi, regionális közösségekre épülve, az ő céljait az országos fejlesztési célokkal összhangba hozva minél hatékonyabb fejlesztéspolitikát tudjunk megvalósítani. A létrejövő közigazgatási és területfejlesztési minisztérium alapvető célja és küldetése ez.

Ennek jegyében kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Navracsics Tibor miniszter úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Szabó Tünde képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZABÓ TÜNDE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő T/6063. számon benyújtott, törvénymódosításokról szóló javaslat számos innovatív és időszerű újítást tartalmaz, többek között az urbanizáció kedvezőtlen hatásainak mérséklését, a vidéki területek népességmegtartó képességének erősítését és a harmonikus, kiegyensúlyozott területi fejlődés elérését tudja segíteni.

A 2010 előtti elhibázott fejlesztési politika miatt a hazai régiók egy része nemhogy felzárkózott, de lényeges lemaradásban volt az uniós fejlesztési átlaghoz képest. Ezzel szemben a 2014-2020-as programozási

időszak már valódi sikertörténetnek tekinthető a magyar fejlesztés politikájában.

Fontos kiemelni, hogy Magyarország élen jár a beruházások növekedésében. Az idei első félévben megdőlt a beruházási rekord. Ezen pozitív eredmények mellett jelentős feladat az igazgatási téren történő előrelépés is, amely szintén a versenyképességet tudja segíteni, vezeti az országot a fenntarthatóságához viszonyítva, hiszen hazánk alapvető érdeke a munkahelyekért, a nyugdíjasokért, a családokért és a fejlesztések terén végzett munka. Ha a háborús megpróbáltatások útját nézzük, nagyon fontos, hogy a fejlődés ne álljon meg, és ezen a pályán tudjunk haladni tovább.

A kormány hangsúlyos figyelmet fordít az ország területi különbségeinek mérséklésére, hazánk területi politikájának új kihívásaira, hiszen ismeretes, miszerint mindegyik régiónak számtalan egyedi lehetőségei vannak, melyek gazdasági, társadalmi, környezeti, történelmi adottságaik révén kitörési pontként szolgálhatnak a minőségi felzárkóztatáshoz, a komplex hatású fejlesztésekhez. Szükséges, hogy a háborúval terhelt időszakban is mindent megtegyünk annak érdekében, hogy a területfejlesztési célok és lehetőségek is időben meg tudjanak valósulni. A folyamatos célkitűzéseink között szerepel a gazdaság élénkítése, a meglévő munkahelyek megtartása, új munkahelyek létrehozása, a fiatal szakemberek itthon tartása, hiszen a következő időszakban is a gazdaság fejlesztése, a versenyképesség és az ellenálló képesség növelése lesz a fő célpont, és a fókuszban lesz ez a feladat.

Ha megnézzük a nemzeti stratégiát, azt látjuk, hogy számos innovatív intézkedés született az elmúlt időszakban. A kormány idejében felismerte azt is, hogy a gyorsabb modernizáció eléréséhez aktívan be kell vonni a régiókat a területfejlesztési döntések előkészítésébe és végrehajtásába. Látványosan kiépültek és szerveződtek a stratégiai megállapodások, amelyek a területi szakpolitikát tudják erősíteni, rugalmasabbá és versenyképesebbé tudják tenni.

A benyújtott javaslatot megelőzte és megalapozta sokféle újítás, többek között, hogy előremutató szakmai párbeszédet folytattunk a tudományos, az oktatási, a gazdasági szférával, az érdekképviseleti szervezetekkel, a kamarák megszólításával, stratégiai együttműködések elindításával, és kiemelt szerepet szántunk a területi, helyi szereplők, a vármegyék bevonásának, a partnerségi együttműködéseknek, valamint a térségi fejlesztési programok megalapozott előkészítésének és természetesen végrehajtásának.

Mindezek fokozása érdekében fontos, hogy a jelen törvényjavaslattal a központi kormányzati igazgatási oldalon is érvényt tudjunk szerezni a területfejlesztés lehetőségeinek a megújítására. A javaslat által a dinamikus felzárkózásra helyezük a hangsúlyt a vidéket is kiemelten megszólító intézményrendszerrel, a falvak és városok infrastruktúrájának megújításával, a mezőgazdaság fokozott támogatásával, a helyi közösségek további erősítésével, minden korábbinál

több forrást juttatva a települések fejlődéséért, megerősítéséért, az élhető vidéki Magyarország építésének előrehaladásával.

Mindehhez azonban a jogszabályok világa is megkívánja a korszaknak megfelelő átalakítást. A törvényjavaslat alapján a területfejlesztés szakmai megalapozásán, az intézményhálózat, a jogi és eszközrendszer megújításán túl a kormányzati szervezeti változás is célszerű intézkedés kell hogy legyen. Az előttünk fekvő javaslat eszerint szükségessé teszi, hogy a területfejlesztés terén önálló minisztérium jöjjön létre, amely az eddig önálló munkaszervezettel nem rendelkező területfejlesztési miniszter jogi és szakmai mozgásterét a gazdasági, területfejlesztési vívmányok érdekében hatékonyabban bővíti. Ennek érdekében 2024. január 1. napjától Magyarország minisztériumainak felsorolása kiegészül a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztériummal, amely a Miniszterelnökség szervezetéből történő kiválással jön létre, integrálva azonban a szervezeti egységeket, amelyek az eredményes munkához szükségesek, és átvéve mindazokat a hatásköröket, amelyeket a korszerű és hatékony államszervezet működtetése és a nemzetstratégiai célok elérése indokolnak.

A törvényjavaslat elfogadásával egy, a miniszter irányítása alatt működő szervezeti egység is létrejön, a Nemzeti Fejlesztési Központ.

(14.10)

Ennek célja, hogy teljes mértékben elősegítse az operatív programok és a helyreállítási terv hatékony és szabályos végrehajtását, hogy maradéktalanul megfeleljen az uniós szabályozási környezetnek és az audit tapasztalatainak, valamint hogy rugalmas működésével tegye lehetővé az erőforrások szükség szerinti átcsoportosítását az egyes irányító hatóságok között.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A jövő legfontosabb feladatai között van, hogy folyamatosan fejlesztő környezetet tudjunk biztosítani, az előttünk lévő törvényjavaslat központi kormányzati, igazgatási újításai pedig mindehhez meghatározó és nagyon fontos szerepet töltenek be a gazdaság további működtetése, erősítése, fejlődése és növekedése érdekében. Az önálló tárca esetében hangsúlyos az is, hogy nagymértékben kiterjedtebb teret hoz létre a Magyarországnak járó uniós forrásokkal kapcsolatos kérdések esetében is, a javaslat tehát a gazdaságfejlesztés, a versenyképesség, az infrastruktúra-fejlesztés és a munkahelyteremtés tartós fejlődése, valamint a jövő építésének érdekében fogalmaz meg nélkülözhetetlen igazgatási szerveket érintő változásokat hazánk fejlődésének biztonsága és stabilitása érdekében.

Összegezve az eddigieket: a létrejövő önálló minisztérium a területfejlesztéssel és közigazgatással foglalkozó szervezeti egységeivel még hatékonyabb módon vállal részt a kormányzati feladatmegosztás struktúrájában.

Tekintettel arra, hogy az előterjesztett törvényjavaslat előremutató változásokat tartalmaz annak érdekében, hogy erős térségeket, erős Magyarországot tudjunk fenntartani, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és tisztelettel javasoljuk ezt az Országgyűlés számára is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Tünde képviselő asszony. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Szeretném a jó hírekkel kezdeni. A jó hír az, hogy ez a javaslat számos szempontból szakmai értelemben egy elfogadható és támogatható javaslat lenne *(Dr. Latorcai Csaba közbeszól.)*, majd elmondom, hogy mi a probléma vele, tehát támogatható javaslat lenne. Van abban logika, van abban észszerűség, hogy az önkormányzatok, a területfejlesztés, általában a fejlesztés ügyeit külön tárca vigye; hozzá kell tennem, volt hasonló megoldás 2010 előtt, amit önök annyit szidtak ebben a mostani vitában is, persze nyilván a kormánystruktúra felépítése önmagában nem old meg minden problémát. De nem szeretném ezt a vitát most kinyitni, önök úgyis ki fogják, nem nagyon tudnak a saját kormányzásukról beszélni, ezért sokkal szívesebben szidják a 2010 előtti kormányzást. Azt akarom tehát mondani, hogy az a megoldás önmagában támogatható lenne, hogy legyen egyébként egy, a területfejlesztéssel, önkormányzati ügyekkel, fejlesztési ügyekkel foglalkozó tárca, hogy helye legyen végre, az Orbán-kormányban is megfelelő helye ennek a nagyon fontos területnek. Én azt gondolom, hogy ez inkább pozitív változásnak tekinthető.

Ami a probléma, az az, hogy a kormány belső aránytalanságán, zűrzavaros működésén ez sajnos nem fog segíteni. Hiszen miközben a Miniszterelnöki Hivatal most már három tárcára szakad szét, miközben a gazdasági területen négy tárca működik már - bár néha nehéz is besorolni, hogy egy-egy tárca mivel foglalkozik -, és eközben tárca nélküli miniszterek, politikai igazgató, Kormányiroda és egyéb, ilyen külön szervezetek is létrejöttek, szóval miközben ezekre a területekre, ahol pénzt lehet osztani, ahol hatalmat lehet gyakorolni, erre egyre több és több miniszter jelentkezik, eközben az oktatásnak, az egészségügynek, a környezetvédelemnek, a szociálpolitikának továbbra sincs felelőse ebben a kormányban. Egyszer majd magyarázzák el, miért van az, hogy egyes területeken gombamód szaporodnak a miniszterek, míg más, nagyon fontos területek önöknek nem fontosak, azokat besöprik valahova, a Belügyminisztérium alá - aki rendőrséget tud irányítani, az mindent tud irányítani alapon -, vagy eltüntetik különböző minisztériumok alsóbb szintjein.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, nem tudok mást mondani, de amíg meg nem cáfolják, és nem tudnak erre jó szakmai érveket mondani, addig azt kell gondolnom, hogy ennek az oka az, hogy csak a pénzosztás körül sürgölődnek a fideszes miniszterek és fideszes politikusok, ott van lobbierő arra, hogy új tárcák jöjjenek létre; ahol a közszolgáltatásokat kellene megszervezni, ott nincsen ezekre jelentkező, ott nincsen túljelentkezés.

Végül: Navracsics miniszter úr ugyan az előbb hiányolta a DK-s képviselőket, Vadai képviselő asszony akkor is itt volt, én pedig egy percre léptem ki - ön ezt ügyesen kihasználta, ehhez gratulálok, nagyon elegáns volt *(Dr. Navracsics Tibor közbeszól.)* -, de mégiscsak azt kell mondanom, ha a miniszter úr van olyan kedves, és meghallgatja a DK véleményét *(Dr. Láng Zsolt közbeszól.)*, akkor muszáj vagyok elmondani, hogy azért attól nem tudunk eltekinteni, hogy ez a tárca mégiscsak egy vigaszdíj. A miniszter úr Varga Judit képviselővel, bocsánat, miniszter asszonnyal együtt kapott megbízást arra, hogy hozza haza az uniós forrásokat; ön havonta egyszer megígérte, hogy most már az utolsó fázisban vagyunk, most már jönnek az uniós források, most már mindent megoldottak, mindent letárgyaltak, csak hát mindig van valami gonosz - most hallottam az interjúját, most éppen az Európai Parlament akadályozza az uniós források hazahozatalát, máskor más volt -, mindig van valaki, aki ezt a nemes szándékot megakadályozza. Az a helyzet, hogy ön kudarcot vallott ezen a területen. Ez volt a fő feladata, egy eurócentet nem tudott hazahozni ezekből a forrásokból. Már Varga Judit sem miniszter, ön pedig kap egy új tárcát, mert mégis - jó káder nem vész el - valamire majd jó lesz, valamire majd használható lesz, ez ennek a javaslatnak az alapvető célja.

És Bányai képviselő úr az előbb hiányolta, és más képviselőtársaink is, ön is egy korábbi vitában, hogy nem nyújtunk segítséget ahhoz, hogy ezek az uniós források hazajussanak. Az az igazság, hogy tévednek. Mert itt alapvetően a magyar parlament döntéseire vár mindenki. Önök beterveztettek javaslatokat, ezekről a javaslatokról elmondtuk, hogy ezek nem felelnek meg, és nem azért, mert valami csodálatos mentális kapcsolatban állunk az Európai Bizottsággal, amelyet a háttérből irányítunk, hanem azért, mert tudjuk, hogy mit jelent a jogállam, mit jelent az összeférhetetlenség, mit jelent az átláthatóság, mit jelent a korrupció elleni küzdelem, önök meg ezt jól láthatóan nem tudják. De ezt elmondtuk a vitában, a miniszter úr meglehetősen határozottan mondta, hogy ne aggodjunk, rendben van, jönni fog a pénz. Nem volt rendben, nem jön a pénz.

Mit tudtunk még segíteni? Azt tudtuk még segíteni, hogy mivel önök nem voltak képesek kidolgozni megfelelő, a jogállamot helyreállító törvényjavaslatokat, kidolgoztuk mi, és benyújtottuk azokat a parlament elé. Ezeket napirendre sem voltak hajlandók venni.

Mi tehát segítettünk, amit tudtunk, önök azok, akik akadályozzák az Unióval való konfliktusnak a megoldását; hozzáteszem - ez majd egy következő

vita lesz - most is mindent elkövetnek azért, hogy politikai konfliktus legyen Magyarország és az Európai Unió szervei között, ebben utaznak, ebből akarnak uniós kampányt építeni, erre rendeznek nemzeti konzultációt. És miniszter úr, az a helyzet, hogy ön, aki a brüsszeli világnak sokkal jobb ismerője nálam és sokkal jobb szakember ezen a területen, ön nagyon jól tudja és tudta, hogy ez fog történni.

Én biztos vagyok benne, hogy ha önön múlt volna, akkor ön megegyezett volna egy tisztességes, egyébként a magyar polgárok és az ország érdekeit szolgáló megállapodásban, csak a főnöke nem engedte, mert Orbán Viktor nem érdekelt abban, hogy jöjjenek az uniós források, Orbán Viktor abban érdekelt, hogy vita legyen, hogy erre lehessen a választáson hivatkozni, hogy valódi kormányzati - valódi kormányzati! - teljesítmények hiányában álkonfliktusokkal lehessen mozgósítani a fideszes szavazókat. Ez szomorú, ez az ország érdeke ellen van. Ön ebben volt partner, és azt gondolom, hogy nem helyénvaló ezt egy nagyobb, szélesebb miniszteri poszttal és felelősséggel jutalmazni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat szervesen kapcsolódik az előző napirendi pontban megtárgyalt területfejlesztési törvényhez, ugyanis az annak végrehajtásához szükséges kormányzati szervezeti felépítést határozza meg vagy kívánja meghatározni az előttünk fekvő törvényjavaslat.

(14.20)

Hozzá kell tennem, szemben Arató képviselő úrral, hogy a tartalmát tekintve ez a törvényjavaslat az optimizmus és a jogszerűség törvényjavaslata, mert a területfejlesztéshez kapcsolódóan egy önálló minisztérium létrehozását tartalmazza, amely a közigazgatási és területfejlesztési minisztérium lesz. *(Dr. Navracsics Tibor Arató Gergelynek: Gergely, ne menj el! - Arató Gergely: Visszajövök még!)*

Az ilyen kapcsolat minisztériumokhoz a magyar kormány történetében mindig pozitív dolgok kapcsolódtak, elég, ha a 2010-14 között létező és jó működést mutató Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumra gondolok, amelynek vezetője akkor Navracsics Tibor volt. Elvégezte a dolgát, átalakította a közigazgatást, rugalmassá, dinamikussá tette a közigazgatás rendszerét, és legfőképpen megerősítette annak szakszerű működését, megerősítette a szakszerű működésének a feltételeit. Mindamelllett az igazságügyi területen is a szükséges reformjellelű és átütő erővel bíró lépéseket is sikerült átvinni.

Ez a feladat vár most a közigazgatási és területfejlesztési minisztériumra is, mert a megújult szempontok és Magyarország egészének fejlődése szempontjából fontos területfejlesztés végrehajtását, annak a közigazgatási, kormányirányítási feladatait vállalja magára az új minisztérium. Bízom benne, és azért mondtam, hogy ez az optimizmus törvényjavaslata és a szakszerűség is, mert ennek a törvényjavaslatnak egy fontos eleme, hogy létrejön a minisztériumon belül a nemzeti fejlesztési központ, amelynek feladata az európai uniós forrásoknak a számbavétele és azoknak a kezelése, illetve szétosztása.

Úgy gondolom, hogy minden reményünk megvan arra - ha baloldali képviselőtársaink ezt szívből és lélekből és teljesen elkötelezett magyarellenességből fakadóan nem akadályoznák, akkor ennek már itt lenne a helye -, hogy megkapjuk azokat a forrásokat, amelyek egyébként jogszerűen és jogosan járnak. De abban bizonyosnak kell lennünk, hogy ha a források ideérkeznek - a későbbi következő, ezen az ülészakon elfogandó területfejlesztési törvény szempontjai szerint -, egy felkészült, hozzáértő és a szakmának a csínját-bínját ismerő minisztérium segítségével hatékonyan és gyorsan tudjuk majd felhasználni ezeket a forrásokat.

Mindezek alapján azt tudom mondani, hogy az egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvényjavaslatot a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja, mert igazodik ahhoz a magyar közjogi hagyományhoz, hogy a kormány szerkezete nem politikai szándékoktól függ, hanem az elvégzendő feladat nagyságától és természetétől.

Jelen esetben, ebben a kritikus geopolitikai helyzetben, ezek között az ellentmondásos európai uniós viszonyok között is meg tudja majd állni a helyét ez a minisztérium, és az ország javára dolgozva, az ország érdekében eljárva a beérkező európai uniós forrásokat a területfejlesztési szempontokkal összhangban, a nemzet javára tudja majd hasznosítani. Én bízom benne, hogy a parlament többsége osztja majd a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának álláspontját, és támogatja ezt a törvényjavaslatot, és ezáltal a területfejlesztés jogi és közigazgatási feltételei teljesebbé és hatékonyabbá válnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki András képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat őszinteségét és transzparenszességét meg az egész államigazgatással és az országgal szembeni elkötelezettségüket nagyban mutatja az a vicces tény, hogy ezt a törvényjavaslatot maga Navracsics Tibor jegyzi: egyéni képviselőként benyújtott egy javaslatot, hogy legyen neki egy minisztériuma.

Egyébként magában az általános indoklásban a kormány céljairól értekeznek, de odáig nem jutottunk el, hogy egy ilyen javaslatot maga a kormány nyújtson be. Szerintem annak van egy szolid bája, ha az ember csináltat magának egy minisztériumot.

Azt mondja miniszter úr itt a vezérszónoklatában, hogy a kormányhivatal, járási hivatal reformjával óriásit mentek, és az egész világ csodájára jár, minden magyar állampolgár rettenetesen meg van elégedve, és ezen az úton kell továbbmenni.

Nézze, miniszter úr, bizonyos szempontból biztos nagy előrelépés, hogy fideszes politikusok meg már kiszolgált fideszes politikusok ülnek az államigazgatásnak már nemcsak a tetején, hanem a közepén és az alján is, de remélem, hogy az ezen az úton való továbbmenetel nem azt jelenti miniszter úr részéről, hogy az eddig is már sok gondot okozott önkormányzati rendszert is megszüntetve, ezen a remek úton továbbmennek, és majd járási tanácsokat hoznak létre, bár szerintem nem állunk már messze ettől.

Azt mondta itt a fideszes vezérszónok sok minden mellett, hogy sikertörténet volt az uniós források felhasználása tekintetében az előző ciklus. *(Dr. Szabó Tünde felé:)* Képviselő asszony, melyik részére tetszik gondolni a sikertörténetnek? Mondjuk, arra az Elios-ügyre, ahol nemcsak hogy becsapták az Európai Uniót, nemcsak hogy maguk mögött hagytak településeket sötétségben, balesetet, akár emberéletet veszélyeztető módon, hanem, amikor ezek után lebuktak, mert az Európai Csalás Elleni Hivatal ezt világosan bemutatta, akkor fogták magukat, és a magyar adófizetők pénzéből inkább kifizették még egyszer az egész beruházást, csak nehogy az Uniónak vissza kelljen fizetni az összeget, és nehogy véglegesen megállapítsák ezt a csalást? Ez egy sikertörténet például, tisztelt képviselő asszony? Vagy az, hogy ma többek között azért nem kapja meg hazánk az uniós forrást, mert egész Európában világosan úgy látják, hogy ami ideérkezett pénz, annak a nagy része egyszerűen Fidesz-közeli oligarchákhoz szétment, és ennek az egyik zászlóshajó projektje volt például az Elios-ügy is?

Hogy néhány éven belül egy gázszereletről százmilliárdos vagyonos ember lesz, és közben azt mondják önök, hogy mindenki maradjon csöndben, nincs itt semmi látnivaló? Nem hülyék az Európai Unió többi országában ülő sem honfitársaink vagy polgártársaink, sem vezetőik, sem politikusaik, sem nyomozó szerveik. Egyébként szintén nem véletlen, hogy éppen nem az Európai Ügyészséghez való csatlakozást tárgyaljuk most itt éppen.

Az a helyzet, képviselő asszony, hogy pont az az elmúlt 13 évnél kormányzás, egyébként uniós pénzek felhasználásával kapcsolatos gyakorlat az egyik oka annak, hogy Magyarország ma nem kap egy fillért sem, és ezt megszenvedni mind a magyar gazdaság, mind a magyar emberek, mind a magyar vidék egyébként kiemelten.

Miniszter úr azt mondta idén, nem volt olyan régen, mert idén év elején azt mondta, hogyha mégsem

sikerülne megállapodni az Európai Bizottsággal, akkor beadja a lemondását. Ez egy karakán mondat volt, szó szerint így hangzott, ha jól értettem: ha neki felróható okokból mégsem sikerül megállapodni. *(Dr. Navracsics Tibor bólogat.)* Hát, akkor ez vagy egy blöff volt, és előre tudta, hogy neki felróható okokból ilyen nem lesz, mert mit tudom én, az lehet, hogy nem megy el egy megbeszélésre - legalább őszinte itt is -, vagy egy teljesen üres mondat volt. A lényeg az, miniszter úr, hogy teljesen mindegy, hogy ott mit mondott, ezt a feladatot nem sikerült teljesítenie. Ennek az ország rettenetes nagy kárát látja, és ez szerintem egy óriási kudarc.

Ha nem volt hozzá meg a kellő felhatalmazása - mert ezek szerint az egyik oka ez lehetett, ön pontosan tudja, hogy miben kellett volna megegyezni, nemcsak hogy tud olvasni, és értelmezni tudja az Európai Bizottság elvárásait, hanem szerintem érti is, és pontosan tudja, hogy mit kellett volna csinálni -, akkor pedig politikai kudarcot vallott, mert nem tudta megértetni vagy elfogadtatni a saját miniszterelnökével vagy politikai pártjával, hogy ezekben a kérdésekben milyen döntést kell hozni, hogy a magyar emberek érdekének megfelelően járjanak el.

(14.30)

Ehhez képest nyilván nem a lemondásáról tárgyalunk most itt, hanem egy új minisztérium létrehozásáról és az új miniszteri posztja jogi kereteinek a kialakításáról. Én nagyon örülnék neki, akármilyen furcsán hangzik, ha lenne mit elosztania a területfejlesztési minisztériumának, uniós forrásokat, de jelen pillanatban egyelőre csak a minisztériumot látjuk, a forrásokat nem.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, negyedszerre nyúlunk hozzá a kormánystruktúrához az elmúlt választások óta, negyedik alkalommal tartják nagyon fontosnak, hogy valamilyen területen kiigazítsák a kormány szerkezetét. Azok után, és ebben szerintem semmi vicces nincs *(Dr. Navracsics Tibor közbeszólása.)*, amilyen állapotban ma az oktatás van, tisztelt miniszter úr - és ön tanított, tanít egyetemen is, beszélget ezekkel az emberekkel, ezen semmi kacagni- meg gunyorosan vigyorognivaló nincs, miniszter úr, semmi -, amilyen állapotban ma a magyar oktatási rendszer van vagy amilyen állapotban ma az egészségügyi rendszer van, negyedszerre nyúlunk hozzá a kormányzati struktúrához, és a mai napig eszükbe nem jut, hogy talán ennek a két kiemelt területnek a sok-sok folyamatos kudarc után szintén megérné, hogy valaki csak ezzel foglalkozzon, és rendbe rakja ezt a területet.

Mindezek miatt az MSZP természetesen nem tudja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Röviden én is utalnék a Fidesz vezérszónokának a felszólalására.

Én azt gondolom, hogy az önmagában egy tragédia, ami az elmúlt sok-sok évben az európai uniós források felhasználásával történt. Tehát látható, a jelenlegi kormányra is elmondható és az azt megelőző kormányra is elmondható, hogy nem használta ki az ezekben a forrásokban rejlő lehetőségeket, nem tudta egyébként, ha területfejlesztésről beszélünk, elvégezni azokat a legfontosabb feladatokat, amelyekre egyébként éppen ezek az európai uniós források rendelkezésre állnak, amellet, hogy természetesen, ne tagadjuk el, rengeteg fontos ügyet pedig meg lehetett oldani, ezekből fontos infrastrukturális fejlesztések is megvalósultak.

Hosszan folytattunk itt már vitákat arról, hogy Magyarország jelenleg miért nem jut hozzá a jogosan neki járó forrásokhoz. Rengeteg alkalommal kritizáltuk - én azt gondolom, hogy kellő megalapozottsággal és keménységgel - a kormányt a felelőssége miatt, amiért ez a tragikus helyzet kialakult, hogy még mindig nem érkeztek meg a források. De mi mindig hangsúlyoztuk, hogy ezek a források járnak Magyarország számára, és ugyan nem rendelkezünk európai uniós képvisellel, de mi mindig hangsúlyoztuk azt is, hogy soha nem tudunk elfogadni olyan döntéseket, olyan európai uniós döntéseket, bárhol is szülessenek meg azok, amelyek megvonják ezeket a forrásokat Magyarországtól, és adott esetben a kormányzati hibák sokasága és a korrupció miatt vonják meg ezeket a forrásokat a magyar emberektől.

Elhangzott az is, hogy valóban a kormányzati többség feladata, hogy kialakítson egy kormányzati struktúrát, egy minisztériumi struktúrát. Ezt nyilván nem akarjuk elvitatni, de azért a jelenlegi kormány megalakulásától számítva is eltelt már másfél év, ezért néhány gondolatra szeretnék utalni.

Képviselőtársaim említették már itt a hiányzó oktatásüggyel foglalkozó minisztériumot, az egészségüggyel foglalkozó vagy éppen a szociális ügyekkel foglalkozó minisztériumnak a hiányát. Én két olyan hiányzó tárcára, hiányzó területre szeretnék rámutatni, ami alapvetően határozza meg a nemzet jövőjét, és alapvetően kellene, hogy olyan kérdésekkel foglalkozzon, amelyek a legfontosabb kihívásaink között vannak és egyébként amelyek összefüggésben vannak a területfejlesztés és a vidékfejlesztés szempontjaival is.

Nagyon régi kritikánk, hogy nincs egy olyan tárca, nincs egy olyan minisztérium, ami a környezeti fenntarthatóság kérdéseivel foglalkozna. Miközben azért, azt gondolom, egyértelműen világossá tehetjük, hogy ha nem tudjuk megőrizni az egészséges környezetünket, nem tudjuk megóvni a természeti kincseinket, az alapvető szuverenitási kérdés, illetve ennek a hiánya alapvetően veszély a nemzeti szuverenitásra, a gyermekeink jövőjét ássa alá, ha az ilyen feltételeknek nem tudunk megfelelni.

Még egy ügyre utalnék, ami szerintem egy óriási hiba a jelenlegi kormányzat működésében, ez a víz kérdése, a vízügyek kérdése, a vízgazdálkodás kérdése. Sokszor, sok helyen, sok politikus kimondja, hogy a víz maga az élet, és hogy a vízkinccsünket meg kell őrizni ahhoz, hogy a gyermekeink számára a megfelelő jövőt biztosítani tudjuk. Ez a cselekvés mégsem jelenik meg a kormányzat munkájában, és ennek egyébként nagyon sok szempontból az az oka, hogy nincs egy egységes vízügyi szemlélet a kormány munkájában.

A vízgazdálkodás alapvetően a Belügyminisztériumhoz tartozik, az Agrárminisztériumhoz sok tekintetben az öntözés, a vízfelhasználásnak a kérdése, az Energiaügyi Minisztériumhoz tartozik a víziközműveknek a kérdése, de egyébként, ha a beruházásokat nézzük, a vízfelhasználást, a Külgazdasági és Külügyminisztérium is illetékes ebben a kérdésben. Tehát ez is egy nagyon fontos kritika, ami egy ilyen vita során szerintem fontos, hogy elhangozzék.

Hogy konkrétan rátérjünk az előttünk fekvő indítványra, előttem többen elmondták azt, hogy önmagában szerintünk is egy fontos és támogatható cél, hogy egy, a területfejlesztés kérdéseit átfogó és azt kezelő minisztérium létrejöjjön. Ez egy nagyon-nagyon fontos cél, ezt mi tudjuk támogatni, és az iménti vita során, azt gondolom, hogy kellő mélységben kitértünk arra, hogy milyen kihívásokkal szembesülünk ezen a téren.

Tehát önmagában arra a kérdésre, hogy szükség van-e egy területfejlesztéssel foglalkozó minisztériumra, egyértelműen az a válasz, hogy igen, nyilván amellet, hogy a kormány területfejlesztéssel összefüggésben értékelhető politikájának a kritikáját már megtettem, és azt nyilván meg is fogjuk tenni a későbbiekben is. De ettől függetlenül erre a minisztériumra, én azt gondolom, hogy szükség lehet.

És hogy milyen feltételeknek kell teljesülni ahhoz, hogy egy új szemléletű területfejlesztési politika, egy új területfejlesztési törvény és egy ezt végrehajtó vagy ennek a végrehajtását irányító minisztérium valóban elérje a célját, arra pedig az iménti vitában kellő részletességgel utaltunk már. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Most megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak, aki a kormány képviselőjeként 30 percben kap lehetőséget. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány álláspontja szerint az egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról szóló T/6063. számú törvényjavaslat jó és hatékony kereteket biztosít *(Kézi mikrofont állítanak az államtitkár elé.)* a kormány területfejlesztési céljainak megvalósításához, ezért üdvözljük a képviselői kezdeményezést.

Az Alaptörvény 17. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény

rendelkezik. Ennek az Alaptörvényből fakadó alkotmányos kötelezettségnek eleget téve a törvényjavaslat által előírányzott szervezeti változás megmutatja Magyarországot és a magyar kormány elkötelezettségét abban, hogy olyan fejlesztéspolitikát hozunk létre, amely az eddigiekhez képest még sikeresebben csökkentheti az ország területei között a különbségeket, ezáltal még jobban szolgálhatja a magyar emberek érdekeit. Ahogy elhangzott, a törvényjavaslat elfogadásával létrejön a közigazgatási és területfejlesztési minisztérium.

Tisztelt Országgyűlés! Miközben Magyarország régiói mind az Európai Unió átlagához, mind pedig a nemzeti átlaghoz képest is figyelemre méltó felzárkózási ütemet mutattak az elmúlt időszakban, különösen, ha azt összevetjük a 2002-2010 közötti baloldali kormányzás időszakával, akkor azt látjuk, hogy hatalmas lépést tettünk előre, bár ettől még Magyarország egyes regionális különbségei továbbra is meglehetősen nagyok.

A nagyvárosi területek, agglomerációk növekednek, súlyos terhet róva a közszolgáltatásokra és az infrastruktúrára, miközben a nagyobb városokba való ingázás egyre nagyobb kihívást jelent a közlekedési hálózatok számára. Másrészt pedig a kisebb településekről történő elvándorlás komoly népességvesztést okoz vidéken, így a fejletlenebb területek kellő humán erőforrás nélkül maradhatnak.

Szemmel láthatóan jelentős fejlettségbeli különbség van az ország egyes területei között, úgy tűnik, ahogy Navracsics miniszter úr az előző, a területfejlesztésről szóló törvényjavaslat vitájában is elmondta, elértük a központosított fejlesztéspolitika határát. Ez a fejlettségbeli különbség másfajta fejlesztéspolitikai célrendszerrel kínált, eljött tehát az ideje a területi szemlélet visszatérésének.

És hogy miért van erre szükség? Közös célunk, hogy Magyarországot az öt legélhetőbb ország közé emeljük Európában, ennek legfontosabb területi vetülete pedig a vidéki térségek népességmegtartó képességének erősítése.

(14.40)

Az a célunk, hogy egyszerre adjunk felzárkózási és egyszerre nyújtsunk nemzetközi versenyképességet. Magyarország minden települése egyedülálló, csak meg kell találnunk közös erővel, közös gondolkodásban, hogy mi az az egyedülálló érték, ami segíti a település felzárkózását, nemzetközi versenyképességét. Igen, és ebben számítunk, számítanánk az ellenzékre, az ellenzéki képviselőkre is.

Ezen célok eléréséhez leghatározottabb álláspontunk szerint a területfejlesztési politika megújítása szükséges, ahogy ez az előző törvényjavaslat, a területfejlesztésről szóló törvényjavaslat vitájában is elhangzott.

Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatási és területfejlesztési minisztérium létrehozásával a kormány aktuális területfejlesztési céljai, mint például az urbanizáció kedvezőtlen hatásainak mérséklése, a vidéki területek népességmegtartó képességének erősítése, a

harmonikus területi fejlődés elérése a korábbiakhoz képest hatékonyabb módon válhatnak elérhetővé. A szervezeti struktúra ugyan változik, de a küldetés ugyanaz marad: a minisztériumoknak együtt kell működni, közösen kell dolgozni úgy, hogy ne tévesszék szem elől a nemzeti, polgári, kereszténydemokrata országépítést, valamint a magyar társadalom, a magyar emberek és a magyar családok jóllétének és jólétének garantálását.

Tisztelt Ház! Ahogy a vezérszónoki felszólalások között is elhangzott, az előterjesztő képviselők javaslata alapján 2024. január 1-jétől nemcsak egy új minisztérium, de egy új szervezet is megkezdheti működését, ez pedig a nemzeti fejlesztési központ. Az európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkárság szervezeti átalakulásával létrejövő nemzeti fejlesztési központ létrehozásának fontos célja az operatív programok és a helyreállítási terv hatékony és szabályos végrehajtásának elősegítése, valamint az, hogy rugalmas működése maradéktalanul megfeleljen a legújabb és legfrissebb európai uniós szabályozási környezetnek és az audittapasztalatoknak. Az új szervezet a mindenkori európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter munkaszervezetében fog működni, melynek vezetője az európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkár lesz.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány, mint mindig, teljesíti alkotmányos kötelezettségét, a polgárait és a közjót szolgálja. Nehéz helyzetekben, mint például a jelenlegi háborús és szankciós veszélyekkel teli időszakban is, világos célokat kell magunk elé helyezni, és ahogy nehezedik a helyzet, a céloknak annál világosabbaknak és konkrétabbaknak kell lenniük.

A mi konkrét és világos célunk az, hogy a fejlesztéspolitikai intézményrendszer tervezett módosítása által a rendelkezésünkre álló forrásokat még hatékonyabban, még fókuszáltabban a magyar emberek és a magyar vállalkozások érdekében tudjuk felhasználni. Ezen cél elérése érdekében a kormány támogatja a képviselői önálló indítványt, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egyes központi kormányzati és igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjenek meg egy megjegyzést Arató és Harangozó képviselő urak felszólalásához. Nagyon kérem, hagyjanak fel az a magatartásukkal, hogy akasztják a magyar embereknek, a magyar vállalkozásoknak járó európai uniós forrásokkal kapcsolatos megállapodásunkat; hogy akasztják a pedagógusbér-emelést; hogy Brüsszelben nyíltan arról beszélnek, például Molnár Csaba, a DK képviselője, hogy az Európai Bizottság ne adjon Magyarországnak semmit; hogy nem szavazták és nem szavazzák meg a kormány brüsszeli megállapodásait visszatükröző törvényjavaslatokat. Hagyják abba azt a gondolkodásukat, hogy minél rosszabb az országnak, annál jobb a Demokratikus Koalíciónak, annál jobb Gyurcsány Ferencnek! Higgycék el, ettől nem lesz jó a DK-nak, ettől nem lesz jó Gyurcsány Ferencnek. Támogassák a magyar emberek, a magyar

vállalkozások érdekében tett kormányzati erőfeszítéseket és ennek keretében támogassák az Országgyűlés előtt most fekvő törvényjavaslatot is.

És ha esetleg a magyar emberek vagy a magyar vállalkozások érdekében mégsem tudnák támogatni, mert nem akarnák, akkor legyenek tekintettel és legyenek figyelemmel arra a magyar parlamenti és közjogi hagyományra, hogy megadják a lehetőséget a mindenkorinak arra, hogy az aktuális helyzetnek megfelelően a legjobb és leghatékonyabb kormányzati struktúrát megválaszthassa.

Tisztelt Keresztes Képviselő Úr! Jelenleg Magyarország élen jár az európai uniós források felhasználásában és annak hasznosulásában. Évtizedekkel korábban az Európai Unióhoz csatlakozott országokat előttünk meg fejlettségben. Ezt a nemzeti összefogással megvalósított eredményt ne kérdőjelezze meg csupán pártpolitikai szempontból! Legyünk büszkék a magyar emberekre, a magyar vállalkozások történelmi teljesítményére! Támogassák ezt a törvényjavaslatot! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló asszonynak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó.

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának előadója: Hvala za besedo, gospod Predsednik! Gospod Predsednik! Spoštovani gospod minister! Državni sekretar! Poslanke in Poslanci, cenjeni Zbor!

Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága - vitához kapcsolódó bizottságként - a 2023. november 20-ai ülésén tárgyalta az előttünk fekvő, az egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról szóló T/6063. számú törvényjavaslatot és kialakította arról véleményét.

Magyarország legújabb kori történelmében erőteljes elvárosiasodás jellemezte a társadalmat. A vidéki életformát sokan avítottak, a modern kor megítélése szerint elmaradottnak, szegényesnek ítélték meg. Az iparosodás nagyarányú növekedésével felerősödött a vidékről való elvándorlás, a mezőgazdasági tevékenységeket elhagyva inkább a gyárak, a szolgáltatóipar területén kívántak elhelyezkedni a kisebb vidéki településekről indulók, így természetesen számos, a magyarországi nemzetiségi közösségekhez tartozó honfitársunk is.

A vidéki élettér lecserélésével veszélyeztetetté vált azoknak az értékeknek az őrzése, amit az otthoni környezet alakított ki az egyes egyéneknél. A nemzetiségi

származásúak esetében kockázatos lett az anyanyelv megőrzése, sokszor lehetetlenné vált a nemzetiségi kultúra értékeinek megélése a nagyvárosi környezetben. Nyilvánvaló, hogy az egyes egyének életminősége városi közegben a vidéki életformához képest változott, bizonyos szempontból nagyobb jólétet biztosított, egyidejűleg azonban a szellemi értékek megbecsültsége csökkent, néhol elsekélyesedett, értékvesztést eredményezett.

Az előttünk fekvő T/6063. számú törvényjavaslat alapján megállapíthatjuk, hogy a kormány egyik kiemelt célja a városokba történő elvándorlás, az elvárosiasodás kedvezőtlen hatásainak mérséklése és a vidéki települések népességmegtartó képességének megerősítése. A nemzetiségi közösségek számára is fontos törekvés a vidéki közösségeinkből a városokba történő elvándorlás jelentős csökkentése.

A magyarországi őshonos nemzetiségi közösségek érdekeivel tehát összecseng az előttünk fekvő törvényjavaslat valamennyi elképzelése, kiemelten a vidék népességmegtartó erejének növelése, de ugyanennyire fontos a vidék jelentős területi fejlődésének az elérése.

Az új szempontokat érvényesítő területfejlesztési elképzelések, azok szakmai alátámasztása, a megvalósításhoz szükséges jogszabályi háttér, intézményhálózat, eszközrendszer megújítása és az ebből következő kormányzati szerkezeti változás bizottságunk körében támogatásra talált.

(14.50)

Ez a törekvés gyakorlatilag egybeesik a magyarországi őshonos nemzetiségek érdekeivel, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a 13 nemzetiséghez tartozók jellemzően inkább vidéken, azaz kisvárosokban vagy kistélepeken, falvakban élnek.

A KSH 2022. évi népszámlálási adatai szerint közel 500 ezer fő - a teljes lakosság mintegy 5 százaléka -, a magát hazai nemzetiséghez tartozónak valló honpolgár közül 220 ezer fő - 45 százaléka a nemzetiségieknek - kisközségekben él. Elmondhatjuk, hogy a községekben élő teljes népesség 8 százalékát az őshonos magyarországi nemzetiségekhez tartozók teszik ki, további 210 ezer nemzetiségi honfitársunk vidéki kisvárosokban vagy kisebb városokban él; ez a szám a városokban élő népesség 4 százaléka. A népszámlálás során magukat nemzetiséginek vallók közül valamivel több mint 65 ezer fő él a fővárosban, ez a főváros teljes népességének szintén 4 százalékát adja.

Tanulságos a népszámlálási adatok olyan szempontú értékelése is, hogy a korábbi adatokhoz képest milyen arányú az egyes települések nemzetiségi lakosságának a száma. Az adatok arra utalnak, hogy a nagyobb községek, kisvárosok vagy nagyobb városok, melyekben a nemzetiségek számadatai alapján nemzetiségi önkormányzat is alakulhatott, miként változott a 11 esztendő alatt.

A városokból, nagyobb településekről a vidékre való visszaköltözés vagy elköltözés igazolható ebből.

Míg például a nemzetiségi önkormányzatokkal rendelkező nagyobb településeken csökkenő létszámot mutat az egy nemzetiségi közösséghez tartozók aránya, az e településeket körülvevő agglomerációban, kisebb településeken a magukat valamely nemzeti-séghez tartozónak vallók számadatai emelkedtek.

A tervezett településfejlesztés a célokhoz rendelt új feladatokat jelöl ki a kormányzat számára. Ebből következően indokolt, hogy a területfejlesztés irányítása önálló minisztérium létrehívásával kapjon olyan szakmai vezetést, mely kizárólag e komplex kihívásokra koncentrál. A törvényjavaslatból megismert fejlesztéspolitikai intézményrendszer és annak irányító hatóságai, valamint a működésüket szabályozó jogszabályok jól szolgálják a területi különbségek kiegyensúlyozását, hatékonyan láthatják el az ország versenyképességének növelését, az ország valamennyi térségében biztosíthatják a fenntartható fejlődést és elősegítik az innováció térbeli terjedését.

Ha a társadalmi-gazdasági és környezeti célok-nak megfelelő térszerkezet kialakítása, az optimális területhasználat kereteinek megteremtése, az új minisztérium és a további fejlesztéspolitikai intézményrendszer a nemzeti fejlesztési központtal a nemzetiségek által lakott térségek érdekeit is figyelembe véve működik, az nemzetiségeink településeinek további hatékony és látható fejlődését eredményezi.

Ma még vannak olyan, a nemzetiségek által lakott hátrányos helyzetű térségek, ahol az infrastruktúra megteremtése is kihívás. Alapvetően a közlekedési infrastruktúra, a szennyvízkezeléshez kapcsolódó infrastruktúra, de például a telekommunikációs infrastruktúra is fejlesztésre szorul. Mindez annak ellenére is igaz, hogy az elmúlt esztendőben Magyarország Kormánya már jelentős erőfeszítéseket tett ezen hiányosságok felszámolására.

Napjainkban további jelentős fejlesztéspolitikai kihívás, hogy egy-egy térség a gazdasági növekedéséből és demográfiai gyarapodásából származó új problémákkal szembesül. Ilyen például a zsúfoltság, a közszolgáltatások hiányosságai vagy túlterheltsége - ez a közlekedésre, a közművekre, az intézményi szolgáltatásokra értendő -, vagy például a természeti környezet túlhasználata. Ezzel szemben az alacsony növekedési dinamikájú és elmaradott, leszakadó térségek problémái a kiürülés vagy az elvándorlás lehetnek.

A fentiek egyértelműen igazolják, hogy egy fejlesztéspolitikai intézményrendszer működése milyen sokrétű feladat ellátására kap megbízást. Ellentmondásos gazdasági és társadalmi fejlettségi szinteket lehet igazolni, ezért a harmonikus területfejlesztés rendkívüli jelentőségű. A korábban felsoroltak mellett a nemzetközi együttműködési programok irányítása és azok végrehajtása ugyancsak fontos tevékenységi köre a nemzetiségi közösségek szempontjából is a fejlesztéspolitikai intézményrendszer szervezetének.

Az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a jelen törvényjavaslatban meghatározott, egyes központi kormányzati igazgatási szerveket

érintő paragrafusokat megismerve bizakodással tekint azok hatékony működése elé. A minden részletre kiterjedő fejlesztéspolitikai intézményrendszer feladatkörét, jogállását, szervezeti felépítését, vezetőit, foglalkoztatottjait és a rájuk alkalmazandó szabályokat is jól definiálja a törvényjavaslat. Bizottságunk elfogadásra javasolja azt. Zahvaljujem se za vašo vljudno pozornost! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalásra nem jelentkezett senki.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát ezért lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek. Ha jól tudom, Láng Zsolt fogja majd elmondani gondolatait, és válaszol a vitában elhangzottakra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon szépen köszönjük az előterjesztők nevében mindenkinek, aki figyelemre méltatta ezt a törvényjavaslatot. Íratlan demokratikus szabály az, hogy a választásokon megválasztott kormányzó párt, pártok kormányt alakítanak és kormánystruktúrárt állítanak, általában ebbe az ellenzék nem szokott beleszólni. Nagyon szépen köszönjük, aki ezt az íratlan szabályt most is betartotta. Különösen szeretnénk megköszönni Arató Gergely képviselő úrnak, aki bár néha nagyon csúnyán szokott itt beszélni a parlamentben, de most úgy éreztük a szavaiból, hogy támogatja ezt a törvényt; ezt külön szeretnénk neki megköszönni. *(Arató Gergely: Sajnálom, hogy nem sikerült a végére eljutni.)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Láng Zsolt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik a **Magyar Honvédség iraki szerepvállalásáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/6065. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A veszélyek korát éljük, súlyos fegyveres konfliktusok zajlanak a világ több pontján *(Számos képviselő távozik az ülésterepből. - Zaj. - Az elnök csenget.)*, és milliós számra özönlenek a migránsok Európába Afrikából és a

Közel-Keletről is. Magyarország eddig is helytállt határainak megvédésében. Így teszünk 2015 óta különösen, de a migrációs veszély nem múlt el, mindennap egyre többen érkeznek a határainkhoz.

Magyarország Kormányának álláspontja világos és változatlan: hatékony megoldást csak a származási országok, a kibocsátó országok biztonsága és stabilitása hozhat. És határozott az az álláspontunk is, mely szerint nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget kell odavinni, ahol arra szükség van.

2015 óta, amikor is az Országgyűlés felhatalmazását adta a Magyar Honvédség iraki szerepvállalására, sok minden megváltozott.

(15.00)

Megváltozott az iraki művelet jellege; feladatunk van a NATO kollektív védelmi munkájában, ebben részt kell vennünk; és ezenfelül a déli kihívások kapcsán a hazánkat is sújtó illegális migráció megállításával, illetve a helyszínen történő kezelésével kapcsolatban jelentős feladataink vannak. Így változik az iraki szerepvállalásunk, de a nemzetközi közösség terrorizmus elleni közös fellépéséhez Magyarország továbbra is szeretne hozzájárulni és hozzájárul, aminek érdekében továbbra is részt veszünk a koalíció munkájában partnerképesség-építési, katonai segítségnyújtási, tanácsadási, valamint csapatkísérő feladatokban.

A mostani határozati javaslat benyújtásával a kormány arra tesz javaslatot, hogy 2025 végéig, december 31-éig meghosszabbítsuk az iraki katonai missziót annak érdekében, hogy segítsük a terrorizmus elleni küzdelmet és megfékezzük a migrációt. A hozzájárulással folytatni kívánjuk az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni fellépés érdekében létrehozott globális koalíció műveleteiben való katonai részvételünket Irakban. Ez a magyar szerepvállalás enyhítheti a katonai szektorra nehezedő terheket.

Tisztelt Ház! Ebben a világban, amiben élünk, Magyarország biztonságát nagymértékben befolyásolja az, ami a Közel-Keleten történik. Ennek megfelelően ezzel a szerepvállalással hozzájárulunk a terrorizmus elleni harchoz. Ez a fellépés illeszkedik azon törekvéseink körébe, amelyek szerint a biztonsági problémákat azok keletkezési helyén, a forrásországokban kívánjuk kezelni.

Arra kérem a tisztelt Házat és képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák és adják meg a felhatalmazást a Magyar Honvédség szerepvállalására és az iraki misszió folytatására. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kontrát Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

KONTRÁT KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés 2015-ben határozott úgy, hogy a Magyar Honvédség is vállaljon szerepet az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni fellépés érdekében létrehozott globális koalíció amerikai vezetésű műveletében. Akkor egy maximum 200 fős, váltási időszakban 400 fős kontingenst telepítettünk Erbilbe, két-éves részvétellel számolva.

Ezt a hozzájárulásunkat azóta több ízben is megerősítettük, legelőször 2019-ig, majd 2021-ig, végül legutóbb 2023. év végéig meghosszabbítva a kontingens szolgálati idejét. 2019-ben az Egyesült Államok bejelentette az Iszlám Állam katonai vereségét, és ezzel párhuzamosan a koalíciós művelet végrehajtói mandátuma is megszűnt, de a térség stabilitásának megőrzése és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében a továbbiakban is szükséges volt a katonai jelenlét biztosítása.

A magyar kontingens, úgy ahogy államtitkár úr elmondta, kiképző, tanácsadó és támogató feladatok ellátása érdekében a maximális 200 fős létszámnál már jóval kisebb tényleges létszámmal, de továbbra is jelen van Erbilben.

Az orosz-ukrán háború és a folyamatosan növekvő migrációs válság nyomán jelentkező új feladatok miatt átcsoportosításra van szükség, és így az előttünk fekvő határozati javaslat az iraki magyar kontingens kivonását irányozza elő. Nincs szó teljes csapatkivonásról, egy kis létszámú egység továbbra is a térségben marad, hogy részt vegyen az ott folyó munkában a partnerképesség-építés, a katonai segítségnyújtás és tanácsadás, valamint a csapatkísérés terén.

A Fidesz-frakció támogatja a határozati javaslat elfogadását. A jelenlegi helyzetben az szolgálja Magyarország biztonságát, ha a Magyar Honvédség más színterekre csoportosítja át az eddig Irakban szolgáló erőket. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a javaslatot támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes jegyző asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az első mondat ilyenkor természetesen mindig a szolgálatot teljesítő katonáknak megy, akik itthon és külföldön tisztességgel végzik a munkájukat. Meg én most azoknak a katonáknak is szeretném megköszönni, akik végeznék vagy végeztek volna a feladatukat, ha önök az idei évben a Sztálin-típusú tisztogatással ki nem rugdosták volna őket. Közülük is egyet szeretnék kiemelni, aki a sajtóban is nyilatkozott: Varga Csaba őrnagyot, aki egyébként ennek az iraki kontingensnek a parancsnokhelyettese volt, többször is szolgált ebben a kontingensben; sokáig

önök sem találtak kivetnivalót a munkájában, majd egyszer csak úgy döntöttek, hogy kirúgják őt; és vele együtt kirúgtak nagyon sok más katonát is.

Mi sem mutatja jobban az önök hozzáállását, hogy az államtitkár úr, direkt figyeltem, 3 perc 13 másodpercig, a Fidesz-frakció képviselője pedig, aki már távozott is a teremből, 1 perc 54 másodpercig beszélt erről az előterjesztésről. Pedig ez az előterjesztés maga a beismerés, hiszen 2015-ben, ahogy ön is mondta, kezdődött el ez a katonai misszió, 200 fővel, amely aztán fokozatosan csökkent 135 főre; önök folyamatosan hosszabbították ennek a mandátumát. Emlékeztetni szeretnék arra, hogy az első alkalommal támogattuk ezt az előterjesztést, a módosítást azonban nem, mert nem voltak hajlandók megmondani, hogy konkrétan milyen feladatokat is látnak el a katonák ebben a misszióban. Pedig azt gondolom, hogy a bizalom alapja az ilyen koalíciós műveleteknél mégis csak az, hogy önök legalább elárulják, hogy milyen feladatot végeznek a katonák.

Tehát folyamatosan csökkent a létszám, és önök azt mondják az általános indoklásban, hogy egyrészt az orosz-ukrán háború következtében a NATO kollektív védelmi feladataiban való részvétel miatt csökken a létszám a műveletben; ha erre államtitkár úr kitért volna, az nagyon jó lett volna, mert az elmúlt időszakban mást se csináltak, csak az Európai Uniót és a NATO kollektív védelmi feladatait támadták, olyannyira, hogy egyébként az önök kormánya tevékenységének köszönhetően Magyarországot sajnálatos módon a NATO peremére sodorták. És nemcsak az Európai Unió, hanem immár a NATO ellen is olyan lépéseket tesznek, amelyek egyértelműen azt mutatják, hogy megpróbálják az országot minél távolabb vinni ezektől a szövetségektől.

Ezenfelül a déli kihívásokra hivatkoznak, hogy a déli kihívások kapcsán a hazánkat sújtó illegális migráció miatt kell erőket átcsoportosítani. Tudomásunk szerint önök már kivonták onnan a katonákat, most már a magyar rendőrség végzi ott a feladatot. Akkor ezek szerint még sincsen ez így, tehát ebben a dologban sem mondtak igazat, de sajnálatos módon nincs itt Kontrát képviselő úr, aki korábban államtitkár volt, tehát ezzel kapcsolatosan valószínűleg többet tudna mondani.

És nyilvánvaló, hogy az erőket kell átcsoportosítani. Hát, hogyne kellene, hiszen talán két hete szavazták meg a Magyar Honvédség csádi misszióját, ahová szintén katonákat akarnak küldeni és fognak is küldeni, és a Magyar Honvédség nyilván bődületes létszámhiánnyal küzd. Tehát máshogyan nem tudják pótolni a csádi köztársasági elnöknek vagy éppen a csádi védelmi miniszternek tett ígéretüket, aki, ha jól tudom, a tegnapi napon látogatott Magyarországra, mint hogy innen-onnan kivonogatnak és átcsoportosítanak katonákat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön ellen személyében semmilyen kifogásom sincsen, de azt gondolom, hogy ilyen ügyekben, hiszen viszonylag kevés olyan,

a honvédséget érintő előterjesztés van, ami valójában pusztán a Magyar Honvédséggel foglalkozik, önök jellemzően valóban nindzsa üzemmódban, lopakodva, az éj leple alatt nyújtogatnak be olyan törvényjavaslatokat, salátatörvényeket, amelyeknek a legkülönbözőbb nevet adják, és egyébként beletesznek egy-egy honvédséget érintő, meglehetősen erősen a katonák jogfosztására irányuló javaslatokat tartalmazó - most már azt hiszem, a második vagy a harmadik ilyen - javaslatot. A mai nap folyamán is fogunk egy ilyen tárgyalni, ami, ha jól emlékszem, a vállalkozások versenyképességéről szól, ami persze, tekintve, hogy a csádi misszió a Hungary Helps keretében állami és feltételezhetően neves magánérdekeltségekre irányuló katonai védelmet céloz meg - tehát mostantól leginkább már erre próbálják használni a Magyar Honvédséget -, valójában beleilleszkedik a vállalkozások versenyképességébe. A probléma az, hogy a Magyar Honvédségnek nem ez a dolga.

Nyilvánvalóan önök az idei évben, valamilyen oknál fogva leginkább a legtapasztaltabb, legtisztessegebb, legfelkészültebb katonákat, 45 év felett, 25 év szolgálati viszony után véletlenszerűen kirúgdosták, vagy talán nem is olyan véletlenszerűen, de válogatás nélkül. Tudjuk, hogy egyébként nemcsak 45 év felett, hanem 45 év alatt is kirúgtak katonákat; tudjuk azt, hogy nemcsak tábornokokat, főtiszteteket, tiszteteket, hanem tiszthelyetteseket is kirúgdostak; és nem tudjuk, hogy ez a folyamat véget ért-e - talán az államtitkár úr majd a zárszavában beszél erről egy picikét -, és a létszámot sem tudjuk.

(15.10)

De ez a határozati javaslat, amelyet önök most benyújtottak, ordítóan arról beszél, hogy iszonyatos hiány van a Magyar Honvédségen belül. Mindig is volt hiány, csak mostanra az a nagyjából pár ezer fős hiány valószínűleg felkúszott ötezer fölé. Ezt persze nem tudhatjuk, hiszen hivatalból ezek az információk is mind-mind titkosak, ahogy a miniszter nem hajlandó egyetlenegy olyan írásbeli kérdésemre sem válaszolni, amelyben azt kérdeztem meg tőle, hogy hány embert rugdostak ki önkényesen az idei évben.

Ezzel párhuzamosan, nyilvánvalóan azért, hogy például az ilyen missziókat meg tudják tölteni, és egyébként egyéb feladatokat, amelyek a Magyar Honvédség feladatrendszerébe tartoznak, meg tudjanak oldani, ennek érdekében megpróbálnak toborozni. Láthatóan a toborzás nem túl sikeres, mert ha sikeres lenne, akkor valószínűleg már egymilliárd forintért nem toborzó videókat meg filmeket gyártatnának különböző cégekkel, hanem már arról beszélnének sajtótájékoztatón, hogy hány ezer magyar fiatal jelentkezett katonának. Ez egyébként nagyon szomorú, államtitkár úr, mert lehet önöknek nagyon szép és drága új eszköze, amely égen-földön, mindenhol megy, ez lehetséges, csak nem lesz ember, aki ezeket működtesse, és nem lesznek olyan katonák, akiket el lehet

küldeni misszióba. Hacsak úgy nem, hogy megpróbálják módosítani az Alaptörvényt vagy egyéb törvényeket, amelyben kötelezővé teszik a katonáknak az ilyen nemzetközi missziókban való részvételt.

Azt látjuk, hogy az úgynevezett nindzsa üzemmódos, lopakodó törvényalkotásuk, ami ma délután még napirendre kerül, illetve amit éppen most nyújtottak be alaptörvény-módosítással, ahol kormányrendelet szabályozná a magyar katonák jogait és kötelezettségeit a törvény helyett, ráadásul leadva mindezt akár a miniszternek, ez egész egyszerűen gyalázatos. Ez a határozati javaslat világossá teszi, hogy az önök által humán erőforrásban elkövetett óriási hibákat, sőt, pontos szeretnék lenni, bűnököt megpróbálják a törvény erejénél fogva kötelező jelleggel orvosolni a rab-szolgatörvényhez, tudja, a munka törvénykönyvéhez hasonlóan. Egészen felháborító, hogy egy ilyen határozati javaslatban vallják be lényegében, hogy nem áll rendelkezésre az a létszám, amely a Magyar Honvédség feladatainak ellátásához szükséges lenne. Márpedig ezzel immáron a haza biztonságát veszélyeztetik.

Önök azt gondolják, hogy ha majd kötelező jelleggel elrendelnek szolgálatokat, különleges szolgálatot, akármit, és majd, ha a miniszter kormányrendelet útján jelölheti ki, hogy mi a kötelessége és joga egy katonának, akkor ettől több fiatal fog érkezni a Magyar Honvédségbe, akkor lesz sok katona - amit egyébként én nagyon szeretnék, önök azonban láthatóan nem erre törekednek -, olyan katona, aki egyébként ilyen feladatokat el tud látni. Tudja, államtitkár úr, az nem úgy megy, bármennyire is azt gondolja az ön agárversenyekre szakosodott dzsentrí minisztere, hogy tartalékos alezredessé vagy tartalékos őrnaggyá válik valaki - nem tudom, azt hiszem, alezredes inkább a köztársasági elnök asszony férje - egy viszonylag lájtos kiképzés után azonnal. Nem így működik a Magyar Honvédség, nem így működnek ezek a missziók. Ezekre a missziókra fel kell készülni.

Arról nem is beszélve, államtitkár úr, hogy nagyon sok feladatot akarnak rábízni a katonákra, de összesen húszan lesznek. Nyilvánvalóan az a húsz fő nem fogja tudni azt a rengeteg feladatot ellátni, amit önök meghatároznak itt, hacsak nincs arról szó, hogy egyébként ebben a határozati javaslatban is, mint oly sok minden másban, hazudnak. Egészen felháborító és elképesztőnek tartom, hogy a miniszter ide sem jön, ön pedig három percet beszél erről az ügyről, közben a Magyar Honvédség humán erőforrását szisztematikusan tönkreteszik, szisztematikusan leépítik. Elfogy a katona, államtitkár úr, nem lesz magyar polgár, aki katonának szeretne majd állni, még annyi pénzért sem, amennyiért hirdetnek. Önök sokkal több pénzt elköltenek mindenféle filmekre, Facebook-hirdetésekre, ahelyett, hogy ezeket a pénzeket beforgatná a Magyar Honvédség humán erőforrásába. Hogyan képzeli azt, hogy egyébként ezt a missziót is, meg majd a csádi missziót is fel tudja folyamatosan tölteni olyanokkal, akik valóban el akarnak menni misszióba? Azt gondolom, az önök célja sokkal

inkább az a törvénymódosításokkal, amelyeket az éjszaka leple alatt nyújtottak be, hogy kötelező jelleggel bárkit, akár szerződéses, akár hivatásos, akár tartalékost, ilyen feladatra kötelezzenek.

Önök az elmúlt években nagyon sok pénzt költöttek eszközökre. Nagyon emlékszem arra, amikor Hende Csaba volt a honvédelmi miniszter, aki minden bizottsági ülésen, amikor eljött, elmondta, hogy mindjárt helikoptert fogunk vásárolni, már mindjárt helikoptert fogunk vásárolni, és ez soha nem történt meg a minisztersége alatt, aztán meg is bukott. Aztán érkezett Simicskó István, aki a „Zrínyi 2026” programot mutatta be, de valamiért úgy döntött a miniszterelnök, hogy őt kirúgja ebből a székéből, és a következő kormányban a volt vezérkari főnököt teszi meg miniszternek. Ő elég sok butaságot mondott itt az elmúlt négy évben, különösen például a sorkatonai szolgálat visszavezetésével kapcsolatban, meg a NATO-val kapcsolatban, tavaly év elején főleg, amikor már ott tartottunk, hogy akkor maradunk a NATO-ban, nem maradunk a NATO-ban. Az önök álláspontja szerint persze, mert a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint az Európai Unió és a NATO jelenti Magyarország számára a biztonságot, és addig van Magyarországon biztonság, amíg ennek a két szervezetnek a tagjai vagyunk. Önök pedig az elmúlt években szisztematikusan mindent megtettek annak érdekében, hogy egyre távolabb és távolabb sodorjanak bennünket.

Őszintén szólva, azt tudtuk, hogy maguk szeretik a védelmi ipar körüli legyeskedést meg az összes ilyen beszerzést, és főleg az olyanoktól való beszerzést, akikről politikai hasznot remélnek, különösen úgy szeretik, hogy ezek mind titkosak, ehhez hozzáférni rendkívül nehézkes volt. De arra azért tényleg senki nem gondolt, szerintem még ebben a házban sem, és azt gondolom, még az önök képviselői között sem, hogy megérkezik egy miniszter, aki milliárdos kaszinóérdekeltségekkel bír, és leginkább az agárverseny, a helikopterezés és a katonai szállító repülőgépek használata fogja érdekelni, egyébként pedig szisztematikusan leépíti a Magyar Honvédség személyi állományát.

Nekem ez azért fáj különösen, mert önök olyan 45 év feletti, 25 év szolgálati viszonnal rendelkező katonákat küldtek el, akik egyébként ilyen missziós tapasztalatokkal rendelkeznek, akik egyébként az ott megszerzett tapasztalataikat tudták volna hasznosítani az önök által oly erőteljesen támogatott csádi misszióban, vagy éppen ebben az iraki misszióban is. De ahogy említettem, önöknek éppen sikerült kirúgniuk egy olyan katonát, aki aztán a sajtóban is nyilatkozott, aki az iraki kontingensben szolgált. Önök így becsülik meg azokat, akik arra esküsznek fel, hogy ha kell, az életük árán is megvédik a hazát. Nem tudom, hogy önök milyen hadsereget akarnak építeni, de az biztos, hogy nem olyan hadsereget, amely Magyarország biztonságát képes lesz garantálni. Biztosan nem nemzeti hadsereget.

Önök olyan hadsereget építenek, feltételezem, amely a saját hatalmukat akarja garantálni és megőrizni. Nem is véletlen, hogy azért van az, hogy nem

törvényben és itt az Országgyűlés előtt kell megvitatni, hogy milyen jogai és kötelezettségei vannak egy katonának, hanem majd egy kormányrendeletben; úgy, ahogy azt önök szokták, hajnalban vagy éjszaka módosítják ezeket a jogokat és kötelezettségeket. Érdeklődni szeretnék, hogy azon kívül, hogy nincs elég katonájuk az iraki misszióra, mert azt át kell csoportosítani Csádba, mi másra kívánják bevetni a Magyar Honvédség katonáit. Milyen feladatokkal készülnek, amelyek miatt az eddig önök által oly nagyon támogatott iraki misszióban csökkentik a létszámot, hiszen 135 katona mégiscsak szolgált ott, most meg hirtelen leesik majd 20 főre, váltási időszakban 40 főre a létszám? Önöknek milyen terveik vannak a Magyar Honvédséggel?

Egy biztos: tisztességes terveik eddig sem voltak, és élek a gyanúperrel, hogy most is valamilyen egészen más feladatra akarják majd a katonák egy részét bevetni. Bízom abban, hogy a Magyar Honvédség katonái, különösen azok, akiket nem önök küldenek be, hanem akik tisztességgel szolgálnak, tudni fogják, hogy mit jelent a haza védelme. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vadai Ágnes jegyző asszony, képviselő asszony. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kiemelt érdeke az európai embereknek, hogy megváltozzon Brüsszel elhibázott migrációs politikája. Reményeink szerint a jövő évi európai uniós választások után egy új összetételű Európai Parlament jön, mely szakítani tud majd az európai embereket veszélyeztető migrációs politikával.

(15.20)

Mára Brüsszel olyan közbeszédet honosított meg, melytől ha valaki eltér, annak súlyos kistasítás, morális és anyagi hátrányokkal járó kiközösítés lehet a következménye. Mi mindezek ellenére bátran kimondjuk, hogy a migrációnál nagyobb veszély nem fenyeget bennünket. Az illegális migráció ugyanis olyan veszélyes csapdával bír, amit ha egyszer magunkra húzunk, akkor utána egykönnyen már nem szabadulunk belőle. Mindez azt jelenti, ha nem védjük meg hazánkat, akkor elveszünk. De mi megvédjük hazánkat, megvédjük, és elszántak vagyunk a határvédelemben, továbbá abban is, hogy a problémákat azok keletkezési helyén kell megoldani, tisztelt hölgyeim és uraim. Ne feledjék, hogy az iszlám radikalizmus miatt teljesen nyilvánvaló, hogy amennyiben Európa nem tud mit kezdeni a migrációval, akkor fel fogja számolni önmagát. Védekezni kell, meg kell állítani az illegális migrációt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, Magyarország az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni fellépés érdekében az OIR műveletében való katonai szerepvállalással hozzájárul a nemzetközi közösség terrorizmus elleni közös fellépéséhez.

A déli stratégiai irányból eredő fenyegetések kezelése és a terrorizmus elleni harc a magyar védelempolitika egyik prioritásának tekintendő. Az OIR-szerepvállalással Magyarország a terrorizmus elleni harc mellett hozzájárul az illegális migráció kiváltó okainak a megszüntetéséhez. Megismétlem: kifejezett álláspontunk, hogy a problémákat azok keletkezési helyén, a forrásországokban szükséges kezelni, megelőzésre, prevencióra helyezve a hangsúlyt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tekintettel az iraki művelet végrehajtó jellegének megszűnésére, továbbá az orosz-ukrán háború következtében a NATO kollektív védelmi feladataiban való részvételre, ezenfelül a déli kihívások kezelésével kapcsolatban jelentkező új feladatok miatti átcsoportosításokra, a Magyar Honvédség iraki kiképzésbiztosító kontingensének kivonása tervezett. Ugyanakkor a nemzetközi közösség terrorizmus elleni közös fellépéséhez Magyarország továbbra is hozzájárul, aminek érdekében minimális jelenléttel hazánk továbbra is részt vesz a koalíció munkájában, partnerképesség-építési, katonai segítségnyújtási és tanácsadási, valamint csapatkísérő feladatokban.

A határozati javaslat célja a Magyar Honvédség iraki szerepvállalásának 2025. december 31-éig történő meghosszabbítása, ugyanakkor a feladatok változásának és tervezett jelentősebb létszámcsökkentésének rögzítése a mandátumban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottakra tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a H/6065. számú országgyűlési határozati javaslatot. A KDNP frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey Imre képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat szerinti iraki szerepvállalás céljával, az iszlám elleni fellépés céljával természetesen egyetértünk.

Miután volt szerencsém a Honvédelmi Bizottság alelnökéként a csapatainkat kint a helyszínen meglátogatni annak idején, azt tudom önöknek mondani saját tapasztalatból is, hogy a persze sokkal nagyobb létszámmal, 200 fős létszámmal akkor szolgálatot teljesítő katonáink a lehető legpéldásabban álltak helyt, és a többi nemzet helyszínen lévő vezetői és parancsnokai is csak elismeréssel szóltak róluk. Szolgálatukat szerintem érdemes itt és most is újra megköszönni.

Hogy mi a valódi oka annak, amit Vadai képviselőtársam is említett, hogy ez a létszám ennyivel csökken, az egy jó kérdés. Hogy éppen a kormány a Fidesz-frakció jóvoltából mit művel és mit fog művelni a Magyar Honvédséggel, a magyar katonákkal, a magyar katonák jogaival és jövőjével, azt nem szeretném ebbe a felszólalásba belekeverni, mert lesz rá módunk jövő héten beszélni. Nyilvánvalóan szomorú módon meg kell állapítani, hogy nyilván befolyásolni azt valószínűleg nem sokban fogjuk tudni.

Mindezzel együtt azt tudom mondani államtitkár úrnak is, amit eddig is a missziókkal kapcsolatban, hogy ha megteszik azt a fáradságot, hogy a Honvédelmi Bizottság keretein belül néhány alapvető kérdésre válaszolnak a misszióval kapcsolatban, akkor ezt a missziót az igen szavazatunkkal is tudjuk majd támogatni.

Az előtt pedig tényleg értetlenül állok, hogy az eddigi misszió tapasztalatairól vagy bármilyen egyéb más ellenzéki vagy nem ellenzéki képviselőkből felmerülő kérdésekre eddig miért esett olyan nehezükre bejönni abba a szerencsétlen Honvédelmi Bizottságba, és válaszolni. Amit én ott kint láttam, az engem meggyőzött arról, hogy a katonák magas színvonalon és megfelelő módon, ráadásul jó cél érdekében tettek szolgálatot. Hogy ebből itthon miért kell állandóan ilyen titkot csinálni, és ilyen nagy ívben tenni a magyar Országgyűlés ellenőrzési jogkörére, azt nem értem. De én továbbra is arra kérném, államtitkár úr, önöket, hogy emelkedjenek már felül ezen a rossz beidegződésükön, és raboljanak már el egyszer az életükből egyszer fél órát, egy órát, hogy a magyar Országgyűlésnek ezekre a kérdésekre őszintén, akár zárt ülés keretein belül válaszoljanak. Meg fogják látni, hogy képviselőtársaink akár az ellenzéki oldalon is máshogy fognak állni a dolgokhoz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Sas Zoltán képviselő úrnak, elnök úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés a Magyar Honvédség iraki szerepvállalásáról szól. Tényszerűen az Országgyűlés hozzájárulását adja ahhoz, hogy a Magyar Honvédség az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet ellen nemzetközi koalíciós műveletek elősegítésének érdekében partnerségépítési, katonai segítségnyújtási és tanácsadási, valamint csapatkísérő feladatok Iraki Köztársaság területén történő ellátására egy legfeljebb 20, váltási időszakban 40 fős, szükséges technikai eszközökkel, fegyverzettel, felszereléssel ellátott katonai kontingenst állomásoztasson.

Ugye, ez nem egy új keletű dolog, az Iszlám Állam elleni harc nemzetközi koalíció keretében hosszú ideje zajlik, illetőleg zajlott, mert 2019-ben az Egyesült Államok ezt a harcot részben befejezettnek nyilvánította,

hiszen az Iszlám Államnak az akkori időszakban vett rendkívül jelentős térfelvétele, ami gyakorlatilag már országszintű volt, felszámolásra került. Azt is hozzá kell tenni, hogy az Iszlám Állam mint terrorszervezet ettől nem szűnt meg, az ő megsemmisítése nem történt meg, tehát sejtjeiben a Közel-Keleten, Afrikában, a Száhel-régióban és egyébként még több helyen megtalálható.

A Jobbik korábban, 2019-ben és 2021-ben is támogatja az Iszlám Állam elleni harc ezen formáját, illetőleg a terrorizmussal kapcsolatos magyar intézkedéseket ennek a megakadályozására. Ugye, akkor még 200 plusz 200 fővel, ugye, váltásonként 400 fővel lehetett részt venni ebben a műveletben. Azt kell hogy lássuk, hogy az elmúlt időszakban, bár a folyamatos és napi szintű, rendszeres katonai konfrontáció bizonyos mértékben csökkent, bizonyos mértékben meg is szűnt, talán ami a legfontosabb, hogy az október 7-ei izraeli eseményeket követően a térségben a terrorista sejtjek egyre jobban újra aktivizálni kezdték magukat. Mire is gondolok, miről is beszélek? Irakban és az egész térségben a szövetségi rendszerünkbe tartozó államok katonai létesítményeit, objektumait, illetőleg vízi járműveit is támadások érik. Tehát láthatólag az elmúlt időszakban a térség stabilitása nem következett be, ezáltal a terrorcselekmények száma nem csökkent, illetőleg most újra emelkedik, a terrorszervezetek működése nem szűnt meg, és ezáltal az illegális migráció sem szűnt meg. Tehát itt még lenne és van is helye a nemzetközi koalícióban szolgálatot teljesítő magyar katonáknak, és ez a létszámcsökkenés bizonyos szempontból egy picit meglepett az időzítés tekintetében.

(15.30)

A közel-keleti helyzet, azt gondolom, hogy a közeljövőben tovább fog romlani, ott további intézkedésekre, akár katonai fellépésre lesz szükség, de nem jobb a helyzet; és az előterjesztés általános részének utolsó előtti bekezdése tartalmazza azt a részt, hogy a honvédekre máshol nagyobb szükség van. Nagyon bízom benne, hogy a szükség nem azt jelenti, hogy nincs más olyan katonai létszám, akivel ki tudják adni a szolgálatot akár a haza védelmében, akár egyéb más missziókban, Csádban vagy akár a Balkánon, hanem egyszerűen arról van szó, hogy a honvédség vezetői a szakmai alapon meghozott döntéseik alapján úgy ítélik meg, hogy más helyre szeretnének átcsoportosítani katonai erőket.

Nyilvánvalóan ez egy olyan szakmai kérdés, amely a Honvéd Vezérkar illetékességébe tartozik, a honvédséget irányító katonák döntése, nekik kell tudni pontosan azt, hogy hol, mikor, mennyi ideig, milyen felszereltséggel és mennyi magyar katonára van szükség ahhoz, hogy ott Magyarország érdekeit vagy Magyarország védelmét el tudják látni. Ez az ő lehetőségük, és egyben az ő felelősségük is.

A korábbiakhoz hasonlóan a Jobbik álláspontja továbbra is az, hogy támogatni fogja ezt az előterjesztést.

Továbbra is az a célunk, hogy a nemzetközi terrorizmus visszaszorításához Magyarország hozzá tudjon járulni; bár szeretném itt megjegyezni, hogy az időzítést erősen furcsállom. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sas Zoltán bizottsági elnök úr, képviselő úr. Most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el a Mi Hazánk álláspontját. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar katonáinkat ne vigyék külföldre! Az 1848-as márciusi ifjak e követelését ma már sajnos egyetlen pártként csak a Mi Hazánk vallja. Hiába szorgalmaztuk évek óta az iraki megszállásban való részvételünk befejezését, miután az ottani parlament néhány éve döntést hozott a külföldi csapatok hazaküldéséről, de a magyar kormány sajnos azt közölte, ott maradnak a magyar honvédek.

Épp mai hír is, hogy az amerikai erők Irakban az ottani kormánypárti fegyveres erőket támadták, ami miatt az iraki kormány közleményben is tiltakozott, és az iraki szuverenitás súlyos megsértésének nevezte azt, amit Amerika és annak csatlósaként sajnos önök is művelnek, sőt, szégyenteli kimondani is, de sajnos Magyarország is művel.

Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom még csökkent létszámban sem támogatja az iraki megszállásban való magyar részvétel folytatását. Ehelyett viszont elszámolást követelünk, és erre buzdítjuk a kormányt, hogy ezt a titkosítást fejezze be; számoljon el végre az iraki megszállásunk költségeivel; és számoljon be róla, hogy mennyit tervez a jövőben költeni erre a kalandra.

Legutóbb szeptemberben tiltakoztam sajtótájékoztatón és parlamenti indítványban is, de hiába tettem fel azt a kérdést is akkor, hogy hajlandó-e az Irak megszállásában részt vevő honvédjeink hazahozatalára a kormány. Egy gumiparagrafusra hivatkozva ezt is titkosították, amit ma végül mégiscsak nyílt ülésen tárgyalunk, ahogy a mai napig sem számoltak el viszont - az továbbra is titkos maradt -, hogy a csúfos bukással végződött afganisztáni megszállásra mennyit költöttek. Az ebben való részvételünk költségeivel nem számoltak el, nem tudhatjuk, hogy mennyibe került a magyar adófizetőknek. A becslések szerint 75 milliárd forint. Elképesztő ez a pénzösszeg, amit akár csak Afganisztánra költöttünk, Irakra még becslések sincsenek.

Abszurd módon most 200 honvédet küld a kormány Csádba is - sőt, nem csak a kormány, vannak ellenzéki pártok, mint a Jobbik is, amelyek ezt támogatja -, és ennek a csádi szerepvállalásnak a költségét is titkosítják; módosító javaslatomat leszavazták. Választásokat betöltő, tüntetőkre lövő csádi diktátor karhatalma lesz a Magyar Honvédség. Eközben Pintér Sándor és Rétvári Bence azt magyarázza a határt védő

rendőreinknek, hogy hogyan vonuljanak vissza fülüket-farkukat behúzza, ha bármiféle fegyverroport észlelnek.

Ez nagy szégyen, amit a kormány művel, és azt gondolom, megalázza, meggyalázza a magyar honvédeket, a Magyar Honvédség becsületét is, egyúttal viszont ki kell fejezzük tiszteletünket azok előtt a katonák előtt, akik ilyen körülmények között is vállalják akár a külföldi szolgálatokat is, ha ez a parancs.

Az önök szégyene, hogy például alezredesnél magasabb rendfokozatot nem is tölthet be az, aki nem vállal külföldi szolgálatot. Ez az önök szégyene, hogy erre kényszerítik, hogy tisztességes javadalmazáshoz Magyarországon magyar katonaként már nem is lehet jutni, pedig például a magyar határon kellene felsorakoztatni a katonákat akár tűzparanccsal is, és őket kellene tisztességesebb javadalmazással, akár a határ-szolgálatot így finanszírozni.

A magyar kormány viszont eközben inkább Afrikába ömlesztene a pénzt. Afrikát a kormány a lehetőségek kontinensének nevezte, és a kaszinókoncessziókon milliárdossá vált honvédelmi miniszter az elsvatagosodó Csádba ömlesztene a támogatásokat, többek közt orvosi missziók és mezőgazdasági fejlesztések formájában, melyekre szintén itthon volna inkább szükség.

Eközben a déli határunkon hiába kellenének a magyar honvédek, ahol migránsok lőnek a rendőrökre, a kormány nem hajlandó odaengedni a magyar katonákat. Egyébként az Ukrajnában zajló háború miatt is fontos volna, hogy katonáink ne a világ másik részén, hanem gyorsan mozgósíthatóan hazánk biztonságát segítsék.

Magyarország számára a legfőbb biztonsági kihívást ugyanis 2014-15 óta a sovíniszta Ukrajna jelenti, amely az elmúlt évek során egyre inkább korlátozta a kárpátaljai magyar nemzetrészt jogait, elnyomva és megfélemlítve a magyar közösséget.

Az elmúlt néhány évben ukrán oldalról számos verbális fenyegetés érte Magyarországot, sőt két évvel ezelőtt Magyarországot Ukrajna második számú ellenségeként deklarálták. Ezért fennáll a veszély, hogy Ukrajna fennmaradása esetén - legalábbis a Nyugat által felfegyverzett haderejével - a kárpátaljai magyarságon és konkrétan Magyarországon is vesz akár légtételt a háborús kudarcuk miatt.

Sajnos a magyar fegyveres erők gyengesége, vagy az, hogy az elmúlt évben, önmagában az elmúlt évben 40 százalékkal csökkent a katonák létszáma a Magyar Honvédségben, ez bizony könnyű célponttá teszi hazánkat. Ezért is kellene a Mi Hazánk Mozgalom szerint, hogy inkább itthon állomásozzanak és gyakorlatozzanak honvédjeink Irak, Csád vagy az izraeli határ helyett. Bizony, az izraeli határon szolgáló honvédjeink hazahozatalát is kezdeményezte a Mi Hazánk Mozgalom. Magyarország terrorfenyegetettségét is növeli, hogy a magyar honvédek idegen háborúkban vesznek részt. Egy egész lövészeszakszt állomásoztat a magyar kormány Libanon és Izrael határán, ahol

evakuáltak is a lakosokat. Már rakétatalálat is érte az ENSZ békefenntartó erőinek főhadiszállását Dél-Libanonban, de ez nem a mi háborúnk!

Bár lehet, hogy ezt a sékeljobboldal máshogy gondolja, hogy ugye, a dollárbaloldalt szokták már unalomig ismételtlen említeni, és hát az ő hazaárulásaikat természetesen már ismerjük - de miért támogatja Izrael háborúját diplomáciailag ez a bizonyos sékeljobboldal, ami itt Magyarországot kormányozza? Ez a költői kérdés, és láthatjuk, hogy hogyan söpörték le például azt az indítványomat, amivel az izraeli határon szolgáló honvédeink hazahozatalát szorgalmaztam ebben a szűkös helyzetünkben.

Tisztelt Országgyűlés! A NATO-tagságunkból fakadó szerződéses kötelezettségünk is csak arra volna - minden ellenkező híreszteléssel, olcsó érvvel ellentétben -, hogy hát, NATO-tagok vagyunk. Tisztelt Országgyűlés! Egy tagállam megtámadása esetén kellene segítenünk annak védelmében, de sajnos eddigi kormányaink túlbuzgósága miatt - amibe természetesen bele kell soroljam a szocionista kormányzatokat is; ma is Vadai Ágnes kevesellte a jövőben Irakban állomásozó magyar honvédek számát -, e miatt a szemléletmód miatt jutottunk el e szörnyű helyzetbe. A kormányaink túlbuzgósága miatt több külföldi megszállásban is részt vettünk, amire nem lett volna NATO-kötelezettségünk természetesen; és sajnos a hadiipari fejlesztéseink is ezt a szempontot tartották szem előtt a haza védelme helyett, például a nehéz légiszállító kapacitás biztosításával; miközben tisztességes javadalmazást például nem nyújtanak a honvédeknek, miként lőgyakorlatokat sem, és sorolhatnám még azokat a jóval kisebb kiadásokat jelentő és egyébként jóval hasznosabb, szükségesebb intézkedéseket, amelyeket elmulaszt a honvédelmi kormányzat.

(15.40)

A külföldi szolgálatokat előtérbe helyező modulás rendszerű haderőfejlesztés helyett a haza védelmét önállóan ellátni képes honvédség összefgyvernemi tervezését szorgalmazza a Mi Hazánk Mozgalom honvédelmi szakpolitikája. Tehát nem azt szeretnénk, hogy legyen egy-egy elit alakulat, amit ki lehet küldeni ide-oda-amoda, el lehet vele büszkélkedni és lehet azt hazudni, hogy több tízezer ilyen magyar katonára van, hanem azt szeretnénk, hogy valóban a haza védelme legyen az első, és erre képes is legyen a honvédség, legalább valamekkora mértékben. Az idegen érdekek helyett tehát a magyar szempontokat kellene előtérbe helyezni a hadseregfejlesztés során is, és az afganisztáni, az iraki és hasonló megszállásokra költött százmilliárdból inkább vonzóbb itthoni javadalmazást, akár a határ menti szolgálatokért járó kiemelt javadalmazást kérünk, és modernebb felszerelést, komolyabb had- és lőgyakorlatokat biztosítva a honvédeinknek. Aki pedig nagyobb kalandra, gyakorlatra vágyik, annak persze természetesen ezután is

ott van például a francia idegenlégió. Tisztában kell lennünk azzal, hogy mi a magyar érdek!

Tisztelt Országgyűlés! Ceterum censeo, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek, de nem látok jelentkezőt. További képviselői felszólalásra sem jelentkezett senki.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, Vargha Tamás államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen képviselőtársaimnak, azoknak a képviselőtársaimnak, akik támogatták az előterjesztést.

Szeretném elmondani, hogy egy előterjesztés jelentőségét és fontosságát nem az adja meg, hogy hány percet beszélünk róla. Attól, hogy sokat beszélünk róla, az előterjesztés nem lesz sem jobb, sem fontosabb, sem jelentősebb. Különösen akkor nem, ha mindazok, akik sokat, sok percet beszéltek erről az előterjesztésről, az előterjesztés ürügyén és örve alatt nem erről az előterjesztésről beszéltek, hanem egészen másról. S van annak egy diszkrét bája, hogy az a képviselő beszél most a Magyar Honvédség szétveréséről, aki a mostani és az akkori főnökével együtt, Gyurcsány Ferenc kormányzása idején verte szét a honvédséget, züllesztette le, kótyavetyélte el a javait és építette le a képességeit, amelyeket most nagy-nagy nehézségek és áldozatok árán kell visszaépítenünk. S ez a képviselő azt sem tudja, hogy tiszthelyetteseket ma a Magyar Honvédségből nem lehet kirúgni, mert nincsenek tiszthelyettesek. Altisztek szolgálnak a Magyar Honvédségben. Egyébként sem rúgtunk ki senkit. Lehetőséget és pályát biztosítottunk azoknak a fiatal, nyelveket beszélő, missziókat megjáró tiszteknek, akik munkájára és szolgálatára szükségünk van a jövőben.

Szeretném megköszönni Harangozó Tamás képviselőtársamnak, hogy az előterjesztésről beszélt, és biztosítani arról, hogy lesz lehetősége a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésén a kérdéseit feltenni.

Köszönöm szépen tehát a támogató hozzászólásokat, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az előterjesztést a szavazatukkal is. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió irányítása alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó - ALTHEA - művelethez**

történő magyar hozzájárulásról szóló 128/2004. (XI.23.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/6066. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor egy ország a saját biztonságát szeretné, kívánja garantálni, akkor külső és belső tényezőket egyaránt figyelembe kell vennie. Elég csak a régóta jelen lévő migrációra, valamint az azzal járó nemzetközi terrorizmusra gondolnunk, amellyel évek óta folyamatosan küzdünk. Vagy mindezek mellett itt van a szomszédságunkban az orosz-ukrán háború, és tőlünk délre az izraeli-palesztin konfliktus is, amely mint látjuk, tovább rontotta a biztonsági helyzetet. Mi továbbra is a béke megőrzését, a migráció megállítását és a határok védelmét tartjuk a legfontosabbnak, valamint a béke megteremtését azokon a pontokon, azokban az országokban, ahol háború zajlik.

A Balkán és a nyugat-balkáni térség Magyarország számára rendkívüli fontossággal bír. Az 1992-95 között dúló boszniai háború befejezése óta Magyarország mindig is aktív szerepet vállalt és helytállt a délszláv válság rendezésében, és azóta is dolgozunk a törekény nyugat-balkáni béke megőrzésén. A Magyar Honvédség jelentős erővel és képességekkel járul hozzá mind a bosznia-hercegovinai EUFOR ALTHEA, mind pedig a koszovói KFOR-műveletekhez. 2024-ben pedig Magyarország lesz a vezető nemzete az Európai Unió legnagyobb katonai missziójának, hiszen januártól egy esztendőn át Sticz László vezérőrnagy fogja irányítani az EUFOR ALTHEA katonai misszióját. Személyében a balkáni országban 2004 decembere óta állomásozó európai békefenntartó erőknél először lesz magyar parancsnok. Ez kiemelt fontossággal és kiemelt jelentőséggel bír, és hatalmas felelősséggel jár.

Tisztelt Országgyűlés! A térség stabilitásának és azon keresztül országunk biztonságának szavatolása együttes közös célkitűzésünk, melyre vonatkozó szándékunkat a koszovói NATO-erők parancsnoki pozíciójának két évvel ezelőtti betöltését követően az EUFOR-misszió vezetésére beadott pályázatunkkal fejeztük ki újra. Mindazonáltal a feladat jogi feltételrendszere időközben módosult. Korábban a 2004-ben meghozott országgyűlési határozat volt a feladat felhatalmazója, az Országgyűlés jogköre volt a magyar kontingensek műveleteinek és a külföldi fegyveres erők magyarországi átvonulásának, állomásozásának és a békefenntartásnak az engedélyezése. Ma az Alaptörvény 47. cikke alapján már nem az Országgyűlés, hanem a kormány engedélyezi az Európai Unió vagy

a NATO vezette műveletekben és missziókban való részvételt.

Annak érdekében, hogy a közjogi engedélyek és felhatalmazások rendben és összhangban legyenek, szükséges a most még hatályos, az Európai Unió irányítása alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó művelethez történő magyar hozzájárulásról szóló 2004-ben meghozott országgyűlési határozat hatályon kívül helyezése. Ehhez kérem a tisztelt Országgyűlés felhatalmazását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kontrát Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

KONTRÁT KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő javaslat célja a Magyar Honvédség nemzetközi szerepvállalásának erősítése a béke érdekében. Magyarország a béke pártján áll, a jelenlegi súlyos konfliktusokkal terhelt nemzetközi környezetben minden tőlünk telhetőt megteszünk a béke előmozdítása érdekében. Mi békét akarunk. Ebben a cselekvési irányvonalban helye van a Nyugat-Balkán stabilitását szavatoló EUFOR ALTHEA műveletben való részvételünknek, ami a parancsnokság elnyerésével most kiemelt jelentőségűvé válik. A KFOR műveleti parancsnokság után most a régió másik jelentős nemzetközi katonai művelete is magyar irányítás alá kerül, és ehhez szükség van a létszám növelésére.

(15.50)

Ahogy az 2021-ben a KFOR műveleti parancsnokság átvétele előtti létszámnövelés esetén szükséges volt, úgy a jelen esetben is annyi a teendőnk, hogy visszavonjuk a műveletben való részvételünkről szóló országgyűlési határozatot. Az Alaptörvény biztosította keretek között a NATO és az Európai Unió irányítása alatt megvalósuló missziók esetében a kormány jogosult döntést hozni a részvétellel kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Az ALTHEA műveletben való részvételünk bővítését célzó kormányhatározat már előrehaladott állapotban van, már csak a korábbi országgyűlési határozat visszavonására van szükség az elfogadásához. A Fidesz-frakció támogatja az előttünk fekvő határozati javaslatot, kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ők is támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát Károly képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes jegyző asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Újra azzal szeretném kezdeni a felszólalásomat, hogy megköszönöm valamennyi magyar katonának itthon és külföldön azt a kiváló munkát, amit végzett, és mindazoknak a katonáknak is, akiket a sztálini típusú tisztogatással távolítottak el a Magyar Honvédségből.

Mielőtt egészen konkrétan a határozati javaslatról szólnék, amely jogi szempontból - és ezt hangsúlyozni szeretném: jogi szempontból - tulajdonképpen rendben is van, de minden jogi szempontnak van azért egyéb típusú háttere is. Először is azzal szeretném kezdeni, Kontrát államtitkár úrra reagálva egy kicsikét, hogy néha úgy érzem már magam az Országgyűlésben, mint a „Beépített szépség” nevezetű filmben - biztosan látták, ha nem, nézzék meg -, ez a béke, világbéke, mi mindig békét akarunk, önök úgy beszélnek erről, mintha más nem szeretné. Szerintem nincs a Földön talán az önök egy-két haverján kívül, akivel rendszeresen barátkoznak, például Bosznia-Hercegovinában is, aki ne békét szeretne, mi itt ilyen békésen szeretünk éldegélni, Dodik boszniai szerb elnök nem, Putyin nem - ezek mind az önök kollégái -, tehát ezeket a kérdéseket velük kellene megbeszélni, amikor velük találkozik a miniszterelnök, nem pedig a magyar Országgyűlésben.

A másik dolognak, amit az államtitkár úrnak szeretnék mondani, van egy a) és egy b) pontja. Az a) pont: tisztában vagyok azzal, hogy altisztnak hívják, csak nem szeretem, mert rossz emlékeket - hogy mondjam? - gerjeszt, sokkal jobb a tiszthelyettes, egyébként annak idején maguk az altisztek is jobban értékelték a „tiszthelyettes” kifejezést. De ez nyilván szemlélet kérdése, ha önnek az altiszt az elfogadható, akkor legyen altiszt, én jobban szeretem a „tiszthelyettes” kifejezést. Egyébként akkor úgy fogalmazok pontosan: altiszteket is kirúgtak - a lényegen nem változtat.

A másik, amit önök rendszeresen mondanak, és egyébként konkrétan hazudnak. Nyilván nem tudom, hogy tisztában van-e a számokkal, azt hiszem, akkor talán már a Honvéd Vezérkar környékén sertepergelt az államtitkár úr is, vagy talán korábban, tehát ismeri a számokat (*Közbeszólások és derűlttség a kormánypártok soraiban.*), meg találkozott a különböző honvédségi adatokkal, hiszen ön nagyon jól ismerte a Honvéd Vezérkart, pontosabban az Összhaderőnemi Parancsnokságot. Tehát tekintsék már át, legyenek szívesek, a költségvetési számokat GDP-arányosan! 2010 és 2015 között önök szisztematikusan 1 százalék alatt költöttek a Magyar Honvédségre, és 2015 után, egészen pontosan a Zrínyi 2026 programmal kezdték el megemelni a honvédségre költött összegeket. Lehet ezt hússzor elmondani, meg lehet azt hazudni, amit ön is hazudik permanente, folyamatosan az Országgyűlésben az összes többi, önhöz hasonló fideszes képviselővel, aki nyilván nem tanulmányozza, nem szereti tanulmányozni a Hende Csaba idején elfogadott költségvetéseket, de 2010 és 2015 között önök szisztematikusan leépítették a Magyar Honvédséget,

olyannyira - olyannyira! -, hogy újra kellett kötni a Gripen-szerződést; majd egy frakcióülésem beszélgesen már el Hende Csaba képviselőtársával arról, amikor azt mondta, hogy milyen remek és nagyszerű szerződést kötöttek, milyen nagyszerűen kötötték újra a szerződést! Meg kell nézni, önnek van lehetősége hozzáférni ezekhez a dokumentumokhoz - akkor még nekem is volt, mert akkor még hébe-hóba engedélyeztek ilyen betekintést.

Biztosan tudom önnek mondani, de hát a költségvetési számokból világosan látszik, hogy nem volt pénze a honvédelmi tárcának arra, hogy a hadseregbe, bármilyen módon a fejlesztésre költsön. Ezért volt az - talán elkerülte a figyelmét, mondtam -, hogy Hende Csaba miniszter úr minden meghallgatásakor jött, és elmondta, hogy már mindjárt megvesszük 150 milliárdért a helikoptereket, amiket aztán nem sikerült megvásárolni. És ennek nem feltétlenül Hende Csaba, sokkal inkább önök meg az önök miniszterelnöke az oka, mert akkor nem tartotta ilyen fontosnak a hadsereg ügyét, mint amilyen fontosnak mostanában tartja.

Alapvetően szerintem azzal az igénnyel, hogy a mindenkori kormány döntsön a szövetségünkkel kapcsolatos missziókról - legyen az európai uniós vagy NATO-s misszió -, szerintem nincsen baj, ha az a kormány egyébként éppen nem szeretné kivinni Magyarországot az EU-ból meg a NATO-ból; márpedig önök az elmúlt években és különösen az utóbbi hónapokban szisztematikusan olyan lépéseket tesznek mind az Európai Unióban, mind a NATO-ban, ami a két szervezet, az utóbbi szövetség peremére sodorja Magyarországot. A magyar kormány szisztematikusan támadja az Európai Uniót és szisztematikusan támadja a NATO-t, azt a NATO-t és azt az Európai Uniót, amelybe Magyarország önkéntesen, népszavazás után lépett be, és döntött arról egyébként, államtitkár úr, hogy a szuverenitásunkat ezekkel a szervezetekkel közösen gyakoroljuk. És akkor ugyan itt is volt olyan fideszes, inkább talán azt hiszem - pontosan szeretnék fogalmazni - KDNP-s képviselő, aki ezt nem támogatta, de alapvetően önök ellenzékben mind a NATO-, mind az európai uniós tagságunkat támogatták. Érttem én, hogy kormányon most már nem, és értem én, hogy a magyar miniszterelnök legfőbb harca nem Putyinnal meg az összes többi hozzá hasonló diktátorral van, hanem egyébként az Európai Unióval meg a NATO-val, de a helyzet az, hogy mind a két szervezetnek nagyon nagy a támogatottsága Magyarországon, még az önök támogatói között is.

Az Európai Unió ALTHEA művelete szerintem egy kiemelkedő fontosságú művelet, és valóban hatalmas elismerés, nem önöknek - tehát ezt is felejtsek el, legyenek szívesek -, hanem a magyar katonák teljesítményének az, hogy egyébként parancsnoki feladatot kaphatnak. Sajnálatos módon azonban meg kell jegyezni, hogy ezeket a katonai teljesítményeket az önök - hát hogy is fogalmazzak - politikai bárdolatlansága a két szövetségünk irányába felülírja, és ez egy óriási probléma. A katonák emberfeletti teljesítményt

nyújtanak az ALTHEA misszióban is, Koszovóban is, láttuk, közben az önök kormányának - és nem személyesen önnek, hiszen azt hiszem, hogy önnek erre nincs sok befolyása, bizonyos esetekben még talán a miniszterének sem, hiszen a miniszterelnök egy személyben dönt a Karmelitában ezekben a kérdésekben, de mégis csak az önök politikai lépései, megszólalásai leginkább itthon, mert feltételezem, hogy amikor elutaznak egy-egy EU védelmi miniszter vagy NATO védelmi vagy külügyminiszteri találkozóra, akkor azért nagyon máshogy beszélnek benn a teremben, mint ahogy amikor kijönnek, ezt egyébként már megjegyezték más politikusok is.

Felvetődik ugyanakkor egy nagyon fontos kérdés az ALTHEA kapcsán, Bosznia-Hercegovina. Nagyon helyes és nagyon jó és a magyar katonák tevékenységének elismerése az, hogy ott magyar lesz a parancsnok, és szerintem az ellen nyilván csak néhányaknak, az önök haverjainak lehet kifogása itt, a magyar Országgyűlésben is, hogy a létszámot meg kell emelni. A balkáni irány, az, hogy a Balkánon béke legyen, szerintem mindannyiunknak nagyon fontos. És még egyszer szeretném hangsúlyozni, szerintem alapból az ellen sem lehet jogi szempontból kifogást emelni, hogy a nemzetközi szervezetekkel kapcsolatos missziókban a kormány döntsön. Igen ám, de ha Bosznia-Hercegovinára gondolok - és egyébként pont a múlt héten jártam Szarajevóban a NATO Parlamenti Közgyűléssel, ahol a Nyugat-Balkán biztonsági kérdésével foglalkoztunk -, ha Bosznia-Hercegovinára gondolok, akkor nem feltétlenül csak a Daytoni békemegállapodás jut eszembe, hanem az jut eszembe, hogy van ott egy boszniai szerb elnök, az önök nagy haverja, akinek az adófizetők pénzét is szórják elvileg kis- és középvállalkozások támogatására, valójában inkább azt gondolom, hogy a destabilizációs kísérletekre vagy - és/vagy, így fogalmaznék - a külföldre exportált korrupciós tevékenységük fedezésére, mert mást nem tudok elképzelni, mert el nem tudom képzelni, hogy milyen indokkal kell több milliárd forintnyi adófizetői pénzt egyébként a boszniai szerb elnöknek adni, hogy azt szétossza ott leginkább a saját hívei között. Tehát ha a boszniai szerb elnökre és az ő politikájára gondolok, amely oroszbarát, Belgrád-barát, Orbán-barát - tehát nagyjából ez így körbeér -, akkor azért aggódom a magyar katonák biztonságáért.

Adva van tehát egy magyar kormány, amely saját hatáskörben - még egyszer mondom: jogilag elfogadhatóan saját hatáskörben - kíván döntené az ALTHEA misszióról, adva van egyébként egy boszniai szerb elnök, aki az önök igen jó cimborája, aki az Amerikai Egyesült Államokból lassan már az egész családjával ki van tiltva, tiltólistán van, aki oroszbarát, akárcsak önök, Belgrád-barát, akárcsak önök, és aki azon ügyködik, hogy szétverje Bosznia-Hercegovinát.

(16.00)

Ilyen körülmények között én azt gondolom, hogy önök akkor teszik a legtöbb jót mind Bosznia-Hercegovinának, mind a Magyar Honvédségnek, hogyha

ezt a fajta külpolitikájukat, amelyet Bosznia-Hercegovinában folytatnak, befejezik. Láttuk a következményét az önök külpolitikájának Koszovóban, hogy milyen támadás és atrocitás érte a magyar katonákat. Azóta sem hajlandóak arról beszélni, miközben világosan tudjuk, hogy nagyon súlyosan megsérültek ott a katonáink, és nagyon remélem, hogy azért fölépülnek. Majd egy-két szót talán erről is a zárt bizottsági ülésen egyszer csak ejtenek.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát összességében azt szeretném mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy jogilag ennek az országgyűlési határozatnak a hatályon kívül helyezése szerintem nem lenne problémás. De minden más, ami emellé felsorakozik, az önök külpolitikája, az önök gazdaságpolitikája, az önök korrupciós politikája, az önök általános viselkedése, az nagyon nehezé teszi, hogy ezekben a kérdésekben konszenzusra tudjunk jutni. Ha államtitkár úr zárszavában megnyugtat engem afelől, hogy a következő időszakban azzal a fajta külpolitikával és biztonságpolitikával fölhagynak, amit az elmúlt időszakban a Balkánon folytattak, úgy Koszovóban, mint Bosznia-Hercegovinában, akkor szerintem nemcsak jogilag, hanem politikailag is megnyugtató választ tudunk kapni.

Egyébként pedig még egy dolgot szeretnék államtitkár úrnak mondani: lehet, hogy nem a hossza határozza meg - mert vannak olyanok, akik ezt szokták mondani, hogy nem a hossza számít egy felszólalásnak -, de az ön és a kormánypárti képviselők felszólalása az pont ugyanaz volt. Önök felolvasták az általános indoklást, amit valaki megírt a honvédelmi tárcánál. Én azt gondolom, hogy a Magyar Honvédség teljesítménye, különösen azok után, amit önök műveltek itt az elmúlt fél-háromnegyed évben, az 3 perc 13 másodpercnél sokkal többet ér, még akkor is, ha egy 20 fős kontingensről van szó. És itt is sokkal többet ér még akkor is, ha csak arról van szó, hogy hatályon kívül kívánnak helyezni egy országgyűlési határozatot.

És igen, államtitkár úr, másról is kellett beszélni, másról is kellett beszélni, és itt is kell másról beszélni, mert a határozati javaslatuk, az előző meg a mostani is összefügg azzal a lopakodó, nindzsa stílusú - ha már ennyire szeretik, de inkább Sith-lovagos szerintem, tehát nindzsa stílusú - törvényalkotásukkal, ami az éjszaka leple alatt benyújtott, egyébként a katonák jogait, a katonák érdekképviseleteit szó szerint korlátozza.

Az előzőekben nem beszéltem, de most engedje meg, hogy elmondjam, hogy az rendben van, hogy a Honvéd Szakszervezet például rendkívüli módon támogatta az önök sztálini típusú tisztogatását. Meg is lett az eredménye, meg is kapták ajándékkul, hiszen önök megszüntetik a Magyar Honvédségnél a szakszervezetet is, és majd valamilyen korporatív típusú, mit ne mondjak, talán a Pedagógus Karhoz hasonló - tudja, ilyen olasz fasiszta típusú - érdekképviseletet engedélyeznek és ismernek el.

Önök az elmúlt években, és sose tagadtam, nagyon sok adófizetői pénzt elköltöttek a hadsereg eszközparkjára. Tették ezt azért, mert 2010 és 2015-16 között lényegében teljesen leépítették a Magyar Honvédséget. Most valóban nagyon sok pénzt elköltöttek. Ugye, nyomon követni nagyon nehéz ezeket a költségeket, mert megpróbálják egy Honvédelmi Alapba bele rakni, illetve nehézzé teszik ezeknek a beszerzéseknek a követését, de azt senki nem vitatta el soha ebben a Házban, hogy ezeknek az eszközbeszerzéseknek legalábbis egy részére biztosan szükség volt, hiszen '10 és '15 között a GDP 1 százaléka alatt költöttek a Magyar Honvédségre.

De az, hogy 2022 óta, mióta megérkezett a dzsentri miniszter - tudja, az agárverseny iránt érdeklődő honvédelmi miniszter -, önök szisztematikusan leépítik a Magyar Honvédség emberállományát, és elveszítjük a legjobb katonáinkat, a haza elveszíti a legjobb katonáit önök miatt; szerintem erre tényleg senki nem gondolt. És én támogatom azt egyébként, hogy minél több lehetőség legyen arra a katonáknak, hogy el tudjanak menni például ilyen missziókba, ahol pontosan tudjuk, hogy mit csinálnak. Az előzőnél elmondtam önnek, hogy az alapvető problémánk az volt a misszió módosításakor, illetve a meghosszabbításakor, hogy nem lehetett tudni, hogy mi a katonák feladata. De felvetődik változatlanul a kérdés, hogy ilyen jogfosztások mellett, amelyekre önök most készülnének, és amelyről a következő törvényjavaslatnál is beszélni fogunk, hogyan lesznek képesek növelni biztonságosan úgy a Magyar Honvédség kontingensét, például Bosznia-Hercegovinában, hogy azzal ne veszélyeztessék Magyarországon a haza biztonságát. Erre államtitkár úr soha egyetlenegyszer választ nem tudott adni.

Lehet jönni a 2010 előtti kormányokkal. Lehet jönni azzal, hogy én mit csináltam, de, államtitkár úr, azt tudom önnek mondani, hogy attól ez a bűn még az önök bűne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm önöket. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk változatlanul kiemelt fontosságúnak tartja a nyugat-balkáni régió stabilitását és békéjét. Mi a béke oldalán vagyunk, szemben az imént hallott Vadai Ágnes képviselő asszonnal és barátaikkal, akik nem a béke oldalán vannak. Mi a béke oldalán vagyunk, nemcsak a nyugat-balkáni régió békéje oldalán, hanem az egész világ békéje oldalán vagyunk.

A béke oldalán vagyunk az Unió kapcsán is, szemben azzal, amit Vadai Ágnes képviselő asszony mondott. Mi békére törekszünk, de megvédjük szuverenitásunkat, kiállunk szuverenitásunk mellett, ezért

került benyújtásra tegnap az ezzel kapcsolatos törvényjavaslat is. És az, hogy védjük szuverenitásunkat, tisztelt képviselő asszony, attól mi még – hangsúlyozom, háromszor aláhúzottan - a béke oldalán vagyunk.

Ha belegondolna abba, hogy legutóbb is, szinte azt mondhatnám, hogy pár órája, Brüsszel támadott meg bennünket, hiszen megtámadta a nemzeti konzultációnkat. Megtámadta, mert nem akarja elfogadni, hogy a magyar emberek ki tudják nyilvánítani azt, ami a szívükben van. Mi azonban kiállunk a magyar emberek véleménynyilvánítási szabadsága mellett, mert számunkra ez fontos. Mi a béke oldalán vagyunk, de kiállunk az alapelveink, kiállunk az igazságaink mellett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Honvédség nemzetközi szerepvállalásának kiemelt prioritású feladata a balkáni hadszíntéren folyó műveletekben való részvétel. Ennek megfelelően a Magyar Honvédség jelenleg is jelentős erővel és képességekkel járul hozzá mind a bosznia-hercegovinai EUFOR ALTHEA, mind a koszovói KFOR-műveletekhez. Hazánk, ahogy államtitkár úr is mondta, 2024 januárjától egy évig tölti be az ALTHEA parancsnoki pozícióját, melynek okán indokoltá vált a magasabb katonai hozzájárulás biztosítása a műveletekhez. A parancsnoki pozíció nemcsak kiemelt nemzetközi láthatóságot biztosít Magyarországnak számára, hanem bizonyítja, hogy elkötelezettek vagyunk a nyugat-balkáni régió békéjének és stabilitásának megőrzése mellett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A korábbi alkotmányos szabályozással ellentétben az Alaptörvény már nem az Országgyűlés hatáskörébe utalja az EU vagy NATO vezette műveletekben és missziókban való részvétel engedélyezését, és tekintettel arra, hogy a bosznia-hercegovinai feladatvállalásunkra az EU által vezetett művelet keretében kerül sor, az abban történő magyar részvétel és annak módosítása a kormány előzetes közjogi hozzájárulásához kötöttet, a művelet engedélyező új kormányhatározat pedig már jóváhagyás alatt van.

(16.10)

Annak érdekében, hogy a közjogi engedélyek összhangban legyenek, ezért szükséges a most tárgyalandó határozat elfogadása, illetve a 128/2004-es országgyűlési határozat hatályon kívül helyezése.

A KDNP frakciója támogatja, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A magyar biztonsági érdekek szempontjából a Balkán-félsziget stabilitása alapvető fontosságú,

az ezt biztosító katonai műveletben történő részvételt ezért az MSZP következetesen támogatta és támogatja. A művelet parancsnoki pozíciójának betöltése komoly elismerés a Magyar Honvédség számára, az ehhez szükséges feltételek megteremtése ezért ugyancsak támogatható, tehát ami az Országgyűlés deregulációs döntését illeti, a Magyar Szocialista Párt frakciója azt meg fogja szavazni.

Engedjenek meg, államtitkár úr és jelen lévő képviselőtársaim azért két gondolatot. Az, hogy a katonáink mind Koszovóban, mind Boszniában helytállnak, illetve hogy a fegyveres és rendvédelmi szerveink a lehető legtöbb és a lehető legjobban igyekeznek hozzájárulni a Balkán biztonságához és békéjéhez, az nemcsak támogatható, de - mint említettem - valóban alapvető érdekünk. Elég, bőven elég, nagyon sok is az, ami fegyveres katonai konfliktus a közvetlen környezetünkben van. De, tisztelt államtitkár úr, nemcsak a katonai dolgoknak vagy a katonai döntéseknek vannak következményei, hanem a politikai nyilatkozatoknak is.

Szeretném önöket emlékeztetni, hogy legutóbb, amikor a koszovói erőkhöz megsérültek honfitársaink, előtte nap Szijjártó Péter gyújtó hangú beszédet tartott Szerbia fővárosában, ahol egyrészt Vučić elnök mellett, másrészt pedig mindenféle külföldi befolyás ellen szónokolt. Másnap - másnap! - vagy talán néhány órával később, egyébként a későbbiek során személy szerint beazonosítottan olyan emberek is részt vettek a KFOR-erőkben a magyar honfitársaink elleni erőszakos cselekményekben, akik előtte a szerb fővárosban ezen a tüntetésen is részt vettek. Ezeknek a politikai nyilatkozatoknak és a politikai szövetségkötéseknek, támogatásoknak következménye van.

Ha már Bosznia, nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy a magyar kormánynek egyetlenegy fontos szövetségese van ebben a térségben, a Boszniai Szerb Köztársaság elnöke, aki semmi mást nem csinált az elmúlt években, ez a politikájának az alapja, mint próbálja destabilizálni Boszniát, és kimondott vagy kimondatlan célja - van szerintem kimondott célja is - a jelenlegi boszniai államszerkezet szétverése bármilyen áron, és ez a bármilyen ár, államtitkár úr, a mi katonáink élete lehet. A magyar kormány megmilliárdokat küld oda, hogy ez az ember ott a politikai befolyását növelje. Ezeknek közvetlen összefüggése van. Nem lehet a tűzzel játszani!

Itt nemcsak arról van szó, hogy valamelyik politikai oldal kormányra kerül-e vagy nem, hanem arról van szó, hogy az ön által is említett tényleg nagy megtiszteltetés, hogy magyar parancsnok fogja a jövő évben vezetni ezt a kontingenst, lehet, hogy nekik kell szembesülni olyan döntéssel, ami emberéletekbe kerül, akár a sajátjaiba, mármint a saját katonáiéiba. És ez egyáltalán nem, hogy mondjam, ufőjelenség, amiről beszélek, most már lassan hetente-havonta olyan cirkuszok vannak, olyan pattanásig feszült helyzetek vannak, amit eddig még mindig valahogy megszüntünk. De például a KFOR-alakulatokkal kapcsolatban

ezt már nem mondhatjuk el, és, ha jól emlékszem, legalább két sérültnél végtagamputálás lett a vége, és csodával határos módon nem halt meg senki.

Úgyhogy én azt kérném szépen az államtitkár úrtól, a fideszes politikusoktól is, hogy ezt vegyék sokkal komolyabban. Nem lehet politikai haszonszerzésre játszani ebben a térségben, se rövid, se hosszú távon nem ér meg annyit, hogy akár a Boszniában, akár a Koszovóban szolgálatot teljesítő katonáink, rendőreink közül a továbbiakban bárki bármilyen módon az életével, testi épségével fizessen azért, mert valaki meggondolatlanul politizál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sas Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő és tárgyalat előterjesztés az Európai Unió irányítása alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó ALTHEA művelethez történő magyar hozzájárulásról szól. Tárgyalja az Országgyűlés, figyelemmel Magyarországnak az Egyesült Nemzetek Alapokmányából fakadó kötelezettségére, az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozataira, figyelemmel Magyarországnak az Észak-Atlanti Szerződésben és az Európai Unióban viselt tagságára, az Európai Unió ezzel összefüggésben hozott döntéseire, valamint figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény 47. cikk 3. §-ának alapján a kormány hatásköre dönteni az Európai Unió döntésén alapuló műveletekben való részvételről.

Gyakorlatilag, ha csak a jogszabályi részt nézzük, az teljesen világos, hiszen egy kormányhatározatra van szükség, ezért ezt az előttünk fekvő határozatot vissza kell vonni, így ennek a támogatása természetesen nem is kérdés.

A helyzet viszont az, hogy egy picit érdemes elidőzni és beszélni arról, hogy mi is zajlik Bosznia-Hercegovinában és mi zajlik a balkáni régióban, hiszen Magyarország számára - elég, ha csak az első világháborúra gondolunk - a Balkán kérdése mindig kiemelten fontos volt, és Magyarország számára komoly hatásokkal is bírt.

A bosznia-hercegovinai műveletben jövő január 1-jétől magyar honvéd, magyar katonatiszt láthatja el a parancsnoki beosztást. Amit elsősorban erre el kell mondanunk, hogy köszönet minden magyar honvédnek, aki akár Magyarország határain belül, akár Magyarország határain kívül látja el a szolgálatát. Tényleg nagyon komoly elismerés érte, és nagyon komoly gratuláció a parancsnoknak, aki be fogja tölteni ezt a beosztást. Teljesen világos, hogy ennek a parancsnoknak egy komolyabb, jobban támogatott, nagyobb eszközparkkal rendelkező állományra lesz szüksége, elég a koszovói eseményekre gondolnunk, amelyek sajnálatos módon alakultak. Itt azért meg kell jegyezni, hogy a tények ismeretében talán szerencsésebb lett volna, ha Koszovóban is egy magyar parancsnok tud

döntéseket hozni, talán kevesebb problémánk adódott volna. Reméljük, hogy a közeljövőben ebben a térségben nem kerül sor ilyen kihívásra.

Ugyanakkor azt is el kell mondanunk, és arról is beszélnünk kell, hogy ez a régió valóban egy rendkívül veszélyes régió, hiszen néhány kilométerre van Magyarországtól, és azt kell lássuk, hogy ez a boszniai térség sok minden más mellett a radikális iszlám szervezeteknek egy kiindulópontja és csoportosulásképző helye. Ezt nagyon komolyan kell vennünk, hiszen az Európai Unióra irányuló terrorfenyegetettségnek az egyik kiinduló bástyájáról beszélünk, és itt bizony kétség van a katonák jelenlétére. Itt lehet megfékezni vagy reményeink szerint megállítani azokat a folyamatokat, amelyek a későbbiekben Magyarországot, illetőleg az Európai Unió többi tagországát is veszéllyel fenyegetik. Így az itteni katonai jelenlétünk, ahogy eddig is, ezután is rendkívüli fontosságú, és azáltal, hogy magyar parancsnok fogja irányítani az ott szolgálatot teljesítő katonáinkat, ez egy kiemelten komoly kihívás.

Az államtitkár úrnak szeretném jelezni, örülünk annak, hogy már elkészült, ha jól hallottam, a következő kormányhatározat, amely pontosítani fogja azokat a feltételeket és körülményeket, ahogy a helyszínen működni fognak a katonáink. Reményeim szerint ezt minél hamarabb meg tudjuk ismerni. Én örültem volna, ha a mostani ülésen ebből már legalábbis egy munkapéldányt kapunk. Talán egy picit elegánsabb lett volna vagy talán egy picit jobb lett volna, de ettől függetlenül magát az előterjesztéssel kapcsolatos álláspontunkat ez semmiben nem változtatja. Ahogy elmondtam, ez egy olyan változás, ami technikailag támogatható. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Novák Elődnek, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A béke az egyik legfontosabb érték, de ezen túl, sajnos, kudarcot vallott a daytoni megállapodás. Egy működésképtelen országot hozott létre, túlságosan felduzzadt államapparátussal, rendszerszintű korrupcióval, és a feszültségek is megmaradtak az erővel egyben tartott országban.

(16.20)

Valamiféle autonómiát azért kaptak a szerbek, a horvátok és a bosnyákok is, így Európa talán legnagyobb jogfosztott kisebbsége a magyarság maradt, az egykori Jugoszlávia nemzetei közül egyedül a magyarok nem élhettek önrendelkezési jogukkal. Pedig sok magyar vett részt a balkáni háborúban, sőt maga Magyarország is, 1999-ben, két héttel a NATO-csatlakozásunk után máris háborúba keveredett hazánk egy szomszédos országgal, a még megmaradt

Jugoszláviával, de semmi előnyünk nem származott ebből.

Például a MIÉP hiába követelte az első Orbán-kormánytól, hogy ha már Magyarországról is indulnak bombázni, akkor fel kellene vetni, hogy egy esetleges NATO-bevonulás után, ENSZ-felügyelet alatt dönthessenek az ott élők a hovatartozásukról, viszont még a magyar kormány sem volt erre a javaslatra nyitott. Ezért is szerveztem egyébként életem első tüntetését - akkor még a MIÉP Ifjúsági Tagozatának elnökeként - a Külügyminisztérium elé, amely tüntetésre Toroczkai László is eljött mint a délszláv válság szakértője.

Ami az EU irányítása alatt végrehajtott balkáni békefenntartó művelethez történő magyar hozzájárulást illeti, először is tisztelet illeti a parancsot végrehajtó magyar katonákat, elsődlegesen a magyar parancsot, hogy ezt feladatuk kapták. Másrészt viszont sajnos kérdést is meg kell fogalmazunk ismételtelen, mert még mindig nem számolt el ezzel sem a kormány, hogy mennyibe került ez az adófizetőknek. Ugyanezt a kérdést tettem föl a legutóbb a koszovói békefenntartó művelettel kapcsolatos - elvileg - beszámolóhoz.

De milyen beszámoló az, ahol egyetlenegy szót sem olvashatunk arról, hogy konkrétan mit csináltak, milyen ügyekbe keveredtek, tehát a tartalmi beszámoló is, finoman szólva, hiányos volt, inkább csak egy jogtechnikai, egy jogi háttérrel bemutatkozó beszámoló fektült akkor is előtünk. És nem számoltak el a költségekkel, ami nemcsak a Magyarországon csúcsra járatott korrupció miatt indokolt - hiszen láthatjuk, hogy a legszentebb ügyekben, a határvédelemben is képesek korruptak lenni -, hanem azt gondolom, ha költségvetési tétel lesz például a jövőre nézve, akkor igenis indokolt ezekre választ kapnunk. Ahogy nem kaptunk választ az afganisztáni, iraki megszállásban való költségeinkkel kapcsolatban, és nem fogunk várhatóan választ kapni a csádi diktátor karhatalmává váló Magyar Honvédség ottani szerepvállalásához szükséges kiadásokkal kapcsolatban sem, hiszen leszavazták az ezt előirányzó módosító javaslatomat, miszerint ez ne titkos legyen, hanem a kormányzat számoljon el. Illetve normális esetben a költségvetés tervezésekor is tudnunk kellene, hogy mennyit vonnak el ezáltal a Magyar Honvédség magyarországi feladataitól, például a határvédelemtől.

Éppen ezért ismét választ várok itt, akár államtitkár úr zárszavában is - bár előbb megspórolta azt, hogy bármiben is reagáljon a kritikus hozzászólásokra -, de azt kérem, hogy a költségvetést illetően akkor legalább arra adjon magyarázatot, hogy a közpénzt, ha már így elköltik ilyen-olyan katonai műveletekre, akkor miért nem hajlandóak megnevezni, hogy mennyibe kerül ez az adófizetőknek. Hiszen amikor döntést várnak tőlünk, amikor támogatást várnak tőlünk, amit egyébként ebben az esetben készek vagyunk megadni, egy jogtechnikai döntést, hogy helyezzük hatályon kívül a magyar Országgyűlés korábbi döntését, mert ezek után már a kormány maga dönthet, ilyen értelemben átvállalják a felelősséget és a politikai döntést is, ahogy azt

teszik egyre több és több esetben, az Országgyűlést megkerülve, ám legyen, ha önöknek ez kényelmesebb, és kétségkívül egy 2009-es alkotmánymódosítás óta immár a kormányt illeti ez a döntés ebben az esetben, de a költségekkel kapcsolatban mindenképpen elszámolást várunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces hozzászólások jönnek. Megadom a szót Vadai Ágnesnek a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglepetésemnek és némi csalódottságomnak szeretnék hangot adni. Egy kereszténydemokrata politikustól legkevésbé gondoltam volna azt, hogy csak és kizárólag magának vindikálja a jogot, hogy a béke pártján áll, és feltételezi a politikai riválisairól, hogy ők pedig nem a béke pártján állnak. Vejkey képviselő úrnak szeretném mondani, hogy ezt a vitát, meg az itt állsz, ott állsz, békepárti vagy, nem vagy békepárti, ezt lehet folytatni, de azért a parlamenti imacsoport kereszténydemokrata vezetőjétől már csak elvárnám, hogy elhiggye azt, hogy azok az emberek, akik ebben az országban, itt élnek, mindenki, pártállásra való tekintet nélkül békében szeretne élni, és a béke mellett van.

Vannak olyanok, akik nem szeretik a békét. Úgy hívják, hogy Vlagyimir Putyin. Ő nem szereti a békét, ez egészen biztos, tehát azt tudom mondani, mert láthatóan megtámadott egy országot. És vannak olyanok, akik más országokban nem nagyon szeretik a békét. Számtalan példát tudnánk erre mondani, hiszen olyanok vannak - például a Hamász terroristái -, akik nem szeretnek békében élni.

Szeretném, hogy ebbe az irányba azért ne menjünk el, mert az EU Altheának ahhoz, hogy ki, milyen, egyébként milyen politikai hitvallása van, sok köze nincsen. Láthatóan azért a mainstream állam alatt az európai uniós és NATO-s misszióinkat támogatja, a többiekkel meg, azt gondolom, képviselő úr, nem kell foglalkozni. De azzal kell foglalkozni, hogy e Ház falai között ön nem mondhatja azt egyetlenegy képviselőről sem, hogy a háború pártján áll, márpedig, ha valaki nem a béke pártján áll, akkor ön ezzel ezt próbálja mondani.

Én önről soha nem mondanám, hogy ön háborúpárti, mert nem gondolom önről, és szerintem nem is lenne igaz. És a fideszes képviselők jelentős részéről sem gondolom azt, sőt, azt hiszem, egyikről sem gondolom azt, hogy háborúpárti. Egészen mást gondolok róluk. Azt, hogy egyébként a hazájuk ellen mennek sok esetben, azt, hogy a saját érdekeiket szolgálják, a NER-es érdekeket szolgálják, de nem gondolom, hogy önök háborúpártiak, viszont gondolom, hogy az Európai Unióból és a NATO-ból ki akarják vinni az országot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Kontrát Károlynak a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előbb szóló képviselőtársam hozzászólására reagálnék. Megismétlem, amit mondtam. Azt mondtam, hogy az előttünk fekvő javaslat célja a Magyar Honvédség nemzetközi szerepvállalásának erősítése a béke érdekében. Magyarország a béke pártján áll. Tehát azt mondtam: Magyarország a béke pártján áll. Remélem, hogy megértette a szavaimat.

És ezúton is szeretnék köszönetet mondani a Magyar Honvédség személyi állományának, akik bármilyen misszióban részt vettek és Magyarországot képviselték. Köszönjük a szolgálatukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból. - dr. Vadai Ágnes: Nem önről volt szó, képviselő úr.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétpercesre megadom a szót Vejkey Imrének. Parancsoljon! *(Jelzésre:)* Viszszavonta, képviselő úr? *(Dr. Vejkey Imre: Nem.)* Akkor parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék Vadai Ágnes képviselő asszony szavaira reagálni. Én tényként látom a nemzetközi politikában és a hazai politikában is, hogy vannak héják és galambok, és úgy gondolom, hogy mi a galambokhoz tartozunk, a Fidesz-KDNP. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - dr. Vadai Ágnes: Galambok! Én meg a Vadai vagyok!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra jelentkezőt nem látok. Az általános vitát ezennel lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon! Öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném eme napirendi pont keretében is elmondani, hogy mindazokról a dolgokról, részletekről, amikről az Országgyűlésben és nyílt ülés keretében nem tudunk beszélni, az illetékes bizottságok: a Honvédelmi és Rendészeti, a Külügyi, a Nemzetbiztonsági Bizottság zárt ülésén természetesen készek vagyunk, és miniszter úr személyesen is készen áll arra, hogy a felmerülő kérdésekre választ adjon.

Szeretném azt is nagyon határozottan elmondani, hogy a magyar kormány minden eszközzel, politikai eszköztárával is és a missziókban való katonai részvétellel is elkötelezett a Nyugat-Balkán békéjének a megőrzésében. Ezért veszünk részt az Európai Unió ALTHEA műveletében, és ezért veszünk részt Koszovóban a NATO-misszióban, ezért szolgálnak ott katonáink. Mindent megteszünk, hogy ez a térség, Nyugat-Balkán a békét megőrizhesse. Én azt hiszem, ez ékes bizonyítéka annak, hogy sem az EU-ból, sem a NATO-ból nem kilépni szeretnénk.

Köszönöm szépen mindazon képviselőtársaimnak, akik támogatják az előterjesztésünket. És igen, ha köszönetet mondunk, akkor köszönetet kell mondanunk minden magyar honvédnek, minden magyar katonának, akik szolgáltak és szolgálnak, és nemcsak Nyugat-Balkánon, a koszovói vagy a boszniai műveletekben, hanem minden műveletben szolgált katonáinknak, és különösen azoknak a katonáinknak, akik azon a bizonyos napon megsérültek. Kívánjuk nekik, hogy mielőbb visszatérhessenek akár a civil életbe, akár a Magyar Honvédségbe. Várjuk őket vissza.

Köszönöm szépen még egyszer a támogatásukat, és kérem, hogy szavazatukkal is támogassák előterjesztésünket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6080. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a szót. A koronavírus-járvány okozta visszaesés, majd az orosz-ukrán háború, az energiaválság rendkívüli kihívások elé állították a magyar gazdaságot.

A kormány az elmúlt években is mindent megtett, és továbbra is mindent meg fog tenni a háború és a szankciók okozta negatív hatások ellensúlyozása, a családok megvédése, a magyar gazdaság megerősítése és a hazai vállalkozások versenyképességének növelése érdekében. A változó életviszonyok a jogszabályok folyamatos felülvizsgálatát, tartalmának újrarendelését igénylik.

A kormány elkötelezett abban, hogy az elmúlt évtizedek jogalkotásának felülvizsgálatával folyamatosan csökkentse azokat az adminisztrációs terheket, amelyek az állampolgárokat úgy is, mint munkavállalókat és a vállalkozásokat úgy is, mint munkaadókat terhelik szükségtelenül. Az előttünk fekvő törvényjavaslat adminisztrációs könnyítéseket vezetne be a vállalkozások számára a pénzügyi szektorban, továbbá állampolgárokat érintő hatósági ügyintézkedésekben is.

Engedjék meg, hogy felszólalásomban ismertessem a törvénycsomag egyes elemeinek lényegesebb tartalmát. A kormány célja olyan jogi környezet kialakítása,

amelyben a vállalkozásokat terhelő adminisztráció időbeli és pénzügyi költségei minimálisak, így azok az erőforrásaikat a jogszabályoknak való megfelelés helyett a működésükre tudják fordítani.

Ennek keretében döntött a kormány a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatok komplex felülvizsgálata mellett. A szabályozás elfogadását és hatálybalépését követően az ágazatért felelős miniszterek határozhatják meg azokat a munkaköröket, feladatköröket, amelyek esetében a munkára való alkalmasság megállapításához az orvosi vizsgálat kötelező marad.

A törvénymódosítás alapján a munkáltatók maguk is dönthetnek úgy, hogy a munkavállalóik foglalkoztatását orvosi vizsgálat előzze meg, ha az a munkakör esetében jogszabály alapján nem kötelező. Mindez erősíti a vállalkozás szabadságát is, hiszen jelentősen bővül azoknak a vállalkozásoknak a köre, amelyek a foglalkozás-egészségügy igénybevétele tekintetében maguk dönthetnek, a jogalkotónál pontosabban ismerve a munkavégzés körülményeit és feltételeit. Amennyiben sor kerül foglalkozás-egészségügyi vizsgálatra, a munkáltató továbbra is ingyenesen köteles biztosítani a munkavállalói számára a munkaköri alkalmassági vizsgálatot.

Hangsúlyozzuk, hogy a kormányzati célok nem irányulnak és nem is jelentik semmilyen formában a munkavállalók egészségvédelmének csökkenését. Mindezt éppen a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény, annak végrehajtási rendeletei és a Magyarország által elfogadott nemzetközi szerződések is biztosítják.

A tervezett módosítás nem lehet ellentétes a munkavállalók egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkakörülményekhez kapcsolódó jogaival, ugyanis a módosítás nem terjed ki a munkakörülményekre vonatkozó szabályozásra, a munkakörülmények tekintetében változatlanok maradnak a törvényi előírások.

A munkavállalók foglalkoztatására vonatkozó kötelezettségek is változatlanok maradnak - megfelelő élettani adottságok, a foglalkoztatás az egészséget, testi épiséget ne veszélyeztesse, semmilyen formában ne jelentsen veszélyt a munkavállalóra -, ebben a tekintetben sem történik változás a törvény módosításával.

Annak megítélése tekintetében, hogy mely munkakörök, foglalkozások esetében szükséges-e mindenképpen a foglalkozás-egészségügyi vizsgálat, a munkáltatók számára alapvető segítséget fognak jelenteni a törvény felhatalmazása alapján kiadásra kerülő ágazati miniszteri rendeletek, amelyek részletesen tartalmazni fogják a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatra a jövőben is kötelezett munkaköröket.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat leveszi azt a terhet a munkáltatók válláról, amely előírta, hogy a dolgozóikra vonatkozó keresetről, jövedelemről adatot tartalmazó munkaügyi iratokat a munkavállalóra vonatkozó nyugdíjkorhatár betöltését követő 5 évig meg kell őrizni. Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapján a munkáltatókat terhelő - akár 40 éves - iratmegőrzési kötelezettség felmenő rendszerben 2025. január 1-jétől

kivezetésre kerül. A munkahelyet váltott, kilépett munkavállalóra vonatkozó munkaügyi iratok megőrzési kötelezettsége csak a 2024. december 31-éig keletkező iratokra marad fenn. Ma már a nyugellátás megállapításához szükséges adatokat az állami nyilvántartások tartalmazzák.

A törvényjavaslat egyszerűsíti az akkreditálási eljárások menetét is. Az akkreditált szervezetek és személyek akkreditált státusza öt évig érvényes. Az akkreditált tevékenység ellátási képességének ellenőrzése érdekében a státusz első odaitélését követő egy éven belül, majd azt követően kétévente felügyeleti vizsgálatot kell tartani, azaz az öt év alatt három alkalommal.

Ennek következtében - az eljárások időtartamát is figyelembe véve - a harmadik felügyeleti vizsgálat a státusz lejáratá körüli időszakra esik, miközben a státusz megújítását célzó újraakkreditálási folyamatot is meg kell kezdeni. A módosítást követően, amennyiben a felügyeleti vizsgálat esedékessége és az akkreditált státusz lejáratának ideje hat hónapon belül van, a felügyeleti vizsgálatot - ha az akkreditált státusz megújítását az akkreditált szervezet kérelmezi - az akkreditált státusz megújítására irányuló eljárás keretében kell lefolytatni. A két eljárás időbeli közelsége esetén célszerű azokat egyidejűleg elvégezni.

Tisztelt Ház! A pénzügyi intézményekkel az állampolgárok jelentős része valamilyen kapcsolatban áll. Rendelkezik bankszámlával vagy van gépjárműve és így kötelező felelősségbiztosítása. Aktívabb szabályozói eszközökkel tesszük a szektor működését észszerűbbé, amivel végső soron az ügyfelek jobban járhatnak.

A gyakorlat azt mutatja, hogy jelentős eltérés van a biztosítók kárrendezési eljárásában a kár kifizetése során értékcsökkenésre hivatkozással levont összegek között. Például a biztosítók az értékcsökkenés számításánál személygépkocsi esetében a gépkocsi baleset időpontjában lévő káridőpontri értékét, a kártérítés összegét és a javított elemek, illetve a javító milyenséget veszik figyelembe. Erre reagálva a biztosítási tevékenységről szóló törvény és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény módosításával a biztosítók számára kötelezővé válik, hogy közétegyék az értékcsökkentés alkalmazásának módszertanát. A kárrendezési tájékoztató kibővülése, a számítási módszertan nyilvánossá tétele hozzájárulhat a biztosítók átláthatóbb működéséhez, és ezáltal az ügyfelek is tudatosabban választhatnak biztosítót.

A hosszabb időre szóló szolgáltatási szerződések esetén megszokott dolog, hogy egy jobb ajánlat ismeretében szolgáltatót váltunk. Ez történhet a kedvezőbb ár, az eltérő feltételek vagy jobb minőség, kiszolgálás miatt is. A hitelek esetén a váltással potenciálisan elérhető előnyök még jelentősebbek lehetnek. A hitelpiaci ajánlatok rendszeres időközönként való összehasonlításával és a fennálló hitelek kedvezőbb feltételek melletti kiváltásával jelentős, akár évi több tízezer forintot kitevő törlesztőrészlet-csökkenés érhető el. Ez a hitelkonstrukciótól függően több év vagy akár évtized alatt százezres vagy akár milliós nagyságrendű megtakarítást is jelenthet.

Hazánkban az elmúlt években a hitelkiváltások száma az új lakáshitelek kevesebb mint tizedét adták. A hitelkiváltások erősítése jelentős költségeket takarítana meg a háztartások és a nemzetgazdaság szempontjából is, ezért a törvényjavaslat elfogadását és hatálybalépését követően a fogyasztó kérheti, hogy hitelkiváltás esetén az érintett hitelintézetek a hitel kiváltásához szükséges iratokat közvetlenül továbbítsák egymásnak 15 munkanapon belül, ezzel jelentősen csökkentve az ügyfelek adminisztratív időigényét.

(16.40)

A Pénzügyi Békéltető Testület célja, hogy a pénzügyi szolgáltatók ügyfelei számára fórumot teremtsen a jogviták rendezésére egyszerű, gyors és költségkímélő eljárásban a felek közötti egyezség létrehozatalához. 2022-ben több mint 3500 ügy kezelését végelte a testület.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosításával a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásának kiszélesítésére kerül sor. Ha a fogyasztói kérelem megalapozott, a testület az eddigi 1 millió helyett 2 millió forint összeghatárig hozhat kötelezést tartalmazó határozatot a pénzügyi szervezet terhére a fogyasztóval kialakult jogvitában. A limit emelésével még több állampolgár kerülheti el a bírósági eljárást. Amennyiben a Pénzügyi Békéltető Testület döntését a felek vitatják, természetesen bírósághoz fordulhatnak.

A mai világban a leggyakrabban az interneten tájékozódnak az állampolgárok. A kapcsolódó törvények módosításával kötelezővé válik, hogy a pénzügyi szervezetek - úgymint bankok, biztosítók, viszontbiztosítók, önkéntes pénztárak, magánnyugdíjpénztárak - rendelkezzenek honlappal. Egyúttal a törvényekben meghatározott hirdetményi közzétételi kötelezettségeiknek is az országos napilapok helyett a honlapjaikon tehetnek majd eleget. Nem életszerű mára például, hogy országos napilapban kellene fiatalok számára betételhelyezésre, hitelfelvételre vagy egyéb pénzügyi szolgáltatás igénybevételére felhívó reklámokat közzétenni.

A törvényjavaslat emellett egyszerűsíti a választható portfóliós rendszert működtető önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak működését azzal, hogy a választható portfólió szabályzatainak módosításáról a pénztár igazgatótanácsa hozhat döntést a közgyűlés helyett. A választható portfóliós rendszer bevezetésére, megszüntetésére, valamint a szünetelést követő folytatásra vonatkozó döntés továbbra is a közgyűlés kizárólagos hatáskörében marad, így arról a pénztártagok közvetlenül vagy küldöttjük útján a legfőbb szerv ülésén dönthetnek.

Tisztelt Országgyűlés! A hivatásos katasztrófavédelem magas szintű reagálóképességgel, telepített és mobil műszaki, informatikai, technikai eszközparkkal rendelkezik. Az eszközpark a veszélyes anyagokkal kapcsolatos események korai előrejelzését, az anyagok megfelelő azonosítását, a lehetséges terjedés modellezését, továbbá a szükséges katasztrófavédelmi

beavatkozást és a lakosságvédelmi intézkedéseket támogatja.

Fontos kiemelni, hogy a monitoringrendszer az érintett üzemeltetők biztonságos működését is közvetlenül támogatja, továbbá az üzemeltetők jogszabályban megfogalmazott kötelezettségeinek teljesítését is biztosítja. A mérési eredmények az üzemeltetők vezérlő- vagy diszpécserközpontjaiban is megjelennek, így az esetleges rendellenes működés esetén a szükséges intézkedéseket késedelem nélkül megtehetik.

A hivatásos katasztrófavédelmi szerv szaksterű beavatkozásához, a rendszerek fejlesztéséhez stabil, kiszámítható pénzügyi finanszírozás megteremtése szükséges, amely az iparbiztonsági hozzájárulás bevezetésével valósulhat meg.

A katasztrófavédelemről szóló törvény módosításával megtörténik az üzemeltetők bevonása a költségek viselésébe. A hozzájárulás megfizetésének alapja az uniós és hazai környezetvédelmi szabályozókban is általános elvként megjelenő „szennyező fizet” elv érvényesítése, valamint a katasztrófavédelemről szóló törvény előírása, amely szerint az üzemeltető köteles minden szükséges intézkedést megtenni a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek megelőzésére, az esetleges baleset hatásainak enyhítésére és a helyreállításra. Továbbá kormányrendelet alapján az üzemeltetési engedéllyel rendelkező atomerőmű engedélyesének a lakosság riasztását és tájékoztatását biztosító rendszer működőképességének fenntartása érdekében annak időszakos felújításához, karbantartásához pénzügyi hozzájárulást kell biztosítania.

A gazdasági folyamatokkal összefüggően egyaránt változhat a végpontok és az érintett telephelyek száma, a monitoring és a lakossági riasztórendszer üzemeltetési költsége, ugyanakkor az iparbiztonsági hozzájárulásból származó bevétel összege évente szintén eltérő lehet, igazodva az egyes üzemeltetők árbevételéhez.

Az iparbiztonsági hozzájárulás összege a kötelezett előző éves nettó árbevételének 42 ezreléke. A hozzájárulást radiológiai távmérőhálózat, Paks és 30 kilométeres körzetében lakossági riasztórendszer, továbbá meghatározott veszélyes üzemek környezetében a meteorológiai és vegyi monitoring, a lakossági riasztórendszer, illetve a hivatásos katasztrófavédelmi szerv iparbiztonsági feladatellátásához telepített és mobil eszközeinek üzemeltetésére és szükséges fejlesztésére kell felhasználni.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával szigorításra kerülnek a járművek műszaki vizsgálatát végzőkre vonatkozó előírások, így nem végezhet műszaki vizsgabiztosi tevékenységet, aki ellen a törvényben meghatározott büncselekmény miatt folyik büntetőeljárás; továbbá a vizsgálóállomás létesítésének feltételei azzal, hogy nem engedélyezhető vizsgálóállomás működése, ha a vállalkozás vezető tisztségviselője, képviselője büntetett előéletű.

A kormány a Hazaváró program keretében a külföldről hazatérő magyar állampolgárok ügyintézésének

könnyítése érdekében komplex, a különböző élethelyzeteknek megfelelő szolgáltatáscsomagot dolgozott ki. A múlt héten elindult a Hazaváró-portál, továbbá a kormányablakok közül 27-ben Hazaváró-pontot is kijelöltek.

Emellett jelen törvényjavaslat a külföldről hazatérő magyar állampolgárok ügyintézésének könnyítése érdekében rögzíti, hogy az állampolgársági eljárásban nem szükséges fordítás az angol, német vagy francia nyelven kiállított, kormányrendeletben meghatározott anyakönyvi okiratokhoz, az állampolgársági eljárásban a hivatásos konzuli tisztviselő előtt benyújtott idegen nyelvű okirat hiteles magyar fordítása helyett az okiratnak az állampolgársági eljárás szempontjából lényeges tartalmáról készített hivatalos, kivonatolt fordítás is elfogadható lesz. Az anyakönyvi eljárásokban az anyakönyvi okiratok diplomáciai felülhitelesítésére nincs szükség, ha ez kormányrendeletben meghatározott esetekben elháríthatatlan akadályba ütközik, például a felülhitelesítés beszerzése bizonytalanul hosszú időt venne igénybe.

A javaslat tartalmazza több közigazgatási hatósági eljárás egyszerűsítését is. A jövőben a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának megállapításakor a hatóság nem vizsgálja a keresőtevékenységet, tekintettel arra, hogy az ellátás megállapítását követően az érintettek korlátozás nélkül folytathatnak keresőtevékenységet.

Az üzemi baleset során a biztosított részéről felmerült térítési díjak megállapításához és kifizetéséhez nem lesz már szükség a kezelőorvos papíralapú igazolására, miután az üzemi baleset elismeréséhez szükséges adatok az egészségbiztosítási pénztári szerv nyilvántartásaiból, illetve a hatósági határozatból megállapíthatóak.

Az állami nyilvántartások közötti adatkapcsolat kiépítésével összefüggő szabályozásra tesz javaslatot a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló törvény és a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása.

Az ügyfélkapus elérhetőséggel rendelkező ügyfelek a fővárosi és vármegyei kormányhivatalok nyugdíjbiztosítási eljárása során keletkező iratokat a tárhelyükre kapják, ha a Rendelkezési Nyilvántartásban nem zárták ki ezt a kapcsolattartási módot.

Tisztelt Ház! Záró gondolatként szeretném hangsúlyozni, hogy hazánk versenyképességének növelése alapvető fontosságú célkitűzés. A gazdasági szereplők, vállalkozások elvárása az állam felé az, hogy az állam partnerként és ne hátráltató tényezőként jelenjen meg a gazdasági tevékenység folyamataiban. Cél a közszolgáltatások magas színvonalú biztosításának elősegítése és a felesleges adminisztráció megszüntetése az állampolgárok ügyintézésében is.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Megtisztelő figyelmüket köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Nagy Csabának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6080. számú törvényjavaslat célja, hogy könnyítéseket vezessen be a közigazgatási eljárásokban, a pénzügyi biztosító szektorban, valamint a vállalkozások számára jelentős jogszabályi könnyítéseket vezessen be, ezzel csökkentve a felesleges adminisztrációt, növelve a közszolgáltatások magasabb színvonalát biztosításának lehetőségét.

(16.50)

A főbb javaslatokat szeretném önöknek felvázolni a törvényjavaslattal kapcsolatosan. A vállalkozások működését segíti többek között, hogy 2025-től felmenő rendszerben a munkáltatónak nem kell a munkaviszonyukat megszüntető foglalkoztatottak munkaügyi iratait megőrizni a nyugdíjkorhatár betöltése után öt évig.

A javaslat a foglalkozás-egészségügyi ágazatban jelentős egyszerűsítést vezet be. A módosítás felhatalmazást adna arra a szakminiszternek, hogy vizsgálják meg, mely ágazatokban, munkakörökben szükséges valóban a munkára való alkalmasság megállapításához az orvosi vizsgálat. A törvénymódosítás alapján a munkáltatók maguk is dönthetnek úgy, hogy a munkavállalók foglalkoztatását orvosi vizsgálat előzze meg, ha az a munkakör esetében jogszabály alapján nem kötelező. Amennyiben sor kerül a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatra, a munkáltató továbbra is ingyenesen köteles biztosítani a munkavállalói számára a munkaköri alkalmassági vizsgálatot.

A banki hitelezésben fontos változás lesz, hogy a fogyasztó kérheti, hogy a hitelkiváltás esetén az érintett hitelintézetek a hitel kiváltásához szükséges iratokat közvetlenül továbbítsák egymásnak, 15 munkanapon belül. Így a banki ügyfeleknek nem kell a bankok között igazolásokkal, egyik banktól a másik bankig járkalniuk.

A gépjármű-biztosítók számára kötelezővé válik, hogy közzétegyék a gépjármű-biztosításhoz kapcsolódó értékcsökkenés alkalmazásának módszertanát, mivel jelenleg a kár kifizetése során jelentős eltérések keletkezhetnek az értékcsökkenés jogcímén levont összegek között.

Hasonlóan támogatja az ügyfelek tudatos választását, hogy a biztosítási tevékenységről szóló törvény módosításával a biztosítók számára meghatározásra kerül, hogy a kárrendezési tájékoztatónak tartalmaznia kell az értékcsökkenés alkalmazásának módszertanát is, mely segíti az ügyfelek tudatos választását és a biztosítói szféra átlátható működését.

A javaslat előírja a különböző pénzügyi szervezeteknek, hogy mindenképpen rendelkezzenek honlappal, amely segíti az ügyfelekkel való kapcsolattartást, az ügyfelek tájékoztatását és tájékozódását, illetve a szervezetek a közzétételi kötelezettségeiknek is eleget tudnak tenni a honlapokon. A Pénzügyi Békéltető Testület a fogyasztóval kialakult jogvitában az eddigi 1 millió helyett 2 millió forint összeghatárig hozhat kötelezést tartalmazó határozatot a pénzügyi szervezet terhére.

Az akkreditált tevékenység ellátási képességének ellenőrzése érdekében, ahogy azt az előbb hallhattuk, a státusz első odaítélését követő egy éven belül, majd azt követően két évente felügyeleti vizsgálatot kell tartani, az öt év alatt három alkalommal. Ennek következtében, az eljárások időtartamát is figyelembe véve, a harmadik felügyeleti vizsgálat a státusz lejártá körüli időszakra esik, miközben a státusz megújítását célzó újraakkreditációs folyamatot is meg kell kezdeni. A két eljárás időbeli közelsége esetén célszerű azokat egyidejűleg elvégezni. A törvényjavaslat ezt a helyzetet kezeli.

Az iparbiztonsági és a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe véve a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításával bevezetésre kerül az iparbiztonsági hozzájárulás intézménye. A hivatalos katasztrófavédelmi szerv szakszerű beavatkozásához, a lakosságvédelmi feladatok hatékony ellátásához és a monitoring- és lakossági riasztórendszerek fejlesztéséhez stabil, kiszámítható pénzügyi finanszírozás megteremtése szükséges, amely az iparbiztonsági hozzájárulás bevezetésével valósulhat meg.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával szigorításra kerülnek a járművek műszaki vizsgálatát végzőkre vonatkozó előírások, valamint a vizsgálatok lefolytatásának feltételei. A külföldről Magyarországra hazatérő állampolgárok ügyintézésének könnyítése érdekében anyakönyvi okirati könnyítéseket, kivonatot fordításkönyvitéseket, illetve felülhitelesítésre vonatkozó könnyítéseket tartalmaz a jogszabálytervezet.

Jelentős egyszerűsítés az ügyféli és a hatósági oldalon, hogy az ügyfélkapus elérhetőséggel rendelkező ügyfelek a fővárosi és a vármegyei kormányhivatalok nyugdíjbiztosítási eljárása során keletkező iratokat a tárhelyükre kaphatják, megfelelő garanciális szabályok mellett. A keresőtevékenység végzését a hatóság nem vizsgálja a megváltozott munkaképességűek ellátásának megállapításakor, mivel az ellátottak folytathatnak keresőtevékenységet.

A törvényjavaslat szerint lehetővé válik a közcélú villamoshálózat-engedélyezési eljárások gyorsítása azzal, hogy a biztonsági övezetben lévő ingatlanok tulajdonosai esetében a döntés közzététele közhírré tétellel történhet, azzal, hogy a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg vagy jogot von el a korlátozáshoz. A hatóság az ismert ügyfelet egyéb kapcsolattartási forma használatával is tájékoztathatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által benyújtott, a hazai

gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6080. számú törvényjavaslat megfelel annak az általános, többször ismertetett követelménynek, mely szerint szükséges az alkalmazott jogszabályok folyamatos és állandó felülvizsgálata, újragondolása.

A kormány által létrehozott érdekegyeztető fórumként működő deregulációs kerekasztal javaslatai visszaköszönek a törvényjavaslatban. A törvényjavaslat elfogadása esetén csökkenni a munkáltatók adminisztrációs terhei, megjelenik a digitalizáció által biztosított lehetőségek kihasználása a hitelkiváltások, valamint az ügyfélkapcsolatok területén is. A felállításra kerülő Hazaváró-irodák létrehozása mellett a szóban forgó jogszabályváltozásokkal lehetővé válhat a hazatéréssel kapcsolatos ügyek egyszerűbb, könnyebb ügyintézése.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra való tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a benyújtott T/6080. számú törvényjavaslat elfogadását szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. A hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat elfogadását a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, nem is csodálkozom, hogy a Fidesz-KDNP meg a kormány támogatja. Tulajdonképpen, ha a címet nézzük: a hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, meg ahogy hallgattuk az államtitkári expozét meg a nagyobbik kormánypart véleményét a törvényjavaslatról, azt gondolnánk, hogy ez egy végtelenül unalmas, tulajdonképpen jogtechnikai-adminisztrációs jellegű módosítás, amit öt perc alatt le lehet rendezni.

Hát, ehhez képest, ha valaki tényleg alaposan elolvassa, akkor azért eléggé mehökkentő dolgokat talál ebben a törvényjavaslatban. Én mindösszesen három szeretnék kiemelni, az összes többi, nem mondom, hogy lényegtelen, de ez a három valóban, finoman fogalmazva is: ütős.

Az első a Nagy képviselő úr által is megemlíttet Hazaváró-irodák, Hazaváró-portál, illetve a külföldön dolgozó, hazatérni készülő magyar állampolgárok számára a könnyítési lehetőségek. Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen most, a héten kaptuk meg Varga Ferenc képviselőtársammal együtt, aki szintén a Demokratikus Koalíció tagja és Dobrev Klára

árnyékkormányának a tagja, ugyanúgy, mint én, az írásbeli kérdésünkre a választ, ami kifejezetten ezekkel a Hazaváró-irodákkal foglalkozott, hogy ha haza szeretnék hozni az egyébként külföldön dolgozó fiatalokat - és most már nemcsak a fiatalokat, nemcsak a húszasokat, a harmincasokat, a negyveneseket, hanem most már láthatóan az ötveneseket, a hatvanasokat -, akkor miért különböző megyékben nyitnak ki ilyen irodákat. Tehát mennyire életszerű az, és erre elköltének nyilván rengeteg pénzt, hogy valaki éppen Londonban dolgozik, és majd, nem tudom én, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében vagy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében akar bemenni egy irodába és intézni a dolgát.

Tisztelt Kormányparti Képviselő - most már csak urak, hölgyet nem látok -, Képviselő Urak! Azt szeretném önöknek mondani: nem Hazaváró-irodákat meg Hazaváró-portált kell nyitni, hanem a legtöbbet azzal tennék, hogyha normális törvényeket hoznának vagy fogadnának el az Országgyűlésben, nem olyat, ami a munkavállaló számára káros. Talán emlékeznek még 2019-ben a munka törvénykönyvére, ami egész egyszerűen csak egy rabszolgatörvény volt, és emlékezhetnek arra, hogy milyen lépéseket tettek az elmúlt években annak érdekében - sajnálatos módon -, hogy a magyar munkavállalók egy jelentős részét minél inkább eltávolítsák az országtól. Ehhez képest most beleteszik, és azt gondolják, hogy ettől a hazai gazdasági szereplők versenyképessége növekedni fog.

(17.00)

Nem tudom, mennyire szoktak önök találkozni a valósággal is néha, a NER-es világon kívüli valósággal. Hányszor tapasztalták azt, hogy szinte minden foglalkozási ágazatban hiány van a munkavállalókból? Mindenhol. Mindenhol, nemcsak a közigazgatásban, nemcsak a közszférában, hanem a versenyszférában, mindenhol hiányoznak az emberek. Tehát ha önök szeretnének vízvezetékot szereltetni, mert éppen elromlott a vízvezetékük, higgyék el, nagyon nehezen fognak találni embert. Nagyon nehezen fognak találni. Ha tanárokat szeretnének találni, őket is nagyon nehezen fognak találni, nemcsak a magánórákra, hanem nyilván az állami általános iskolákba. De ha orvosokat, nővéreket szeretnének, őket sem fognak találni. A hazai közszférában nyilvánvalóan óriási hiány van a munkavállalókból. De tisztában vannak, ugye, azzal is, hogy a piaci szférában is, a vállalkozói szférában is, hogy ezzel küzdenek a kis- és középvállalkozások ma Magyarországon, hogy rengeteg ember hiányzik a rendszerből. És miért hiányzik a rendszerből? Mert önök olyan gazdaságpolitikát folytattak, ami miatt ebből az országból elmentek az emberek.

Elmennek dolgozni Nyugatra. Nem Keletre, Nyugatra, csak szólok! Hiába nyitnak hazaváró irodákat, nem fognak hazajönni addig, amíg nem változtatnak azon a politikán, azon a gazdaságpolitikán, amit eddig

folytattak. Mivel lényükből és politikájukból fakadóan nem fognak, ezért nyilvánvalóan az önök bukása a legfontosabb annak érdekében, hogy a hazai vállalkozások versenyképesek legyenek. Nem Mészáros Lőrincről beszélek, félreértés ne essék! Nem Tiborc Istvánról, hanem azokról a tisztességes kis- és középvállalkozásokról, amelyek tényleg szeretnének a piacon megélni. Nem olyan vállalkozókról beszélek, akik NER-esek, és akiknek minden körülmények között meglesz az állami bevételük, mert önök azt oda fogják adni, ha máshogy nem, a törvény erejénél fogva. Én azokról beszélek, akik Magyarországon szeretnének vállalkozni és egyébként nem az önök uszályában úszkálhatnak, és nem az önök jóvoltából a közpénzekbe nyúlhatnak.

Amikor azt gondolnánk, hogy csak ez az, ami majd a hazai gazdasági szereplők versenyképességét erősíti, hogy önök mindenféle irodákat nyitogatnak a kormányablakoknál és várják majd, hogy Londonból, Ausztriából meg Németországból hazajöjjenek az emberek, akkor olvashatjuk az általános indoklásban, hogy a munkáltatók és munkavállalók adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a munkaköri alkalmassági vizsgálat tekintetében általános jelleggel megszűnik a kötelező orvosi vizsgálat. Képviselőtársaim, szeretném jelezni, hogy a héten T/6072. számon a munkavédelmi törvény módosító javaslatát tárgyalta az Országgyűlés, de oda azt nem sikerült berakni. Nyilván. Miért nem? Mert önök most beadtak egy ilyen jól hangzó salátatörvényt, amelyben tényleg aztán minden van. Tényleg minden van, hazaváró irodáktól kezdve egészen az orvosi vizsgálatokig, pontosabban az orvosi vizsgálat megszüntetéséig.

A héten erről már többen is beszéltek az Országgyűlésben. Fel szeretném tenni azt a kérdést, hogy miért gondolják úgy, hogy jó, ha megszűnik a kötelező orvosi vizsgálat, amely lehet, hogy sokak számára egyébként egy adott éven belül az egyetlen orvosi vizsgálat, vagy az egyetlen alkalom, amikor orvossal találkoznak. Ez miért jó maguknak? Milyen hasznuk van ebből maguknak? Merthogy a magyar munkavállalónak semmilyen haszna nem lesz belőle, az biztos. Kik akarnak ezzel kiszolgálni? Csak nem a vendégmunkásokat? Csak nem az a terv, hogy a magyar munkavállalókat, akiket elűdöztek az országból és most sok pénzért hazaváró irodákon keresztül megpróbálnak végtelenül ostoba módon hazahozni, mert nem ez a módja annak, hogy hazajöjjenek, ezeket az embereket vendégmunkásokkal pótolják, és ha nincs orvosi vizsgálat, akkor nyilvánvalóan meg lehet úszni sok költséget?

Vagy mit lehet még megúszni? Feltették maguknak a kérdést? A kötelező orvosi vizsgálat során számtalan betegséget ki lehet szűrni. Legalábbis egy jobb orvos, üzemorvos képes arra, hogy akár a magas vérnyomást, vagy a látásproblémákat, vagy egyéb dolgokat, olyan alapbetegségeket, amelyek Magyarországon sajnos nagyon jelen vannak, kiszűrjön. Milyen betegségeket nem szeretnének kiszűrni? Hadd tegyem

már fel ezt a kérdést! Kik azok a vendégmunkások, milyen kontinensekről jönnek? Tudják? Tudják azt is, hogy ott milyen betegségek vannak? És nem akarnak kötelező orvosi vizsgálatot elrendeltetni? Sőt, megszüntetik? A magyar munkavállalóra, hogy ne lehessen kiszűrni, ha egyébként magas vérnyomása van, és azt lehessen kezelni? Vagy ha éppen szemüvegre lenne szüksége, amit akár a cég is fizetne? Szánt szándékkal tönkreteszik a magyar munkavállalót és egyébként tönkreteszik a vendégmunkásokat is, akiket éppen beengednek. Amúgy is alacsonyán tartják a bérüket és úgy vannak vele, hogy na, akkor nekik aztán még ez se járjon. Nem fogják tudni kiszűrni azokat a betegségeket, amelyeket ezek az emberek esetleg behoznak az országból, mert megszüntetik a kötelező orvosi vizsgálatot a munkahelyeken.

Egészen felháborító, felelőtlen és azt tudom mondani, elképzelt embertelen, amit önök a magyar munkavállalókkal művelnek. Egészen elképesztő. Úgyhogy inkább azt javasolnám, hogy fogják a hazaváró irodákra elköltendő pénzt és tegyék bele ebbe, tegyék bele abba, hogy a magyar munkavállalóknak legyen kötelező orvosi vizsgálata. Tegyék bele a magyar egészségügybe, meg egyébként az összes többi ellopott pénzt tegyék bele a magyar egészségügyi, a magyar oktatási rendszerbe, hogy hazatérjenek a magyar polgárok, akik helyett most önök vendégmunkásokat vesznek fel!

Ha valaki azt gondolta volna, hogy ez a vége ennek a salátatörvénynek, akkor még nem olvasták a legaljasabb részt. Erről egyikőjük sem beszélt. Az 53. § a honvédek jogállásáról szóló törvényt változtatja meg. Önök lehetővé teszik, hogy a Honvéd Vezérkar főnöke a honvédségi szervezet állományának tagjára a szolgálatteljesítés idejére különös szolgálati rendet rendeljen el. Kevesen vagyunk az Országgyűlésben és még kevesebben azok, akik a hadsereg dologával foglalkozni szoktak. Tudom, hogy államtitkár úr is inkább igazságügyi területre specializálódott, de azért mégiscsak az Igazságügyi Minisztérium államtitkára. Árulja el nekem, államtitkár úr, mégis hogy képzelik azt, hogy a magyar honvédek jogállására, jogaira, kötelezettségeire vonatkozó szabályozásokat - és nem ez az egyetlen, erről már beszéltünk - az éjszaka leple alatt salátatörvényekbe és olyan módosításokba próbálják berakni, amelynek a vége az, hogy majd kormányrendelettel, törvényi felhatalmazással a miniszter meg a vezérkari főnök mondja meg, hogy mit csináljanak a katonák!

Minek képzelik magukat? Azt hiszik, hogy ez a maguk hadserege? A Magyar Honvédség a magyar nép hadserege, a Magyar Honvédség feladata a magyar haza védelme és nem az önök védelme. A magyar katonát meg kell védeni láthatóan leginkább önöktől. Önök el fogják venni a szakszervezetüket, önök el fogják venni a jogaikat, a törvényben biztosított lehetőségeiket, önök kormányrendelettel akarnak kötelezettséget szabni a katonáknak és a vezérkari főnök kezébe helyezik azt, hogy bármikor, bármilyen módon különös szolgálati rendet rendeljen el.

Nem tudom, találkozott-e már az új vezérkari főnökkel, és nem tudom, hallotta-e már, hogy ez az új vezérkari főnök miről beszélt és mit csinált. A szittyá gondolkodásmódtól kezdve az, amit elrendelt egyébként az állományban a sofőrök számára, mert neki nem tetszett, hogy a sofőrök mit mondanak, mert szerinte a honvédségi sofőrök pletykálnak, egész egyszerűen elvitette őket egy megbeszélésre, egy kiképzésre. Kérem szépen, ez már nem a Horthy-hadsereg, még csak nem is a kommunisták hadserege. Ez a modern, elvileg demokratikus köztársasági hadsereg lenne, amit maguk most letipornak.

Nagyon sajnálom, hogy elment az államtitkár, mert nyilvánvalóan ön ezzel kevésbé foglalkozik, de nagyon örülnék, ha a jogi oldalát átgondolná, hogy hogy lehetséges az, hogy önök mostantól kezdve a Magyar Honvédség katonáinak jogait és kötelezettségeit csak így, egyik pillanatról a másikra módosítják, hogy jövő héten tárgyalja majd a Ház azt az alkotmánymódosítást, amely a miniszter kezébe teszi ezeket a lehetőségeket. Önök - még egyszer szeretném idézni, ha másért nem, a jegyzőkönyvért - a hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő törvényben vezetik be a vezérkari főnöknek azt a lehetőségét, hogy basáskodjon, hogy uralkodjon a katonák fölött.

Önök egyszerűen menthetetlenek. Önök igába akarják, a saját igájukba akarják hajtani a Magyar Honvédséget. Ez nem fogadható el. Egyetlenegy lehetőségük van most, hogy ezt a javaslatot, meg a jövő hetit is visszavonják.

(17.10)

Egyébként azt gondolom, hogy amit a hadsereggel művelnek, az gyalázatként fog bevonulni a magyar történelemkönyvekbe. Szégyelljék magukat ezért! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem szépen, várjanak, amíg jegyző úr a helyére ér. *(Dr. Aradszki András jegyzői székéből távozva elfoglalja képviselői helyét.)* Jegyző úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a türelmét a tisztelt Háznak. Köszönöm a türelmét, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy fontos megközelítést tartalmaz, fontos dolog a kiindulópontja, nevezetesen az, hogy a jog eszközeivel, a törvényalkotás eszközeivel miképpen tudjuk a hazai gazdasági szereplők versenyképességét és jövedelemtermelő képességét fokozni. Ez a cél mindenképpen fontos, főleg a mai gazdasági helyzetben, amikor az európai szankciós politika, az energiaárak növekedése, az ebből fakadó

infláció és az európai tagállamok jó részében a gazdasági visszaesés miatt egy nagyon fontos versenyképesség-növelő eszköz tud lenni a törvényalkotás akkor, amikor áttekinti azokat a jogszabályi helyeket, amelyek esetenként diszfunkcionálisan működnek, vagy kifejezetten akadályozzák az adott gazdasági szereplő versenyképességét. Ebből a szempontból kifejezetten üdvözlendő mind a törvény célja, mind pedig az abban foglalt rendelkezések is.

A versenyképesség a mai világban egy rendkívül fontos kulcskérdése a magyar gazdaságnak, ugyanis tekintettel arra, hogy egy korszakváltás előtt vagyunk, amikor a magyar gazdaság aközött kell hogy válasszon, hogy tovább tud-e lépni a közepesen fejlett gazdaságok sorából egy magasan fejlett, versenyképes gazdasági szereplővé, vagy beleesünk a közepesen fejlettség csapdájába. Ennek a sorsdöntő és nemzeti sorskérdésnek sokkal több, összetettebb feltétele és eszközrendszerre kell hogy legyen, hogy ezt a lépést meg tudjuk tenni, de ezek között szerepel mindenképpen a jogalkotásnak az a fajta felülvizsgáló szerepe, amikor megnézi, hogy milyen módon működnek azok a jogszabályok, amelyeket évek, évtizedek vagy talán pár évvel ezelőtt megalkotunk, megalkottak az elődeink, és ebből következően esetleg akadályozzák ennek a fontos versenyképességi feltételnek a kialakulását. Úgyhogy nagyon helyesen teszi az igazságügyi tárca, illetőleg helyesen teszik az előkészítők, illetőleg a benyújtók, amikor ezekkel a kérdésekkel törvényi szinten foglalkoznak.

Fontosnak tartom megemlíteni azt is, hogy általában az elmúlt húsz-harminc évben kampányban voltak különböző törekvések az ilyen adminisztrációs terhek növelésére. Volt olyan is, amikor megbízták a tárcákat, hogy deregulációt hajtsanak végre, tehát nem törvényi szinten, hanem rendeleti szinten is végezzék el ezeket a feladatokat. Általában, sok esetben ezek visszájára fordultak, későbbiekben növelték az adminisztratív terheket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy nagyon fontos átfogó felülvizsgálatát teszi a jogszabályoknak a versenyképességet akadályozó feltételeknél. Ez elsősorban arra irányul, hogy gördülékenyebbé, hatékonyabbá és költségkímélőbbé tegyék a gazdálkodó szervezetek működési feltételeit, felhasználva az informatikai eszközök rendszerét, és mintegy ösztönözve az informatikai fejlesztéseket az adott gazdálkodó szervezetnél.

Fontosnak tartom azt is aláhúzni, hogy a felsorolt könnyítő feltételek elsősorban és leghatékonyabban és szerintem leghamarabb a legnagyobb érzékelhető könnyebbséget a mikro-, kis- és középvállalkozásoknál fogják szolgálni, ugyanis a felsorolt és a törvényjavaslatban megfogalmazott könnyítéseket általában a piac nehézfűi, nagyszereplői, komoly gazdasági befolyással rendelkező szereplői eddig is mindenféle nehézség nélkül tudták teljesíteni, és a jövőben is teljesíteni fogják. De ettől függetlenül a számukra is kedvezőbb gazdasági terepet biztosít ez az előttünk lévő törvényjavaslat.

Fontosnak tartom azt is aláhúzni, hogy sok olyan kérdés van ebben, ami a párhuzamosságokat küszöböli ki, egyben nemcsak a vállalkozók számára, hanem az adott magánszemélyek számára piacbarátabb és könnyebben kezelhető feltételeket ír elő.

Az egyik ilyen, a versenyképesség szempontjából is vitatott kérdés, és nagyon sokan, az előttem szóló képviselő asszony is felvetette, az úgynevezett kötelező foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálat eltörlése. Meg kell mondanom, hogy ez olyan formában dereguláció, hogy általánosságban törli el, de a konkrét, később jogszabályi szinten meghatározott foglalkozási ágaknál, tevékenységeknél kötelező jelleggel megmaradnak a foglalkozás-egészségügyi szűrővizsgálatok. És hangsúlyozom, hogy foglalkozás-egészségügyi szűrővizsgálatról van szó és nem az egészségügyi rendszer részét képező orvosi szűrővizsgálatról, amit egyébként a háziorvosoknak el kell végeznük az adott betegkörön belül időszakonként. Ez a lépés is elsősorban a mikro- és középvállalkozásoknál nyújt segítséget, mert egy nagyobb cégnél a foglalkozás-egészségügyi ellátás, benne az orvosi vizsgálatok feltételeinek a biztosítása adott és megfelelő.

Nagyon fontos kérdés lesz a végrehajtás során, hogy melyek azok a munkakörök, melyek azok a munkahelyek, amelyeknek a betöltésénél mindenképpen kötelező lesz a foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálat elvégzése. Ugyanis nem sérülhet az az elv a végrehajtási rendeletek meghatározásakor, hogy minden munkavállalónak joga van az egészséges munkavégzés körülményeihez. Tehát ha ilyen helyzet alakulhat ki, mely szerint az adott munkahely objektív okok miatt és nem a technikai fejlődés és nem csak a technológiai elmaradottság miatt veszélyeztetheti az adott munkavállaló egészségét, ott bizony minden bizonytalan hozzáértő szakemberek által előkészített ágazati rendeletekben, szabályozásban előírásként megmarad a foglalkozás-egészségügyi szolgálat. De például olyan munkahelyen, amelynek foglalkozás-egészségügyi kockázata nincs meg vagy nagyon alacsony - és ráadásul mikro- és középvállalkozásoknál döntően ilyen munkahelyek vannak -, ott a kötelező általános foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálat eltörlése igenis pozitív, költségkímélő és adminisztratív terheket csökkentő lépés lehet.

Ami még ehhez a kérdéshez tartozik, és gondolom, ezzel az államtitkár úr is egyetért, hogy a foglalkozás-egészségügyi vizsgálat általános jellegű megszüntetése, kötelező jellegű megszüntetése nem szünteti meg a munkáltató adott kérdésben adott munkavállalóval szemben fennálló jogi és kártérítési felelősségét sem. Ebből következik számomra az is, hogy önmagában az, amelyik munkáltató nem lenne köteles egyébként foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálatot elvégezni, annak a munkáltatónak elemi érdeke, hogy egyébként felmérje a munkavégzés körülményeit, és foglalkozás-egészségügyi, úgynevezett ergonómiai szakvélemény alapján nyugodtan bízhatja magát arra,

hogy ő nem fogja alkalmazni a foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálatot, amennyiben az egyébként nem kötelező.

(17.20)

Tehát összességében azt lehet mondani, hogy tévhitek keringenek itt a Házban. Aki valamikor is dolgozott a gazdaságban és látja ennek a folyamatát és érti ennek a lényegét, annak a számára, nem azt mondom, hogy megnyugtató, de racionális és érthető döntés az, ami előttünk szerepel. Ezért a KDNP részéről ezt a kérdést nem is vitatjuk, hanem várjuk az ágazati szabályozás megfelelő szakmai koordinációval történő megalkotását, amely biztosítja a munkáltatónak, illetve a munkavállalónak azt a jogát, illetve kötelezettségét, hogy a munkavégzés helye az egészséges munkavégzéshez való jogot ne sértse.

Nem említettük itt és általában el is szokott sikkadni az, hogy az önkéntes kölcsönös nyugdíjbiztosító pénztárak esetében a választható portfóliók rendszerénél a törvénymódosítás nagyobb rugalmasságot biztosít az ilyen rendszereknek, és a pénztár igazgatótanácsa hozhat meg olyan döntést, hogy a választható pénzügyi portfólió rendszerénél a feltételeket az igazgatótanács állapítsa meg. Általában „verseny” van az ilyen pénztárak között, és a pénztárak nagyon sok ügyfele választja ezt a választható portfóliós rendszert. Ennek a rugalmas, piachoz igazodó, gyors reagálását, a jobb feltételek azonnali közlését és elérésének a lehetővé tételét az ügyfelek, illetve a nyugdíjpénztártartók számára könnyebbé teszi, amiből az is következik, hogy talán a befektetési piacon a nyugdíj-előtakarékosság szempontjából egy szerintem méltatlanul mellőzött, de rendkívül fontos területen is könnyebben elérhető szolgáltatásokra lesz lehetőség.

Összességében azt kell mondanom, ahogy végigmegy az ember ezen a törvényjavaslaton, amit államtitkár úr elég részletességgel ismertetett: nagyon biztató az, hogy az adminisztrációs terhek csökkentése az informatikai rendszerek fokozottabb használatával egyidejűleg jár, csökkenti a közigazgatás terheit, csökkenti az ügyfelek terheit és csökkenti elsősorban a mikro-, közép- és kisvállalkozások terheit. A továbbiakban mindenképpen javasolt a jogalkotási programba felvenni, hogy a hasonló jellegű jogszabályok áttekintését a tárca, a kormány vállalja magára, mert az az érdekünk, hogy a magyar gazdaság versenyképessége növekedjen, és ezáltal át tudjuk lépni azt a nehéz és komoly akadályt jelentő dilemmát, amit a hozzászólásom elején említettem, hogy át tudjunk lépni a gazdaságilag fejlettebb országok közé a közepesen fejlettek közül.

Zárszóként még annyit szeretnék mondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt természetesen támogatni fogja a törvény elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, egy salátatörvényről van szó, amely számtalan kérdéssel foglalkozik, de ezek közül csak kettőt szeretnék most kiemelni a súlyuk miatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyik a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi törvény módosítása, amely szerint a Honvéd Vezérkar főnöke parancsban különös szolgálati rend bevezetését rendelheti el. Erről államtitkár úr elfelejtett megemlékezni a felszólalása során. De mind a két résznél szeretném még egyszer emlékeztetni önöket arra, amit államtitkár úr, a fideszes és a KDNP-s vezérszónok is elmondott, és amivel kezdték a szónoklatukat: az ennek a törvényjavaslatnak a célja, hogy miképpen tudjuk a hazai vállalkozások versenyképességét, hatékonyságát növelni.

Árulja el nekem, államtitkár úr, hogy miképpen tudják a hazai vállalkozások versenyképességét javítani „a Honvéd Vezérkar főnöke parancsban különös szolgálati rend bevezetését rendelheti el” paragrafus-sal! Ezzel az egy mondatral. Oszt' jó napot! Mert ennyi van a törvényjavaslatban. Ennek az égvilágon semmi köze nincs ahhoz, amiről önök itt beszélnek. Ez mi? Ez hogy kerül ide? És miért, államtitkár úr?

Eddig költői kérdéseket tettem fel, de most követelem, hogy válaszoljon rá, mit takar ez az egy mondat. Miért van szükség arra, hogy a vezérkarfőnök parancsban különös szolgálati rendet vezethessen be, a honvédek jogállásáról szóló törvényt felülírva? Tessék már nekem megmondani - ön a jogalkotásért felelős tárcától van -, hogy mindezt miért tárgyaljuk akkor, amikor tegnap este benyújtottak egy alaptörvény-módosítást, amely szerint a honvédek jogállásáról szóló törvény nem is olyan sokára nem is lesz törvény! Mit toldozgatják-foldozgatják ezt akkor? Ennyire sürgős valami? Micsoda? Nem tudnak összeszedni kétszáz embert, hogy Csádba küldjék? És majd parancsba fogják adni, hogy menni kell? Vagy mi? Nem tudom. Kérdezem. S mit keres ez ebben a törvényben? És miért nincs itt a honvédelemért felelős miniszter, hogy egy ilyen kérdésre válaszoljon? Egészen elképesztő, államtitkár úr! Az meg, amit majd jövő héten a honvédséggel kapcsolatban fognak művelni alaptörvény-módosítás gyanánt, az tényleg egészen elképesztő, de abba most nem megyek bele. Nagyon örülnék, ha meg tudná nekem mondani - ön képviseli az előterjesztőt -, hogy mit keres ez a mondat ebben a törvényben és mit takar. Mi a jogalkotás célja?

A másik fele, amiről muszáj beszélnünk, az a munkavédelmi törvény módosítása. A kormány indoklása szerint a munkáltatók és a munkavállalók adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a munkaköri alkalmasság vizsgálata tekintetében általános jelleggel megszünik a kötelező orvosi vizsgálat. Itt is

szeretném újra emlékeztetni önöket, hogy a „miképpen tudjuk a hazai vállalkozások versenyképességét és hatékonyságát növelni” kérdésre nagyon jó lenne, ha valaki válaszolna. Három érdekeltségi kört biztos, hogy érint ez a javaslat, az orvosokat, a munkaadókat és a munkavállalókat. Nem szeretnék barkochbáznai, hogy ezek közül kívül egyeztetett a kormány, amikor ezt a remek javaslatot a Ház elé terjesztette, de szerintem még az is meglepő, amit válaszolni fogok, mert szemléto-mást valójában senkivel, a vállalkozókkal sem.

Mit mondanak az orvosok? Mit mond az Orvosi Kamara? Az Orvosi Kamara titkára nyilatkozott ebben az ügyben. Nem szó szerint fogom felolvasni, amit mondott, de szerintem rettenetesen fontos, hogy a lényeg elhangozzon itt is. Államtitkár úr, Magyarországon évente mintegy 4 millió ember esik át ezen a szűrővizsgálaton. Ezek a szűrővizsgálatokon az a húszas-harmincas korosztály is részt vesz, akiknél ilyenkor derülnek ki olyan dolgok, amelyeknek utána kell menni még az előtt, hogy a betegnek panaszai lennének - mondja az érintett Orvosi Kamara titkára. Gyakran az egyszerű vizsgálatoknak köszönhetően derül fény a magas vérnyomásra, a cukorbetegségekre, a szívritmuszavarra vagy más betegségekre, amelyekre a munkavállaló nem figyelne oda, mert nem is tud róla. Szeretném kérdezni, államtitkár úr, hogy és ha ez nincs, akkor mi van.

De menjünk tovább, mert azt gondolná az ember, hogy esetleg a munkavállalókkal egyeztettek. A Magyar Szakszervezeti Szövetség elutasítja a javaslatot, és markáns visszalépésként értékelhető a munkavállalók jogai szempontjából - nyilatkozták nyilvánosan is. Nem nagyon meglepő, hisz a munkavállalók tekintetében ez nemcsak hogy visszalépés, hanem szerintem konkrét veszélyeztetés, amit csinálnak.

Azt gondolná az ember, hogy akkor egy nagy nyertessel, a vállalkozókkal - akik most rengeteget fognak spórolni ezen a remek javaslaton - egyeztetett a kormány. Legalábbis Rolek Ferenc, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének elnöke a sajtóban világosan, szó szerint azt mondta: a munka világot érintő változtatásokat előzetesen egyeztetni kellene a munkáltatói és a munkavállalói szervezetekkel, világossá téve, hogy nem kapott megkeresést a kormány részéről ezzel a javaslattal kapcsolatban. Akkor ki a fészkes fenének az érdekeit szolgálja ez a javaslat, államtitkár úr? A munkaadóké nem, a munkavállalóké nem, az orvosoké nem. Kit tisztelhetünk e javaslat mögött?

(17.30)

Államtitkár Úr! Lehet, hogy néhány neves kolléga rettenetesen örül és tapsol most, amikor olvassa ezeket a sorokat, akik az elmúlt években meg a jelenlegi napokban is éppen magánkórházakat meg magánintézményeket nyitogatnak, és nem tízezreket, hanem százezreket gombolnak le minden olyan emberről, aki fontosnak tartja a saját egészségét, és képtelen kivárni,

hogy hónapokig vagy évekig sorba álljon - Aradszki úrra nézek - azokért a bizonyos állami szűrővizsgálatokért vagy állami egészségügyi vizsgálatokért, amelyek mondjuk, ma egy vérvételt, egy tüdőszűrést vagy bármi mást jelentenek, mert fontos neki a saját vagy a szeretteinek az egészsége. Ez a javaslat lényege, hogy valakik megint milliárdokat keressenek, és aki meg tudja fizetni, az életben maradjon, aki meg nem tudja megfizetni, az meg dögljön meg, államtitkár úr?

Azt mondják, hogy a versenyképességet akarják növelni, Aradszki úr? Hát tudja, milyen a versenyképes munkaerő? Tudja, milyen az az ország, amelyik nincs benne a közepesen fejlett országok csapdájában? Ahol jól képzett, egészséges és jól fizetett munkavállalók vannak. Rájöttek erre nálunk bölcsebb és gazdagabb országok már régóta, hogy nem a munkavállaló kizsigerezéséből meg megnyomorításából lehet hosszú távon profitot szerezni, hanem abból, ha kiegyensúlyozott, egészséges emberek dolgoznak egy cégnél, vállalatnál. Hát mennyibe kerül egy munkáltatónak, a versenyképességének a táppénzen lévő munkavállaló meg a kiesett munkaidő? Mennyibe kerül egy vállalkozónak a megnyomorodott munkavállaló, akit ő betanított és utána kezdheti előlről, meg próbálhat a mai munkavállalói környezetben új munkatársat keresni, jól képzettet? És milyen ország az, államtitkár úr - nézzék meg a statisztikákat! -, ahol a férfiak közül szerintem most már a többség a nyugdíjba vonulása után néhány éven belül meghal? Ez a kilátás. Ez a szolgáltatás. Ez az, amit Magyarország meg a magyar nemzet tud a honfitársainak nyújtani. És akkor egy ilyen helyzetben - ez tény, egy ilyen helyzetben - azt a minimális egészségügyi szűrési csomagot is megszüntetni, én azt gondolom, hogy nem hiba, hanem kifejezetten bűn és a magyar emberek veszélyeztetése.

Zárásul újra Aradszki úrhoz szeretnék fordulni, mert ha az ember nem olvasná a javaslatot, még azt mondaná arra, amiket mondott, hogy milyen szépen hangzik. De, Aradszki úr, itt vannak ezek a kormányrendeletek előttünk? Ön azt mondta, hogy garantálni kell, hogy azokban a helyzetekben vagy azoknak a munkavállalóknak a tekintetében, azokon a munkahelyeken, ahol veszélyes vagy bármilyen dolognak ki van téve a munkavállaló, ott ezt mindenképpen biztosítani kell. Látja ön ezt a kormányrendeletet ma? Látja? *(Dr. Aradszki András jelzésére:)* Bólogat. Én nem látom, nincs ilyen kormányrendelet az asztalon. Ön meg fogja szavazni ezt a törvényt úgy, hogy fogalma sincsen, hogy ezek a munkakörök benne lesznek-e, vagy nem.

De hadd kérdezzek már meg valamit! Ha valaki egy számítógép előtt dolgozik egy kis- és középvállalkozónál, és elromlik a szeme vagy látássérült lesz vagy megvakul, az rendben van? Csak az atomerőműben kell majd biztosítani, mondjuk, hogy az embereknek az egészségi állapotát évente szűrjük?

Egészen elképesztő ez a javaslat, tisztelt képviselőtársaim. Egyetlenegyed tudok önöknek mondani,

kérni vagy követelni: ezt úgy, ahogy van, vonják vissza. Ne csinálják ezt a magyar emberekkel, nagyon szépen kérem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A T/6080. számú törvényjavaslat nem más, mint a bürokrácia-csökkentés és a versenyképesség növelése ürügyén a globális tőke kiszolgáltatásának utolsó állomása, az iparbiztonsági adó kivetésével pedig a kormány a saját maga által létrehozott problémát próbálja ezzel tünetileg kezelni.

Szijjártó Péter júniusban bejelentette, hogy a folyamatban lévő beruházások eredményeként Magyarország fogja vezetni az európai ranglistát az elektromos akkumulátorok gyártásában, szerinte ez jelenti a gazdasági növekedés garanciáját. Jelenleg negyedik vagyunk a globális rangsorban, Kínával, Németországgal és az Egyesült Államokkal versenzünk. Nagy Márton - uniós pénzek hiányában - szintén a külföldi működő tőkében látja a magyar gazdaság növekedésének a biztosítékát, melynek összege idén elérheti a 13 millió eurót, nem, bocsánat, a 13 milliárd eurót. A kormány gazdasági stratégiája önálló nemzetgazdaság-építés helyett kizárólag abból áll, hogy hazánk összekötő szerepet játszana a nyugati autógyártók és a keleti akkumulátorgyártók között, a természeti és a humán erőforrást is ennek rendeli alá. Tisztelt képviselőtársaim, így néz ki egy rövid távú gazdaságpolitika.

A kormányzati kommunikáció arra már nem tér ki, hogy az elhasznált akkumulátorokat a gyártó országnak kell majd feldolgoznia, ami óriási energia- és vízmennyiséget igényel, tehát az elhasznált akkumulátorokat is a gyártó országnak kell majd feldolgoznia, ami óriási terhet fog majd jelenteni az ország számára. Arról sem beszélnek, hogy rohamosan szaporodnak az elektromos autókba szánt, selejtes akkumulátorokból álló szeméthegek.

Az akkumulátorgyárak nem a szabályos működésükről híresek - ezt is hozzá kell tenni, szeretném erre felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét. Az építés alatt álló iváncsai akkumulátorgyárban nyáron több tucatnyi ember lett rosszul, ugyanis védőruha nélkül dolgoztak olyan nehézfémekkel, mint a kobalt és a nikkal. Az ott dolgozó munkások félnek bemenni az elektródaépületbe, mert a gyártó tájékoztatása szerint ott rákkeltő hatású anyaggal találkozhatnak.

Tisztelt Ház! A kormány az elhibázott gazdaságpolitikája miatt kialakult munkaerőhiányt nem bér-emelésekkel igyekszik felszámolni, hanem korlátozta a sztrájkjogot, megszüntette a szakszervezeti tagdíj

automatikus utalását, leépítette a munkajogi védelmet és a munkavédelmi oktatást. Emellett a nyáron elfogadott vendégmunkástörvénnyel és a tegnap tárgyalta törvényjavaslattal külföldi vendégmunkások tömeges bevándorlását teszi lehetővé, akiket elsősorban a fejlődő országokból importálnak, mert számukra a magyar bérek még így is magasabbak, mint az otthoni lehetőségeik, alkalmazásuk azonban a magyar bér-színvonal letörésével jár.

A törvényjavaslat alapján a munkáltatók és a munkavállalók adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a kormány általános jelleggel eltörölné a munkaköri alkalmassági vizsgálatot, a kötelező orvosi vizsgálatot, ezzel azonban megszűnne az egészségkárosodás prevenciója, ami azért jelent problémát, mert a magyar munkavállalók általános egészségi és lelkiállapota a leterhelt egészségügy és a rossz munkakörülmények miatt nem megfelelő, nem megoldás az, hogy még ezt a vizsgálatot is megvonják tőlük. A tegnapi törvényjavaslat vitája során is nyomatékosan felhívtam erre a figyelmet. A háziorvosok véleménye szerint a munkaköri alkalmassági vizsgálatok alkalmasak voltak a cukorbetegség, a magas vérnyomás és korai stádiumú daganatos megbetegedések diagnosztizálására is. Ennek a lehetősége a jövőben megszűnik.

Tisztelt Ház! Csak hogy még érthetőbb legyen mindenki számára, amit az előbb mondtam: amennyiben a törvényjavaslat elfogadásra kerül, a munkáltató bárkit felvehet majd, akár alkalmas egészségileg, akár nem. Ez komoly kockázatot jelent. Ez különösen a bizonytalan egészségügyi ellátással rendelkező fejlődő országokból érkező vendégmunkások tömeges beáramlása miatt jelent veszélyt. Ráadásul a törvényjavaslattal nemcsak az adminisztrációtól mentesítik a munkáltatókat, hanem a kárfelelősségüket is mérséklék, kötelező munkavédelmi oktatás és orvosi vizsgálat hiányában ugyanis nem lehet majd egy későbbi megbetegedésnél bizonyítani, hogy az egészségkárosodás a munkáltató felelőssége volt. Ez a Magyarországra beáramló olyan cégek perelhetőségét szüntetné meg, amelyek a gyártási technológiájuk során nem tartják be az egészségügyi alapszabványokat sem. Itt elsősorban az akkumulátorgyárakra gondolunk, amelyeknek köszönhetően hazánk Kína legnagyobb vegyianyag-elosztó központja lesz. Ez nagyon súlyos, kiszolgáltatott helyzetbe hozza a dolgozókat.

A törvényjavaslat értelmében a kormány iparbiztonsági hozzájárulás fizetésére kötelezné a Paksi Atomerőművet és azokat a veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemeket, amelyek közelében lakossági riasztórendszer működik. Az adófizetési kötelezettség tehát minden nagyobb vegyipari létesítményre kiterjedne, az akkumulátorgyárakra is. Ezzel alapjában véve egyetértünk, ez helyes. Ha már az úgynevezett környezetvédelmi hatósági szerződéssel meghagyták a kiskaput, hogy a „szennyező fizet” elve alól kibújjanak, legalább iparbiztonsági hozzájárulást kelljen nekik fizetni. Ebből fedezné a katasztrófavédelem a

meteorológiai és a vegyi monitoringrendszereket, valamint a lakossági riasztórendszerek működtetését.

(17.40)

A katasztrófavédelem honlapja szerint a MoLaRi rendszer 768 darab lakossági riasztótájékoztató és 419 darab monitoringvégpont üzemeltetését jelenti jelenleg. Hiányoljuk azonban, hogy a törvényjavaslat csak az üzemeltetési engedéllyel rendelkező atomerőmű engedélyesére ír elő fizetési kötelezettséget, amit álláspontunk szerint a végleges leállítás, leszerelés engedélyesére is ki kellene terjeszteni, amennyiben nem sikerülne az újabb üzemidő-meghosszabbítás.

A törvényjavaslat a hatósági ügyek intézésének megkönnyítésével és a külföldön kiállított okmányok honosításával és itthoni elfogadásával tervezi segíteni a külföldön élő magyarok hazaköltözését. A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint azonban a kormány munkaalapú társadalma a lakosságcsere végrehajtásáról szól. Hiszen már most 200 ezer körüli vendégmunkás tartózkodik hazánkban, miközben közel egymillió magyar hagyta el az országot, és gazdasági menekültként kénytelen dolgozni más nyugat-európai országokban. Ha tényleg azt akarná a kormány, hogy hazajöjjenek a külföldön élő honfitársaink, akkor nem tenné lehetővé vendégmunkások tömeges beáramlását, akik letörnek az amúgy sem versenyképes magyar béreket, ráadásul egészségügyi kockázatot is jelenthetnek a magyar honfitársaink számára, hanem mindent elkövetne annak érdekében, hogy a külföldön élő magyar honfitársainkat haza tudjuk csábítani.

Nem tartjuk elegendőnek a külföldön kiállított okmányok honosítását. Magyarországon ugyanis a gazdasági tevékenységhez olyan végzettséget, engedélyt is kérnek, amire például Írországban nincs is szükség, emiatt egy írországi céget nem lehet hazatelepíteni, ha valaki például megvalósított egy vállalkozást, egy céget. A magyaroknak a hazaköltözéshez érdemi segítségre, motivációra lenne szükségük. A Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programja egyértelmű és világos üzenetet fogalmaz meg a hazatérni kívánó magyarok számára.

Összességében a Mi Hazánk Mozgalom nem támogatja a törvényjavaslatot. Álláspontunk szerint a magyar emberek, vállalkozások adminisztrációját nem a kötelező szűrővizsgálat eltörlésével, hanem a kkv-szektor adóterheinek csökkentésével, továbbá a gáz-, illetve a villanyszámlák átláthatóbbá tételével lehetne enyhíteni, és még lehetne sorolni ezeket a példákat. A deregulációs kerekasztal jobban tenné, ha ezeken dolgozna. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Kanász-Nagy Máténak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is ennek a 41 oldalas saláta módosító törvénynek egy konkrét pontjával szeretnék foglalkozni, amivel foglalkoztak az előttem szólók is, ez a munkavédelemről szóló '93. évi törvénynek a kötelező orvosi vizsgálattal kapcsolatos módosítása. Pontosan arról van szó, hogy ennek az általános és kötelező jellegét akarják egyébként megszüntetni.

Én is azt gondolom, hogy ennek a módosítójavaslat-csomagnak az indoklása rendkívül álságos és álszent. Ugye, arra hivatkoznak, hogy a hazai gazdaság versenyképességét fogják erősíteni és a közigazgatás hatékonyságát fogják növelni ezekkel az intézkedésekkel. Egyébként ebből valóban az a neoliberais gazdaság- és társadalompolitikai szemlélet tükröződik, ahol a legfontosabb cél, és ahol a kormánynak ezt a célt kell szolgálnia, az a gazdasági szereplők, de ugye, jellemzően a nagyobb gazdasági szereplők versenyképessége, az ő boldogulásuk támogatása.

Ez az állandó versenyképesség- és hatékonyságpufogatás nagyon-nagyon álszent abból a szempontból, hogy hát, pontosan leleplező önökre nézve, mert a másik oldalon, ami az oktatás, ami a tudás, a kreativitás, az egészség, a jóllét, nemcsak az emberi egészség, de az egészséges környezet egészsége és megléte, valahogy mindig másodrendű, mindig annak a rovására cselekednek, hogy a másik serpenyőben lévő dolgot szolgálják. Ez valóban a hatékonyság és a versenyképesség.

Nem lehet nem észrevenni azt a tendenciát, ami meghúzódik e mögött a javaslat mögött is. Ez a tendencia az akkumulátorgyarmatosítás tendenciája. Itt arról van szó, és az elmúlt időszakban is sorozatban olyan javaslatok születtek, amelyek a még meglévő akadályokat, nehezítéseket vagy gátakat akarják leépíteni és lebontani a nagytőke előtt, az akkumulátorgyarmatosítás előtt. Akár ha környezeti szempontból nézzük, gondoljunk csak a környezeti hatósági szerződésekre, akár humánpolitikai szempontból, a humán tőke szempontjából meglévő akadályok leépítésére, ezeket folyamatosan építik le. Ezzel kapcsolatban, ugye, volt hetekkel ezelőtt is javaslatuk. A tegnapi napon is itt vitáztunk, akkor Fónagy államtitkár úrral vitáztunk egy konkrét kérdéstről, és a mai napon is itt van előttünk ez a vita, itt van előttünk ez a javaslat, aminek ez a pontja szintén ebbe a tendenciába illeszkedik bele.

Úgyhogy én is azt állítom, azt mondom, hogy ezt a javaslatot egy az egyben a nagy gazdasági szereplők, a külföldi multinacionális vállalatok, akkumulátorgyárok mondták tollba, ezt mondták tollba talán a miniszterelnök úrnak, talán Szijjártó Péter miniszter úrnak, aki szolgálai módon végrehajtja ezeket a tollba mondott kéréseket, utasításokat, hogy - még egyszer - az akkumulátorgyárok esetében fellépő akadályokat, még meglévő nehezítéseket végleg hatályon kívül helyezték és megszüntették ezeket.

Ha megnézzük a lépéseket, akkor gondoljunk csak arra - erre utaltam az előbb -, hogy ugye, néhány

héttel ezelőtt törölte el a parlament, az önök többsége a kötelező munkavédelmi oktatást is. És eltörölték például a szakszervezeti tagdíj automatikus átutalását a szakszervezetek részére, tehát azt mondták, hogy nem kell ennyi oktatás, nem kell ennyi munkavédelmi oktatás, balesetvédelmi előírások, tűzvédelmi előírások, menekítési tervek, s a többi, s a többi, ezek nem fontosak, nem kell kötelezően és általánosan minden munkahely esetében mindenki számára ezeket közzétenni, ettől el lehet tekinteni.

Kinek az érdekét szolgálta ez? Vagy kinek az érdekét szolgálja az a módosítás, amiről tegnap vitáztunk tehát itt, hogy szintén a '93. évi munkavédelmi törvényhez nyúltak hozzá, és kiveszik ebből a törvényből a munkavédelmi munkahelyi bírságnak a szabályozását. Ez a munkavédelmi bírság jelenleg szerepel a törvényben, ennek a foka és a mértéke egyébként rendkívül alacsony, 500 ezer forinttól csupán 10 millió forintig terjed. Vessük ezt össze azzal az akkumulátorgyárral, akinek éves szinten több száz millió forintos, akár több milliárd forintos bevétele van, illetve lesz, vagy ekkora profitra tesz szert. Ha kap néhány millió forintos bírságot, az mekkora eltántorító, elrettentő erővel bír, ennek a szankciónak milyen hatása van arra, hogy legközelebb az adott munkajogi vétséget, szabálysértést ne kövesse el? Nyilván semennyi. Semennyi, néhány millió forintot meg sem érznek ezek a gyárok.

Na, ezt is túl szigorúnak és túl soknak érezték, ennek az általános szabályozását kiveszik a törvényből, és valamilyen leendő - itt is egyébként egy kormányrendeletre hivatkoznak, amit még senki nem látott, majd valamilyen - kormányrendeletbe teszik bele az újabb, bírsággal kapcsolatos szabályozást, alacsonyabb szintű jogszabályba, és valószínű, hogy még enél is gyengébb szabályozást fognak megalkotni.

És amiről ma vitáztunk, az általános kötelező munkahelyi orvosi vizsgálat eltörlése, ez a következő lépés. Ha én ezeket a lépéseket egymás mellé teszem, akkor azt gondolom, igaz az az állítás, hogy itt egy negatív tendenciáról, egy lefelé nivelláló tendenciáról beszélünk, ahol - még egyszer - bizonyos gazdasági szereplők versenyképességét és hatékonyságát fogják növelni. Már csak azért is, mert az, hogy mi történik egy munkahelyen, ott van-e kötelező oktatás, munkavédelmi felvilágosítás, tájékoztatás, oktatás, hogy ezeknél a cégeknél megtörténnek-e ezek az orvosi vizsgálatok, ezek mennyiben szolgálják a magyar közigazgatás dolgának, életének, helyzetének egyszerűsítését - hát, semennyire. Ez ott a munkahelyen dől el, hogy a munkáltatónak milyen kötelezettségei vannak, és mi történik a munkavállalóval. Ezt megindokolni azzal, hogy ez bármilyen szempontból összefüggésben állna a közigazgatás hatékonyságának javulásával, nyilván logikailag, ugye, nem lehet igaz ez az állítás; nem lehet igaz logikailag sem az az indoklás, amit, ugye, leírtak nekünk.

És valóban, az is elhangzott, hogy milyen állapotban van a magyar lakosság népegészségügyi

szempontból, epidemiológiai szempontból. Ha a népbetegségeket tekintjük, tényleg vérnyomásproblémákról beszélünk, magas vércukorról beszélünk, mozgásszervi problémákról beszélünk, látással kapcsolatosan kialakuló betegségről beszélünk, ne adj' isten, kezdődő daganatos megbetegedésekről beszélünk, akkor azt gondolom, hogy Magyarországon az Európai Unió országaival összehasonlítva sajnos rossz a helyzet, és egy romló, negatív tendenciát tapasztalunk itt is népegészségügyi szempontból.

(17.50)

Ebben a népegészségügyi helyzetben pont nem kevesebb vizsgálatra lenne szükség, hanem minden egyes alkalmat, minden egyes lehetőséget meg kéne ragadni annak érdekében, hogy a páciensek, a lakosság, az emberek, a munkavállalók és az orvosok közötti kapcsolatot megeremtsük, ezt segítsük, ezt javítsuk. Pont fokozni kéne ezeket a látogatásokat, pont több vizsgálatra lenne szükség, több szűrővizsgálatra lenne szükség. Egyébként persze, Aradszki képviselő úr is elmondta, fölmondta a neoliberalis paradigmát, az egyéni felelősség. Rámutatnak az egyénre, rámutatnak a munkavállalókra, menjenek el ők orvoshoz, most az, hogy ők meg tudják-e fizetni, vagy el tudnak-e menni orvoshoz, vagy el akarnak-e menni orvoshoz, az nem számít, ez, ugye, az egyéni felelősségnek a köre, ehhez a munkáltatónak vagy az államnak nincs köze, vagy egyre kevesebb köze van.

Szeretném én megkérdezni, hogy kimondottan orvosi szempontból, epidemiológiai szempontból mivel egyeztettek, tehát itt milyen hatástanulmányok, hatásvizsgálatok történtek. Én nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy Répássy államtitkár úr kormánybeli kollégájával, Takács Péter államtitkár úrral egyeztetett-e. Takács Péter államtitkár úrnak, ő az egészségügyért felelős államtitkár, mi a véleménye erről a törvényről? Ő mint orvos, ő mint felelős egészségügyi, kormányzati vezető azt mondta, hogy ez rendben van. A magyar lakosság egészségügyi állapota rendben van. Nincs szükség ennyi orvos-beteg találkozásra, nem kell ezt kötelezővé tenni, jól van az úgy, ha valakinek van valami baja, akkor majd elmegy biztos orvoshoz, az teljesen rendben van. Ez az ő felelősségük. Egyébként is a magyar egészségügy kiváló állapotban van, a betegeket kiváló helyzetben lévő, jól megfizetett, állami támogatásokkal ellátott háziorvosok és szakrendelők várják, tehát nincs itt semmi probléma. Tehát ezt mondta Takács Péter államtitkár úr, vagy nem ezt mondta, esetleg tényleg elfelejtették őt megkérdezni erről a módosításról?

És valóban fölmerül az a kérdés is, hogy mi a helyzet a vendégmunkásokkal. Hiszen az egy kockázati helyzet, egy meglévő kockázati helyzet, hogy több tízezer, akár százezer munkavállaló jön be külföldről, harmadik országból. Nagy különbségek vannak az egészségügyi ellátórendszerek tekintetében, ha megnézzük, mondjuk, Magyarországot, vagy megnézzük

Kazahsztánt, Kínát vagy a Fülöp-szigeteket, ahonnan érkeznek ezek a munkavállalók. Ebben a helyzetben pont kockázatfelismerő elemeket kellene belerakni a magyar egészségügy rendszerébe, hogy az esetleges felmerülő problémákat ki lehessen szűrni, meg lehessen előzni. És én egyébként - ez is elhangzott itt a vitában - nem értek azzal egyet, hogy a munkahelyi orvosi vizsgálatok ne lennének részei a magyar egészségügynek. Hát, hogyne lennének részei, hát minden a magyar egészségügynek és egészségpolitikának része, ami orvos és lakos, páciens, beteg között történik. Ez egészségügy, ez egészségpolitika, ez egészségügyi kérdés, ugye?

Egyébként, ha a magyar kkv-szektornak és a magyar tulajdonban lévő munkáltatóknak, vállalkozásoknak, cégeknek akarnának kedvezni, akkor megjelenének azok a lépések, amiket meg lehetne tenni. El lehetne törölni például a Parragh-adót. El lehetne törölni a kötelező kamarai hozzájárulást. Na, ha valami, ez segítene ágazatokon, ez segítene cégeken, ez valóban csökkentené a terheiket, akár anyagi szempontból, akár adminisztratív szempontból, és az, hogy ezeket az orvosi vizsgálatokat elvégezzék és magas színvonalon elvégezzék és sokszor elvégezzék, ezeket pedig pont, hogy támogatni kéne.

És ha már a támogatásoknál tartunk, és akkumulátorgyarmatosításról beszélünk, csak hogy a nagy képet is lássuk, hát, ha megnézzük, hogy milyen munkahelyteremtő támogatásokat kapnak ezek az akkumulátorgyárak, akkor azt látjuk, hogy egy munkahelyre vetítve 60-80, akár 100 millió forintos támogatást is kapnak. Egy munkahelyre vetítve. Tehát, hogy van az, hogy van egy munkahely, amit egy akkumulátorgyár hoz létre, az megkapja akár a 100 millió forintos támogatását, de a helyi szektorban működő, a kkv-szeplő nem kapja meg a 100 millió forintját? Az 10 millió forintot sem kap, az 1 millió forintot sem kap, az nulla forintot kap. Tehát hogy lehet az, hogy az akkumulátorgyárak megkapják ezt a támogatást, a kkv-szektor szereplői nem kapják meg?

És ezért mondom, hogy nagyon-nagyon álszent arra hivatkozni, hogy majd azzal fogja őket a magyar kormány segíteni, hogy akkor legalább az orvosi vizsgálatokat nem kell elvégezni. Ha valóban segíteni akarnának anyagi szempontból ezeknek a cégeknek, akkor nekik is odaadnák azokat a támogatásokat, akkor nekik is épülnének azok az infrastrukturális beruházások, amelyek jelenleg szinte kizárólag a nagy cégeknek, a multiknak, az akkumulátorgyáraknak épülnek. És itt, mondjuk, Lázár János miniszter úrnak a bizottsági meghallgatásán elhangzott kijelentéseire utalok frissen, aki ezt egyébként számokkal is alátámasztotta, hogy micsoda százmilliárdos nagyságrendben születnek döntések és támogatások ezeknek a cégeknek. Tehát mintha valami nagyon-nagyon félrecsúsztott volna, valami nagyon-nagyon egyenlőtlen helyzetben lennénk.

Én is azt gondolom tehát, hogy e szerint a javaslat szerint lesznek olyan szereplők, akiknek a versenyképességét minimális mértékben javítja, akik

versenyképességének már bőven-bőven megágyaztak itt Magyarországon a munkahelyteremtési támogatásokkal, az infrastrukturális, beruházási támogatásokkal, rekordalacsony társasági adóval, azzal, hogy a magyar természeti és környezeti erőforrásokat, a vízkészletünket, a karsztvízkészletünket, a magyar energiát és a magyar termőföldeket fölkinálták számukra. Igen, tényleg az utolsó simításokat végzik annak a neoliberalis rendszernek a testén, amit itt kiépítettek, ami rendszert itt kiépítettek az elmúlt években. Gyakorlatilag ezeket az utolsó simításokat tartalmazza ez a javaslat, annak az árán, annak a kárán is, hogy egyébként mi a helyzet a magyar lakossággal, a munkavállalókkal, akár magyar munkavállaló, akár külföldi munkavállaló, hogy az ő egészségükkel mi történik.

És ennek a neoliberális gazdaságpolitikának pont ez a jellemzője, hogy a versenyképesség, a nagy szereplőknek a jólléte, hogy ők jól érezzék magukat, hogy itt beruházzanak, hogy ők teremtsék meg a munkahelyeket - az, hogy milyen színvonalon biztosítják a béreket, és milyen munkakörülményeket biztosítanak a munkavállalóik számára, az persze mellékes -, hogy ez a nagytőke jól érezze magát, ez sokkal, de sokkal fontosabb, mint az, hogy mi a helyzet a magyar lakossággal, a magyar munkavállalókkal, mi történik az ő oktatásukkal, akár a munkahelyen belül a munkavédelmi oktatásukkal, hogy mi történik az ő egészségükkel, a kötelező orvosi vizsgálatukkal, egész egyszerűen az önök politikájában a profit megelőzi az embert, a nagytőke fontosabb az emberi és a környezeti értékeknél. Mi ezt a politikát utasítjuk el, és ezzel szemben kínálunk egy teljesen más alternatívát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! További hozzászólót nem látok. Kérdezem, kíván-e élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! A vita során, ha jól számoltam, nagyjából öt, esetleg hat módosítást érintettek a felszólalók, vagy legalábbis ezekben volt vita. Nos, szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a törvényjavaslat összesen 66 törvény módosítására tesz javaslatot, és 72, már végrehajtott törvény deregulációját hajtja végre. Nem olyan rossz arány, ha csak hat kérdésben vitatkozunk. Talán bízom abban, hogy az ellenzéki képviselők is mérlegre helyezik majd a törvényt, és azt a 60 módosítást, amelyet nem vitattak, azt elfogadják, és ezáltal talán az „igen” gombot nyomják meg.

Nos, az egy kicsit zavar, de hát ezen már nem szoktam csodálkozni, mert elég régóta dolgozom önökkel,

hogy például Harangozó Tamás képviselő úr azt mondta, hogy most azonnal válaszoljak neki a kérdéseire, majd elment. Sajnálom igazán, de hátha elolvassa majd a válaszaimat.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, bocsánat, képviselő urak és hölgyek, hadd kezdjem azzal, ami a leghevesebb vitát váltotta ki, a honvédek jogállásáról szóló törvénnyel kapcsolatban a különös szolgálati rend tekintetében. Nos, szeretném arról tájékoztatni önöket, hogy a különös szolgálati rend most is létezik, hatályos szabályai vannak, ezt a 240/2023. (VI. 20.) kormányrendelet tartalmazza. Ez a kormányrendelet egy veszélyhelyzeti rendelet és mint ahogyan az a veszélyhelyzeti rendeletekre jellemző, ez ideiglenes hatályú, átmeneti rendelkezéseket tartalmaz.

(18.00)

Ugyan ez a rendelet nem nevezi önmagát különös szolgálati rendnek, de ezt a jogintézményt ez a most előttünk lévő törvényjavaslat általános jelleggel bevezetné. De ha valaki keresi, hogy mik azok a különös szolgálati rendnek a szabályai, akkor megtalálják ebben a 240/2023-as kormányrendeletben.

Tehát én is láttam, hogy a sajtó nem találta meg ezt a kormányrendeletet, és ezért mindenféle armageddon vizionált, meg itt ez sajnos be is jött itt a felszólalásokból is, de van most is különös szolgálati rend, és ennek a különös szolgálati rendnek a szabályai megismerhetőek. Az egy más kérdés, azon lehet vitatkozni, hogy helyes dolog-e, hogy a Honvéd Vezérkar főnöke elrendelhet különös szolgálati rendet. Én úgy gondolom, ezt megítélheti az Országgyűlés, hogy vajon kormányrendeletben, veszélyhelyzet idején vagy hasonló célból a Honvéd Vezérkar vezetője is bevezethet különös szolgálati rendet. De azért ez nem akkora nagy sérelem, mint ahogyan itt állították többen.

Ami a többi ügyet illeti, szeretném tisztázni, hogy nem szűnik meg a kötelező foglalkozás-egészségügyi vizsgálat, csak azt az ágazati miniszterek rendeletben döntenek el, hogy mely foglalkozási ágakban, munkakörökben kötelező az orvosi vizsgálat, tehát az egészségügyi vizsgálat. Tehát jogszabály fogja a jövőben is meghatározni azt, hogy mely munkakörökben kell ilyen vizsgálatot elvégezni.

Az adott munkakör feladatkörében érintett miniszter rendeletben fogja meghatározni ezeket a munkaköröket és foglalkozásokat, és a munkáltatók maguk is dönthetnek úgy, hogy a munkavállalók foglalkoztatását orvosi vizsgálat előzze meg, ha az a munkakör esetében egyébként nem lenne kötelező.

Tehát ez a javaslat valóban a vállalkozás szabadságát erősíti. Az, hogy ezt ki hogyan értelmezi, hogy mely vállalkozások, mely gazdasági társaságok fognak szigorúbb vagy kevésbé szigorú szabályokat bevezetni, úgy gondolom, hogy ezt adott esetben sokkal jobban eldönti a gyakorlat, a munkáltató és a munkavállalók egyezsége sokkal jobban el tudja ezt dönteni,

mint hogyha ez jogszabályban kerülne általánosan elrendelésre.

A törvényjavaslatot egyébként társadalmi egyeztetés előzte meg, ami ugyan nem azonos az úgynevezett szakmai szervezetekkel való egyeztetéssel, a társadalmi egyeztetés a kötelező, viszont a szakmai szervezetekkel is folyamatban van ilyen egyeztetés, az Országos Munkavédelmi Bizottság a következő ülésén fogja megtárgyalni ezt a javaslatot.

Nos, azt hiszem, hogy ezek voltak a legfontosabb kifogások. Én úgy gondolom, hogy ha valamire nem tértem ki, akkor azt még a második olvasatos vitában tudom önöknek a válaszaimban elmondani. Szeretném még egyszer aláhúzni, hogy a törvényjavaslat sokkal több hasznos és a gazdasági életet segítő rendelkezést tartalmaz, mint amiről itt most vitatkozunk, és ahogyan az előbb rámutattam, van néhány félreértés is a felszólalások között. Én bízom benne, hogy a zárószavazásig esetleges módosító indítványokkal lehet korrigálni, vagy a zárószavazásig még önök is jobban meg tudják ismerni a törvényjavaslat mögött húzódo indokokat.

Lehet, hogy az indoklás nem teljesen részletes minden esetben, ezt én magam is követtem, az előbb például a különös szolgálati rend esetén az írásbeli indoklás nem tartalmazza azt, amit én most elmondtam,

de ennek kizárólag terjedelmi okai voltak. Úgy gondoltuk, egy ilyen terjedelmes törvényjavaslathoz ennél bővebb írásbeli indoklás nem szükséges. Azonban a plenáris vitán vagy akár a bizottsági vitákon ezeket részletesen lehet tisztázni, hogy egyes módosításoknak mi az értelme, és hogyan kell alkalmazni a jövőre nézve.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Mindezeknek az előrebocsátásával szeretném kérni önöket, hogy még egyszer mérlegeljék a törvényjavaslat elfogadhatóságát, és természetesen köszönöm a támogató felszólalásokat. Kérem önöket, hogy ezt a gazdasági élet számára fontos törvényt módosítást vagy törvényt módosításokat tartalmazó törvényt fogadja el a tisztelt Ház. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett. Köszönöm a kollégák munkáját, köszönöm az önök munkáját.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot ezennel bezárom.**

(Az ülésnap 18 óra 05 perckor ért véget.)

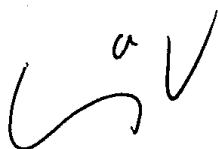
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Bakos Bernadett s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)